



Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliserings-projekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Waar kwamen deze families vandaan.?

van Huisstede
van Huijstee
van Huyssteen
Huistede
Hustede
Husted
von Hustede



De historisch sagen door de eeuwen heen.!

Samengesteld door: Koos van Huisstede.

Inhoud.

Neanderthalers ca.60.000 jaar geleden, Jamnacultuur 3000 v.Chr. de Bronstijd ca. 2500 v. Chr.	4 - 5	
Baltische stammen 1200 v. Chr., West-Germanen Zuid-Denemarken ca. 500 v. Chr., Chauken Duitsland	250 n. Chr. 6 - 10	
Romeinen in Brittannië - Hadrian's wall	122 n. Chr.- 417 n. Chr. 11 - 14	
De grote volksverhuizing van de Saksen naar Brittannië	417- 527 n. Chr. 15 - 49	
Hoog-Saksische tijd (400-700 n. Chr. Duitsland).	50, Vroege-Middeleeuwen (700-1000 n. Chr. Duitsland).	51- 53
Eerste kloosters, kapellen en kerken.	54 - 56	
De Vroege Vikingsperiode (400-800).	57 - 59, De Vikingen naar West-Europa (793-840).	60 - 61
De nederzetting Hüstede (800–1300 n. Chr. Duitsland).	62 - 77	
voor 1272 zijn de Hustedes vertrokken uit het dorp!	78 - 88	
Nederland omgeving van Wiene – Delden – Markelo – Aalten.	89 - 92	
Emigratie vanuit Duitsland naar Engeland - Emigratie naar Amerika	93 - 109	
Putten (Puthen) – Amerongen – Woudenberg (Wombarg).	110 -128	
Studien betreffende de agrarische geschiedenis van de veluwe in de middeleeuwen / o.a. Nijkerk. (B.H.Slicher van Bath).	129 - 131	
Wullenhoven, ook Wullenhoo en Wunnilo.	132	
De graven / Hertogen van Gelre	133 - 135	
Arent thoe Boecop	136	
Oorsprong van het kloosterbezit: (ontstaan vanuit Duitsland.)	136 -139	
Charterboek des Hertogdoms Gelre. 26 maart 1200.	140	
Benedictijnerabdij in Werden aan de Ruhr.	141 - 147	
Folker († 855), kleinzoon van Karel Martel.	147 - 151	
Hofboerderij voor de Abdij van Werden a/d/ Ruhr. In Putten.	152 - 158	
Abtsgoed Huijstede/Huissteen in Wullenhoven te Nijkerk verkocht 14-04-1688 aan Evert van Morselaer.	159 - 166	
van Huissteen naar Amsterdam.	166 - 169	
Terug naar Nijkerk anno 1525.	170 -171	
Nijkerk – Amsterdam anno 1625.	171 - 175	
Het Oost-Indisch avontuur. Duitsers in dienst van de VOC (1600-1800).	176	
Nijkerk - Zuid-Afrika (<i>Suid - Afrika</i>).	177 - 183	

Nederlanders in Suid-Afrika. 184 - 207
van Nijkerk – naar Wageningen. 208 - 210
Stoetwegen.(Zeist) 211 - 216
Stoetwegen (Zeist) / Naarden 216 - 217
Naarden. 218 - 220
Nederhorst Den Berg. 220 - 230
Vreeland. 230 -

Zo'n 60.000 jaar geleden vertrok een stoet vroege mensachtigen uit Afrika.

Er trokken groepen neanderthalers door Europa en het Midden-Oosten.

Ongeveer 1 á 2 procent van het genoom van, Europeanen en Aziaten stamt van de Neanderthalers

(Het genoom is de complete verzameling erfelijk materiaal van een cel of een virus.)





Jamna veroverden Europa 3000 jaar v.Chr.
60 procent van Europeanen zijn vanuit, het Jamna volk gerelateerd.



deskundigen bevolkt door Jamna. 2300 v.Chr. Engeland.

Toen het rond 4000 v.Chr. kil werd op de steppen, trokken enkele Jamna via Bulgarije om de Zwarte Zee en staken ze de Bosporus over naar Anatolië. Volgens archeologen waren de Jamna een van de eerste volken die wagens met wielen kenden, en dankzij hun ossenkarren waren ze mobieler dan hun tijdgenoten. Met hun ossenkarren namen ze zo veel voedsel mee dat ze nooit van de honger en dorst hoefden om te komen als de dieren verder weg van de rivierdalen dreven. En dankzij hun tenten en wollen kleren vrozen de Jamna niet dood op de open, winderige vlaktes, ver van de beschutte rivierdalen.

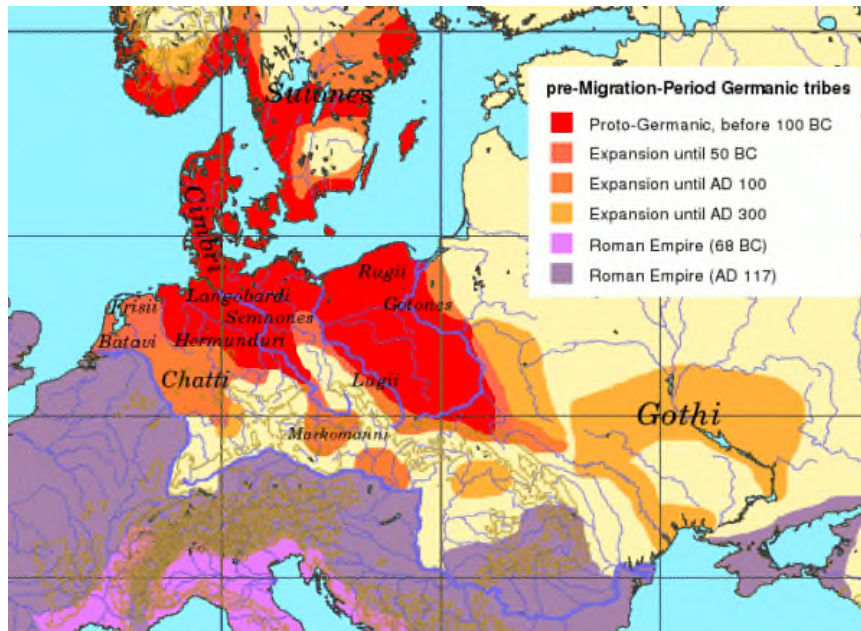
Van omstreeks (3000-2300 v.Chr.) was het genetisch materiaal van de volkeren van de Touwbekercultuur zeker voor twee derde (Jamnacultuur) steppe-gerelateerd. Jamna veroverden Europa 3000 jaar v.Chr. DNA-analysen laten zien hoe snel de Jamnacultuur en haar Indo-Europese taal zich naar het westen verspreiden. (2800-2700 v.Chr.) Duitsland. Het is nog de vraag hoe gewelddadig de Jamna te werk gingen in Centraal-Europa. In een graf in Eulau bij Leipzig lag een gezin met twee kinderen, en alle skeletten vertoonden sporen van letsels van steekwapens en knotsen. (2700-2500 v.Chr.) Scandinavië. Zes skeletten uit Denemarken hebben Jamna-DNA. Het oudste is gedateerd op omstreeks 2670 v.Chr. Ook acht skeletten die in Zweden zijn gevonden, zijn van leden van de Jamnacultuur. Het oudste werd rond 2450 v.Chr. begraven. Ook Zuid-Noorwegen en Zuidwest-Finland zijn volgens

De Jamna danken hun naam aan jama, het Russische woord voor graf. Ze waren vrij donker en hadden bruine ogen. Vanwege hun eiwitrijke voeding hadden ze sterke botten en tanden, en ze waren langer dan de andere Europese volken van hun tijd. 60 procent DNA van de Europeanen komen uit de Jamnacultuur. Vijf woorden die de Jamna ons brachten.

Nederlands: Moeder, Jamna: Méhter. Broer / Broeder: Bhréhter. Nieuw: Néwo. Twee: Dwóh. Drie: Tréyes.

Circa 2500 jaar v.Chr. begon de bronstijd in Denemarken.

Bronstijd meisje van Egtved 2500 v. Chr.: ca.15 kilometer boven Kolding in Denemarken. Een zeventienjarige vrouw die in 2500 v.Chr. in een grafheuvel



Germaanse stammen voor de volksverhuizingstijd ca. 500 v.Chr.

vlakbij Egtved in Denemarken werd begraven. Is een icoon geworden in Denemarken, door haar uitzonderlijke goed bewaarde kleding, ze droeg een rokje van touw en een kort truitje van wol, de ronde bronzen plaat met spiraalpatroon die ze op haar buik droeg stelde waarschijnlijk de zon voor. Misschien was zij priesteres of danseres in de zonnecultus uit die tijd, ze had in haar laatste levensjaar twee reizen gemaakt van het zwarte woud in Zuidwest Duitsland naar Jutland in Denemarken en weer terug, wellicht reisde ze als religieuze danseres rond om aan verschillende ceremonieën deel te nemen. Een andere verklaring is dat ze uitgehuwelijkt was om een verbond te sluiten tussen twee stammen en zo handel te bevorderen. Ze werd gevonden met een beker waar bier in had gezeten, een kam, enkele sieraden en een bloem die op haar kist lag. Ook lagen er de gecremerde resten van een vijfjarig kind bij haar voeten.

Germaanse stammen verdreven wellicht de eerder gearriveerde Baltische stammen 1200 v. Chr. maar waarschijnlijker is dat ze zich er gedeeltelijk mee vermengden.

Noordzee-Germanen in Zuid-Denemarken rond 500 jaar voor Chr.

prof. Gerhard Köbler. <https://www.koeblergerhard.de>. *naamsvermeldingen en literatuurreferenties*: 29749.

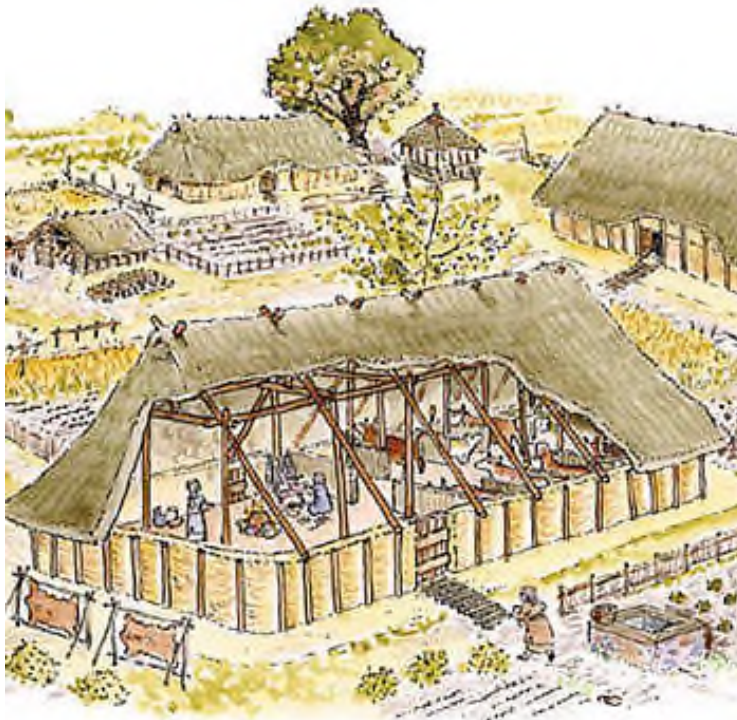
Hustedede, 12. Jh., *wüst nördlich Gesekes bei Soest*, s. ON Soest 263 (de) *Hustedede Bauermann, Altena S. 241 Pos. 69, S. 236 Amm. 26*

(um 1190), s. *husstedi*, as., F., *Hausstätte*, s. F1-1532f

Köbler, Gerhard, *Germanisches Wörterbuch*, (5. Auflage) 2014.1 Gerhard Köbler, *Germanisches Wörterbuch* 1980, 2. A. 1982

29750.. **Hustedede**, 12. Jh., *unbestimmt in (dem früheren Regierungsbezirk) Münster in Westfalen, F1-1532 HUS1 (Haus) Hustededi (6)*

hus(a), **germ.**, N.: *nhd. Haus*; *Vw.:* s. *huza hūs-***, hūsa-***, hūsam***, hūza-***, hūzam***, germ., hūsa-***, hūsam***, germ., st. N. (a): Vw.:* s. **hūs*.



Mistig.....een zacht geluid en getrappel van de hoeven, die steeds harder klinken, door de mist heen zie ik **Artus Hūso** aankomen, op zijn paard een gedode ree die vast gebonden zat op de rug van het paard, zo gaan we 2250 jaar terug, we zijn bij de West-Germanen, ook wel Noordzee-Germanen genoemd in het Zuiden van Denemarken. Hij woonde met zijn familie in een gehucht met de naam Hūso van 8 langhuizen, aangekomen bij de voorraadschuren maakte hij de gedode ree los van het paard en bracht de ree in de voorraad schuur, die voor de hele familie van het gehucht **Hūso** gebruik kon maken van de voorraad schuren. Teruglopend naar zijn huis deed hij de krakende deur open, links in het huis stonden de stallen met de dieren, in het midden van het rechter gedeelte van het huis branden het openvuur, waaromheen 's avonds de familie zat, het huis was 26 meter lang en 7 meter breed, **Artus** had een vrouw en 6 thuiswonende kinderen, zijn broer met zijn vrouw die 7 kinderen had en hun ouders als grootfamilie bij elkaar, incl. de slaaf. De afscheiding van de onderlinge families werd ingedeeld met linnendoeken, de vader **Artus** had nog een bronzen zwaard uit het verleden.

De betekenis van **Hūso** (engels) **Hūsa** is, "huisbezitter, vrij man" de vrije mannen mochten het woord voeren in de volksvergadering, die meestal 1 keer per jaar werd gehouden, in de open lucht, liefst in een heilig of een open hoogte gelegen woud.



Ze leefden van de landbouw en de jacht, de landbouw werd door zijn vrouw, schoonzuster en de slaaf onderhouden, waarbij de woeste grond werd gebrand en het zaad door het as werd gestrooid, de bemesting was permanent, deze kleine akkertjes werden ook raatakkertjes genoemd. De volgende dag ging **Artus Húso** de wanden van het langhuis die uit vlechtwerk bestond en afgewerkt was met leem repareren, bij de ingang van de stallen van de dieren, het zadeldak werd aangevuld met stro **Artus** was klaar met het repareren van het langhuis, enige tijd later kwamen donkere wolken boven het woud die samentrokken Donar gaf de bliksem en donder weer, 's avonds werd door grootpappa bij het open vuur sagen uit de bronstijd vertelt, het maken van brons was in Denemarken niet mogelijk omdat er geen tin en koper voorkwam, deze metalen zijn nodig om brons te maken, maar ze hadden wel barnsteen die geruild werd tegen erts materialen. De Germanen ontwikkelden hun eigen alfabet, dat in runen werd uitgeschreven. Hiermede werden heldendaden doorgegeven, maar dat deden ze ook graag door middel gesproken verhalen, 2 zonen 17 en 19 jaar van **Artus** behoorde tot de comitatus, zoals **Artus** het in zijn jonge jaren ook had gedaan gedaan: Een comitatus was een groep vrije, doorgewinterde Germaanse krijgers die trouw gezworen hadden aan een leider. Deze groepen bleven voor langere tijd bijeen en vormden de militaire elite van de Germaanse stammen uit de laatklassieke en vroeg middeleeuwse tijd. De leider moest zich bewezen hebben en succesvol zijn. Hij vocht mee in de mêlée en zeker als hij jong was werd van hem verwacht dat hij een

van de beste of in ieder geval enthousiaste krijgers van de groep was. De volgelingen, de daadwerkelijke comitatus, bestonden waarschijnlijk uit de beste krijgers die er in de omtrek gevonden konden worden. Volgens Tacitus waren deze krijgers nobilis, maar waarschijnlijk kan hieruit slechts opgemaakt worden dat zij uit de economische elite kwamen en dat hun huishouden ook zonder hun persoonlijke steun overeind bleef. Trouw aan de leider was zeer belangrijk binnen de comitatus. De uitrusting van de comitatus als ze op oorlogspad gingen, is bekend uit contemporaine bronnen en archeologische vondsten. Aan begin van de jaartelling waren rijke Germaanse krijgers gewapend met speren en soms korte of lange zwaarden.

Ze droegen altijd een dun schild van planken of vlechtwerk en waren soms verder beschermd door een helm. Een metalen bepantsering kwam bijna nooit voor, waarschijnlijk omdat dit heel duur was. Door de eeuwen heen veranderden de vechtstijlen en de bewapening van de Germaanse krijgers. Doordat ijzer meer beschikbaar werd, en de vaardigheid om het te bewerken ook, werden grote metalen wapens goedkoper en beter van kwaliteit. Dit betekende dat wapens en bescherming die meer ijzer bevatten, of wapens die aanmerkelijk beter functioneren als ze van betere kwaliteit zijn (zoals lange zwaarden), goedkoper werden en dus meer gebruikt werden. Speren bleven populair maar werden aangevuld door lange slagzwaarden, krijs-en werpbijlen en bogen. Helmen en mall'enkolders werden vaker gebruikt dan voorheen.

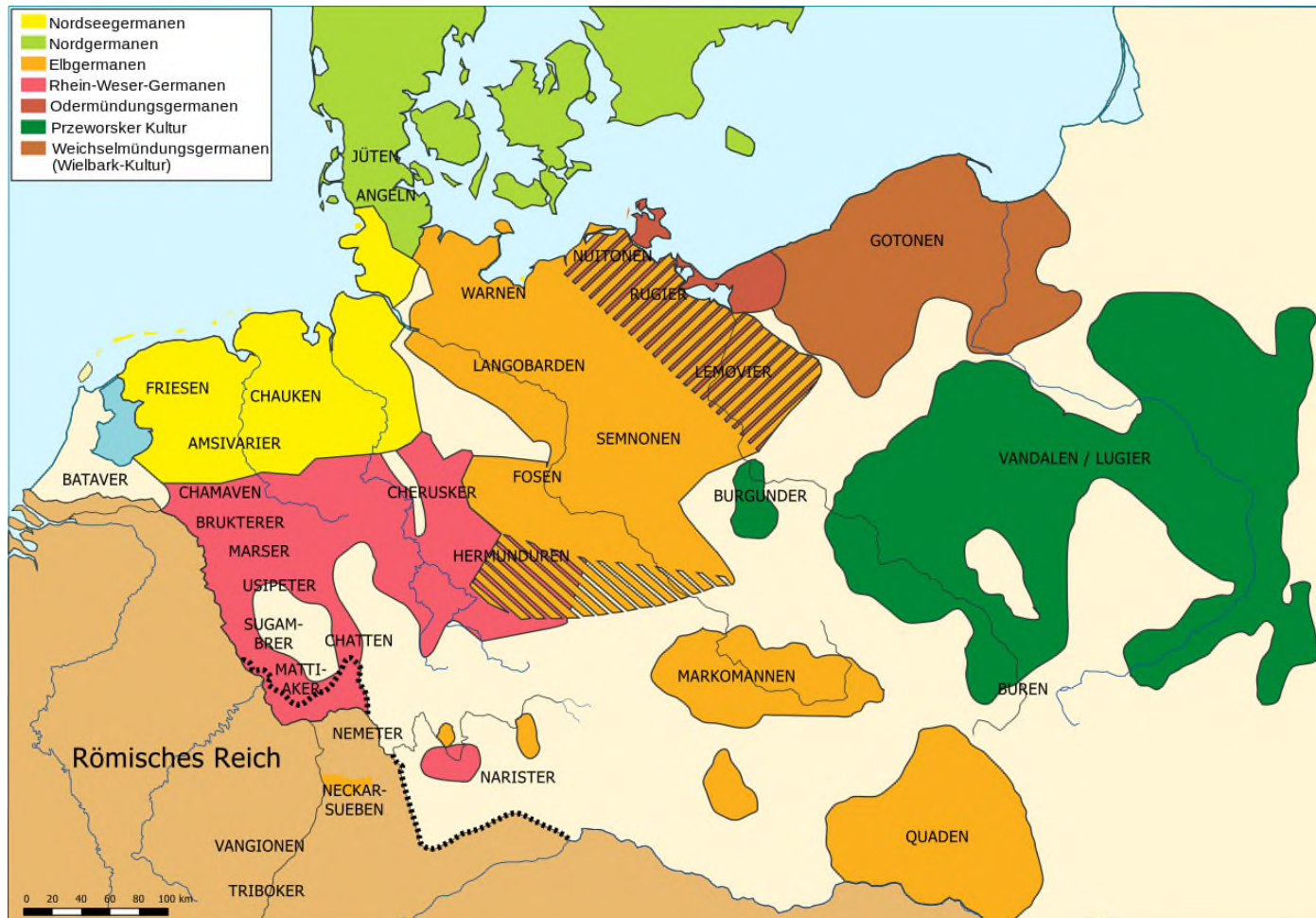
De Germanen hadden een rijke materiële cultuur, die veel overeenkomsten met de verwante Keltische cultuur vertoonde. De weefkunst was goed ontwikkeld. De Romeinen spraken met bewondering over de veelkleurige wollen kleding die de Germaanse vrouwen droegen. Ook de aanzienlijke mannelijke krijgers besteedden veel aandacht aan hun uiterlijke verzorging. Bewonderd door de Romeinen werd eveneens de sterk ontwikkelde smeedkunst. In grotere nederzettingen was meestal een vaste smid aanwezig. Kleinere dorpjes maakten gebruik van de diensten van rondreizende smeden. De leiders van krijgsbenden of legers hadden meestal ook een of meerdere smeden in vaste dienst voor de vervaardiging en het onderhoud van wapentuig. evenals de Kelten deskundig gemaakte gouden hals- en armbanden toques.

Rond 250 voor Christus waren de Germanen naar cultuur te verdelen in vijf groepen. Dit waren de Noord-Germanen, in Zuid-Scandinavië, de Noordzee-Germanen, in Jutland en Noord-Duitsland, De Rijn-Weser-Germanen, tussen de Rijn en de Weser, De Elbe-Germanen rondom de Elbe en de Oost-Germanen tussen de Oder en de Vistula. Tijdens deze periode vonden de Hallstatt-cultuur en de La Tène-cultuur plaats, twee Keltische culturen, deels op het terrein van de Germanen. Over het algemeen neemt men aan dat deze culturen weinig invloed hadden op de lokale bevolking en weer snel verdwenen onder Germaanse invloed.

De Keltische invloeden zorgden er wel voor dat er binnen de Germaanse samenlevingen een verdeling begon op te treden. Een deel van de gecremeerde doden werd apart van de rest begraven. Zij kregen mooiere grafgraven die vaak van Keltische en Romeinse afkomst waren. Op de plekken waar deze doden begraven werden, werden later Germaanse edelen begraven. Er ontstond een elite met meer rijkdom. De leden van deze elite beschikten over grotere boerderijen dan de andere Germanen.

Het Romeinse Rijk kwam militair-politiek voor het eerst in aanraking met Germanië tijdens de campagnes van Caesar om Gallië te veroveren. Het deel van Germanië ten westen van de Rijn veroverde hij reeds in 57 v.Chr.. Hij verdeelde het in twee militaire grensgewesten en voegde deze toe aan de provincie Belgica.

Noordzee Germaans, ook bekend als Ingvaenic, is een veronderstelde groepering van de noordelijke West-Germaanse talen die bestaat uit Oudfries , Oudengels en Oudsaksisch , en hun nakomelingen. Ingvaenic is vernoemd naar de Ingaevones , een West-Germaanse culturele groep of proto-stam langs de Noordzeekust die werd genoemd door zowel Tacitus als Plinius de Oudere (de laatste vermeldde ook dat de stammen in de groep de Cimbri, de Teutoni en de Chauci waren)). Het wordt niet gezien als een monolithische prototaal, maar als een groep nauw verwante dialecten die relatief unisono verschillende gebiedsveranderingen hebben ondergaan .De stammen Chauci, Angrivariens en Cherusci die de federatie van de Saksen vormden tot de 3e eeuw, leefden in het gebied dat tegenwoordig overeenkomt met het noordwesten van Duitsland en het Nederlandse Oosters. Tijdens de Merovingische periode bezweken verschillende stammen aan de suprematie van de Frankische koninkrijken totdat Karel de Grote de Saksen definitief aan de Karolingische macht onderwierp.



De Chauken (Latijn: Chauci) waren een Germaanse stam (**Huso / Husa**) in het Noord-Duitse gebied tussen de Eems en de Elbe. De Groot Chauken woonden tussen Wezer en Elbe, de Klein Chauken tussen Eems en Weser. In eerste instantie waren ze bondgenoot van de Romeinen en leverden ze hulp troepen aan Germanicus in diens veldtocht tegen Arminius. Dit blijkt niet alleen uit historische bron, maar ook uit vondsten uit een ruiterskamp op de Hunerberg bij Nijmegen. Later (47 n. Chr.), na de opstand van de Friezen (28 n. Chr.), deden ze onder leiding van de Caninefaat Gannascus invallen in Germania Inferior en plunderden de kusten van Gallia Belgica. Corbulo probeerde Gannascus te vermoorden door een missie naar de Groot Chauken te sturen, wat tot grote ophef onder de Chauken leidde. Daarop verbood Claudius aan Corbulo verdere acties in Germania

Transrhenanum te ondernemen, aangezien een nieuwe opstand dreigde.

Tijdens de Opstand van de Bataven was 'een van de vurigste cohorten' waarop Civilis kon bouwen samengesteld uit Frisii en Chauken en gestationeerd in Tolbiacum (Zülpich, bij Keulen). Deze eenheid werd echter door de inwoners dronken gevoerd, waarna hun onderkomen in brand werd gestoken.

Ook stuurden de Chauken Julius Civilis versterking, zonder dat dit echter doorslaggevend was. De Angrivariërs zouden later een deelstam van de Chauken zijn geworden. In de vierde eeuw na Chr. werden de Chauken zelf een deelstam van de Saksen.



Saxones, germaanse volksstam, voor de eerste maal ca.160 n. Chr. vermeld door Ptolemaeus als een kleine stam in Holstein. In de Germania van Tacitus worden zij niet vermeld en evenmin in de Historia naturalis van Plinius. Zij komen pas weer in 4e eeuwse bronnen en wel als zeerovers; vooral Gallië en Britannië hadden van hun plunderingen te lijden. Op de oostkust van Britannië, aan de beide zijden van het kanaal en op de Atlantische kust van Gallië tot aan de Garonne organiseerden de Romeinen een verdedigingssysteem onder commando van de comes litoris Saxonici (Britannië en België) en de dux tractus Armorici et Nervicani, dat het best in Engeland is onderzocht. De aanvallen bleven echter aanhouden.

De etymologie van de bovenstaande familienamen, is mogelijk nog terug te vinden bij Housesteads zie onderstaand! Housesteads Roman Fort - Hadrian's Wall, Engeland.

Housestead | Definition of **Housestead** by Oxford Dictionary
<https://www.lexico.com>

UK English housestead. Meaning of housestead in English:
 housestead noun....

A place or piece of ground on which a house stands; the site of a house..

*Origin. Old English; earliest use found in Pseudo-Apuleius' Herbarium. Cognate with or formed similarly to Old Frisian hūsstede, Middle Dutch, huusstede (Dutch **huisstede**, huissteed, **huisstee**), Old Saxon **hūsstedi** (Middle Low German hūsstede, hūse stad, (with shortening of the vowel in the first syllable) **hustede**, hustidde), Old High German **hūsstat** from the Germanic base of house + the Germanic base of stead. Pronunciation. **housestead**./ **haus stɛd***

Geschiedenis van de muur van Hadrianus. (*Engeland grens tussen Schotland*)

De Muur van Hadrianus was bijna 300 jaar lang de noordwestelijke grens van het Romeinse rijk. Het werd gebouwd door het Romeinse leger op bevel van keizer Hadrianus na zijn bezoek aan Groot-Brittannië in 122 n.Chr.

De Romeinen zijn 2 keer in Noord-Duitsland geweest om huulsoldaten te ronselen voor de Hadrianus muur tussen Schotland en Engeland, de muur en de forten werden gebouwd door de Romeinen uit Duitsland, die later weer huiswaarts terug gingen naar Duitsland. Hadriaanse muur bleef bezet, door de huulsoldaten uit de omliggende landen.



(Housesteads, een van de forten geplaatst op de rij van de muur)



In de vroege jaren 200 n. Chr. werd het door de Romeinen het Tungrians-garnizoen bij Housesteads in Engeland versterkt door een extra cavalerie eenheid van de Friese kust van Noord-Europa en ook door een Duitse eenheid genaamd naar zijn Germaanse leider, de cavalerie-eenheid van Hnaudifridus (*Hnóðfrith Noffert = Oudgermaans Hnaudifridus*) deze was een veldheer op de Hadrianus muur incl. de forten, standplaats in het fort Housesteads.

De Saksen zijn er geweest (*via Archeologische opgravingen, herstel van het fort*) in het jaar 200 n. Chr. en 280 n. Chr. De naam Housestead, is dat een verbinding naar Haus-sted? (we zullen het wel nooit te weten komen) mogelijk vertrokken ze naar Britannia, incl. opvolgingen van zijn kinderen die blijvend aanwezig waren in Housestead. De Romeinse naam van het fort werd Vercovicium genoemd. De overgebleven Kelten uit de tijd van de Romeinen noemde het Housesesteads, omdat ze goed konden vechten (ze vochten gelijktijdig met 2 bijlen).

"Vercovicium" Roman Fort, beter bekend als "Housesteads", de mensen die hier werkten en leefden gedurende een periode van bijna 300 jaar, is de meest iconische van de vele Romeinse forten langs de muur.

De Keltische inwoners waren Romeinse staatsburgers geworden die het vechten ontleerd waren. Na de Romeinse terugtrekking in 417 n. Chr. werden ze nog driemaal teruggeroepen door de geromaniseerde Kelten voor hulp tegen binnendringers.

Twee keer hebben ze gehoor gegeven aan deze oproep, de laatste keer deden ze dat niet. De Kelten waren nu genoodzaakt de hulp van andere volkeren in te roepen, om te vechten tegen de indringers, die vanuit Germanië, Pictland en Ierland een bedreiging voor het Engelse gebied vormden. Het laat-Romeinse leger had veel Germaanse soldaten in dienst en vanaf de vierde eeuw vestigden deze zich met hun familie in Groot-Brittannië. Het is daarom niet verbazingwekkend dat er na de terugtrekking van de legioenen gezocht werd naar Germaanse huurlingen om de veiligheid van het eiland te waarborgen. Koning Vortigen was één van de vele leiders die de hulp van de Saksen vroeg, omdat hun kunde in de krijgskunst beroemd en berucht was.

430. From Housesteads (*RIB*, I, 1600)

To the Unconquered Sun Mitras, Lord of Ages, Publicius Proculus, Centurion, willingly and deservedly fulfilled his vow for himself and Proculus, his son, in the consulship of our Lords Gallus and Volusianus.



Hoewel niet vermeld op een inscriptie in steen, wordt deze eenheid extra boogschutters op welsprekende wijze bevestigd in het fort, in de vorm van een grafsteen van een hulpsoldaat.

Deze grafsteen uit de tweede eeuw (<vide sinistra) suggereert de aanwezigheid van minstens een deel van Cohors een deel van Cohors I Hamiorum Sagittariorum, een regiment boogschutters uit Syrië.

Misverstand: De Romeinen wilden de Elbe als rijksgrens 9 jaar v.Chr.



De barbaren ten noorden van de Alpen mochten dan technisch inferieur zijn aan de Romeinen en niet hun organisatievermogen hebben, vechten konden ze. Caesar had al eens een legioen verloren, en in 9 na Chr. verloor Augustus er zelfs drie in de slag in het Teutoburgerwoud.

Toen die gebeurtenis tweeduizend jaar later werd herdacht, werd steeds opnieuw gezegd dat de Romeinen na deze nederlaag het gebied opgaven dat ze hadden veroverd terwijl ze de grens van hun rijk van de Rijn naar de Elbe aan het verleggen waren. Op die wijze wilden ze de grens bekorten. Er is echter één bron die vermeldt dat de Romeinen de Elbe als grens wilden. Sterker nog, pas ruim dertig jaar na de nederlaag, toen ze een vaste rijksgrens (limes) begonnen aan te leggen, gingen de Romeinen rivieren als grenzen zien.

Drusus was een beroemd legeraanvoerder. Hij was generaal in het Romeinse leger tijdens de heerschappij van keizer Augustus, die erg onder de indruk was van hem en Drusus veel vertrouwen gaf. Dit kwam niet alleen door de deskundigheid van Drusus, die keer op keer bewees succesvol generaal te zijn, maar ook door de persoonlijke relatie die Augustus met Drusus 14-01-38 v.Chr. Rome / 14-09-9 v.Chr. Germanië had. Hij was namelijk zijn stiefvader. In de periode van Drusus was het een rumoerige tijd in onze streken. De Romeinen zochten manieren om Noord-Germanië onder hun controle te brengen. Het gaat ongeveer om het huidige gebied van Noord-Nederland, Noord-Duitsland

en Zuid-Denemarken. Dit bleek echter minder makkelijk dan ze in eerste instantie dachten.

De Romeinse legers, die vanaf de Rijn richting het noorden en oosten Germanië binnendrongen, stuitten op veel verzet van verschillende Germaanse volken. Er moest een andere strategie bedacht worden om de Romeinse controle over de regio te houden. Keizer Augustus vertrouwde op Drusus dat hij een manier zou vinden om de Germanen in de regio onder de duim te krijgen. Drusus was een ervaren en inventief legerleider en kwam met een plan. Naast de Germanen vanaf de Rijn en de Lippe over land aan te vallen, bedacht hij een plan om ook Romeinse legers via de Noordzeekust van Germanië (Noordoost Nederland en Noordwest-Duitsland) en de Noord-Duitse rivieren (Eems, Weser en Elbe) het land in te sturen. Dit was echter wel wat werk, want de Noordzee was toen erg gevaarlijk. De Romeinen ontweken dan ook het liefst deze zee, wanneer ze via een binnendoor-route ook hun bestemming konden bereiken.

De grote volksverhuizing van de Saksen naar Brittannië 417- 527 n. Chr



Vanaf 417-527 (**Hūsstat = Hausted**) duiken de Saksen als eerste op als inwoners van Brittannië, wanneer ze door een onbekende Gallische schrijver worden genoemd met de zin "De Saksen heersen nu over Britannia". Mogelijk zijn de Saksen vertrokken via Naaldwijk in Nederland, waar het kanaal van Corbulo ca. 50 n. Chr. door de Romeinen is gegraven en in de maas uitkomt. In de loop van de vijfde eeuw begonnen groepen als de Angelen, Saksen, Juten en Friezen vanaf de Noordzeekust over te steken naar Brittannië. Na 417 tot 527 kwam de grote volksverhuizing op gang de Angelen en de Saksen kwamen met ca.200.000 de overtocht maken naar Engeland i.v.m. te krappe woon-leef ruimte in Noord Duitsland (de Engelsen noemden zichzelf later. Angelsaksen.) Ze verdreven er een deel van de Britten en installeerden zich als een nieuwe elite boven de rest. Rond 500 waren deze Angelsaksen, zoals ze allemaal samen genoemd worden, helemaal gesetteld in het zuiden en oosten van Engeland. Met hun koninkrijken en hun wetten legden ze de basis voor Angelsaksische cultuur - de gebouwen, de verluchte handschriften, de sieraden - was het herkenbare gezicht van vroegmiddeleeuws Engeland.

Æscwine = Aescwine werd in 490 in Nedersakaen geboren als zoon van Offa. In 527 kwam hij naar Engeland aan het hoofd als koning van migrerende horde Saksen en stichtte hij koninkrijk Essex. Hij regeerde 40 jaar en werd opgevolgd door zijn zoon Sledd uit Essex.



Het vervoer van overzee bij de grote volksverhuizing.

Langboten? (langboot = roeiboot een soort vikingboot zonder mast en zeil)

*Family de **Hausted / de Haustede** in de plaats Halstead - Essex*

In de Saksische tijd, onder Edward de Belijder, was dit district in het bezit van negentien sochmen en vier vrije mannen; en, bij het onderzoek van Doomsday book Carbonels. (Rood Huis)

*Het landhuis van Carbonels, of Cardinals, in 1166, behoorde tot een familie genaamd **De Hausted**, heren van het landhuis van die stad. In 1166 schonk **Peter de Hausted** die heerlijkheid, met aanhorigheden, waarvan deze heerlijkheid er één was, aan Abel de St. Martin; wiens opvolger, Robert, in 1311, het overdroeg aan John de Bousser, foudrer van de adellijke familie van Bouchier.*

***Margery de Munchensy** (Monte Caniso in zijn Latijnse vorm), weduwe van **Peter zoon** van **Richard de Hausted**, verleende al haar **Hausted**-bezittingen aan Abel, of dit laatste de overdracht van het landhuis van Abells vertegenwoordigt, of naburig land in Stanstead, is niet duidelijk, maar het was waarschijnlijk de basis van Wright's bewering [*The History and Topography of the County of Essex*, vol.1 London, 1831, p.459] dat **Peter Hausted** manor aan Abel had verkocht, ook al dateerde hij de transactie onjuist. **Margery** had haar **Hausted**-eigendom van de weduwe van **Roger de Munchensy**, alias Roger de Stanstead (overleden 1248), wiens erfgenamen twee zussen waren. De belangrijkste bezittingen van de familie **Munchensy**-vanuit Normandië naar Engeland gebracht door **Hubert de Munchensy**, een Domesday-huurder - lijken aanvankelijk in Suffolk te zijn geweest, hoewel leden eigenaar werden van manorial markets in Gooderstone en Hockham in Norfolk, Sutton Valence in Kent en Painswick in Gloucestershire. Ze kunnen geen commercieel potentieel waargenomen in Halstead, misschien vanwege de andere markten die al in de regio actief zijn, hoewel Abel de St. Martin blijkbaar enig vooruitzicht op concurrentie zag; Stanstead was in 1249 in handen van een koninklijke bewaarder en Abel kan het naar hem vernoemde landhuis rond dezelfde datum hebben verkregen, zodat hij weinig tijd verspilde aan het ontwikkelen van de markt.*

*Een andere aanwijzing voor de lakenhandel in Halstead is te vinden in het geval van **Peter** de kleermaker, zoon van een **Hausted-man**, die in 1259/60 werd veroordeeld tot ophanging wegens larcenie - hoewel dit dubbelzinnig bewijs is, want men kan zich afvragen waarom, als de lakenhandel in Halstead bloeide, een kleermaker zijn toevlucht had moeten nemen tot diefstal?*

Het lijkt erop dat hier in de tijd van de Saksen een markt is gevestigd, zoals aangegeven door de naam Chepping Hill, die in de oudheid aan de oorspronkelijke marktplaats werd gegeven. Het eigendom van deze markt bleef tot 1215 in het bezit van de Kroon, toen het werd toegekend aan Abel de St. Martin. die twee riddergelden hield in Halstead en Belchamp, onder Richard de Clare, graaf van Gloucester en Hertford. Hij werd aangeklaagd door Hugh de Vere voor het opzetten van een markt in Halstead, ten nadele van die in Castle Hedingham; maar bij het produceren van de koninklijke subsidie en het bewijzen van de prescriptieve rechten van de stad, werd het verschil aangepast. Abel stemde ermee in de graaf jaarlijks een half mark te betalen en de markt van de hoofdweg naar zijn oude station op Chepping-hill te verwijderen, waar het onder de regering van Elizabeth bleef, toen het weer in zijn huidige situatie werd hersteld, nabij de centrum van de stad.

*Bij Domesday Survey, werd de parochie gehouden door de graaf van Clare, de graaf van Warren, en Robert Malet, heer van de baronie van Eye; en daarna ging het over op de families **De Hausted**, St. Martin, Bouchier, Maldon, Tryon, Blamster, Baddlesmere, Simnell, Gernon, Hipworth, Munchency en andere oude families, waarvan sommige nog steeds aan oude huizen in de parochie verbonden zijn. **zie 20***

De slag bij Hastings 1066

De Slag bij Hastings werd op 14 oktober 1066 uitgevochten tussen een Normandisch-Frans leger onder leiding van hertog Willem I van Normandië en een leger onder leiding van de Angelsaksische koning Harold II. De slag is vernoemd naar de Engelse plaats Hastings, maar vond in werkelijkheid ongeveer tien kilometer ten noordwesten van Hastings plaats, waar nu de naar de slag genoemde plaats



Battle ligt. De uitkomst van de Slag bij Hastings was een beslissende Normandische overwinning de eerste en belangrijkste stap in de Normandische verovering van Engeland.

De 19e-eeuwse Britse historicus Edward Creasy rekende de Slag bij Hastings onder de vijftien meest beslissende veldslagen in de wereld.. De achtergrond van de slag was in januari 1066 de dood van de kinderloze koning Eduard de Belijder. Hierop volgde een opvolgingsstrijd tussen een flink aantal verschillende vorsten, die de Engelse kroon ieder voor zich opeisten. Harold Godwins on werd kort na de dood van Edward tot koning gekroond, maar moest al snel daarna het hoofd bieden aan invasies door zijn eigen broer Tostig en de Noorse koning Harald Hardrada (Harald III van Noorwegen) en hertog Willem II van Normandië. Hardrada en Tostig versloegen in de Slag bij Fulford op 20 september 1066 een haastig verzameld Engels leger. Op hun beurt werden zij vijf dagen later in de Slag bij Stamford Bridge door Harold verslagen. Door de dood van zowel Tostig als Hardrada in de Slag bij Stamford Bridge bleef Willem als enige serieuze tegenstander van Harold over. Terwijl Harold en zijn troepen na de Slag bij Stamford Bridge op krachten kwamen, landde Willem met zijn invasietroepen op 28 september 1066 bij

Pevensey in het zuiden van Engeland. Willem sloeg een bruggenhoofd voor zijn verovering van het koninkrijk. Harold werd hierdoor gedwongen snel naar het zuiden te marcheren; onderweg verzamelde hij aanvullende troepen. De exacte aantallen van de deelnemers aan de slag zijn onbekend; schattingen bedragen ongeveer 10.000 voor Willem en ongeveer 7.000 voor Harold. De samenstelling van de legers is duidelijker; het Engelse leger bestond bijna in zijn geheel uit infanterie; men beschikte maar over een klein aantal boogschutters; de invasiemacht bestond voor ongeveer de helft uit infanterie, de rest was gelijkelijk verdeeld tussen cavalerie en boogschutters Harold lijkt te hebben geprobeerd om Willem te verrassen, maar verkenners van het Normandische leger wisten zijn leger te lokaliseren en meldden dit direct aan Willem. Deze marcheerde nu vanuit Hastings naar het noordwesten. Hij ontmoette het leger van Harold bij het latere Battle De strijd duurde van ongeveer negen uur 's ochtends tot zonsondergang (eind september: zo rond 18:00). Vroege pogingen van de invasiemacht om de Engelse linies te doorbreken hadden weinig effect; daarop maakten de Normandiërs gebruik van de tactiek om zogenaamd in paniek te vluchten, om zich daarna om te draaien en zich op achtervolgers te storten. De dood van Harold vond waarschijnlijk aan het einde van de dag plaats; deze gebeurtenis

leidde tot een terugtrekking en nederlaag van het grootste deel van zijn leger. Na Engeland verder binnengetrokken te zijn en nog enkele kleinere schermutelingen te hebben uitgevochten werd Willem op eerste kerstdag 1066 tot koning van Engeland gekroond. Hoewel er ook later nog opstanden en verzet tegen de heerschappij van Willem voorkwamen, was de Slag bij Hastings beslissend in de Normandische verovering van Engeland. Cijfers over het aantal slachtoffers dat bij de slag viel zijn moeilijk te verkrijgen; sommige historici schatten echter dat zo'n 2.000 Normandiërs omkwamen en ongeveer twee keer zoveel Engelsen. Willem stichtte op de plaats van de slag een abdij. Het hoogaltaar van de abdijkerk van de abdij van Battle zou geplaatst zijn op de plek waar Harold zou zijn gedood.

Willem de Veroveraar: Was koning van Engeland en hertog van Normandië. (ca. 1028-1087) Regeerde over Engeland van 1066 tot 1087. Zijn vader, ook wel Robert de Duivel genoemd, was hertog van Normandië. Omdat hij diens bastaardzoon was werd hij tot 1066, het moment dat hij Engeland veroverde, ook wel Willem de Bastaard genoemd. Tegen het eind van zijn regering liet Willem het Domesday Book v.1085 (Boek van het laatste oordeel) samenstellen. In dit boek liet hij een compleet overzicht samenstellen van alle bezittingen in het land en de eigenaren ervan. Gegroepeerd per graafschap werden gegevens over onroerende rijkdom in het land—zoals bezitter, maat, bewoners, gebouwen, vee en opbrengst—genoteerd. De inhoud van het boek werd gezien als het onweerlegbare laatste woord in eventuele latere conflicten.

Hendrik II van Engeland 1154-1189:

Hendrik II van Engeland (Le Mans, 5 maart 1133 – Chinon, 6 juli 1189) was koning van Engeland, hertog van Normandië, graaf van Anjou, Maine, Touraine en Nantes. Via zijn vrouw Eleonora van Aquitanië was hij hertog van Aquitanië en Gascogne, en graaf van Poitou, van Auvergne en enkele kleinere graafschappen. Bovendien had hij veel macht in Ierland, Wales, Bretagne en Schotland. Hendrik trouwde op 18 mei 1152 met Eleonora van Aquitanië,

kinderen o.a.

Mathilde, gehuwd met Hendrik de Leeuw; Heinrich der Löwe had Noordrijn-Westfalen in leen, waaronder het dorp **Hüstede** bij Geseke.

Duitsland: Hendrik de Leeuw. 1142-1180



(geb. verm. in of nabij Ravensburg, 1129/1130 – Brunswijk, 6 augustus 1195) uit het Huis der Welfen, was als Hendrik III hertog van Saksen (1142- 1180) en als Hendrik XII hertog van Beieren (1156-1180). Hendrik was door erfenis en behendige politiek veruit de machtigste man van Duitsland, na de keizer Frederik I Barbarossa. Zijn ambities brachten hem echter uiteindelijk in conflict met andere edelen en met de keizer, hij verloor zijn belangrijke functies en moest zelfs drie jaar in ballingschap gaan. Maar Hendrik wist zijn positie voor een deel weer te herstellen en zijn nakomelingen bleven een belangrijke rol spelen in de Duitse politiek. Ontstaan van het conflict: Hendrik concentreerde zich steeds meer op zijn eigen zaken en kwam daardoor steeds minder aan het hof van Frederik Barbarossa. Na 1174 wordt hij niet meer in keizerlijke aktes genoemd. Ook leverde Hendrik geen bijdragen meer aan de militaire inspanningen van Frederik in Italië. Hendriks rivaal om de macht in Westfalen waaronder het dorp



Hustede , aartsbisschop Filips I van Heinsberg van Keulen, onderscheidde zich juist door zijn grote inspanningen voor de Italiaanse veldtochten van Frederik (Filips zou ook in Italië sterven, natuurlijk door ziekte). In 1175 vroeg Frederik aan de Duitse vorsten om hem nieuwe troepen te leveren voor de strijd tegen de Lombardijnse Stedenbond en paus Alexander III.

Tot zover.

Plaats Halstead, Essex, (Halstead: betekenis is landhuis)

De achternaam Halsted werd voor het eerst gevonden in Essex, waar de stad en de burgerlijke gemeenschap zich in Braintree District bevonden.

De Domesday Book vermelding voor de plaats Halstead. De eerste werd vermeld als Haltsteda in Essex, land dat in handen was van William de Warenne en deel uitmaakte van de Honderd van Hinckford. Het land bevatte 2 huiden (land genoeg voor twee huishoudens) minder dan 4 acres waar 30 vrije mannen woonden vóór de verovering.

Buckhurst Hill

De eerste vermelding van Buckhurst Hill is in 1135, toen werd gevonden naar "La Bocherste", en in latere jaren "Emmer Hill" werd, wat oorspronkelijk een heuvel gestart met beukenbomen. Het ligt aan de westelijke rand van Essex.

Willem van Warenne (1034 - Lewes, 24 mei / juni 1088) was een van de belangrijkste Normandische edelen in Engeland.

Willem was een jongere zoon van Rudolf van Warenne (ca. 1010 - na 1074) en zijn eerste vrouw Beatrix. Het familiebezit lag aan de rivier de Varenne. Via zijn moeder was hij een verre neef van Willem de Veroveraar. In 1054 vocht Willem voor Willem de Veroveraar in de slag bij Mortemer, waar Willem de Veroveraar zijn onafhankelijkheid tegenover de Franse kroon wist te verdedigen. Willem werd rijkelijk beloond uit de geconfisqueerde goederen van Roger van Mortemer, die de Fransen had gesteund.

Willem werd een belangrijke vazal en raadsman van Willem de Veroveraar. Hij vocht mee in de slag bij Hastings en werd door Willem de Veroveraar beloond met grote bezittingen, vooral in Norfolk (graafschap) en Yorkshire. Ook kreeg hij het bestuur van Surrey en werd later benoemd tot graaf van (Surrey (earl). Willem en zijn nakomelingen zouden zich echter meestal "earl van Warenne" noemen. Willem was een van de rijkste grootgrondbezitters van zijn tijd. Volgens het Domesday Book had hij een direct inkomen op van 548 pond per jaar terwijl zijn vazallen bij elkaar ook nog een inkomen hadden van bijna 600 pond.

Willem bouwde kastelen in o.a. Lewes, Reigate, Castle Acre en Conisburgh. Hij was actief in het onderdrukken van de Engelse opstanden na 1066 en vocht ook mee in de Normandische campagnes in Maine rond 1080. In 1088 werd hij dodelijk gewond toen hij opstandelingen belegerde in Pevensey en stierf in de prioi van Lewes, die hij had gesticht. Daar werd hij ook begraven, naast zijn eerste vrouw.

Sir **William I de Warenne, Graaf van Surrey** 1034, Bellecombe, Frankrijk, d 24 Jun 1088, Lewes, Sussex, Engeland.

een tak van de Warenne familie.!



William de Hausted geb.c.1194 overl.na c.1250 huw. c.1218 met **Joan de Albo Monasterio** (Whitchurch - **de Warenne** - de Warren) geb.c.1196



Richard de Hausted geb.c.1168.overl....huw.c.1193 met **N.N.** geb.c.1170 overl.....

(in het tijdvak van Hendrik II 1154-1189).



Ten tijde van Willem de Veroveraar behoorde het toe aan drie Normandische opperhoofden, die hem bij zijn verovering hadden bijgestaan. Niet lang na de verovering was het in het bezit van een bekende familie, genaamd **De Hausted**, en het was hier dat **Richard de Hausted** leefde tijdens het bewind van Stefanus en Hendrik II. Hij zou twee delen van de tienden van zijn land in deze parochie hebben gegeven aan de Priorij van St. John, in Stokes juxta Clare, wat aartsbisschop Beckett bevestigde en een ander deel van zijn tienden hier werd gegeven aan de Priorij van Colne, zijn **zoon Peter** verkocht het landgoed.



Uit dit huwelijk.

1. **William de Hausted** geb.c.1194 overl.na c.1250 huw. c.1218 met **Joan de Albo Monasterio** (Whitchurch - de Warenne - de Warren) geb.c.1196



Dates of creation c.1250

Roger Hurant to Sir Abel de St. Martin of 2 1/2 acres in Halstead, in Bradefeld [boundaries as above.]

*Witnesses: **William** son of **Richard**; **Andrew** son of **Andrew**; **William** son of **Henry**; **Hugh** son of **John**; Roger de Quandone; Walter Clerk; Roger Aylward; Gilbert del Hel; Jordan de Stuttone.*

Dates of creation c.1255

Maurice de Wywitlesey and Hawise his wife of Sir Abel de St. Martin of 7s. 4d. rent which Alwin de la Pleystowe used to pay for a tenement Halstead, and 2 1/2 acres of meadow called Le Fennemedwe, for four years from Easter 1255 at a rent of 20s.

*Witnesses: **William** son of **Richard**; **Peter** son of **Aubrey**; **Hugh** son of John; William de Offord; John de Solio; Nicholas the tailor; Hernald Luteby; Gilbert de Hil; William Stragman.*



Uit dit huwelijk.

1. **Margery de Hausted** geb.c.1220 huw. c.1238 met **John de Albo Monasterio** (John de Whitchurch/ John de Warren)

geb.c.1215 *mogelijk een broer van John / Hamon de Albo Monasterio.*

Uit dit huwelijk.

1. **Huch de Albo Monasterio** geb.c.1239

*Subsidie voor eerbetoon en service en een boete: van 5 shilling John de Sandon aan broer Tolca Land (4 acres) waarvan 2 acres lie op de hei waar William Wimund zijn huis heeft en 2 acres in redene liggend in de buurt van het land van William Wimund, in Sandon tegen een jaarlijkse huur van 18d., voor alle diensten, het redden van die van de koning, namelijk ter verdediging van 1acre van dezelfde vergoeding Getuigen: John de Bed', Roger English, **John White (albo)**, **Hamon de Monasterio**, William de klerk (olerioo) Zegel: onleesbaar* *Oprichtingsdata: c.1240*

Thomas, zoon van Reginald le Cartere, van Hastead, aan John de Boussier van 5s. 4d. huur in Halstead te ontvangen aan John del Soler voor een messuage die hij vasthoudt en voor een messuage John Goldsmith, Kapelaan, houdt.
*Getuigen: William le Botelei; Stephen le Taverner; Willem de Prestome; Robert Picot; Andrew Huraunt; Walter le Dekne; **Walter de Albo Monasterio**; Saher de Ashford; Oliver [?]; John de Holefeld.* *Oprichtingsdata: 4 juli 1312*

Dates of creation c.1280

***John de Albo Monasterio** and **Margery** his wife, daughter and heiress of **William** son of **Richard de Hausted**, to Adam de Shaudeford, of an easement a plot of land between the messuage he holds of John Goddard and grantors' pond and abutting on the corner of the lane from the hall of William de St. Martin to the said messuage next the house once of*
*Witnesses: **John** son of **William**; Sewal de Stublegh; John the weaver; Peter le Bray; William Tanur.*

vertaald:

***John de Albo Monasterio** en **Margery** zijn vrouw, dochter en erfgename van **William** zoon van **Richard de Hausted**, aan Adam de Shaudeford, van een erfdienstbaarheid een stuk grond tussen de messuage die hij bezit van John Goddard en schenkersvijver en grenzend op de hoek van de laan van de laan van de hal van William de St. Martin naar de genoemde messuage naast het huis eens van Walter Batayle, met een loopbrug vier voet in het water van de genoemde vijver.*

Garantieclausule.

*Getuigen: **John** zoon van **William**; Sewal de Stublegh; Johannes de wever; Peter le Bray; Willem Tanur.*

2. John de Hausted geb.c.1223 overl...

De familie de Warenne was een adellijke familie in Engeland die de eerste graven van Surrey omvatte, gecreëerd door Willem de Veroveraar in 1088 voor William de Warenne, 1e graaf van Surrey, die een van zijn metgezellen was in de Slag bij Hastings. De familie is ontstaan in Normandië en bezat als graaf land daar en in heel Engeland. Toen de oudere mannelijke lijn in het midden van de 12e eeuw eindigde,

namen de afstammelingen van hun erfgename de Achternaam Warenne aan en gingen nog twee eeuwen door als graaf van Surrey.

Verschillende juniorlijnen bekleedden ook land of prominente functies in Engeland en Normandië.

De familie Warenne ontleende hun toponymische achternaam aan het dorp Varenne, rivier varenne, in de buurt van Arques-la-Bataille, hertogdom Normandië, nu in het kanton Bellencombres, Seine Maritime.

Onder de bezittingen van William de Warenne, 1st Earl of Surrey was wat land in Whitchurch, Shropshire, en dit leidde er waarschijnlijk toe dat zijn verwanten de vroege heren werden. Een William fitz Ranulf wordt vermeld als de heer van Whitchurch, voor het eerst verschenen in 1176, en was voorouder van een familie die soms de Warenne werd genoemd, samen met de Whitchurch, de Blancminister en de Albo Monasterio.



2. **Peter de Hausted** geb.c.1195....overl... huw.c.1225 met **Margery de Muchensy** (Monte Caniso in zijn latijnse vorm) geb.c.1200 overl.....



mogelijk een broer van Margery / Roger de Munchansi.

Dates of creation c.1250

***Margery de Munchansi**, widow of **Peter**, son of **Richard de Hausted**, to Sir Abel de St. Martin, of all her lands, etc., in Halstead, which she had of Artald de St. Romanns and **Agatha**, widow of **Roger de Munchansi**.*

*Witnesses: **William** son of **Richard**; William Hurand; William de Offord; William de Harpesfeld; William Stragman; John Biddoy; John de Solio; Gilbert atte Helle; Walter Batayle; Robert atte Canglee; Richard, clerk of Naylingeherst.*

vertaald:

Margery de Munchansi, weduwe van Peter, zoon van Richard de Hausted, aan Sir Abel de St. Martin, van al haar landerijen, enz., in Halstead, die zij had van Artald de St. Romanns en Agatha, weduwe van Roger de Munchansi.

Garantieclausule. Oprichtingsdata:a.1250

*Getuigen: **William** zoon van **Richard**; Willem Hurand; Willem de Offord; Willem de Harpesfeld; Willem Stragman; John Biddoy; John de Solio; Gilbert atte Helle; Walter Batayle; Robert atte Canglee; Richard, klerk van Naylingeherst.*

*Toepassingsgebied en inhoud: (a) Uittreksels uit akten met betrekking tot de eigendom van het landhuis, met recitatie van 28 akten, akte 1250-1576, te beginnen met de schenking door **Peter** zoon van **Richard de Hausted** aan Abel de St. Martin [pp.1-10] Zie D/DCw T37 voor originele akten (b) Uittreksels uit 39 akten met betrekking tot andere eigendommen in Halstead, 1330-1601 [pp.11-23] c) indexering van de onder e) genoemde gronden; hoeveelheden grond, pacht en namen van pachters [pp.25-41]. Een deel van de binding is blad uit middeleeuws woordenboek, verwijderd, geflotterd en gerepareerd voor een beter behoud.*

Abdij van Monte Cassino

Omstreeks 577 werd de abdij verwoest door de Longobarden van Zotto, hertog van Beneventum, maar in de achtste eeuw gaf paus

Gregorius II de opdracht om de abdij te herbouwen. Die taak lag bij abt Petronax, de tweede stichter van de abdij.

In 787 bezocht Karel de Grote het klooster en verleende de abdij verscheidene privileges. Monte Cassino werd in 883 geplunderd door

Saracenen. Een aanzienlijke uitbouw van het klooster vond plaats in de 11e eeuw.

Cassino: De plaats werd al lang voor de komst van de Romeinen bewoond door Italiërs. Gedurende de Romeinse periode heette de stad

Casinum. Uit deze tijd dateert het goed bewaard gebleven theater en amfitheater van Cassino.

Warin de Munchensy was een Anglo-Normandische edelman in het Engeland van de 12e eeuw.

Uit dit huwelijk.

HENDRIK III (1266-1267) Richard de Hausted' gives one mark for a writ of trespass.

1. **Richard de Hausted** geb.c. 1228

Purleigh: de Haustede,.Richard..1270 Registratie.

2. **mrs. Joan de Hausted** geb.c. 1230

Purleigh - Halstead = 38 mijl

Purleigh: de Haustede,.Richard..1270 Registratie.

3. **Walter de Hausted** geb.c. 1232 (ledig)

Vicars of Walberswick 1371 **Walter de Hausted** .

Walter de Hausted [1255-00-00] *De zusters van de Orde van de Ridder van St John van Jeruzalem hadden een huis in Swingfield tot*

ongeveer 1180, toen ze werden overgebracht naar Buckland Priory in Somerset. De Hospitaalridders, van dezelfde orde, vestigden vervolgens een kleine gemeenschap op de site, waarvan de 13e-eeuwse kapel het enige overgebleven gebouw is.

De Hospitaalridders waren een militaire en religieuze orde die in de 12e eeuw werd gesticht met als doel pelgrims naar het Heilige Land te verzorgen en te beschermen. Hun belangrijkste eenheid van lokaal bestuur was de commanderij, waar ridders en sergeanten samenleefden onder het bewind van een commandant, die de landgoederen beheerde waarmee de orde was begiftigd. Inkomsten uit commanderijen financierden ziekenhuizen voor zieke pelgrims.

4. **Philip de Hausted** geb.c. 1235.

Philip de Hausted. 22 mei 1276

Gratie voor Philip de hausted van rancune van de koning, uit hoofde van zijn overtredingen tegen Hendrik III. Ten tijde van de versterking.

5. **William de Hausted** geb.c 1238. overl...

Dates of creation c. 1250

Nicholas, the miller, to Sir Abel de St. Martin on the rent from a croft in Halstead, lying between the messuage of Walter Batayle and the

meadow called 'le Holemad'.

Witnesses: **William** son of **Peter**; **Peter** son of **Aubrey**; **William** son of **Henry**; **Walter** clerk of Halstead; **John de Solio**; **Arnold Lotebi**
Gilbert del Hille; **Warin Golding**; **Roger Joce**; **Jordan de Stuttune**; **Richard Clerk of Naylingeherst**.

3. **Henry de Hausted** geb.c.1198 overl.1262 huw.c.1226 met **N.N.** geb.... overl...

Calendar of Close Rolls, Henry III: Volume 12, 1261-1264



Door de dood van **Henry** in handen was van de bovengenoemde graaf **Abel de Sancto Martino**

Uit dit huwelijk.

William de Hausted geb.c.1230 overl... huw.c.1254 met **N.N.** geb... overl...

Purleigh: de Haustede,.William..1270 Registratie.

Uit dit huwelijk.

John de Hausted geb.c.1258 [c. 1279]

*(William de Nevile, hoeder van het land van **John de Hausted** genoegdoening voor bekende met geweld en wapens naar Halsted kwamen, de mensen verdreven en hun huizen, maïs en wol vernietigden.1279)*

*Nevile, hoeder van het land van **John de Hausted**, vraagt om genoegdoening tegen Ralph en Walter Cheyney, Walter en Ralph Boseull, Richard de Norton, **Richard** zoon van **Peter de Hausted** en onbekende anderen die met geweld en wapens naar Halstead kwamen, de mensen verdreven en hun huizen, maïs en wol vernietigden.*

*Ralph le Chaun (Cheyney); Walter [le Chaun (Cheyney)], zoon van Ralph le Chaun; Walter de Boseull; Ralph [de Boseull], broer van Walter de Boseull; Richard de Norton; **Richard de Hausted**, zoon van **Peter de Hausted**; **Peter de Hausted**; **John de Hausted**, zoon en erfgenaam van **William de Hausted**; zoon van **Henry de Hausted**; Peter de Marvile. [ca. 1279]*

4. **Aubrey de Hausted** geb.c.1200 huw.c.1223 met **N.N.** geb.....



Uit dit huwelijk.

1. **Peter de Hausted** geb c.1225...

5. **Andrew de Hausted** geb.c.1202 huw.met **N.N.**geb.....



Uit dit huwelijk.

1. **Andrew de Hausted** geb.c.1228

In Amerika kom je Hausted tegen.

*Andrew Ross Hausted Huwelijk: 17 November 1886Portland, Multnomah, Oregon, United States
1847–1929*

*Andrea Anthonisen
1843–1931*

Kinderen van Andrea Anthonisen en Andrew Ross Hausted(2)

*Frederick Andrew Hausted Waldamer Henry Hausted
1888–1958 1889–1968*

In Denemarken kom je Hausted tegen.

*Jens Hansen Hausted Geen huwelijksgebeurtenissen
1821–1848*

*Marie Margrethe Knudsen
1823–Overleden*

Kinderen van Marie Margrethe Knudsen en Jens Hansen Hausted(2)

*Hans Peder Ebbesen Hausted Frederikke Christiane Hausted
1845–Overleden 1847–1847*

Pet de Hausted geb.....huw. c.1195 met **Alice** geb..... **Alicia** qure fuit uxor **Petri de Hausted petrus de**, et **Alicia** quae fuit uxor ejus.



Alicia qure fuit uxor Petri de Hausted petrus de, et Alicia quae fuit uxor ejus.

Alice die de vrouw was van Peter de Hausted van Peter, en Alice die zijn vrouw was.

Canterbury (Nederlands, verouderd: Kantelberg)

In 1178 en in 1276 vonden in Canterbury grote stadsbranden plaats.

Westminster..Presentatie van **William de Hausted** aan de kerk van Rolvyngeden, in het bisdom Canterbury, in geschenk van de koning vanwege zijn bewaring van het land en erfgenaam van John de Sandwico. 1290. Dec. 18.

Het dorp Rolvenden dateert uit de Saksische tijd. De naam 'Rolvenden' kan afkomstig zijn van een stamhoofd Hropwulf, en zou verwijzen naar de 'hol of weide van het volk van Hropwulf'. Den is het jutse woord voor varkensweiden die hetzelfde betekenen, maar met bijbehorende gehuchten van zeker boerderijen, evenals in veel gevallen gecultiveerd land. Rolvenden wordt vermeld in het Domesday Book van 1086 als "Rovindene". Tijdens het bewind van Edward III werd dit veranderd in Riolvinden en aan het eind van de 17e eeuw weer in Rounden. De parochiekerk werd rond 1220 gebouwd in opdracht van en onder toezicht van monniken uit Canterbury.

Presentatie van **Humphrey de Hausted** aan de kerk van Rolvynden in het bisdom Canterbury, in het geschenk van vanwege zijn bewaring van het land en erfgenaam van Joan de Rokeslee, hoofdhuurder. . .Kent Fines, Temp. Edward II - Kent Archaeological Society regeerperiode 8 juli 1307 – 20 januari 1327. Testament: **Humphrey de Hausted** (landhuis van Plukele)...**William de Hausted** (dominee van Eol)

Uit de eerste gegevens blijkt dat Pluckley waarschijnlijk bekend stond als Pluccan læah van het oude Engelse 'Plucca's clearing'. In 1086 heette het dorp Pluchelei [Domeindag] en in de jaren 1100 werd het gespeld als Plucelea en Plukele.

Het Domesday Book vertelt ons dat de aartsbisschop van Canterbury eigenaar was van Pluckley. Op zijn beurt gaf aartsbisschop Lanfranc het dorp aan het management van een Saksische ridder, John Folet. Er staat geen kerk in het Domesday Book, maar er was zeker een priester in het dorp. Het is interessant om op te merken dat Pluckley in die tijd een grotere gemeenschap was dan Ashford, waarvan de geregistreerde waarde £ 5 was, terwijl die van Pluckley £15 was. Met 16 dorpelingen, 7 kleine boeren en 8 slaven die 12,5 hectare weiland beheerden en 140 varkens zorgden, was het een bloeiende gemeenschap. Later was het belangrijkste levensonderhoud van het gebied, vooral vanaf de 13e eeuw, het weven. Dit werd thuis uitgevoerd met lokale wol en kan de ongebruikelijk hoge plafonds in sommige van de oudere eigendommen in de omgeving verklaren. Het overleefde tot de ineenstorting van de wolhandel op nationaal niveau.

THE MANOR OF PLUCLEY maakte deel uit van de antieke bezittingen van de zetel van Canterbury, en is dus ingeschreven in het verslag van Domesday.

Robert de Hausted en **William de Hausted**, dominee van de kerken Rolvyden en Westbrigg

WESTBRIGGS Dit kleine, en nu bijna ontvolkte, dorp grenst aan Wirmegay; in de enquête werd westbrugegeschreven. De kerk van Westbriggs is gewijd aan St. Botolph; het is een klein gebouw, met een schip en koor.

Norfolk is een graafschap in het Engelsegraafschap East Anglia

akte 1199 Norfolk.

afstand tussen Norfolk en Colshill = 140 mijl

Thomas de Hausted geb.c.1178 Norrfolk overl... huw.c.1204 met **N.N.**geb...



Uit dit huwelijk.?

Coleshill, Birmingham, afstand tussen Coleshill en Halstead = 137 mijl

Family de Hausted / de Hausted plaats Coleshill - Northampton

Plaats Coleshill, Warwickshire. (ontleent zijn naam aan de rivier de Cole)

N.de Hausted geb.c.1180 overl..... huw.c.1204 met **N.N.**



1.Lord **Roger de Hausted** geb.c.1206 overl... huw.c.1230 met **N.N.** geb.c.1210



(als Lord van Coleshill tegen 1066 was de stad een koninklijk landhuis in het bezit van koning Edward de Belijder en staat het in het Domesday Book van 1086 vermeld als land dat in het bezit was van Willem de Veroveraar.)

Een vierde deel van het honorarium van een ridder, die **Roger de Hausted** ' bij William de Marisco, die hij liet arresteren,

aan de sheriff van York, die hij later kon worden verzameld...

Close Rolls, August 1243

Een kwart van het honorarium van een soldaat die hij vasthoudt ...

Close Rolls, June 1244

William de Marisco († 25 juli 1242) was een Anglo-Normandische ridder en vogelvrij in het 13e-eeuwse Engeland.

William de Marisco kwam uit een illustere Normandische familie die rijk was in Huntspill, Somerset. Zijn vader was Geoffrey de Marisco, die tijdelijk diende als Justiciar van Ierland. Zijn oom, ook William de Marisco († 1225) genoemd, had zich in 1195 illegaal het eiland Lundy toegeëigend, dat oorspronkelijk aan de Tempeliers had toebehoord. Deze daad werd echter een paar jaar later gelegitimeerd en de Tempeliers werden elders gecompenseerd, Lundy bleef in het bezit van de Mariscos.

De jonge Willem de Marisco was sinds 1224 ridder in het koninklijk huis. Voor 1226 was hij getrouwd met Mathilde, een nicht van de aartsbisschop van Dublin Hendrik van Londen. Haar oom gaf haar drie landgoederen in Ierland voor de bruiloft

De familie Marisco steunde de mislukte opstand van Richard Marshal, 3e graaf van Pembroke in 1234, die hen vooral hun bezittingen en kantoren in Ierland kostte.

William de Marisco, die als hoofddader werd beschouwd, wist te ontsnappen naar zijn gelijknamige neef op het eiland Lundy. Van daaruit leidde hij de volgende zeven jaar een leven als piraat, waardoor de kusten van Cornwall, Wales, Schotland en Ierland onveilig werden. Het moeilijk bereikbare eiland bood hem voldoende bescherming tegen de greep van zijn vijanden en de koning.

Aanvankelijk gevangen in Bristol, werden de gevangenen op 16 juni 1242 overgebracht naar de Tower of London. Op 14 juli werden ze berecht, waarna William de Marisco op 25 juli van Westminster naar de Tower of London werd gesleept en daar werd geëxecuteerd door uitrekken, ophangen, van de ingewanden te werpen en te verviervoudigen. Zestien andere mannen werden samen met hem geëxecuteerd, sommigen voor hun betrokkenheid bij de moord op Henry Clement.

Marisco's vrouw Mathilde werd in de zomer van 1243 bij koninklijk besluit vrijgelaten, met wat ze bij haar arrestatie bij zich had, vier pond in munten, een zilveren drinkbeker en een sjaal ter waarde van tien shilling. Jarenlang moest ze vechten over de terugbetaling van haar goederen in Ierland. Aartsbisschop Luke van Dublin beweerde dat Matilda's oom haar illegaal de landgoederen had gegeven, en de koning claimde ook de landgoederen vanwege de verbanning van Marisco. Uiteindelijk kreeg ze een deel van de goederen terug. Marisco had twee zonen, William en Hugh, die tot minstens 1252 gevangen bleven en blijkbaar kinderloos stierven.

afstand tussen Coleshill en Northampton = 40 mijl.

2. sir **William de Hausted** geb.c.1208 Northampton, overl.1280 huw.c.1228 met **Anna** geb...



*Close Rolls, Edward III, Part 2 December 1345 December 1345 Membrane 1. Dec. 9. Clipston. To Robert Pavely, escheator in co. Northampton. Order to assign dower to **Anna** late the wife of **William de Hausted**, tenant*

Uit dit huwelijk.

1. **Lettice de Hausted** geb.c.1230

Door **William de Hausted** (vader) op haar plaats gezet, die **lettice** achterstallig waren met de jaarlijkse huur van 20 s. wat aan haar te wijten is. En na de dood van **Lettice** zullen Hugh en zijn erfgenamen voor eeuwig stoppen met de betaling van de huur. Hiervoor heeft **Lettice** de schadevergoeding die zij haar had opgelopen vanwege de inhouding van de huur tot de dag waarop dit akkoord werd gemaakt, opnieuw geclaimd en van Hugh alle schade opgelopen. En als Hugh of zijn erfgenamen op enige termijn in gebreke blijven in de betaling van het geld, is het wettig voor **Lettice**, voor haar leven, om hem te verdrijven door zijn eigendommen gevonden in zijn woning in Hal 'tot het geld dat achterstallig is met betrekking tot die termijn zal volledig worden betaald. Bij Lincoln; van Pasen over vijf weken, 34 Hendrik III, [1 mei, 1250]
Bij Lincoln; van Pasen over vijf weken, 34 Hendrik III, [1 mei, 1250].

De Normandiërs onder leiding van Willem de Veroveraar bouwden in 1068 het strategisch belangrijke Lincoln Castle.
Ook begonnen zij met de bouw van de kathedraal.

2. **William de Hausted** geb.c.1232 huw.c.1256 met **N.N.** geb...

[c.1232]



Uit dit huwelijk.

1. **Robert de Hausted** geb.c.1260 te Harpole, Northamptonshire overl. 03-01-1322

2. **Thomas de Hausted** geb.c.1272.akte 1300 Oorlogvoering tussen Engeland en Schotland, 1299-1301



Oorlogvoering tussen Engeland en Schotland, 1299 – 1301, volgens documenten van de Engelse regering

30 december 1299: Bevelen van de koning en de raad betreffende de voorbereidingen op de oorlog in Schotland.

1299: Verdediging door Engelse ambassadeurs ingediend bij paus Bonifatius VIII, met betrekking tot hun weigering om met de Fransen te onderhandelen over zaken die Schotland aangaan.

30 april 1300: Privaat zegelbevel van [Koning Edward I] aan [Walter Langton], bisschop van Chester, penningmeester.

15 juli 1300: Privy seal dagvaarding van koning Edward [I] aan John de Drokenesford, bewaarder van de kleerkast.

27 juli 1300: Privy seal dagvaarding van koning Edward [I] aan W[alter de Langton], bisschop van Chester, penningmeester, of zijn luitenant, aan John de Langeton', kanselier, en aan John de Drokenesford, bewaarder van de kleerkast

Na 30 september 1300: Notitie betreffende de rekening van Nicholas Fermbaud, de bewaarder van Bristol Castle, voor 25, 26 en 27 Edward I, met details over betalingen die hij heeft gedaan aan Schotse gevangenen die gevangen zijn genomen in de slag bij Dunbar.

14 januari – 10 november 1300: Verslag van Sir Robert Hastang, sheriff van Roxburgh

30 december 1301: Privy seal dagvaarding van koning Edward [I] aan W[alter Langton] bisschop van Chester, penningmeester, en aan John de Drokenesford, bewaarder van de kleerkast.

[C. 1300] [3 nota's betreffende betalingen aan Sir Robert de Clifford. 2 ms.]

(ii) Aan Clifford voor loon van hemzelf en zijn gewapende mannen die in Carlisle en de aangrenzende delen verbleven voor de voogdij over de Schotse mars, zijnde het bedrag waarin hij nog steeds achterstallig was volgens de rekening die met zijn man Henry de Wahull was gemaakt bij Stepney in ar 27, £39 19s 8d. In geld, op 22 februari door John de Wyresdale, ontvanger van geld aldaar, van de schatkist aan Henry overhandigd, 80 mark. [2 betalingen door de penningmeester in juni, totaal £100.] Geleverd aan Clifford in proviand door Richard de Abingdon in ar 27, £137 4s 10d. In prest voor zijn honorarium en gewaden, afgeleverd aan John de Cromwell in Carlisle in AR 26 en daarna aan hem toegewezen op een boekhouding bij Henry de Wahull in Stepney in AR 27, £8. Voor hetzelfde, door de hand van **Thomas de Haustede** in Westminster op 20 oktober, £ 10; door de hand van Henry de Wahull in Berwick, £ 10; door zijn ridder Cromwell op 30 oktober, £10; te Appelgarth op 6 juni 1300, £ 5, te Caerlaverock op 11 juli 1300, £ 4; en bij Kirkcudbright op 20 juli 1300, £ 5. Door de hand van Henry de Wahull in Carlisle op 29 juni, f30. [2 betalingen, elk van £ 266 13s 4d, gedaan door Richard de Abingdon.] Totaal, £ 945 17s 10d.

6 februari 1301

Juli 1301 [Uittreksel]: [Rol paarden getaxeerd in ar 29 Edward I, die in het gezelschap waren van Edward, prins van Wales, in de Schotse oorlog. 3 ms. Alleen de belangrijkste gevolgtrekkingen worden hier gegeven.]

21 september 1301: Brief van Alexander de Bailioel [van Cavers] aan koning Edward [I].

11 oktober 1301: Privy seal dagvaarding van koning Edward [I] aan de penningmeester of zijn luitenant en de baronnen en kamerheren van schatkist.

16 oktober 1301: Privy seal dagvaarding van koning Edward [I] aan de penningmeester of zijn luitenant en de baronnen en kamerheren van schatkist.

Mei-oktober 1301: [Kledingboek. 22 fov.]

1301: Rekeningboek van de lonen voor de Schotse oorlog. 12 pp Alleen de lonen van bannerets en hun gevolg worden hier gegeven.

1300-1 Hoofdposten op een rekening gemaakt te Berwick door John de Weston, griffier, voor de garnizoenen van die stad en dat kasteel en van andere Schotse kastelen, in ar 29 Edward I. 16 pp. [Uittreksel – De lonen werden als volgt betaald.]

November – december?, 1302: Namen van gewapende mannen die in de garnizoenen van Schotse kastelen verblijven.

sir. **Robert de Hausted** geb.c.1260 te Harpole, Northamptonshire overl. 03-01-1322 trouwde met **Margery N.**geb.c.1263



afstand tussen Harpole, Northamptonshire en Halstead in Essex = 100 mijl

*De in de brief genoemde **John Hausted** was Edward's melkbroer. (later Koning Edward II) Edward I schreef op dezelfde dag ook rechtstreeks aan **Marguerite**, in dezelfde stijl.....*

*Engelse Plantagenet hoveling **Margerie de Hausted** diende in het huishouden van **Eleanor van Castilië**, de eerste vrouw van **Edward I** (1272-1307). Haar afkomst is onbekend, maar ze was getrouwd (vóór 1280) met **Robert de Hausted**, die was als keeper en diende voor koningin Elenor, in dat jaar ontvingen ze een gezamenlijke subsidie van landen in Derby. (Derby is een unitary authority met de officiële titel van stad en een district in de Engelse regio East Midlands.) **Margerie** had vanaf 1280 of eerder in het huishouden van de koningin gediend en was belast met het bewaren van de juwelen van de Koningin. De omvang van haar gunst bij haar koninklijke minnares wordt onthuld door het feit dat er een kamer was voorbereid voor haar in Westminster Palace om te verblijven tijdens de kerstvieringen van 1289. koningin Elenor bemiddelde names **Margerie** in een juridisch geschil (1286- 1289). **Haar man werd geridderd** in 1289. Met de dood van koningin Eleanor (1290) bleef **Margerie** in dienst van de koninklijke familie en werd later gehecht (1295) aan het huishouden van Eleanors zoon Edward, Prins van Wales (II). Daarna assisteerde ze in het huishouden van de koningskinderen door zijn tweede vrouw Margaretha van Valois. De bekende details van haar leven zijn afgeleid van de Liber Garderobe, de overgebleven kleerkastrekeningen van koningin Eleanor. **Margerie** werd weduwnaar in 1322 en overleefde nog zestien jaar. Haar kinderen waren **Robert de Hausted** (c1284 - 1337). Hij leidde de begravenis arrangementen voor prinses Elenor (1311), de jongste dochter van Edward I. **John de Hausted** (c1290 - 1336). Hij diende seneschal van Gascogne onder Edward III en verliet kwestie. **Joanna de Hausted e**. Ze diende als kind in het huishouden van de royaloprinsessen.*

***Eleonora van Castilië** (ook Leonor of Eleanor genoemd) (1241 - Harby (Nottinghamshire), 28 november 1290) was als eerste echtgenote van de Engelse koning Eduard I Royal Consort van England. Het huwelijk tussen de Castiliaanse prinses en de Engelse troonopvolger was tijdens de daaropvolgende vredesonderhandelingen overeengekomen geworden. Eind november 1254 reisde Eleonora met haar echtgenoot eerst naar **Gascogne**, waar deze tot de volgende zomer als stadhouder van zijn vader zou verblijven. In oktober 1255 trok het paar tenslotte naar Engeland. Als het in 1258 tot een oorlog tussen haar schoonvader Hendrik III van Engeland en een adellijke oppositie kwam, ondersteunde Eleonora haar echtgenoot, die partij voor zijn uit Frankrijk stammende oom, uit het Huis Lusignan, koos. Deze waren wegens hun invloed en hun privileges gehaat bij de Engelse baronnen en moesten in juli 1258 Engeland verlaten. Nadat de adellijke oppositie de macht in Engeland had gegrepen, begeleidde Eleonora haar man, die zich van 1260 tot 1263 voornamelijk in Frankrijk en **Gascogne** ophield. Toen ze in 1287 samen met haar man opnieuw **Gascogne** bezocht, werd ze door een koorts gegrepen, die vermoedelijk ook tot haar dood drie dagen later zou leiden.*

In 1306 berispte **Edward Margerie de Hausted**, de voormalige **hofdame** van **Eleanor** die toen bij zijn **tweede vrouw** voor zijn kinderen zorgde, scherp, omdat **Margerie** hem niet goed op de hoogte had gehouden van hun gezondheid. **Edward** gaf ook regelmatig gedetailleerde instructies voor de zorg en begeleiding van deze kinderen.

De groep heren en dames is de bekendste. Sommige van de De eerste waren **Roberto de Hausted** of Felipe Popiot. Onder de tweede opvallen **Margeretha de Hausted** of Ermintrude van Sackville. De binnenste cirkel bestond uit mensen van bescheiden afkomst, soms leden van hun familieleden.

Margery de Hausted aan John de Kirkby: voor hulp bij een pleidooi met betrekking tot Hugh Payn van.....Beschrijving: **Margery de Hausted** aan John de Kirkby: voor hulp bij een pleidooi over Hugh Payn van Chester en haar zoon, waarin de koningin geïnteresseerd is. [ca. 1278-1283] Het Nationaal Archief, Kew Taal: Frans Hugh Payn of Chester Mayors and sheriffs of Chester. John Kirkby (overleden op 26 maart 1290) was een Engels kerkelijk en staatsman. Ook in 1285 benoemde **Edward I** Kirkby om toezicht te houden op een gerechtelijke commissie die wanordelijkheden in Londen onderzocht. Kirkby ontbood de burgemeester en de wethouders van Londen naar de Tower of London om voor de commissie te verschijnen. Toen de burgemeester van Londen ontslag nam uit protest tegen Kirkby's oproep, bezette Kirkby de stad en geen enkele burgemeester trad aan tot 1298.

Uit dit huwelijk.

1.**Robert de Hausted** geb.c.1285 overl.1330

2.**John de Hausted** geb.c.1290 overl.1336.

3.Mrs.**Johanna de Hausted** geb.....overl..... ze diende als kind in het huishouden van de prinsessen Royale akte 1329 d.d.1289-90..

4.Laurence de Hausted ledig Priory.

sir **Robert de Hausted** geb.c.1284 overl.1337 trouwde c.1310 met **Nichole** overl.n.15-02-1332.



Uit dit huwelijk.

1.**Margery de Hausted** geb.c.1312 overl.....

Transcript.

To **Robert de Hausted**, constable of Porchester castle. Order to cause diligent search to be made in all places within his bailiwick [bailiff's area of control] of all persons entering the realm, and to cause to be arrested all of whom there is probable suspicion that they are entering the realm to spy out the secrets of the realm in order to do certain things prejudicial to the king and his realm, and to certify the king from day to day of the names of those whom he shall thus arrest, as the king learns upon trustworthy information that many armed men, Englishmen and others, coming from parts beyond sea, are entering the realm in the port of Portesmuth [Portsmouth]

and in other places on the sea coast in **Robert's** bailiwick, and are wandering about secretly in divers [various] parts of the realm for the purposes aforeaid, and no search or arrest has hitherto been made by Robert or his men.... 1326. March 10 Merevale.

Simplified transcript.

An order for **Robert de Hausted**, constable of Portchester castle, to make sure that all places within his bailiwick are searched for people entering the realm who are suspected to be foreign spies. These people are to be arrested, and the constable of Portchester castle is ordered to send a daily report to the king listing the names of those he has arrested.

Vertaling Bron 3:

bevel om spionnen te arresteren, 1323-27 Dit document onthult dat koning Edward II beval dat Portchester Castle zou worden bezetsoldaten als er enig teken was dat Engeland zou kunnen binnengevallen door troepen uit het buitenland. Als dit zou gebeuren, alle verdachten van spionnen in het kasteel zouden worden gearresteerd.

Aan **Robert de Hausted**, agent van het kasteel van Porchester. Om te zorgen dat alle personen die het rijk betreden op alle plaatsen binnen zijn Baljuwschap [het gebied van de deurwaarder] ijverig zoeken, en om ervoor te zorgen dat iedereen wordt gearresteerd die vermoedelijk vermoedt dat ze het rijk betreden om de geheimen van het rijk om bepaalde dingen te doen die nadelig zijn voor de koning en zijn rijk en om de koning van de dag tot dag de namen bekend te maken van degenen die hij aldus zal arresteren, zoals de koning leert op basis van betrouwbare informatie die veel gewapende mannen kennen, Engelsen en anderen, afkomstig uit delen buiten de zee, komen het rijk binnen in de haven van Portesmuth [Portsmouth] en op andere plaatsen aan de zee kust in **Robert's** baljuwschap en dwalen in het geheim rond in verschillende [verschillende] delen van het rijk voor de voornoemde doeleinden, en tot dusver is **Robert** of zijn mannen niet gefouilleerd of gearresteerd ... 1326. 10 maart. Merevale.

Vereenvoudigd transcript Een bevel aan **Robert de Hausted**, agent van het kasteel van Portchester, om ervoor te zorgen dat alle plaatsen binnen baljuwschap worden gezocht naar mensen die het rijk binnenkomen waarvan wordt vermoed dat ze buitenlandse spionnen zijn. Deze mensen moeten worden gearresteerd en de agent van het kasteel van Portchester krijgt de opdracht om dagelijks een rapport aan de koning te sturen met de namen van degenen die hij heeft gearresteerd.

MIDDELEEUWSE TOERNOOIEN IN DUNSTABLE

Dunstable was in de vroege middeleeuwen een van Englands belangrijkste centra voor riddertoernooien. Dit waren massale affaires - mêlées - met honderden gepantserde ruiters die deelnamen aan schijngevechten over een groot gebied.

Dunstable-toernooien worden genoemd in tal van documenten, niet in het minst de Annals of Dunstable - het dagboek dat wordt bijgehouden door de kanunniken van Dunstable Priory. En er zijn veel verslagen van Dunstable-toernooien die door de koning werden verboden, waarbij mannen door hem werden gestuurd om zijn bevelen af te dwingen. Geen enkele koning, die worstelde om de controle over zijn rijk te behouden, wilde machtige baronnen een exuus geven om hun privélegers uit alle delen van het land naar Dunstable te brengen - op slechts 48 kilometer van Londen.

Waar werden de toernooien gehouden? Niemand weet het echt, maar de ideale locaties zouden de lagere hellingen van de heuvels in het zuiden en westen van de stad zijn geweest. Het is pas de laatste jaren dat er huizen zijn binnengedrongen in deze grasvelden, die ooit door schaapskudden werden getrimd. De velden strekten zich uit van Luton, over Skimpot en de voet van Blow's Downs, langs wat nu de Manshead School-campus en het Oldhill-landgoed is, over wat nu de golfbaan is en naar het Meadway-gebied naast West Street. Het was een ideaal galopperend land, goed gedraineerd en zonder te verstoren gewassen.

Mêlée-organisatoren zouden de "legers" in twee afzonderlijke nederzettingen hebben verdeeld, waarbij het toernooi plaatsvond over het land tussen de twee bases. De strijd zou beginnen met een massale aanval voor tribunes die voor toeschouwers waren opgericht. De strijdparden galoppeerden in uitgestrekte rijen, zodat een ridder die door een lans omver zou worden geworpen, niet ernstig gewond zou raken door op het pad van anderen te vallen. Het gevecht zou zich vervolgens uitbreiden in talloze lopende veldslagen, waarbij ridders probeerden tegenstanders of hun paarden te vangen en vast te houden om losgeld te betalen. Het zou doorgaan totdat iedereen uitgeput was of de nacht viel.

De gebeurtenissen in Dunstable, hoewel kleinschaliger, zouden niettemin een aanzienlijk gebied hebben bestreken. Aan het Dunstable-toernooi in 1309, waarvan veel details bewaard zijn gebleven, namen zo'n 250 ridders deel en dat aantal galopperende paarden zou veel ruimte nodig hebben gehad. Het drama van de Grand National van vandaag, met slechts 40 paarden, zou in vergelijking daarmee onbeduidend zijn geweest.

Beschrijvingen van toernooien op het vasteland geven ons een idee van wat er in Dunstable te zien is geweest.

De twee vijandige legers vielen elkaar aan terwijl trompetten en hoorns klonken en strijdkreten werden geschreeuwd. Er zou een luide knal zijn als de rijen paarden met elkaar in botsing kwamen en de lansen versplinterden. Sommige ruiters zouden van hun paard worden gehaald (Hertog Geoffrey, de zoon van Hendrik II van Engeland, werd doodgetrapt tijdens een toernooi in de buurt van Parijs) en ongedeerde ridders zouden te voet blijven vechten.

Het was een gewelddadige en gevaarlijke sport, ook al waren hun zwaarden bot, hun speren niet scherp en droegen ze zware bepantsering.

David Crouch beschrijft in zijn boek "Toernooi" het tafereel bij een continentale mêlée: "De ridders die niet ten onder gingen, maar door de oppositie gingen, draaiden snel hun paarden om hun rivalen opnieuw in te zetten ... Uiteindelijk kwam de worstelende massa paarden en ruiters zouden uiteenvallen .. Ridders zouden extra lansen kunnen nemen die door hun schildknepen worden vastgehouden op de nabijgelegen lijsten en proberen de ruimte te vinden om een andere tegenstander aan te vallen als ze konden ...

Terwijl individuele renners over het veld vertrokken, met anderen in de achtervolging, viel de mêlée zelf uiteen en al snel zouden de mensen op de tribunes op de lijsten alleen geïsoleerde knopen ridders door het landschap in de verte hebben zien bewegen."

Een schatting is dat elke ridder een "back-up" -team van ongeveer tien zou hebben gehad, dus in 1309 zouden we kunnen praten over 2500 mensen die in de stad arriveren, naast eventuele toeschouwers. Misschien waren de eerdere toernooien groter, maar er zijn geen details over aantallen bewaard gebleven.

Wat we wel hebben bij Dunstable zijn, opmerkelijk genoeg, de namen van de mannen die deelnamen aan twee geweldige Dunstable-toernooien in 1309 en 1334.

Dergelijke lijsten, met details van de heraldische emblemen die door elke ridder werden gedragen, werden voor elk toernooi opgesteld, zodat elk individu, anders onherkenbaar in zijn harnas, kon worden geïdentificeerd en een soort regel kon worden afgedwongen. Landelijk zijn er maar heel weinig van deze lijsten bewaard gebleven, dus Dunstable mag zich bijzonder gelukkig prijzen met exemplaren van twee geleerden hebben de toernooien van Dunstable of detail bestudeerd en het is mogelijk om de gewelddadige en avontuurlijke carrières te volgen van de meeste beroemde mannen die hier hebben gevochten.

Waarom Dunstable? Waarschijnlijk was de ligging van de stad op het kruispunt van de twee grote snelwegen, de Watling Street en de Icknield Way, een overweging. Met ridders die vanuit het hele land naar de toernooien reizen, zou het handig zijn geweest als de aanwijzingen gemakkelijk konden worden gevolgd en als er onderweg eten en drinken te koop was.

Het was ongetwijfeld belangrijk dat de mêlées plaatsvonden op land dat niet werd gebruikt om gewassen te verbouwen. Het lijkt erop dat mensen die in de buurt van enkele van de eerdere toernooilocaties woonden, niet erg onder de indruk waren van de voedseltekorten die soms volgden.

Ook Dunstable had koninklijke connecties - het was tenslotte de creatie van Henry I die de Priory had gebouwd in de buurt van zijn 'paleis' of jachthuis en vervolgens een stad had aangemoedigd eromheen te rijzen. De stad kon accommodatie bieden die geschikt was voor een koning, evenals warme kamers voor reizigers die niet graag in een tent sliepen (er bestaat een document waarin de kosten van spijkers en witkalk worden beschreven om huisjes te verbeteren voor een Dunstable-toernooi in 1329). Dunstable had bakkers en slaggers die al deze extra mensen van voedsel konden voorzien. Er zouden winkels met wijn en vaten bier zijn geweest, essentieel in tijden waarin schoon water schaars kon zijn.

De spanning van het toernooi werd verslavend voor de strijders die deelnamen, en velen werden rijk van het losgeld dat werd betaald wanneer ridders of hun paarden werden gevangengenomen. Ze reisden van toernooi naar toernooi en genoot van hun roem en hun zwervende, avontuurlijke leven.

De Dunstable Annals van 1260 en 1262 vermelden dat Prins Edward van Engeland al zijn paarden en geld verloor en zo zwaar gekneusd was tijdens continentalen toernooien dat hij maanden nodig had om te herstellen. En graaf Filips van Vlaanderen leerde berucht om geld te verdienen zonder de regels te overtreden door aan de zijlijn te blijven hangen totdat de meeste ridders uitgeput waren. Hij trok toen in voor een gemakkelijke prooi.

De grote edelen, wier losgeld hoog zou zijn, waren verleidelijke doelen, maar ze zorgden ervoor dat ze werden omringd door formidabele gevolg van lijfwachten.

Maar er was een beroemd toernooi in Dunstable in 1309, rond Pasen van dat jaar. De datum van dit toernooi wordt in sommige bronnen vermeld als 1308, maar wetenschappers zijn het tegenwoordig eens over de latere datum en er zijn aanwijzingen dat het eind maart of begin april 1309 werd gehouden. Heraldische rollen van middeleeuwse toernooien werden vaak gekopieerd in Tudor- en Stuart-tijden en er zijn een aantal voorbeelden van de 1309-lijst, hoeveel het origineel is vergaan.

Onder hen bevonden zich mannen die de hoofdrol speelden in de turbulente jaren die volgden, met name de graaf van Lancaster (geëxecuteerd in 1322 na het leiden van een opstand), de graaf van Warwick (in wiens kasteel de favoriete Piers Gaveston van de koning ter dood werd veroordeeld), Hugh Despenser de jongere (die een van de machtigste mannen in het land werd voordat hij op gruwelijke wijze werd geëxecuteerd), Sir Giles Argentinein (de beroemdste ridder van het land die heldhaftig stierf in de strijd), Sir Roger d'Amory (wiens moed werd opgemerkt door de koning en die een opperste en controversiële invloed aan het hof werd), Sir Bartholomew Badlesmere (die een ongelukkige pion werd in de Despenser-oorlogen en werd geëxecuteerd), Sir Robert Holand (die het leger leidde dat Loughborough in 1321 plunderde) en Sir Robert Clifford (die werd geëxecuteerd na de slag bij Bannockburn).

De lijst met namen is hieronder afgedrukt. Het is de moeite waard om een korte beschrijving te geven van enkele van hun avonturen om een beter idee te krijgen van de betekenis van hun verschijning in Dunstable.

DE COMPLETE LIJST VOOR HET TOERNOOI VAN 1309

Hieronder vindt u de lijst van ridders op het 1309-toernooi in Dunstable met heraldische beschrijvingen van hun wapens zoals die destijds door de herauten zijn vastgelegd.



Ze staan in de oorspronkelijke volgorde, wat een indicatie geeft van de gevolgtrekkingen van hun leiders, de graven van Gloucester, Hereford, Warwick, Lancaster, Surrey en Arundel. Ridders die niet verbonden waren met gevolg werden gedrukt onder de kop "de la Comune" Of = goud, Argent = zilver, Azure = blauw, Gules = rood, Sable = zwart, Vert = groen, Purpure = paars.

Brian Timms, die al een grote website met middeleeuwse heraldiek heeft, voert een project uit om alle wapens van Dunstable te

illustreren.

LE COUNTE DE WARWIKE w.o.

Sr **John de Hausted**, Ar in een bocht Vert 3 eaglets dis Or Sir John de Hausted).

Sir **Robert de Hausted**, Gu a chief checky Or en Az over een bocht Ar (Sir Robert de Hausted).

Baronesse **Margery de Hausted** geb c.1312 overl.....huw.met Sir **Nicholas Crophul** geb.n.1313 overl...



B. H.' Sir **Nicholas Crophull**, June 29. Knt. & **Margery** his wife, daughter of Sir **Robert de Hausted**, Knt. de-1 352ccafed, were, as it should.... of the one part, & Margery daughter of Sir **Robert de Hausted**, Kt. deceafed, whom the fame " Nicholas ...

Vertaald. B. H. ' Sir **Nicholas Crophul**, 29 juni. Knt. & **Margery** zijn vrouw, dochter van Sir **Robert de Hausted**, Knt. de 352ccafed, waren, zoals het hoortvan het ene deel, & Maro gery dochter van Sir **Robert de Hausted**, Kt. deceafed, wie de fame "Nicholas ..



Sir **Ralph de Crophull** geb.1285 overl.1337 huw.1313 met **Maud de Hotham** geb.c.1285 overl...

1285, **Ralph** geboren te **Bonnington**, **Nottinghamshire**, **Engeland**, 1304, **Maud** geboren in **Nottinghamshire**, **Engeland**, in 1306 werd **Ralphs** vader vermoordt. 22-11-1306, Pardon aan Nicolaas zoon van **Hugo de Stowe** van **Lunderthorp** ... in het graafschap **Lincoln**, toen hij werd aangeklaagd voor de dood van **Ralph de Crophull**.

1312-13, Het landhuis van **Bonyngton** door boete geregeld op **Ralph de Crophill**, en **Maud** zijn vrouw, en de erfgenamen die hij zou verwekken op het lichaam van **Maud**; de Rest aan **Thomas**, zoon van de genoemde **Ralph**, ... (S) Hist. van **Nottinghamshire**, V1, 1790, **Sutton-Bonington**. 24-10-1314, Commissie die beschuldigingen tegen sheriffs en anderen aanraakt ... **Walter de Gouxhill**, **John Chaynel**, ... het aanraken van **Ralph de Crophulle**, wijlen sheriff ... **Nottingham** en **Derby** ...

Uit dit huwelijk

1. **Ralph de Crophill**, geboren ~1321 in Engeland.
2. **John de Crophull**, geboren ~1323 in Engeland.
3. **Alice de Crophull**, geboren ? in Engeland. huw. met sir **William Calthorp** geb. 29-06-1321 overl. 1337
4. sir **Nicholas de Crophull**, geb. n. 1313 in Engeland. huw. c. 1337 met **Margery de Hausted** geb. c. 1312 overl.



Uit dit huwelijk

1. **Nicholas de Cophull** geb. c. 1340 overl.

*10/6/1331, John de Hothum, bisschop van Ely, querent, ... En na het overlijden van de bisschop ... aan John s/o Peter de Hothum, ridder ... opeenvolgende resten (1) ... (2) ... (3) aan Nicholas, zoon van Ralph de Crophill', en de erfgenamen van zijn lichaam
In 1346 was Nicholas Crophull in het bezit van portsea manor. (S) Hist. van Hampshire, V3, 1908, Liberty of Portsmouth en Portsea.*

NOORTHAMPTON. *Inq . 7 februari, 12 Edward III.*

*Horpol. Het landhuis (volledige gedetailleerde gegeven), met informatie van een visserij in de rivier de Nene en de advowson van de kerk, beschermd voor haar leven de erfenis van Henry de Wodehous, dominee van de kerk van Gatcombe, die, door boete geheven aan het hof van de koning te York, 2 Edward III, dat de diepste manor en advowson, die aan **Robert** moet worden samengesteld, moet aan **Robert de Hausted**, die zeven jaar en meer geleden, blijven om voor het leven van de ontvangen **Robert** te houden, met rust aan **Nicholas de Crophull** en **Margery** zijn vrouw, en de erfgenamen van hun lichamen, van de koning in chief, ter ere van Peverell, door dienst van een achtste deel van een riddervergoeding . **Margery**, de vrouw van de ontvangen **Nicholas de Crophull**, haar bloedverwant, 23 jaar en ouder, is haar volgende erfgenaam.*

***Nicholas** en **Margery** hebben erkend dat het landhuis en de huurkazernes het recht van Henry zijn, en hebben voor zichzelf en de erfgenamen van **Margery** dat het landhuis - dat Robert de Kegworth' nl Hugh de Hemyngton' bezaten voor het leven van **Nicholas** - en ook dat de huurkazernes, die dezelfde Robert voor het leven bezat - van het overlijden van **Nicholas** in de bovengenoemde villa op de dag dat de overeenkomst werd gesloten, en welke huurkazernes na het overlijden van **Robert** zouden moeten terugkeren naar **Nicholas** en **Margery** en de erfgenamen van **Margery** en ook het landhuis na het overlijden van **Nicholas** zou moeten terugkeren naar **Margery** en haar erfgenamen - na het overlijden van **Nicholas** en **Robert** zal blijven aan Henry en zijn erfgenamen, om voor altijd de opperheren te behouden. 29 Edward III [14 juni 1355]*

***Nicholas** en **Margery** hebben erkend dat het landhuis het recht van Henry is, en hebben het voor altijd van zichzelf en de erfgenamen van **Margery** aan hem en zijn erfgenamen ongedaan gemaakt en opgeëist. 32 Edward III [22 april 1358].*

Nicholas en **Margery** hebben Henry de huur gegeven en hebben alles wat ze erin hadden voor de levens van **Nicholas** en **Margery** voor altijd aan hem en zijn erfgenamen kwijtgescholden en opgeëist. 32 Edward III [22 april 1358].

3. Mrs. **Johanna de Hausted** geb. c. 1294 overl.... ze diende als kind in het huishouden van de prinsessen Royale akte 1329 d.d. 1289-90..

Joan de Hausted, met de daus 1289-90, m. kort daarna." We weten dat Amie in 1331 in het huishouden van koningin Philippa was en trouwde...

4. **Laurence de Hausted** geb. 1298 te Northamptonshire overl.....ledig Priory.

Priorij van Horsley:

Horsley Priory was een middeleeuws klooster in Gloucestershire, Engeland.

Goda bezat in 1066 een landgoed in Horsley. Het werd vóór 1086 door Roger de Montgomery aan Troarn Abbey verleend. De oorspronkelijke subsidie zou voorzien in een prior, een monnik en een parochieaalmoezenier om in Horsley te wonen. Uit die voorzieningen kwam de cel genaamd Horsley Priory voort.

Troarn Abbey verruilde de priorij met Bruton Priory voor land in Normandië in 1260. De priorij van Horsley hield op te bestaan vóór 1380. Het landhuis van Horsley werd behouden door Bruton Priory, tot de ontbinding van de kloosters in 1539. In 1541 werd Horsley toegekend aan Thomas Seymour.

Priors van Horseley

Stefanus, 1262, (vn. 28) komt voor 1269

Walter de Horwood, komt voor 1271

Richard de la Grave, 1292

Willem, 1298

William de Milverton, geb. 1329

Laurence de Hausted, 1329

Henry de Lisle, 1335 ontslag 1357 (vn. 36)

Richard de Holt, 1357 ontslag 1363 (vn. 38)

William Cary, 1363

Een priorij is een klooster van mannen of vrouwen onder religieuze geloften dat wordt geleid door een prior of priorin. Prioriteiten kunnen huizen zijn van bedelmonniken of nonnen (zoals de Dominicanen, Augustijnen, Franciscanen en Karmelieten), of kloosters van monniken of nonnen (zoals bij de Benedictijnen). Huizen van reguliere kanunniken en reguliere kanunniken gebruiken deze term ook, met als alternatief "canonry".

baron **John de Hausted** geb.Deanshanger, Northamptonshire 1290 overl.20-11-1337 huw.v.18-02-1302 met **Roese Hawkings** geb.1280 overl.1338



Uit dit huwelijk.

- 1.**William de Hausted** geb.1306 overl.v.26-10-1345.
- 2.**John de Hausted** geb.1307 overl.1636
- 3.**Elizabeth de Hausted** geb.1332 overl.n.1385



Vroege oorsprong van de familie Hawkings:

De familie komt uit "het landhuis van Hawkinge, Kent , in het bezit van Walter Hawkin, 1326. De familie had eerder de naam Flegg gedragen, want William de Flegg, 13e eeuw, had een leen in Hawking (Testa de Neville).

Algar (Defleg) de Flegg (ca. 1115 - ca. 1160)

Algar de Flegg had zowel Oost- als West Flegg honderden van de abt van St. Benet, die werd verleend door koning Stephen. Het landhuis van Flegg Hall, werd voor het eerst verworven door de familie Flegg in het begin van het bewind van Hendrik II, door de invloed van Henry de Flegg (gestorven c.1168), die prior van Norwich was. Hij heeft misschien genoeg aan het hof gehad om het landhuis aan zijn broer Algar toe te kennen. Deze familie was Deens en dankt hun naam aan het Noorse woord "flegg", wat plat betekent, en beschrijft deze vroege nederzetting, aan alle kanten goed beschermd door de zee en de mondingen van de Bure en de Yare. (stammen af van de Noormannen?). Hun erfgenaam, Sir William De Flegg, van Flegg Hall, woonachtig in de 53e van Hendrik III, 1268, verkocht Flegg Manor aan de Mautebys. Zijn erfgenaam, William Le Fleght [of Flegg] gaf Walter De Mauteby al zijn rechten en tegel in het landhuis van Bassingham, dat van West Beckham en Matalak, in de 6e van Edward I, 1277. John De Mauteby was heer in de 9e van Edward II, 1315. De volgende leden van deze familie, van wie de verwantschap niet is vastgesteld, kwamen allemaal uit het graafschap Norfolk: William De Flegg, geboren in Hofton, 1316.

Hawkinge · is een plaats en burgerlijke parochie in het bestuurlijke gebied Folkestone and Hythe, in het Engelse graafschap Kent.

John de Hausted (gestorven in 1337) was een 13e-14e-eeuwse Engelse edelman die vocht in zowel de Engels-Franse oorlog als in de Eerste Oorlog van de Schotse onafhankelijkheid .

Hausted was de tweede zoon van **Robert de Hausted** van Horpole. In 1307 ontving **John** een subsidie van het landhuis van Deusangre, andere landen in Northumberland. In 1317 nam **Hausted** deel aan de Schotse expeditie van koning Edward II van Engeland en kreeg hij de macht om iedereen die zich in Northumberland onderwierp aan het gezag van de koning, in bescherming te nemen. In 1323 hield hij het kasteel en de eer van Clare, Suffolk. Na de kroning van koning Edward III werd hij benoemd tot lid van het kantoor van seneschal van Gascogne , waar hij van 1327 tot 1331 diende **Hausted** werd tussen 20 juli 1332 en 22 januari 1336 in het parlement geroepen als **Baron Hausted** .

Hij stierf in 1337. **Hausted** trouwde met **Roese**

Tournaments - Medieval Dunstable

Sr John de Hausted, Ar on a bend Vert 3 eaglets dis Or Sir John de Hausted). Sr Morys le Broun, Az a cross moline Or (Sir Morys le Brune, a baron 1315).

Gascogne

Na de dood van Filips Koning van Frankrijk in 1322, eiste Karel IV van Frankrijk dat Edward II hem eer zou bewijzen voor Gascogne. In 1324 verbeurde koning Karel, ongelukkig met de eer van Edward II, het hertogdom. In Gascogne bemoeiden de Fransen zich met Saint-Sardos en in oktober 1323 richtten ze een paal op met de bedoeling een versterkte stad te bouwen om hun belangen daar te beschermen. De heer van Montpezat reageerde door de plaats in Saint-Sardos in brand te steken en de Franse ambtenaar op te hangen die de brandstapel had opgericht. Dit leidde tot de oorlog van Saint-Sardos

*in Gascogne. Peter Uvedale ging het jaar daarop naar Bordeaux en landde daar op 3 oktober 1324, in het gezelschap van Nicholas Hugate. Er waren ongeveer 200 strijders in de partij, waaronder John Segrave, John Segrave jongere, Thomas Latimer, Fulk Fitzwarin, John Felton, **John Hausted**, Robert Swynburn, William Beauchamp en Nicholas Kyriel. Peter wordt genoemd als kapitein van Dax op 9 november 1324 en in het voorjaar van 1325. Op 8 juli 1325 worden beschermingsbrieven*

***John Hausted**, d.1337, a younger son, baron 1332, king's knight, loyalist, held Denshanger (Nhants) & Adstock (Bucks). Conservator of peace in Nhum 1318, in Scotland 1322, in council 1324*

Gascon Roll voor het eerste jaar van de regering van Edward III

24 februari 1327 . Westminster .

Aan alle prelaten, graven, vicomtes, baronnen, ridders en vrije pachters, seneschalken, burgemeesters, jurats, consuls, instellingen, colleges, veldwachters, castellanen, prévôts, ontvangers van kwesties, bayles en trouwe mannen van het hertogdom en anderen.

*Schenk aan **John de Hausted** van het ambt en bestuur van de seneschalcy van Gascogne met alles wat op dat ambt betrekking heeft, tijdens het plezier. Beveel dat alle gehoorzamen, antwoorden en worden tijdens het uitvoeren van taken.*

*En het wordt aan Oliver de Ingham bevolen om het ambt en de regering van de seneschalcy van Gascogne met alles wat daarmee verband houdt aan **John [de Hausted]** te leveren.*

*Bevel aan de veldwachter van Bordeaux om door handen, of door zijn bevel, het loon van 2.000 lte betalen aan wie de koning het ambt van seneschalk van Gascogne tijdens pret, en ook uitgaven tijdens **Hausted** in het parlement van de koning, het parlement van Parijs van oudsten buiten het hertogdom zal zijn over de zaken van de koning. **Hausted** moet zorgen voor een luitenant als hij buiten het hertogdom is vanaf 2.000 l De veldwachter moet bij zijn aantreden met de betaling beginnen en hij ontvangt de verschuldigde vergoeding op zijn rekening.*

In 1307 schonk Edward II **John de Hausted** en zijn erfgenamen het landhuis van Deanshanger, samen met een stuk bos in Whittlewood en alle landerijen, huren en vergoedingen in Wick Dive, Wick Hamon, Passenham, 'Stony Stratford', Furtho, Puxley en Whitfield, dat de koning had gekregen van de gave van Elias de Tingewick, om te worden gehouden voor een veertigste deel van een riddergeld. Hij verleende ook die ene taal, 6½ hectare weiland en £ 4 6s. van huur in Deanshanger, Passenham, Wick Dive, Wick Hamon, "Stony Stratford", Cosgrove, Furtho, Puxley, Whitfield, Heathencote, Whittlebury en Yardley Gobion en in Maids Morton, Wolverton, Beachampton, Stony Stratford West en Leckhamstead (Bucks.), die Agnes, laat de vrouw van Elias de Tingewick, vader van de eerder genoemde Elias, in bruidsschat gehouden, bij haar dood aan John en zijn zou moeten overlaten. Als John stierf zonder erfgenamen zouden alle gebouwen terugkeren naar de koning.

Geschiedenis van Passenham

In 876 na Christus hadden de Denen gevochten en geplunderd over grote delen van het Engelse platteland. Veel lag in hun handen. Alleen door vastberaden verzet, verzameld door Alfred de Grote keerden de fortuinen terug, waarbij de vrede werd hersteld door het Verdrag van Wedmore. Alfred's zoon, Edward de Oudere, was niet tevreden. Hij wilde het Engelse land herstellen dat nog steeds door de Denen, de Danelagh, was gevestigd. Een dorp aan de rivier dat voor het eerst genoemd werd in het jaar 921 na Christus, van iets meer dan 3250 acres in het uiterste zuiden van de honderdste, legende vereniging Clele, niet alleen door de beruchte Bobby Banastre maar ook de radeloze geest van Nancy Lee, die zichzelf verdrinkte in de millpond. Het dorp blijft weinig veranderd en geïsoleerd met nog steeds de kerk van Saksische verbinding, het Manor House, de molen, een nu vervallen pastorie en twee oude tiendenschuren.

lord, sir. **William de Hausted** geb.1306 overl.v.26-10-1345 huw.met **Anna (Amy) N.** geb..... overl.dec.1400



William de Hausted, z'n en erfgenaam, 30 jaar en ouder bij het overlijden van zijn vader anno 10 Edw.III pal reliëf voor de herenhuizen van Deanshanger, een stuk hout in Whittle Wood, landerijen, huurkazernes en erfstukken in Wykedyve, Wykehamond, Passenham, Stony Stratford Northo, Pokesle en Whitefeld, en Conyagrave, Heymondcotes, Whitebury en Yardlry, co Northampton en Moston, Wolverton, Bechampton, Westretford en Lakamsted, co Bucks, van de koning gehouden door 40e delen van één vergoeding; stierf voor 20 Edw.III.

Close Rolls, Edward III: January 1337

Calendar of Close Rolls, Edward III: Volume 3, 1333-1337

the **wife of John de Hausted**, tenant in chief, upon her taking oath not to **marry** without the king's licence, in the presence of **William**, John's son ... 14. The Tower. To William...

Book section

Close Rolls, Edward III: December 1345

Calendar of Close Rolls, Edward III: Volume 7, 1343-1346

Close Rolls, Edward III, Part 2 December 1345 December 1345 Membrane 1. Dec. 9. Clipston. To Robert Pavely, escheator in co. Northampton. Order to assign dower to **Anna** late the wife of **William de Hausted**...

John de Hausted geb.1307 overl.1636. huw.met **Fina N.**geb.1309 overl....



Uit dit huwelijk.

1.**William de Hausted** geb.c.1332

2.**Robert of Hausted** geb.c.1334

3.**Walter de Hausted** geb.c 1335 ledig

Vicarissen van Walberswick

1371 Walter de Hausted de Geestelijkheid.

De Medieval Combat Society biedt ook displays gebaseerd op het krachtigste afstandswapen van de 14e eeuw - de Engelse longbow - dat tijdens de honderdjarige oorlog tussen Engeland en Frankrijk zo verwoestend werd gebruikt tijdens veldslagen zoals Crecy en Agincourt.

Ridders & Edelen:

Ridders waren de elite van de middeleeuwse wereld, ze waren zwaar bepantserd en ook bekwame krijgers. Ridderschap was een titel en een eer en degenen die deze eer kregen, samen met de andere klassen van hooggeboren adel, vormden de heersende klassen van die tijd. Maar het was een concurrerende wereld en de ridders en edelen van het hof probeerden elkaar voortdurend uit te schakelen, zowel politiek als op toernooien, om de bewijzen dat zij de machtigste waren en de tweede alleen voor God en de Koning.

Boogschutters & Schildknapen:

De ridders waren de ultieme krijgers van de 14e eeuw, maar hun aantal was relatief klein. Als het ging om het eigenlijke harde werk van het winnen van oorlogen, was het aan de voetsoldaten, boogschutters, gewapende mannen en schildknapen (jonge mannen die nog steeds op weg waren naar ridderschap) om het werk te doen. De ridders leefden misschien bij het zwaard, maar ze waren meer dan waarschijnlijk gestorven door de pijl.

De Dames:

De Ridders en Edelen beschouwen zichzelf misschien als Gods geschenk aan iedereen, maar achter elke sterke man zat een even sterke vrouw. De dames die getrouwd waren, of bijna getrouwd waren, waren machtige mensen op zich. De meesten moesten de mogelijkheid hebben om een groot huis te runnen, of zelfs een kasteel, en dit was vergelijkbaar met het runnen van een medium-formaat compay vandaag. Verplicht om zoveel mogelijk mannelijke erfgenamen voort te brengen, verteld om opnieuw te trouwen als hun echtgenoten om welke reden dan ook stierven, in staat om zelf de leiding te hebben in staat om de verantwoordelijkheid van de functie te dragen. Dames zijn in de geschiedenis verkeerd voorgesteld.

Handelaars & Villiens:

Het leven in de 14e eeuw draait niet alleen om martiale glorie. Veel leden van de vereniging kiezen ervoor om de rollen op zich te nemen van gewone mensen, handelaars, bedienden, hofdames, koks en boerendie de wereld rond hebben laten gaan.

Kinderen en gezinnen:

Kinderen en families waren de levensader van alle niveaus van de middeleeuwse samenleving. Niet alleen de erfgenamen van de edelen, die hooggeboren kinderen die werden gezonden om andere, grotere huishoudens te vragen om een gezinsstatus te vergroten, of uitgehuwelijkt werden om land en titel te verkrijgen, maar ook de zonen en dochters van de handelaars en villiënen die in de steden en dorpen woonden en een veel eenvoudiger maar nog steeds zeer noodzakelijk bestaan leidden. In de maatschappij hebben onze kinderen hun eigen karakters en nemen ze actief deel aan alle aspecten van wat er op elk scherm gebeurt.

Eduard III (13 november 1312 - 21 juni 1377) was koning van Engeland en heer van Ierland van januari 1327 tot aan zijn dood; hij staat bekend om zijn militaire succes en voor het herstellen van het koninklijk gezag na de rampzalige en onorthodoxe regering van zijn vader, Edward II. Edward III transformeerde het Koninkrijk Engeland in een van de meest formidabele militaire machten in Europa. Zijn lange regeerperiode van 50 jaar was de op een na langste in het middeleeuwse Engeland (na die van zijn overgrootvader Hendrik III) en zag vitale ontwikkelingen in wetgeving en bestuur, in het bijzonder de evolutie van het Engelse parlement, evenals de verwoestingen van de Zwarte Dood.

Robert of Hausted, boswachter van de fee, heeft 1 bovaten met een waarde van 4s.6d.

Datum: 15 februari 1385

The Great, Parliamentary, or Bannerets' Roll, c. 1312

The Parliamentary Roll (aka: The Great Roll or The Bannerets' Roll) is an

English roll of arms dating to about 1312, consisting of 19 vellum

leaves measuring 6" x 8.25", and including the names and blazons for 1,110 English nobles,

Robert de Hausted of Harpole geb.1334? trouwde met **N.N.** geb....



Uit dit huwelijk

1. **Ann de Hausted** geb.1360 overl.1445



Ann de Hausted geb.1360 overl.1445 trouwde met **Simon Ward** geb c.1350 overl.....

Uit dit huwelijk

1. **Theobald Ward** geb.1392 overl.....trouwde met **Anne (Amy) Chefelden** geb.....

2. **Thomas Ward** geb.1400 overl.1447 trouwde in Carlton, Leicestershire met **Felicia Frisby** geb.1400 overl.1447

Uit dit huwelijk

1. **Johannes Ward** geb.1425 overl.1506

De naam Warde bereikte Engeland in de grote migratiegolf na de Normandische verovering van 1066.

De naam Warde is voor een bewaker die is afgeleid van het Oud-Engelse woord ward, wat bewaker of wachter betekent.

There were two medieval manors in Burton Overy - University ...

<https://www.le.ac.uk/~lahs/downloads>

door I Payne — Robert de Hausted, of Harpole. Sir Thomas Pulteney, of Misterton. (0.1507: P.C.C, will). Simon Ward - Ann Hausted

Familie: **John de la Warde** geb.1015 in Frankrijk zn, Nobele Captain **Richard de la Warde** geb.c.1040 in Frankrijk overl.1084 zn, **George de la Warde** geb.c.1070 Guiseley, West Riding, Yorkshire, Engeland overl.c.1120 zn, **Osbert Fitzgeorge de la Warde** geb.1088 East Riding, Yorkshire, Engeland overl.c.1150 zn, **Simon Warde** geb.1130 overl.1181

Vroege oorsprong van de Warde-familie:

De achternaam Warde werd voor het eerst gevonden in Northampton, waar ze een familiezetel uit de oudheid hadden, en de eerste die werd vermeld was Osbert de Varde van Givendale in het jaar 1130, die een afstammeling was van Fouques de Vardes van Normandië.

Zijn afstammeling Simon Warde was gouverneur van Pontefract Castle in 1324.

John Warde wordt genoemd in de Pipe Rolls voor Yorkshire in 1194, terwijl er in de Hundred Rolls voor 1273 een William le Warde in Oxford, een Simon le Ward in Buckinghamshire en nog twee le Wardes, een in Hampshire en een in Cambridgeshire.

baroness **Elizabeth de Hausted** geb.1332 Northampton, Northamptonshire overl.c 1398 huw.1358 met **John Newenham** geb.1330 Gloucestershire overl.1390 Deanshanger / Spratton, Northamptonshire



Uit dit huwelijk.

1.**Elizabeth Joan Newenham** geb.1355 Lancaster, Lancashire overl.20-09-1435

2.**Thomas Newenham** geb.1385 Fletching, Sussex overl...

John Newenham huwde **Elizabeth Hausted**, dochter van Sir **John de Hausted** en **Roese**.

Elizabeth Hausted d.c. 1398

Kamerheer van Financiën:

De kamerheren kwamen voort als ondergeschikten van de hoofdkamerheer die was toegewezen om in de schatkist te dienen, en migreerden naar de schatkist zoals deze onder Hendrik I werd opgericht. Het ambt van de oorspronkelijke kamerheren werd erfelijk, en deze kamerheren worden soms kamerheren-in-fee genoemd. Het werd al snel een vaste gewoonte voor hen om een ridder aan te wijzen om de schatkist bij te wonen en hun taken uit te voeren. Naarmate de zaken van de schatkist toenam, stopten de kamerheren grotendeels met hun persoonlijke aanwezigheid bij de schatkist ten gunste van hun plaatsvervangers.

Bij minstens één gelegenheid, tijdens het bewind van Eduard I, benoemde een kamerheer (de 9de graaf van Warwick) twee afgevaardigden, één om deel te nemen aan de schatkist van pleidooien en de andere aan de schatkist van ontvangst; het was gebruikelijker dat één plaatsvervanger werd aangesteld, wiens voornaamste bezigheid de ontvangst of lagere schatkist was. Toen de kamerheren opgingen in de Kroon en niet langer aanwezig waren, werden de afgevaardigden zelf bekend als Chamberlains of the Exchequer of Chamberlains van het ontvangsbewijs.

Kamerheren in Fee:

In de 12e eeuw werden de twee erfelijke functies van Chamberlains-in-Fee bekleed door de families Maudit en Fitzgerald.

Het kamerheerschap van Maudit daalde af naar de Beauchamp-graven van Warwick en kwam in 1283 in handen van de Kroon bij de toetreding van Richard III, schoonzoon van de 16e graaf. Het ambt werd echter ook bekleed door de kroon vanaf de dood van Guy de Beauchamp in 1315 tot de dood van Edward II in 1327 omdat de oudste zoon van Guy nog maar een jong kind was.

Het kamerheerschap van Fitzgerald ging door huwelijk over aan de graven van Redvers van Devon. In 1275 vervreemddesabel de Forz, de oudste dochter van Boudewijn de Redvers, 6de Graaf van Devon, en de 8ste Gravin van Devon in haar eigen recht, haar kamerheerschappij aan haar rentmeester, de geldschieder Adam de Stratton. Hij verbeurde het aan de Kroon bij haar dood in 1293, waarna de ambtsdragers van dit kamerheerschap door octrooi werden benoemd.

*Kamerheren van de Ontvangst: **John Newenham** 21 februari 1365 - 1369*

Geschiedenis, familiewapen en wapenschilden van Newenham

De naam Newenham is van Angelsaksische oorsprong en kwam van toen het gezin in een van de vele plaatsen, Newnham genaamd, in heel Engeland woonde. De plaatsnaam is afgeleid van de Oud-Engelse elementen niwe, wat nieuw betekent, en ham, wat boerderij van dorp betekent.

Het Domesday Book van 1086 bevat vroege vermeldingen voor Neuneham, (Gloucestershire) en Neuham (Hertfordshire.) Beide parochies zouden later bekend worden als Newnham, inclusief de oude Saksische parochie in Northamptonshire, eerst bekend als Niwanham c.1021-1031.

Vroege oorsprong van de familie Newenham:

De achternaam Newenham werd voor het eerst gevonden in Cambridgeshire, waar Ralph de Neunenham werd vermeld in de Hundredorum Rolls van 1273. Een andere bron merkt op dat de familie "een landgoed bezat in en nabij Rotherfield, Co.Sussex, dat in de 14e eeuw eigenaars had van zijn eigen naam. In Newnham was Gloucestershire "van oudsher een kasteel, dat in de tijd van onze Normandische koningen een van de forten van de Welshe grens vormde, maar er zijn geen sporen van.

Elizabeth Joan Newenham geb. 1355 Lancaster, Lancashire, England, overl. 20-09-1435 Deanshanger / Spratton, Northamptonshire huw. 1393 met sir **John Cope** geb. 1355, Deanshanger, Northamptonshire, overl. 1417, Deanshanger, Northamptonshire



Uit dit huwelijk.

1. **John Cope** geb. 1394 Deanshanger, Northamptonshire huw. c. 1420 overl. 1435
2. sir **William Cope** geb. c. 1395, Deanshanger, Northamptonshire, England, United Kingdom overl. 1488 huw. met **Mary Ann Gossage** geb. c. 1400 overl. 1487 Powderham, Devon.
3. **Stephen Cope** geb. 1410, Deanshanger and Adstock, Northamptonshire, England overl. 07-08-1445

sir **John Cope** Sheriff of Northamptonshire geb. 1355 overl. 1417

Elizabeth Joan Newenham, geb. 1355, Deanshanger, Northamptonshire, England overl. 20 sep 1435, Deanshanger, Northamptonshire, England



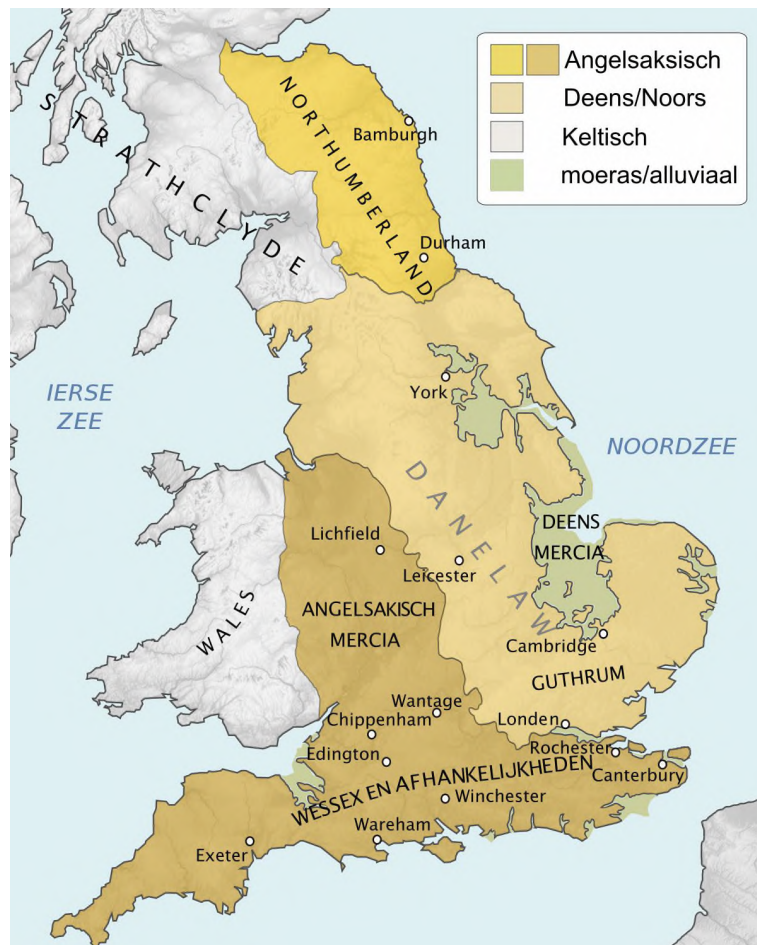
Passenham - Passenham Manor

Geschiedenis van Passenham.

In 876 na Christus hadden de Denen gevochten en geplunderd over grote delen van het Engelse platteland. Veel lag in hun handen.

Alleen door vastberaden verzet, verzameld door Alfred de Grote keerden de fortuinen terug, waarbij de vrede werd hersteld door het Verdrag van Wedmore. Alfred's zoon, Edward de Oudere, was niet tevreden. Hij wilde het Engelse land herstellen dat nog steeds door de Denen,

de Danelagh, was gevestigd. Een dorp aan de rivier dat voor het eerst genoemd werd in het jaar 921 na Christus, van iets meer dan 3250 acres



in het uiterste zuiden van de honderdste, legende vereniging Clele, niet alleen door de beruchte Bobby Banastre maar ook de radeloze geest van Nancy Lee, die zichzelf verdrong in de millpond. Het dorp blijft weinig veranderd en geïsoleerd met nog steeds de kerk van Saksische verbinding, het Manor House, de molen, een nu vervallen pastorie en twee oude tiende schuren.

Hoog-Saksische tijd (400-700 n. Chr. Duitsland)



Vanuit ongeveer 400 verspreiden de Saksen aan beide zijde van de Elbe richting het zuiden hieruit ontstaan de stammen Westfalen Engern en Oostfalen.

De nieuwe gebieden van de Saksen worden veelal door andere Germaanse stammen bewoond. De oorspronkelijke bewoners worden door de Saksen verdreven, onderworpen of vermengden zich uiteindelijk met de Saksen. De Gauen zijn van oorsprong kleine groepen Saksen die uit meerdere families bestaan.

Binnen deze groep kennen de Saksen hun eigen klasse verschil. Ze hebben ook slaven. Vaak zijn dit uit de Saksische strijd gemaakte gevangenen, maar soms worden ze ook gekocht van de Franken. De Saksen hebben een opmerkelijke structuur van bestuur. Binnen elke Gau wordt een "stamhoofd" uitgeroepen.

Eén maal per jaar komen deze stamhoofden bijeen in Marklo aan de Wezer ten zuiden van Verden. Vermoedelijk in de buurt van de huidige Herford. Volgens een schrijver (672-770) komen per Volgens een schrijver (672-770) komen per recht en onrecht, oorlog en vrede. Bij een grote oorlog wordt een gemeenschappelijke hoofdman uitgeroepen een "Hertog". Het strekte zich uit ten

westen van de middelste Hunte tot aan de boven-Soeste. Het machtscentrum was Wildeshausen aan de oostgrens bij de kruising van een langeafstandsroute vanuit het zuidwesten over de Hunte. Saksenoorlogen in **Lerigau 782** waarook het **dorp Husted** / Nederzetting stond, totaal in Lerigau 21 dorpen / Nederzettingen per dorp variërend van ca. 50 tot 100 inwoners. In **Hasegau 783** een tweede **dorp Husted**, totaal in Hasegau 18 dorpen / Nederzettingen.

(een Gau is de voorloper van een Graafschap).

Vroege-Middeleeuwen (700-1000 n. Chr. Duitsland)



In de vroege Middeleeuwen bestaan nog weinig steden. Nederzettingen met 100 inwoners zijn op dat moment grote dorpen. Ze bestaan uit ca.15 huizen, maar de meeste dorpen hebben 5 tot 10 huizen. Algemeen wordt aangenomen dat gemiddeld 7 mensen in een huis wonen.

Frankische overheersing:

vanaf 741 is er een melding dat de Saksen worden bestraft nadat ze schade hadden toegebracht aan het Frankisch grensgebied. Na de val van het Romeinse Rijk weet de Islam zich te vestigen in Europa. Hierdoor verdwijnen de oude handelsroute naar de Middellandse Zee. In de tweede helft van de 8e eeuw hebben de Islamitische veroveraars een belangrijk deel van de zuid- en westkust van de Middellandse Zee in handen. Karel de Grote wil het oude Imperium Romanum herstellen en begint diverse veldtochten. De koopmansstand is verdwenen en West-Europa is terug gevallen op de zuivere landbouw.

Vanaf 690 stuurt de paus de Angelsaksische monnik vanuit Engeland naar de Nederlanden om de Germanen ten noorden van de Frankische grens te bekeren. Hoewel op sommige plekken kleine kerken worden gebouwd, stuit men over het algemeen op verzet. In 754 wordt missionaris Bonifatius bij Dokkum vermoord.

In 772 onderneemt Karel de Grote de eerste veldtocht in het Saksische land. De oorlog die de Frankische Karel de Grote voert tegen de Saksen wordt door zijn levensbeschrijver Einhard de langdurigste, wreedste en de meest inspannende van alle oorlogen die volk der Franken ooit gevoerd hebben genoemd. Vanuit Worms via het gebied Engeren in en verovert Eresburg aan de Diemel (nu Obermarsberg ten zuiden van Paderborn). Hij verwoest een houten zuil de "Irmisul", bij deze zuil vereren de Saksen hier hun voorouders mee. Terwijl Karel de Grote zich bezig hield met een veldtocht in Italië, veroveren de Saksen Eresburg incl. Het complete gebied er omheen. De Saksen hebben zich verenigd in een algemene hoofdmans Widukind. In 775 ondernemen de Franken opnieuw een veldtocht om vanuit Düren de weservervesting te bezetten.



Widukind (730-808) was van 744 tot 785 hertog van Saksen, als opvolger van Theoderik en voor Egbert. Hij was de belangrijkste tegenstander van Karel de Grote tijdens zijn Saksische Oorlogen van 777-785 en weigerde de Saksen tot het christendom te bekeren. Widukind gaf zich echter in 785 over aan Karel de Grote en bekeerde zich, en hij bouwde vele kerken voordat hij in 808 stierf.

De Saksische weerstand wordt steeds heftiger. In 777 heeft Karel de Grote tijdens de Rijksverzameling in Paderborn het Saksenland verdeeld in missieparochies. Om aan te tonen dat hij de Saksen als onderdanen beschouwt heeft hij ze ook uitgenodigd voor deze vergadering, Widukind kwam niet en verbleef op dat moment bij zijn schoonvader de Deense koning. In 779 wordt belasting geheven.

(in geld of Natura). De belasting inningen liep via bisschoppen, kerken en kloosters. Het Bisdom Lütting (Luik) stuurt een priester naar Osnabrück, waar in 780 de eerste missiekerk wordt gebouwd. In 782 bevestigt Karel de Grote zijn eerste bestuurlijke indeling van het Saksenland. Ieder verzet tegen het gezag wordt daarmee beschouwd als afvallige van het Christendom en daarom zwaar gestraft, in de meeste gevallen de doodstraf. Hiermee groeit de weerstand van de Saksen opnieuw. Saksenoorlogen.(vanuit het Noorden) Oostfriesland 782-792, Dithmarschen 782, Nordelbien 792-795, Hadeln 797, Wigmodien 795, Bardengau 795, **Lerigau 782**, Lübecke 775, Süntel 782, Bochelt 779 Bochelt 779, Detmold 783, Schieder 784, Brunsberg 775, Dreingau 784, Lippe 778-794, Paderborn 778-794, Erresburg 772, 773/4, 775, 776, Deutz 778 etc, etc.

Niet de zwaarte van de straf vinden zij bezwaarlijk, maar het feit dat er dwang wordt uitgeoefend om zich te bekeren tot het christendom en de verplichting tot betalen van Tienden (Zehnte) aan de kerk vinden zij een aanslag op hun persoonlijke vrijheid. Deze verbittering komt hetzelfde jaar nog tot uiting wanneer Karel de Grote in een veldtocht tegen de Slaven voor de eerste maal ook Saksen in zijn leger heeft opgenomen. Widukind geeft het sein tot opstand en de Saksen in het Frankische leger geven massaal gehoor aan de oproep. Bij het riviertje de Süntel wordt het niets vermoedende Frankische leger totaal vernietigd. Als wraak onderneemt Karel de Grote een strafexpeditie, die te boek staat als het bloedbad bij Verden aan de Aller. Op zijn bevel worden de Saksen opgeroepen om zich bij Verden te verzamelen om een nieuwe eed af te leggen, Widukind is alsnog naar zijn schoonvader gegaan in Denemarken. Totaal werden volgens de analen 4.500 Saksen terechtgesteld. De opstand wordt alleen nog maar heviger in 783 volgen veldslagen bij Detmold en langs de rivier de Hase bij het huidige Osnabrück. In de winter 784/785 brengt Karel de Grote verwoesting aan in Dersigau omdat Widukind daar veel bezittingen heeft **Hasegau** en **Lerigau** wordt zonder veel moeite veroverd. **Hustedi** vochten mee met **Widukind**!

Hustededi = Hustede, die in 782 en 783 één van de laatste oorlogen voerden tegen Karel de Grote, Hustededi was lid van de Westfaalse stam, waartoe ook de Saksische hertog Widukind behoorde. Widukind 730-808 was de belangrijkste tegenstander van Karel de Grote tijdens zijn Saksische Oorlogen van 777-785 en weigerde de Saksen tot het christendom te bekeren. Widukind gaf zich echter in 785 over aan Karel de Grote en bekeerde zich en hij bouwde vele kerken voordat hij in 808 stierf.

hertog Widukind: (743-807)

Duitse naam. Tweestammige Germaanse naam, uit Oudhoogduits witu 'woud' en 'kind' (zie voor het eerste lid Wide). De naam betekent dus: 'kind van het woud'. Naam van de bekende aanvoerder van de Saksen tegen Karel de Grote, een Westfaalse edelman (achtste eeuw). Hij werd een legendarische figuur. (Widukind werd later benoemd als graaf van Hamaland een Gau).

Albion (Saksisch):

Albion (of Abbion afgekort tot Abbio of Abbi, ook Alboin was een Germaanse leider van de Saksen in de tijd van Karel de Grote. (exacte data zijn nog niet bekend) Albion wordt beschouwd als een van de twee belangrijkste Saksische leiders samen met Widukind. Hij was de leider van de Oostfalen, terwijl de laatste de Westfaalse Saksen regeerde. Beiden verzetten zich tegen de agressieve oostelijke uitbreiding van het Karolingische Rijk. Ze verzamelden een leger en vochten tegen Karel de Grote in twee grote veldslagen, bij Osnabrück en Detmold. In 785, nadat hij in de Saksische oorlogen was verslagen en over de Elbe was gevlucht, werd Albion samen met Widukind gedoopt, mogelijk in Attigny, met Karel de Grote als zijn peetvader. Hij was mogelijk getrouwd met Giesela (of Hasela), een dochter of zus van Widukind, en dus nauw verwant aan hem. Albion zou de voorouder zijn van het Huis van Ascania.

Op 25 februari 796 gaf Hendrik van het Ruhrgebied op het pastoor Liudgerland op het Ruhrgebied, als een goede diaken Castus aan. Uit een document van de Abdij van Werden bleek dat Castus de stichter was van een benedictijnen klooster in Lerigau, abdij van Visbek. Volgens Pagenstert was er rond het jaar **890** een boerderij in **Hustededi** dat door de abt Gerbert Castus aan het klooster van Werden was nagelaten.

Met de komst van de Franken wordt een nieuw tijdperk ingeluid met schriftelijke bronnen en de stichting van kerken en kloosters. In 788 wordt het bisdom Bremen gesticht. Het Bisdom staat onder toezicht van het aartsbisdom Keulen. In 799 wordt het bisdom Paderborn gesticht.

Om gezag structuur te geven, deelt Karel de Grote op in vier bisdommen: Osnabrück 780, Bremen 788, Münster 793 en Paderborn 799. Hasegau komt hiermee in bisdom Osnabrück te liggen. In 800 worden Minden, Verden en Hildesheim toegevoegd. De missie-parochie van Osnabrück is hiermee tot bisschopzetel verheven. De eerste bisschop is Wiho overl. 805. Vanaf 803 wordt vanuit Osnabrück begonnen met het kerstenen van het volk.

Eerste kloosters, kapellen en kerken.

In het begin van de 9e eeuw komt Gerbert Castus (v.770-n.819) als missionaris in **Lerigau**, Dersagau, Hasegau en Fenkigau. Gerbert Castus is oorspronkelijk uit **Lerigau**. Uiterlijk 782 verlaat hij zijn geboortestreek om zich aan te sluiten bij Liudolf, een adellijke van afkomst een Friese missionaris afkomstig uit zuilen bij Utrecht. Gerbert Castus helpt bij de ontwikkeling van het klooster Visbek (Lerigau) Omstreeks 802 werd het klooster Werden gesticht. Het oudste belasting-register is dat van heet klooster Werden en dateert uit 890. (incl. **vermelding van Husted-Hustede**) Het klooster heeft o.a. bezittingen in Hesegau Farngau en Fenkigau. In 815 wordt het klooster Corvey gesticht, in 822 wordt het verplaatst naar de Weser, in de 9e en 10e eeuw is Corvey het meest belangrijke cultuurcentrum in Noord-Europa. De eerste domkerk met vele gestelijken trekt ambachts -en kooplieden aan, die in Osnabrück het middelpunt van een krachtig economisch leven gaan vormen. Ontstaan van het keizerrijk Duitsland: Karel de Grote sterft na een ziekbed van 7 dagen in Aken in 814. Hij wordt opgevolgd door zijn zoon Lodewijk de Vrome (778-840):

Familie von Hustede St.John Kerk in Osnabrück .

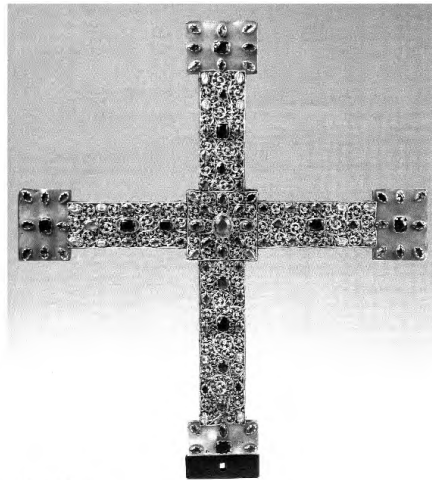


Abbildung Nr. 9

Kapitelskrenz, 1. Viertel des 13. Jahrhunderts.

(K6) Robertus (1147-1159) Robertus wordt alleen custos genoemd.

(K22) Adalhardus (1171-1177) Adalhard verschijnt in 1171 als custos achter de decaan Liutbrand.

(K24) Wilhelm 1184 De custos Wilhelm komt slechts 1184 voor in een bisschoppelijk document.

(K32) Ulrich 1225-1251, voor 1259+1225 en 1235 Ulrich verschijnt als en canon.

(K36) Johannes 1229-1235 vóór 1238+1229 ontvangt de thesaurus Johannes van Paus Gregorius IX.

(K39) Herman II. von Hustede 1235-1247, vóór 1259 + Herman von Hustede

(K 40) Thetmar 1235-1251 Thetmar bevindt zich in het eerste overgebleven docu. broer van Herman II

(K 63) Gerhard 1259-1263 1259 ontmoet eerst Thesaurar Gerhard als bemiddelaar in een conflict

Robertus von Hüstede geb. te Hüstede c.1117,

Wilhelm von Hustede geb.c.1159 overl.... ,

Johannes von Hustede geb. te Hustede c.1205,

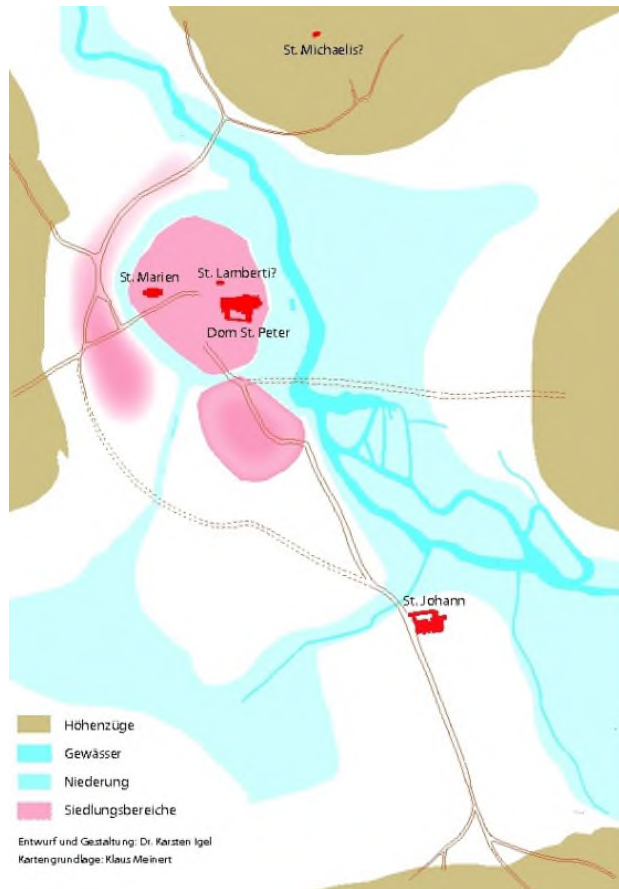
Thetmar von Hustede geb. te Hustede c.1212,

Adalhardus von Hustede geb.c.1142 overl.....

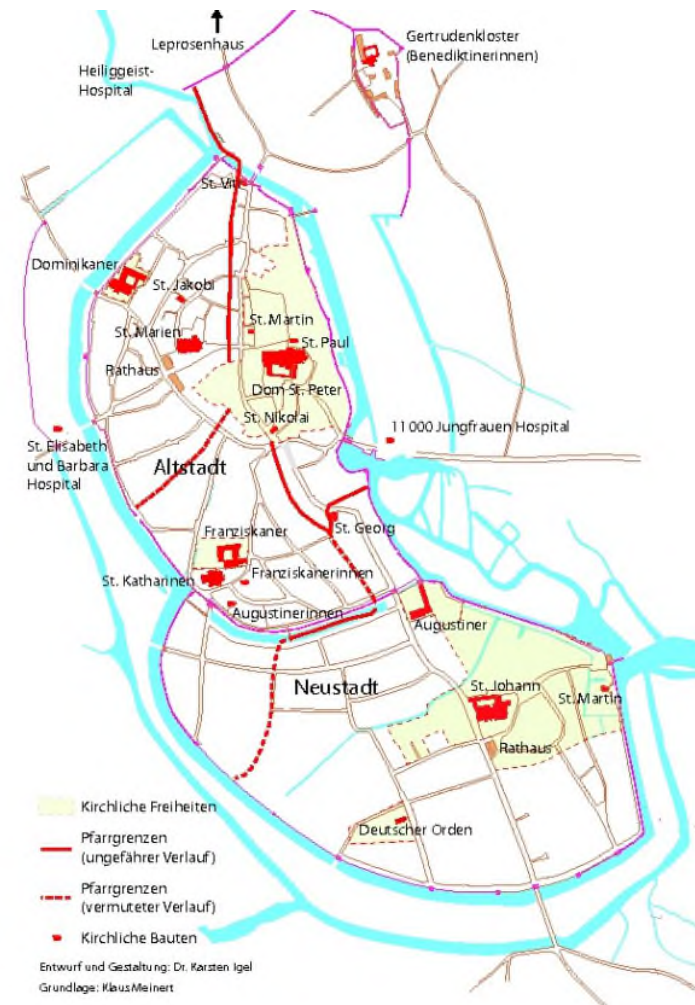
Ulrich von Hustede geb. te Hustede c.1213

Herman II von Hustede geb. te Hustede c.1211

Gerhard von Hustede geb.c.1230



Figuur Nr. 1 Topografie van de stad Osnabrück in de 11e eeuw. De kerken zijn rood geverfd, de roze geverfd, de roze oppervlakte-handtekening staat voor de vrijheid van de kathedraal en St.Johann, de rode lijn geeft de loop van de 13e / 14e aan. Century opnieuw.



Osnabrück



Bouwgeschiedenis St. Johann (Osnabrück) 1

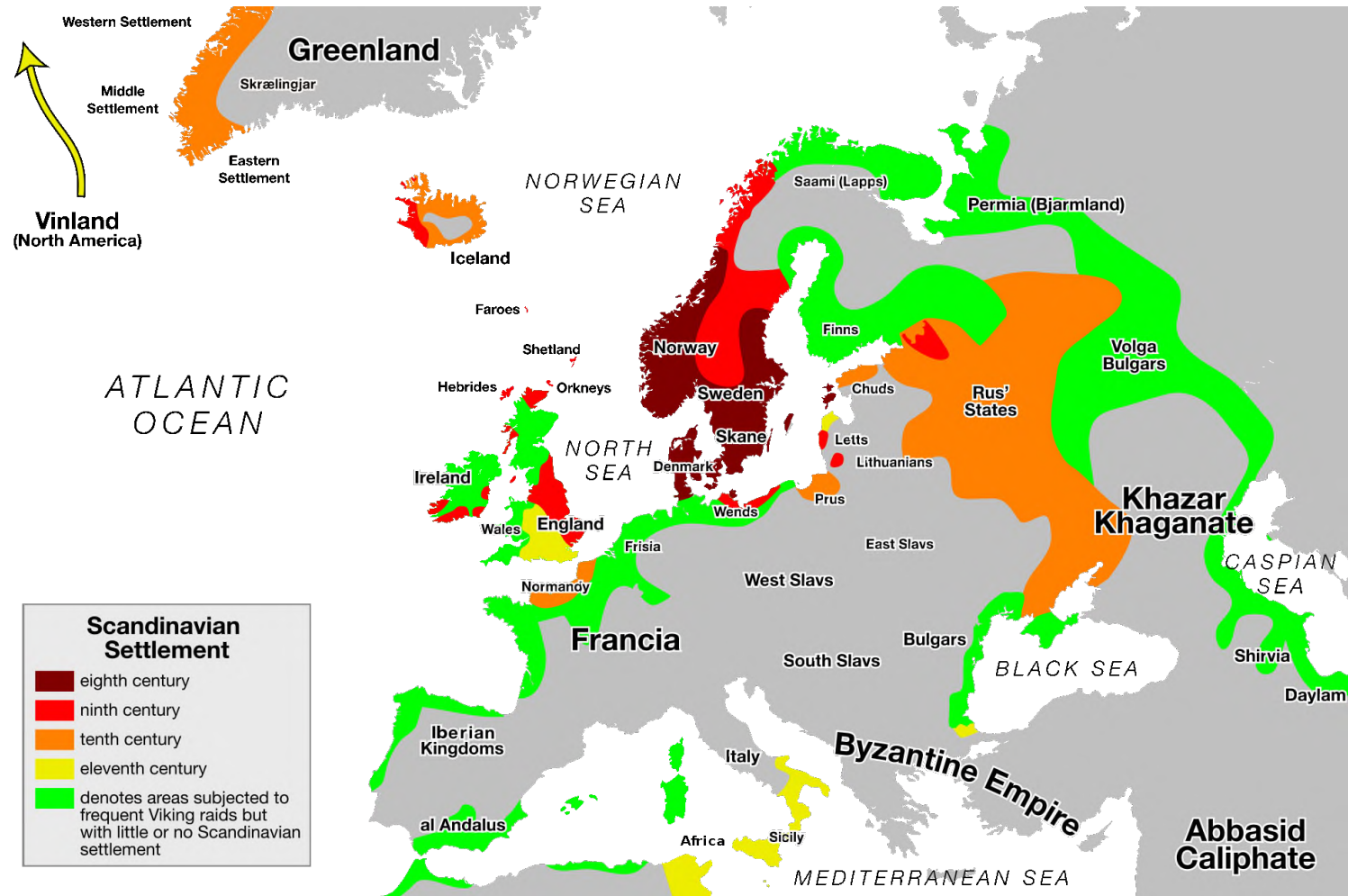
Bisschop Dietmar uit Osnabrück (1003-1023) stichtte de collegiale gewijd aan St. John en legde de eerste steen voor de eerste St. Janskerk op 13 juli 1011. Rond het klooster en de Latijnse school ontstond een nieuwe stad, die tot 1306 apart van de oude stad werd beheerd. Door opgravingen werd het hoefijzervormige, apsidale koor uit het tijdperk van de Wilhelminia geïdentificeerd binnen de hedendaagse St. John's Church. Blijkbaar bood dit eerste koor niet genoeg ruimte, vandaar dat het in 1100 werd uitgebreid met een vierkant koorjuk en een apsidialenkoor.

Op 25 maart 1256 legde bisschop Bruno, graaf van Isenburg (1251-1258) de eerste steen voor de alomvattende wederopbouw van de tweede collegiale en parochiekerk, die het begin markeerde van de bouw van de kerk van vandaag.

Op 26 mei 1236 sluiten Otto I von Tecklenburg en bisschop Konrad I von Velber von Osnabrück (1227-1239) vrede onder toezicht van Ludolf von Holte, bisschop van Münster (1226-1247). Op een boete van 2000 Mark en Burgermansmacht, belooft Otto I von Tecklenburg dat bisschop Ludolf von Holte mag bemiddelen in de strijd tegen Osnabrück. Dezelfde dag bevestigt Ludo von Holte dat de graven van Tecklenburg en de Osnabrücker kerk vrede hebben gesloten, na vele jaren doodslag, brandstichtingen, plunderingen en andere schade, ontstaan uit hun strijd. De gevangenen worden vrijgelaten. Tecklenburg wijst zes dienstmannen toe aan Osnabrück. Met uitzondering van Margarten, geeft Tecklenburg het voogdij van de Osnabrücker kerken aan Osnabrück. Ook beloofd Tecklenburg geen bouwwerken te maken tussen Wirra en Wluena in Osnabrück. Hier tegenover betaald Osnabrück 800 Mark schadeloosstelling aan Tecklenburg. (Ondertekend door ca. 50 adellijke personen o.a. **Herman de Hustede** vanuit het episcopaat Osnabrück.) Karel de Grote handhaaft in grote maten de gau indeling zoals de Saksen deze al kennen. Aan het hoofd van een gau wordt een graaf gesteld, die vertegenwoordigd kan worden door een gaugraaf. De graven worden door de koning aangesteld en zijn beambten met een militaire, rechtelijke uitvoerende macht. Binnen het feodaal systeem worden ze ook wel aangeduid als ministeriaal.

De Vroege Vikingsperiode (400-800)

De zgn. Vikingperiode werd voorafgegaan door de Germaanse IJzertijd (400-800), waarbij de periode van 400-575 de Migratieperiode wordt genoemd. Deze wordt gekenmerkt door de ontbinding van het Romeinse Rijk ten gevolge van de migraties en expansies van Germaanse en Aziatische volkeren. De immense en rijke grafheuvels, de hoge graad van politieke organisatie met hoofdmannen en koningen en de vele deposities van gouden voorwerpen, buitgemaakt op het Romeinse Rijk, in de Scandinavische velen staan symbool voor deze periode in het Hoge Noorden.



In deze tijd ontstonden de eerste gespecialiseerde handelsnederzettingen zoals Helgö (400-700) in het Mälarenmeer (SWE), voorloper van Birka, waar handelswaar uit het Baltische, Continentale en Britse gebied werd teruggevonden. Marginale gronden werden gekoloniseerd, vooral in Noorwegen en Zweden, maar alweer verlaten naar het einde van de Migratieperiode toe, net zoals veel begraafplaatsen. Dit is een trend in Noordwest-Europa om nog onbekende redenen maar vermoedelijk betrof het hier een samenloop van omstandigheden zoals veranderingen in landbouw- en handelspatronen en een verandering in het klimaat. Dit ging samen met periodes van onrust, getuige de vele vluchtburgen die in die periode werden opgetrokken

De eeuwen die de Migratieperiode scheidde van de Vikingperiode staan bekend als de Vendelcultuur (eind 6e-8e eeuw). Deze cultuur werd genoemd naar een grafveld bij de kerk van Vendel (Uppsala, SWE) waar een reeks mannelijke bootbegrovingen aangetroffen werden met West-Europese importwaar en rijke militaire grafgiften (Arbman H. 1961, p.27). Voorgaand kort overzicht van de situatie vóór de Vikingperiode toont duidelijk aan dat hier reeds de wortels zaten van een cultuur die zich in het begin van de 8e eeuw zou ontwikkelen en zijn vleugels zou uitslaan naar de 4 windstreken.

Zowel in Noorwegen, Zweden als Denemarken was er geen politieke eenheid vóór 1100. Rond 800 waren er wel 3 belangrijke dynastieën die de scepter zwaaiden in het Noorden. De bekendste is misschien wel het Deense Huis van Lejre (bij Roskilde, Zeeland, DK). Godfred was de eerste Deense koning die op de voorgrond trad eind 8e- begin 9e eeuw en dit met de Deens-Frankische oorlog. Karel de Grote voerde een gedreven expansie doorheen Europa, dus ook naar het Noorden. Hij stootte echter op de Saksen die gevestigd waren in Noordwest-Duitsland. Dit volk kreeg hij uiteindelijk in 804 op de knieën door massamoord en deportaties van de bevolking. Ze werden vervangen door de Frankische bondgenoten, de Slavische Abodieten. Denemarken was het volgende gebied dat eraan moest geloven. Godfred werd gewaarschuwd door Saksische opstandelingen die zich in zijn landen verschanst hadden. In 804 werd voor het eerst melding gemaakt van Godfred in de Frankische Rijksannalen, Annales Regni Francorum. In 808 viel hij de Abodieten aan en maakte hen schatplichtig. Hij verwoestte hun handelsplaats Rerik en nam de kooplui mee naar de Deense handelsplaats Hedeby. Daarnaast vernieuwde hij het verdedigingssysteem van de Danevirke. Godfred werd echter door zijn eigen gevolg vermoord en Karel de Grote sloot daarop een verdrag met zijn opvolger, Hemingr, in 810 en liet zijn Deense ambities voor wat ze waren. Godfreds opvolgers waren talrijk, maar hun regering was wankel en slechts in de 2e helft van de 10e eeuw zou Denemarken worden verenigd door Harald Blauwtand van de Jelling-dynasti.

De Zweden zouden in de late 9e-vroege 10e eeuw weer een belangrijke rol gaan spelen op internationaal gebied. De dynastie van de Svear had immers zijn hoogtepunt in de 6e en 7e eeuw tijdens de Vendelcultuur. In de 8e eeuw werd in de Vita Ansgarii al de aanwezigheid vermeld van één enkele koning die heerste over het volk van de Svear en het volk van de Götar, wiens paleis in Uppsala stond en die claimde een directe afstammeling van Odin te zijn. In de Vikingperiode was Zweden verdeeld in 3 regio's: Tiundaland (Gamla Uppsala), Fjädrundaland (Forn-Sigtuna) en Attundaland (Birka). Door de stichting van Sigtuna, een nieuwe hoofdplaats, blijkt dat Erik Segersäll de macht over de 3 regio's naar zich toe getrokken had en dit toonde met de bouw van een nieuw bolwerk. Rond het jaar 1000 was zijn zoon Olof Skötkonung waarschijnlijk heerser van Svear en Götar. Met hem begon ook in 995 de eerste muntslag in Zweden.

In Noorwegen was de macht van de Noorse Ynglingdynastie – een tak van de Zweedse koninklijke familie – van de Vestfold tanende bij de terugkeer van Harald Schoonhaar (870-931) uit Byzantium. Deze slaagde erin de Noorse macht weer te laten opbloeien door o.m. de Jarls2 van de Trøndelag (Centraal-Noorwegen) te bedwingen en een overwinning op zee te behalen bij de Hafrsfjord (Stavanger, 872), wat ervoor zorgde dat hij de verschillende regio's van Noorwegen dichter bij elkaar kon brengen.

De raids van de late 9e eeuw in de rest van Europa waren meer een reactie tégen dan een impuls vóór de politieke consolidatie van het koningschap. De jonge mannen die deelnamen aan de raids dienden geen hoger doel maar waren uit op eigen gewin. Slechts in een latere periode gaan raids hand in hand met koninklijke macht. In de 10e en 11e eeuw (954-1100) kwam langzaam de kerstening van Scandinavië op gang, al dan niet uit een politiek en/of commercieel oogpunt. De verdere ontwikkeling van een land hing verder af van de acceptatie van het christendom als enige godsdienst. Harald Blauwtand (945-985) speelde hierin een belangrijke rol. Hij maakte van Denemarken een bloeiend en christelijk rijk. Hij wordt ook geassocieerd met de bouw van de versterkingen Trelleborg, Aggersborg, Fyrkat en Nonnebakken in Denemarken. Hij slaagde er ook in de Zweedse ambities te temperen die Denemarken trachtten in te nemen om zo één rijk uit te bouwen die zou bestaan uit Zuid-Denemarken en zou reiken tot Skåne en Uppsala met Birka en Hedeby als belangrijkste centra. Het Zweedse gebied werd verder vooral met de Baltische handel geassocieerd. Harald Blauwtand's zoon Svein Vorkbaard en kleinzoon Knut de Grote droegen verder bij aan dit succesverhaal.



Knut de Grote werd achtereenvolgens koning van Engeland in 1016 (na de dood van zijn vader Svein Vorkbaard, koning in 1014), van Denemarken in 1019 en van Noorwegen in 1030. Zijn onverwachte dood in 1035 gaf de Noren nieuwe hoop en Magnus, de zoon van Sint-Olaf riep zichzelf uit tot koning. Intussen werd de zoon van Knut de Grote, Harald Hazevoet, heerser van Engeland terwijl zijn andere zoon Harthacnut de troon in Denemarken behield en ook die van Engeland verwierf, na de dood van Harald Hazevoet rond de periode 1036-1040. Harthacnut stierf in 1042 en werd opgevolgd door de Engelse Edward de Biechter (West-Saksische dynastie). De gebeurtenissen in Denemarken leidden er ondertussen toe dat Svein Estrithsson, neef van Knut de Grote, regeerde tot 1074. Hij lag voortdurend overhoop met de in 1040 teruggekeerde Harald Hårdråda. Deze had faam verworven als kapitein van de Våringar (keizerlijke lijfwacht) in Byzantium en was de halfbroer van Sint-Olaf. Hij werd koning van Noorwegen in 1047. Harald stierf bij de beroemde Slag bij Stamford Bridge in Engeland in 1066 bij de Normandische Verovering.

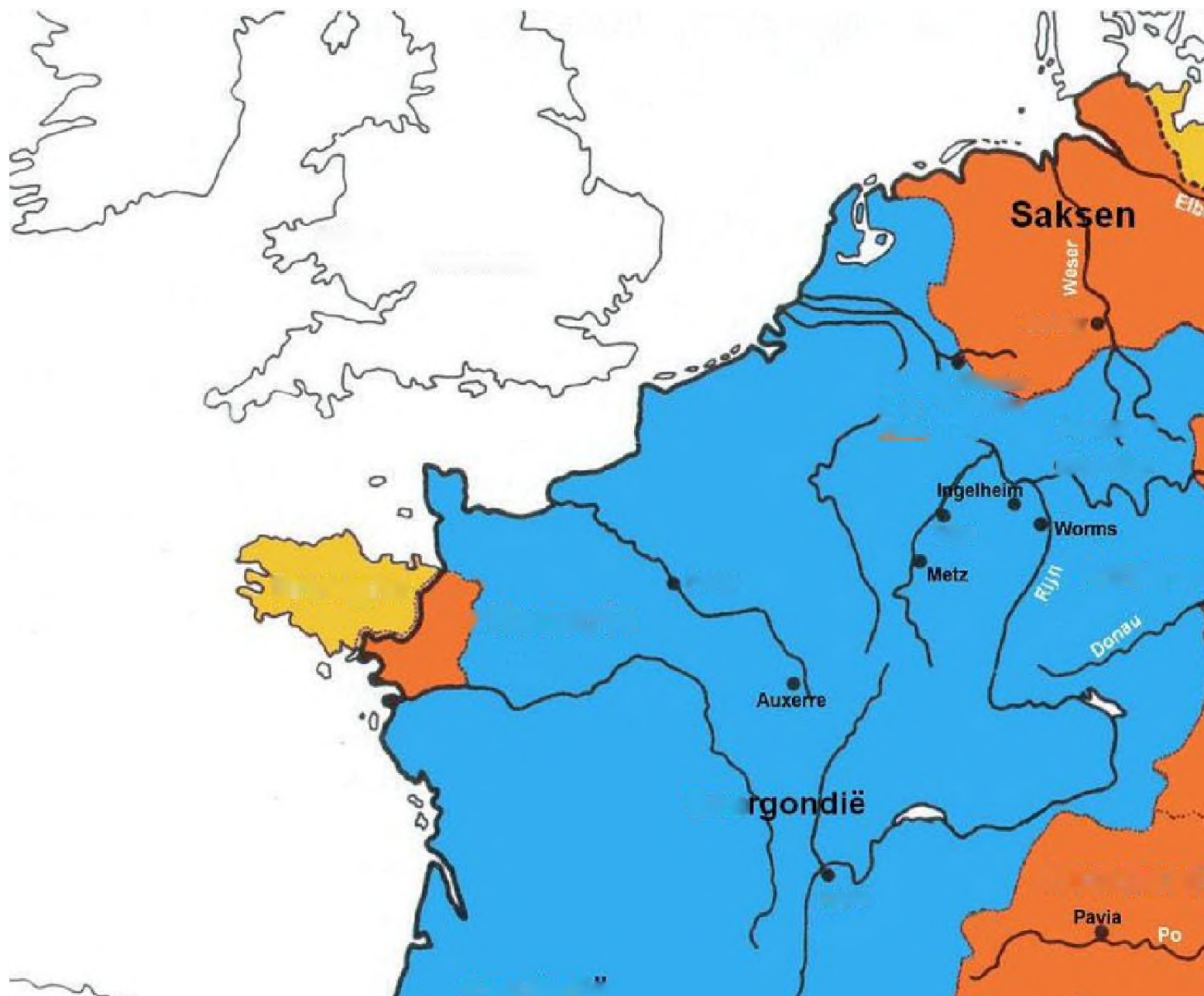
In Noorwegen kwam na de dood van Harald Schoonhaar in 931 diens zoon Eirik Bloedbijl aan de macht. Toen deze zijn geluk ging beproeven in Engeland (koninkrijk York), nam zijn broer Håkon het bestuur over. Håkon was de pleegzoon van Athelstan van Engeland en stond bekend als zowel een goede als christelijke koning die militaire en juridische veranderingen doorvoerde. Hij werd in 960 gedood door de Deense koning Harald Blauwtand en opgevolgd door zijn neef, Harald Grijsmantel. Deze koning was vooral gekend om zijn ruwheid en zijn vastberadenheid om het heidendom in Noorwegen de kop in te drukken. In 995 kwam prins Olaf Tryggvason, een bekeerde plunderaar, aan de macht in Trøndelag maar stierf reeds in 1000 bij de Slag bij Svold. Svein Vorkbaard van Denemarken de bleef zo de controle over het Noorse territorium behouden. In 1066 kwam Olaf Kyrre de Vredelievende (zoon van Harald Hårdråda) in Noorwegen aan het bewind en voerde een vreedzaam beleid tot aan zijn dood in 1093 (Loyn H. 1994, p.57). Daarmee kwam een einde aan het Vikingtijdperk en het luidde het begin in van een christelijk Scandinavië dat niet zo zeer verschilde van zijn West-Europese burens.

De Vikingen naar West-Europa: (793-840)

Vast staat dat vanaf het einde van de 8e eeuw grote groepen Noormannen naar overzeese gebieden trokken, een verschijnsel dat men Vikingexpansie noemt. De redenen waarom de Scandinaviërs uitzwermden naar de 4 windstreken zijn het onderwerp geweest van vele discussies. Lange tijd nam men aan dat populatie-druk en technologische vooruitgang (bv in scheepsbouw) aan de basis lagen van deze expansie. Recent onderzoek heeft echter deze redenen verworpen als mogelijke hoofdredenen van de migratie. De Scandinavische diaspora is dus niet het resultaat van technologisch, klimatologisch, economisch of demografisch determinisme. Barrett haalde recentelijk een nieuwe theorie aan waarin hij stelt dat het overaanbod aan jonge mannen de plundertochten naar de Britse en Ierse eilanden ondernamen op zoek naar een bruidsschat. Selectieve vrouwelijke infanticide kan hiertoe geleid hebben. Ze werden geleid door aspirant hoofdmannen, lieden van koninklijke bloede of bannelingen, allen op zoek naar rijkdom en macht om eenmaal terug thuis hun status op te eisen. Om het ontstaan van het Vikingtijdperk enkel toe te schrijven aan arme vrijgezellen en machtswellustelingen is misschien een overdrijving. Logischerwijze kan men het ontstaan van zoiets complex als de Vikingperiode het best zien als een combinatie van al deze factoren. De Noormannen veroverden gebieden in bijna geheel Europa maar slechts in IJsland en Normandië (Fr) konden ze permanente staten uitbouwen. Deze emigranten namen vrij vlug de plaatselijke taal, gewoonten en gebruiken aan. De Vikingkoninkrijken van Engeland en Ierland daarentegen verdwenen al snel uit de geschiedenisboeken.

De Vikingen in Engeland (793-796)

Zo maakten de Vikingen in de jaren tussen 830 en 840 handig gebruik van de Frankische burgeroorlogen. De dood van Lodewijk de Vrome in 840 zorgde voor oorlog tussen zijn drie zonen en de verdeling van het rijk. De Vikingen werden aangetrokken door dit conflict en waagden zich dieper het land in, met grotere aantallen. Midden- en Oost-Frankia bleven gespaard van grote raids, maar West-Frankia onder Karel de Kale was verzwakt door de dreiging van zijn broers en door verschillende opstanden van edelen. De Vikingen hebben vijftig jaar lang van deze situatie gebruik kunnen maken. Pas rond 860 kon Karel de Kale de Vikingcrisis aanpakken. Zoals eerder vermeld deed hij dit door de bouw van forten en signaalvuren. Daarnaast begon hij ook met bepaalde krijgsheren te onderhandelen om op die manier bepaalde Vikingstammen tegen elkaar op te zetten.



De nederzetting Hüstede (800–1300 n. Chr. Duitsland)

De middeleeuwse nederzetting Hustede begint in de 9e eeuw volgens het gevonden keramiekmateriaal - inclusief Badorfer-kunstdraaischijfgoederen. Het uiterlijk van Siegburger Art-steengoed in de fundarcal verwijst naar een nederzetting van de plaats die tot in de 14e eeuw duurde

In **833** schonk Lodewijk de Vrome (de zoon van Karel de Grote) **5 boerderijen** in Geseke aan graaf Rikdag.

(Mogelijk was 1 boerderij van de fam.von Hustede.)

Rikdag = [Saksische graaf] - rikdag (ca. 805 - na 861) was een Saksische graaf en bondgenoot van Lodewijk de Vrome. ==Leven== rikdag wordt in 833 voor het eerst vermeld als graaf.

Rikdag wordt in 833 voor het eerst vermeld als graaf. Toen kort daarop de eerste confrontatie tussen Lodewijk de Vrome en diens zonen plaatsvond, bleef hij trouw aan Lodewijk. Toen Lodewijk de macht weer had herwonnen gaf hij Rikdag bezittingen waarmee die de verkeersweg tussen de Rijn en de Elbe kon controleren. Samen met zijn vrouw stichtte hij het klooster Lamspringe.

Begin jaren 90 van de 8e eeuw kreeg Liudger op instigatie van koning Karel de Grote een nieuwe missietaak; de kerstening van het toen net gepacificeerde Saksenland. Hij richtte in 797 ook een **kloosterschool op Gymnasium Paulinum** voor toekomstige leden van de geestelijkheid.

(de adellijke boeren von Hustede hebben op het Gymnasium Paulinum les gekregen).

Dom van Münster: De kathedraal kent twee voorgangers. De eerste kathedraal, de zogenaamde Liudgerdom, stond van 805-1377 ten noorden van de huidige dom. De tweede dom werd in de 10e of 11e eeuw gebouwd en in de jaren 1225-1264 afgebroken om plaats te maken voor de huidige dom. Liudger en de Wursing-clan: Verreweg de bekendste vroegmiddeleeuwse bewoner van het Vechtgebied was Liudger die rond 742 in Zwezen, (Zuilen) vijf kilometer ten noordwesten van de burcht Traiectum, geboren was. Dat is bekend door een tekst die omstreeks 900 werd toegevoegd aan het goederenregister van de abdij van Werden aan de Ruhr. Deze tekst is alleen al bijzonder omdat die gedeeltelijk in een Germaans dialectisch opgesteld en daarmee afwijkt van de rest van het Latijnse handschrift.

An Naruthi thiu kirica endi kiric land. fan Almeri te Tafalbergon. An Uuerinon thiu kirica endi althat gilendi. Te Amuthon thiu kirica endi kiricland. an theru Fehtu en uuérr s(an)c(t)i Liudgerialterum s(ancti) Martini. Utermeri s(ancti) Liudgeri totum. Spilmeri s. Pulmeri half. Suecsnon ubinatu est s(an)c(tu)s Liudgerus totum. An Upgoa siuun hof stadi. siuun uuerr stadi. Te Aiturnon.s(anct)i Liudgeri. Te Kinleson en alt giuuarki. **zie 64**



1. Karel de Grote, geboren bij Aix-la-Chapelle 2 april 748. Karel was de oudste zoon van de latere koning Pepijn de Korte en Bertrada van Laon.

zoon

Lodewijk de vrome met zijn vader, Karel de Grote, vanaf 813. Als de enige overlevende volwassen zoon van Karel de Grote en Hildegard, werd hij de enige heerser der Franken na het overlijden van zijn vader in 814, een positie die hij bekleedde tot zijn overlijden.

zonen.

Karel de Kale werd op 13 juni 823 in Frankfurt am Main geboren. Hij was de jongste zoon van keizer Lodewijk de Vrome.

Zijn moeder was Judith van Beieren.

Lotharius I was de oudste zoon van Lodewijk de Vrome en Ermengarde van Haspengouw, en Rooms-keizer van 817 tot 855.

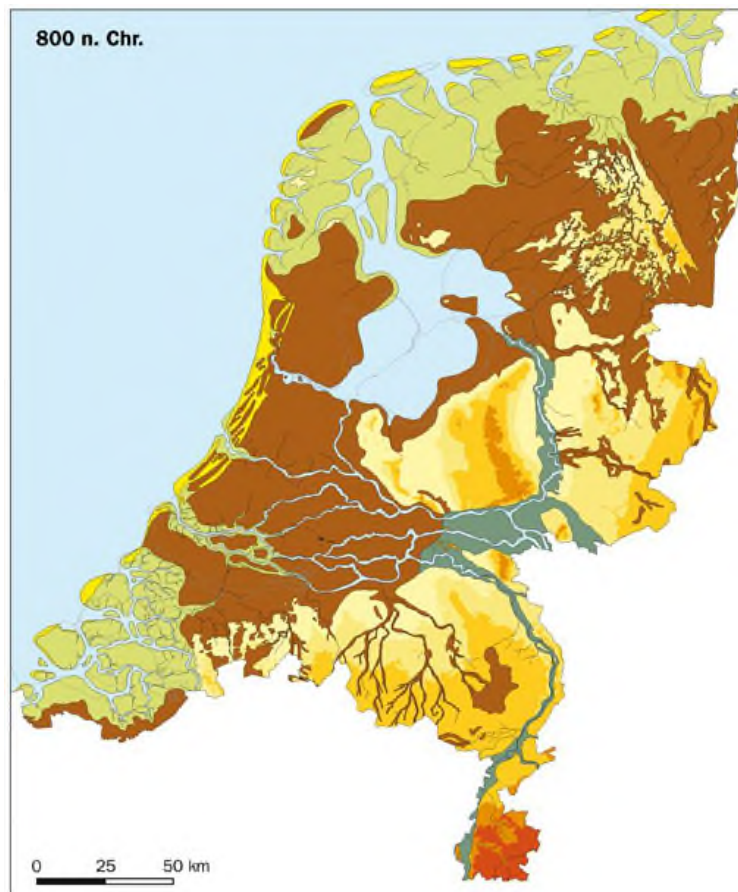
Tot 840 regeerde hij samen met zijn vader. Hij was koning van Italië van 818 tot 855 en koning van Midden-Francië van 840 tot 855.

Lodewijk de Duitser, ook bekend als Lodewijk II of Lodewijk de Beier, was een kleinzoon van Karel de Grote en de derde zoon van de opvolgende Frankische keizer Lodewijk de Vrome en zijn eerste vrouw, Ermengarde van Haspengouw.

Vertaald:

Te Naarden de kerk en het kerkeland van het Almere tot de Tafelbergen. Te Werinon de kerk en al het land. Te Muiden de kerk en het kerkenland bij de Vecht een visweer, zowel van Sint-Liudger als van Sint-Maarten. Het Uitermeer geheel van Sint-Liudger. Het Spilmeer en het Poelmeer half. Suecsnon waar Sint-Liudger geboren is geheel. In Opgooi zeven hofsteden en zeven visweren. Te Eiterenaan Sint-Liudger. Te Kinlosen een oud bouwwerk.

Nederland



Vroege bewoners van de Vechtstreek

Oudste sporen:

Tot de vroege Middeleeuwen was de Vechtstreek nauwelijks bewoond. Door de uitgestrekte veenmoerassen was het gebied ongeschikt voor bewoning door de vroege mens. De oudste sporen van kleine nederzettingen en landbouw zijn gevonden op de oeverwallen en stammen uit de IJzertijd (ca 800-50 v. Chr.). De Romeinen gebruikten de Vecht voor uitvallen naar het noorden, maar de Friezen dwongen hen zich terug te trekken tot achter de Rijn, die vormde de noordgrens van het Romeinse Rijk: de Limes.

Vroege Middeleeuwen:

Pas in de 8ste eeuw verschijnen boerderijen op de oeverwal. Bij splitsingen van de rivier, of waar kleine veenriviertjes in de Vecht of Angstel uitmonden, ontstaan nederzettingen. Het gebied komt dan onder Frankisch beheer en wordt gekerstend. Uit deze tijd stammen ook de eerste kerkjes, veelal op plaatsen die al eerder als heidens heiligdom in gebruik waren. Bonifatius stichtte in 720 in Attigahem (Breukelen) een Pieterskerk en in **792** stichtte **Liudger** een kerk op de uit het veen uitstekende Pleistocene zandheuvel Werinon (**Nederhorst den Berg**).

Vreemdelingen op de Vecht:

Waarschijnlijk voeren al vanaf de 7de eeuw vreemdelingen over de Vecht,

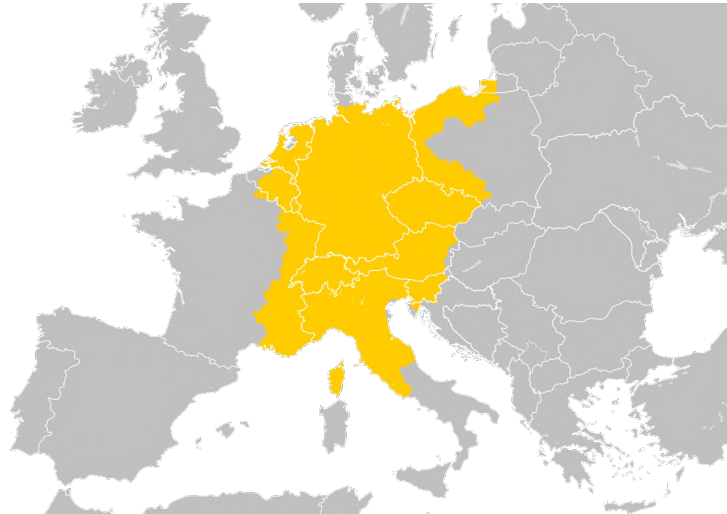
die dan nog een onbedijkte rivier is. Omdat de Vecht in directe verbinding stond met de Rijn en - via de Zuiderzee - met het noorden, werd de rivier de belangrijkste vaarroute tussen Skandinavië en de Oostzeelands en het Rijngebied, de zg. Keulse Vaart.

Dorestad (Wijk bij Duurstede), gelegen op de splitsing van Rijn en Lek, kon zich hierdoor ontwikkelen tot één van de meest succesvolle internationale handelscentra van Noordwest Europa. Niet alle vreemdelingen waren even vredelievend. Dat gold zeker voor de Vikingen, die rond 800 begonnen met hun plundertochten. In de jaren 834 – 863 was Dorestad meerdere malen het doelwit.

Begin van een nieuw tijdperk:

Na het vertrek van de Noormannen was de kust weer veilig. Bisschop Balderik – die naar Deventer was uitgeweken – keerde in 918 weer terug naar Utrecht. Dat had een positief effect op de ontwikkeling van de bisschopsstad. In 953 schok Otto I, keizer van het Heilige Roomse Rijk, het gouw Nifarlake aan het Domkapittel Utrecht, waardoor de bisschop de wereldlijke macht kreeg over het gebied dat zou uitgroeien tot Sticht Utrecht. Zijn kleinzoon, Otto III, schonk het Kennemerland in 985 aan Dirk II, graaf van Holland.

Heilige Roomse Rijk: 962 – 1806



Wanneer het Heilige Roomse Rijk ontstond is niet precies aan te geven. De keizerstitel werd in het westen van Europa opnieuw ingevoerd met de keizerskroning van Karel de Grote in 800. In 962 liet Otto I de Grote, de koning van het Oost-Frankische of Duitse koninkrijk, zich door de paus tot keizer kronen. De verbinding tussen het Duitse koningschap en de keizerstitel vormde sindsdien de basis van het Heilige Roomse Rijk. Ook het hertogdom Lotharingen en het koninkrijk Italië en het graafschap Bourgondië, dat laatste als 'Rijks'-Bourgondië te onderscheiden van het Franse hertogdom Bourgondië met Rijks-Vlaanderen, behoorden tot het Rijk. Het noordwesten van Frankrijk (Artois) met het tot dusver tot Frankrijk behorende Kroon-Vlaanderen kwamen pas in 1529 binnen het Duitse Rijk. Lotharingen, Artois en delen van de Elzas, Vlaanderen en 'Rijks'-Bourgondië werden door Frankrijk veroverd in de 17e en 18e eeuw. De Duitse gebieden bleven steeds de kern van het Rijk vormen.

Daarnaast werd de keizer in het middeleeuws christelijk denken als wereldlijke tegenhanger van de paus gezien, met een universeel gezag.

Vervolg Liudger:

Suecsnon, de geboorteplaats van Liudger, moet in de huidige Utrechtse wijk Zuilen gezocht worden. De naam Zuilen is er overigens niet van afgeleid, maar genoemd naar het plaatsje Sulen bij Rees in het disdriet Kleef. Naar deze plaats was het geslacht Van Sulen genoemd dat zich pas in de 12e eeuw in het Vecht-gebied vestigde. Wel is de naam van de buurtschap Zwezen van Suecsnon afgeleid. De naam van deze buurtschap is afgeleid van de naam

Zwezereng, de gemeenschappelijke landbouwgrond van de buurtschap die regelmatig tussen de bezittingen van het Utrechtse kapittel van Sint-Jan opduikt. Suecsnon is te identificeren met Suabsna, in de biografie van Liudger te vinden waar zich familiegoederen van de Friese edelman Wursing bevonden. Deze Wursing was de grootvader van vaders zijde van Liudger. Zijn bijnaam was Ado dat waarschijnlijk een nevenvorm van de Friese naam Atto is. In de naam van zijn woonplaats Attingahem is daarom woonplaats van Atto te herkennen. Liudger was de oudste zoon van Thiadgrim en Liafburg. Hij had een broer Hildegrim die bisschop van Châlons-sur-Marne werd en een zuster Heriburg die abdis van Nottuln in de buurt van Coesfeld werd. Blijkbaar nam de plaatselijke adel het voortouw met betrekking tot de kerstening in het pas veroverde gebied. Liudger werd aan de kloosterschool in Utrecht tot priester opgeleid. Hij vervolgde zijn opleiding in York bij Alcuin. Daarna werd hij door bisschop Alberik van Utrecht naar het Friese terpengebied uitgezonden om missiewerk te doen. Liudger wilde dit kloos-ter bouwen op zijn voorvaderlijk familiegoed aan de kust (van het Almere) in een plaats die Werinon genoemd werd. Een boze droom zou hem hiervan weerhouden hebben, waarna hij zich bedacht en het klooster in zijn nieuwe missiegebied stichtte. Want na de Friese kuststreek werd hij naar de heidense Saksen in het oosten achter de Gelderse IJssel gezonden. Hij bouwde wel een kerk in Wichmond aan de IJssel, maar van de bouw van een klooster kwam niets terecht. Pas aan de Ruhr, dieper in Saksisch gebied, kon Liudger, die zelf nimmer de kloostergelofte had afgelegd, zijn plan verwezenlijken. Hier stichtte hij het familie klooster Werthina, Werden, waar naast hemzelf, ook verschillende familieleden begraven werden. In de naam Werthina weerklinkt niet toevallig het Werina of Werinon het landgoed (met nederzetting en kerk) van Liudger, waar hij al eerder dit familie klooster had willen stichten. Liudger schonk zijn familiegoed in het Vechtgebied in 799 aan dit 'Duitse' klooster Werden, dat deze bezittingen omstreeks 1050 aan de kerk van Utrecht overdroeg. De bisschop droeg deze rond 1080 op zijn beurt aan het toen nieuwgevormde kapittel van Sint-Marie in Utrecht over. Hoewel de bouw van een familie klooster in Werinon niet doorging, stichtte Liudger op dit familiebezit wel een eigen kerk, die mogelijk in plaats kwam van het familie klooster. Van hieruit missioneerde Liudgers zuster Heriburg. Dekker veronderstelde dat Werinon in Nederhorst den Berg gezocht moet worden. Werinon in Nederhorst den Berg gezocht moet worden. Want de eerste stichting van de christelijke kapel en later kerk in deze plaats, als territoriale marker - een letterlijke markering van zowel de kerstening als de frankisering in de Vechtstreek - werd opgericht op een stuifduin en gewijd aan Sint-Willibrord, het meest voor de hand liggende patrocinium voor Liudger die in het door Willibrord gestichte klooster in Utrecht was opgeleid aan wie Elburga haar twee zoons voor een opleiding als priester ter beschikking had gesteld (zie ook hieronder). Een bijkomend argument is dat het Utrechtse kapittel van Sint-Marie een sterke positie in de parochie Nederhorst had. Dat kwam door-dat de abdij van Werden de bezittingen pas rond 1050 aan de Utrechtse kerk afstond. Daardoor werden die door de bisschop logi-scherwijs aan het kapittel overgedragen dat als laatste Utrechtse kapittel aan het einde van de 11 de eeuw werd gesticht.

Bezittingen: De Proosdij van Sint-Marie was een proosdij die verbonden was aan de kapittelkerk van Sint-Marie te Utrecht. 1. gerecht van Sint Marie te Kortenhoef, dat grotendeels overeenkwam met de latere gemeenten Nederhorst den Berg, Kortenhoef en Ankeveen. Het bestond uit 1. Kortenhoef (1624 verkocht aan Godard van Reede) 2. Stichts Ankeveen (1624 verkocht aan Godard van Reede) 3. Horstwaard (1619 verpacht aan Godard van Reede) 4. Dorssewaard (aan Godard van Reede, verenigd met Vreeland) 5. Dorsseveen (1624 verkocht aan Godard van Reede) 1. gerecht Breukelerwaard (1660 verkocht) 2. gerecht Lopik, 3. gerecht Zegveld, 4. gerecht Kamerik-Mijzijde, 5. gerechten Waveren, Botshol en Ruige Wilnis (gelegen in Holland, 1628 verkocht).

Het gehele bezit van Liudger van de Vechtstreek en het Gooi werd in eerste instantie aan geschonken aan de abdij te Werden, de goederen komt men later tegen in de geschriften bij het stift Elten, Exploitatieregime stift Elten (Hamaland).

In 968 had Wichman zijn leengoederen, waaronder Naerdinclant (tot 1300 de naam voor 't Gooi) aan het stift geschonken. In 1280 kwam de Eltense abdis Godelinde (1272-1288) op kasteel Vreeland met graaf Floris V van Holland overeen dat alle gezagsrechten in [eeuwige] erfelijke pacht overgedragen werden. Met deze overdracht ontving Floris V alle landsheerlijke rechten en de meeste grondheerlijke rechten. Voor de rechten betaalde Floris een bedrag ineens en een jaarlijkse pacht van vijftientig Utrechtse ponden. Daarmee had het stift haar inkomsten uit Naerdinclant zeker gesteld.



Graafschap Hamaland
Vazal van Karolingische Rijk
← IJsselgouw 9e eeuw – eind van de 11e eeuw
← Liemers (streek)

Hamaland was een graafschap van het Karolingische Rijk.
later aangeduid als een gouw.

De naam verschijnt in de 9e eeuw voor het eerst in geschreven bronnen, en wordt ook wel in verband gebracht met de Germaanse stam der Chamaven, die voor het laatst tegen het einde van de 4e eeuw in laat-Romeinse bronnen voorkomt. Er zit tussen de beschrijving van de Chamaven en het verschijnen van de naam Hamaland echter een gat van ruim vier eeuwen, waarin ook de Grote Volksverhuizing heeft plaatsgevonden. Het is bekend dat de Karolingen waar mogelijk gebruik hebben gemaakt van bestaande structuren, maar of Hamaland al dan niet zijn wortels heeft in de periode van de Chamaven, valt dus niet zonder voorbehoud te beweren.

Meinwerk (Hamaland): In 1011 werd het uitgestrekte graafschap Haolds II geschonken aan de Nederlandse bisschop Meinwerk van Paderborn 975-1036 door keizer Hendrik II, dus het Geseker-gebied was ondergeschikt aan de bisschoppen van Paderborn. Drie jaar later werd de Kanonissenstift overgedragen aan de aartsbisschop van Keulen. (Meinwerk was een zoon van graaf Immed IV en diens vrouw Adela van Hamaland.) Meinwerks vermoedelijke zuster Emma (-3 december 1038) was de vrouw van Liudger, de zoon van Herman Billung.??? Als jongere zoon was Meinwerk voorbestemd om geestelijke te worden. Hij bezocht de domscholen in Halberstadt en Hildesheim, waar de latere koning en keizer Hendrik II van het Heilige Roomse Rijk zijn medescholier was.

(klooster Abdinghof in Paderborn komen we later nog tegen.!)

Immed IV van Hamaland 950-995 was de eerste echtgenoot van de na zijn dood zeer bekend geworden Adela van Hamaland. Wichman IV 920 -974 was graaf van Hamaland en de Veluwe, burggraaf van Gent, en graaf van het Gooi (Naardingerland en Stichtsevecht, niet Liudger had deze goederen). Hij stamde waarschijnlijk uit het geslacht der Billungen, en was een zoon van Meginhard IV van Hamaland In 966 overleed zijn enige zoon. Wichman was toen al weduwnaar en het wegvallen van zijn opvolger moet een grote slag voor hem zijn geweest. Hij droeg zijn Vlaamse lenen over aan zijn neef en zwager Dirk II van Holland en hij stichtte het Sticht Elten. Zijn jongste dochter Liutgard werd er abdis en Wichman schonk twee derde deel van zijn persoonlijke bezittingen aan het klooster en droeg alle grafelijke rechten op het klooster over. Zijn oudste dochter Adela, die alleen een derde deel van de persoonlijke bezittingen zou krijgen, weigerde dat te accepteren. Daarom liet Wichman de schenkingen bevestigen door de keizer. Adela heeft tot in 996 tot aan het keizerlijke hof procedures gevoerd, uiteindelijk kreeg ze de helft van de persoonlijke bezittingen en van de grafelijke rechten van haar vader toegewezen.

Adela van Hamaland, 955-1017 te Keulen (**was een Moordwif**) Zij is berucht om haar eerzucht en wreedheid. Zij wordt in 1016 wegens moord ter dood veroordeeld, doch het vonnis wordt niet voltrokken. Zij speelde een belangrijke rol in de prefectuurstrijd die in 1018 in haar nadeel werd beslecht. Zij leefde de laatste jaren in Keulen, waar zij voor de Dom werd begraven. Haar zuster was Liutgard van Hamaland 957-1016 doodsoorzaak: Vergiftiging Abdis van het klooster St. Vitusstift te Elten. Zij stierf door vergiftiging; men verdacht haar zuster Adela.

Immed IV van Hamaland (ook bekend als Immed van Kleef) 950 -995 was de eerste echtgenoot van de na zijn dood zeer bekend geworden Adela van Hamaland. uit dit huw. o.a. Meinwerk (bisschop van Paderborn incl. klooster "Abdinghof").

Balderik van Duffelgouw (rond 965 - Heimbach, 5 juni 1021) was graaf in de Duffelgouw door zijn huwelijk c.996 met Adela van Hamaland, de weduwe van de Immediger graaf Immed IV (gestorven rond 995) en de oudste dochter (Adela) van Wichman IV van Hamaland, kreeg hij aanspraken op een belangrijk groter gebied.(De moord op Wichman van Vreden nog een nasleep voor Balderik. In maart 1018 moest hij op bevel van de Duitse keizer Hendrik II op de Rijksdag in Nijmegen verschijnen. Hij werd er veroordeeld voor de moord op Wichman en zijn goederen werden verbeurd verklaard).

Het graafschap Kleef werd omstreeks 1020 gesticht door keizer Hendrik II, die Rutger I ermee beleende. Het werd gevormd uit bezittingen die vrijkwamen na de val van Balderik van Duffelgouw en Adela van Hamaland. Ook kreeg het graafschap van het sticht Utrecht delen van het voormalige graafschap Teisterbant in leen.

De kern van het oorspronkelijke graafschap bestond uit de Zwanenburcht bij Kleef en de burcht Monterberg bij Kalkar. Later werd het gebied uitgebreid ten koste van het Rijk en het keurvorstendom Keulen. In de dertiende eeuw breidde het bezit zich uit op de rechter Rijnsoever (Wezel, Duisburg, de heerlijkheid Dinslaken). In de veertiende eeuw kwam daar Emmerik bij.

Na het uitsterven van de graven van Kleef in 1368 kwam het graafschap ten gevolge van het huwelijk van Margaretha van Kleef met graaf Adolf II van de Mark aan hun zoon Adolf III. Na de dood van zijn oudere broer Engelbert III in 1391 werden beide graafschappen in personele unie verenigd. In 1417 werd het graafschap Kleef op het Concilie van Konstanz verheven tot hertogdom Kleef. In 1461 werden beide gebieden bestuurlijk verenigd.

Rutger I van Kleef (Kleve)(geboren tussen 970 en 985 – overleden rond 1050). Hij was de eerste graaf van Kleef van ±1033 tot 1050. Hij was getrouwd met Wazela van Lotharingen dochter van Ezzo van Lotharingen en van Mathilde (dochter van de Duitse koning Otto II, Keizer van het Roomse Rijk) en was een broer van Gerard van Antioing.



Omdat Boudewijn IV van Vlaanderen hun gebieden in de Mark Ename had veroverd wendden Rutger en zijn broer Gerard zich in 1021 tot keizer Hendrik II. Daar klaagden ze dat ze slachtoffer waren geworden van de door het heilige Roomse Rijk verloren gegane gebieden in Vlaanderen. Ter compensatie kreeg Gerard het gebied Wassenberg waar hij als Gerard I “Flamens” stamvader van het geslacht Gelre werd, en kreeg zijn broer Rutger het gebied Kleef waar hij stamvader werd van het geslacht van Kleef. Deze gebieden waren vrij gekomen na de moord van Adela van Hamaland op Wichman III van Vreden (wiens goederen aansloten op Hamaland). Hierdoor kwam het

goed van Wichman vrij en werd het gebied van Adela en haar echtgenoot Balderik (graaf van Drenthe en Salland) door de keizer geconfisqueerd. Rutger I werd opgevolgd door zijn zoon Rutger II. Rutger II van Kleef (overleden 1075), was graaf van Kleef van 1050 tot 1075, hij was de zoon van Rutger I van Kleef en Wazela van Lotharingen. Met een onbekend gebleven vrouw kreeg hij minstens twee kinderen: (alles was mogelijk in die tijd!!!) Kinderen: Zoon Diederik die hem opvolgde als Diederik I Dochter Adelheid, die huwde met graaf Adolf I van Berg.

Diederik I van Kleef (overleden 1091) was graaf van Kleef van 1075 tot 1091. Met een onbekend gebleven vrouw kreeg hij minstens twee kinderen: Diederik die hem opvolgde als Diederik II Arnoud. Diederik II van Kleef (overleden 1119) was graaf van Kleef van 1091 tot 1119. hij was getrouwd met gravin Maria van Henneberg. Alternatieve namen: Dietrich Graaf van Kleef II, Dirk I /van Kleef van Bommel.

Diederik deed mee aan de Eerste Kruistocht (1097 – 1099) en de verovering van Jeruzalem. Aanvankelijk koos hij de zijde van keizer Hendrik V in zijn strijd tegen de paus, maar na het verlies tegen de aartsbisschoppen in 1115 verwisselde hij in 1117 van partij. Door zijn steun aan Hendrik V verspeelde hij de voogdij over de abdij van Brauweiler. Na van partij te zijn veranderd werd hij voogd over het sticht Zyfflich. Kinderen: Adelheid van Kleef (± 1080-± 1150) Sophia van Kleef (**van Bommel**) (± 1070-1139).

Sophia van Bommel van Kleef. **(deze lijn loopt naar onze oma, aan moederszijde haar kindernaam Anna Maria van Bommel 1882-1951)** Geboren rond 1100, overleden in 1139. Dochter van Diederik II van Kleef en Maria van Henneberg. Zij was gehuwd met Godfried van Rhenen- Aerschot. Geboren omstreeks 1085, overleden circa 1157. Zoon van Arnold van Aerschot en Ida van Leuven Kinderen: Godfried Godfriesz van Rhenen .. –1178 Helwig Godfriedsd van Rhenen, Dirk Godfriedsz van Rhenen ± 1110 – ± 1177 Arnoud I (ca. 1100-1147) was een zoon van graaf Rutger II van Kleef, hij huwde met Ida van Leuven, de dochter van hertog Godfried I van Leuven In 1119 volgde hij zijn broer Diederik III op als graaf van Kleef. Andere bronnen stellen dat hij een zoon was van graaf Diederik III van Kleef (Diederik I volgens een andere telling).

Diederik IV, graaf van Kleef, (Diederik II volgens een andere telling) (ca. 1125 - 27 april 1172) was een zoon van graaf Arnold I van Kleef en Ida van Leuven. Diederik was een aanhanger van de Hohenstaufen en kon zo zijn macht verder uitbouwen. Hij was gehuwd met Adelheid van Sulzba (ca. 1140-10 september 1189). Zij kregen meerdere kinderen.

Diederik V (Diederik III volgens een andere telling) (tussen 1160 en 1170 - 1198) was een zoon van graaf Diederik IV van Kleef en Adelheid van Sulzbach. Diederik was in 1182 gehuwd met Margaretha van Holland, dochter van graaf Floris III van Holland, en werd de vader van Diederik VI van Kleef.

Arnoud II van Kleef (overleden rond 1200) was van 1189 tot aan zijn dood regent van het graafschap Kleef namens zijn broer Diederik V. Hij behoorde tot het huis Kleef, huwelijk met Adelheid van Heinsberg, met wie hij de Kleefse zijlinie van Heinsberg stichtte, ze hadden vier kinderen.

Diederik VI van Kleef (circa 1185 - 13 mei of 26 juni 1260) was van 1198 tot aan zijn dood graaf van Kleef. Hij behoorde tot het huis Kleef. o.a. bezittingen tot aan Woudenberg (Wombarg) toe, in leen aan **Filips van Rijningen** als ministeriaal van Diederik VI van Kleef 1185-1260. In 1240 vond de abdijs eindelijk een gegadigde. De ministeriaal **Filips van Rijningen** nam de 40 hoeven bos van de abdijs in erfelijke pacht tegen twee pond per jaar. **Filips van Rijningen**, geeft aan via tijns, dat een tak van, **van Huystede in 1250** gevestigd was in Woudenberg (Wombarg) 40 hoeven bos van de abdijs **(waarvan 1 hoeve van Huystede in 1250 is gevestigd). (wordt vervolgd!!! Zie Woudenberg).**

Philips van Rijningen was de eerste die in 1240 opdracht kreeg van de Monniken van Oostbroek om het gebied van het Westerwoud te ontginnen.

Philips' zoon, Elias van Rijningen, had de lagere rechtsmacht in Woudenberg. Rond deze periode doet deze, nu als Heer van Woudenberg, een schenking aan ene Laurens te Zeist bestaande uit een deel van het Westerwoud.

Rond 1280 was het gebied ontsloten, opgedeeld en grotendeels in leen uitgegeven. Philips' kleinzoon Jan van Rijningen liet een burcht bouwen in zijn territorium in het (Wester-) Woud: het Huis te Woudenberg. **(van Rijningen werd later van Woudenberg).**

In 1336 beloofden Elias van Woudenberg en zijn vrouw Agnese van den Berghe dat zij het huis te Woudenberg over zouden dragen aan hun zoon Johan, na diens huwelijk met Willemette, een natuurlijke dochter van Jan van Diest, bisschop van Utrecht. In 1339 werd Johan door Diederik van Kleef beleend met het goed Woudenberg.

Geseke - Münsterland - Duitsland

prof. Gerhard Köbler, **Familie von Hustedede** verzorgde de administratie voor geheel Münsterland.

De 5 boerderijen (**Hustedede**) groeide uit tot buurtschappen met markten, vanuit deze buurtschappen en dorpen is later de Stad Geseke ontstaan.



In 946 stichtte deze graaf Haold met zijn broers Brun en Friedrich I en zijn zus Wichburg het vrouwenklooster Geseke, Wichburg werd de eerste abdis. In dit document krijgt Haold de naam "de Anehald" - een indicatie van zijn Saksische afkomst. In 952 schonk Wichburg de nederzetting "Almundoraf", na 952 ontstond de stad Geseke.

Het verdwenen **dorp Hustedede**!!! Mogelijk voor **952**, was het dorp Hustedede een allodium.

In **952** was de molen in **Hustedede** voltooid en later omgezet in een akte (vertaald: De edele broers over Husted .., ill-velden, in de buurt van de Husek) Kerstmis 960, Tietmar II 17 (11), uiteraard, door de Koning van Bourgondië,..... "**Nobiles fratres de Hustedede**.., agros prope huseke male.

1011 werd het uitgestrekte graafschap Haolds II geschonken aan de Nederlandse bisschop Meinwerk van Paderborn 975-1036 door keizer Hendrik II, dus het Geseker-gebied was ondergeschikt aan de bisschoppen van Paderborn. Drie jaar later werd de Kanonissenstift overgedragen aan de aartsbisschop van Keulen. Bisschop Meinwerk klooster "Abdinghof" te Paderborn. akte 1014 De Aartsbisschop van Keulen gaf toestemming om Geseke en rondom Geseke een Aristocratische geloofsgemeenschap te stichten.

Hieruit blijkt ook het **Werden register** voor Geseke, dat natuurlijk net zo aantrekkelijk was voor omwonenden die op zoek waren naar nieuwe mogelijkheden voor levensonderhoud. Albert K. Hömberg had als eerste toegang tot de **inkomensadministratie van het Werden klooster** vanuit het midden van de Eeuw (1133-1166). Het voormalige hoofd van de groep die de rente ter plaatse verzamelde, was waarschijnlijk al in de 2e derde van de 12e eeuw overleden. H.Sinds het begin van de 12e eeuw was er Werdener "enlope lude" in Geseke en omgeving. In Werden was bekend dat Waldbrecht in Holthusen woonde; van de "vele" anderen "Bei Geseke" kan men echter aannemen dat zij ook in Geseke woonden, daarheen waren verhuisd en -net als de wevers in Warburg en de schoenmaker in Rüthen -het handmatige element bij de bewoners hadden versterkt.

De nederzetting Hüstede (800–1300 n. Chr. Duitsland)

Een Freigut of Allodium wordt in het Nederlands vertaald als Vrijgoed. Het duidt op een uitzonderlijke vorm van grondbezit, waarover het bezitsrecht absoluut is en bezat een eigen rechtbank. Iedere vorm van vruchtgebruik of de rechtspleging binnen betrokken grondstuk, aan de bezitter. In feite maakte een Allodium zelfs geen deel uit van het koninkrijk waarbinnen het was gelegen. Een vrijheer had niemand boven zich. Hij regeerde als een koning over zijn grondgebied, hanteerde zijn eigen rechtssysteem en rechtspraak met vierschaar, schandpaal en galg en werd omschreven als "iemand die niemand boven zich had behalve God", dorp Hustede bezat een molen, de allodium (hof in Hustede), boerderijen en landerijen, compartimentwinkel en een rechtbank.

Speciale gewassen "Fruit in de middeleeuwen had een grotere waardering dan de groente. Niettemin is direct bewijs in Westfalen relatief zeldzaam. Gecultiveerde fruitteelt is door vermelding van één van de belangrijkste binnenplaats + Hüstede (SOE), getuigt een genoemde boomgaard (pomerum). In de buurt van de Hüster Mühle staan veldnamen die naar de woestijn van Hustede verwijzen: Hüstertrift, Hüsterlinde, Hüsterbruch, en Hüsterkämpe. De molen ligt iets onder de inlaat van de Völmeder Bach in de Geseker Bach, die beide hun oorsprong hebben in karstvijvers aan de Hellweg. Ten noordwesten van de molen vormen drie paden die uitmonden in de meervoudige gebogen Hüstertrift een opvallend spinnen pad, met in het midden. Het middeleeuwse nederzettingsgebied.

Woestijnen en woestijnvorming.!

Ongeacht hoe het verwoestingsproces in detail verliep-gedwongen of aangemoedigd-als gevolg daarvan vielen veel 'boeren' in de verlaten Feldmark in **Noord-Hüstede (1217)** en Ebbinghausen (1284), dan met de klok mee naar het oosten Stalpe (1258), Iso en verder aan de Maria-Hilf-Kapelle Vekmede (1264) in het zuidoosten Elsinghausen (1300) en Holthausen (1160), in het zuidwesten Passinghausen (1298), dan Stock heim (1217) en tenslotte in het noordwesten van Heringhausen (952) en Wiethheim (1284). Als men de grootschalige boerenbedrijven zou vergelijken met plaatsen, zou het Münsterland een landschapsgebied van gedeeltelijke Ortswüstungen zijn, omdat in bijna elk van hen meestal meerdere Hofwüstungen kunnen worden bewezen. Over het geheel genomen ligt het te bepalen quotiënt van de teelt. op de boerderij veel lager dan 10%. De verwoesting begon rond 1200 en bereikte zijn hoogtepunt in de tweede helft van de 14e eeuw, ebde weg met het verlaten van oude boerderijen nog steeds af en toe in de eerste helft van de 16e eeuw en leefde in de nasleep van de 19e eeuw de zogenaamde "boerenbevrijding" weer.

De **allodium in Hustede** bevindt zich onder de goederen die worden verkocht in **1190** door aartsbisschop Philipp von Heinsberg 1167-1191. Een allodium was tijdens het ancien régime een onroerend goed, dus vastgoed waarover bij het erven geen belasting hoefde te worden betaald..

(Hendrik de Leeuw. 1142-1180 (verm. in of nabij Ravensburg, 1129/1130 – Brunswijk, 6 augustus 1195), uit het Huis der Welfen, was als Hendrik III hertog van Saksen (1142-1180) en als Hendrik XII hertog van Beieren (1156-1180). Hendrik was door erfenis en behendige politiek veruit de machtigste man van Duitsland, na de keizer Frederik I Barbarossa. Zijn ambities brachten hem echter uiteindelijk in conflict met andere edelen en met de keizer, hij verloor zijn belangrijke functies en moest zelfs drie jaar in ballingschap gaan. Maar Hendrik wist zijn positie voor een deel weer te herstellen en zijn nakomelingen bleven een belangrijke rol spelen in de Duitse politiek. Ontstaan van het conflict: Hendrik concentreerde zich steeds meer op zijn eigen zaken en kwam daardoor steeds minder aan het hof van Frederik Barbarossa. Na 1174 wordt hij niet meer in keizerlijke aktes genoemd. Ook leverde Hendrik geen bijdragen meer aan de militaire inspanningen van Frederik in Italië. Hendriks rivaal om de macht in Westfalen waaronder het Dorp Hustede , aartsbisschop Filips I van Heinsberg van Keulen, onderscheidde zich juist door zijn grote inspanningen voor de Italiaanse veldtochten van Frederik (Filips zou ook in Italië sterven, natuurlijk door ziekte). In 1175 vroeg Frederik aan de Duitse vorsten om hem nieuwe troepen te leveren voor de strijd tegen de Lombardijnse Stedenbond en paus Alexander III (De allodium in Hustede bevindt) zich onder de goederen die worden verkocht in 1190 door aartsbisschop Philipp von Heinsberg 1167-1191.)

zie 19.

Geschichtliche Nachrichten über Adelssitze und..LWL.www.lwl.org Hiko-Materialien_001(2013) pdf.Register. Bearbeitet von Bernard Wrede. Materialien der Historischen Kommission für Westfalen, Band !.Inhalt.Inhaltsübersicht der Bände Seite 247 (Fortsetzung). Registratie Adelsgut 1190.

De aartsbisschop van Keulen Engelbert von Berg 1216-1225 gecertificeerd als een uitverkorene dem Cyriac stift 1217 (bevestigd 1218) één Seelgerät stichting van de adellijke heren von Hüstede. (Seelgerät (das). Donation (pious ~). Schenking).

De heren **von Hustede** moeten ook in Geseke oudere eigendomsrechten hebben gehad. Toen ze in **1217** een gedenkteken in de Cyriacuskerk schonken. Zo gaven de kanunniken niet alleen een veld bij de “Husekinmülen” en een hoef in Stochem uit haar vrije bezit (“patrimonium”), maar ook drie Huizen aan de Petrikirche. De goederen moesten vrij zijn van de gerechtsdeurwaarders, de jurisdictie werd gegeven aan de aartsbisschop en vervolgens aan Engelbert van Keulen. Het certificaat is voor de Geseke’s stadsgeschiedenis is belangrijk buiten het aspect van eigendomsgeschiedenis, omdat het huis van een Gottfried al “lure civili”na hem husstedelijk soft image-recht, en de toewijzing van jurisdictie bewijst de aartsbisschop als heer van de stad.

(De stoet van de familie von Hustede uit het dorp Hustede naar de stad Geseke i.v.m. met de schenking van de goederen , voorop liepen Herman en Walterus domheren van Münster,daarachter de ridders Iwan,loan en Gerhard gevolgd door de vele monniken van deze familie.)

Der Kölner Erzbischof Engelbert von Berg (1216–1225) beurkundet als Elekt dem Cyriacus-Stift 1217 (1218 bestätigt) eine Seelgerätstiftung der Edelherren von Hüstede. Dabei werden erstmals „Marktkirche“, Rathaus, Markt, Hausstätten und städtisches Recht in Geseke genannt Landesarchiv NRW, Abt. Westfalen, Stift Geseke, Urk. Nr. 8



De aartsbisschop van Keulen Engelbert von Berg **1216-1225** gecertificeerd als een uitverkorene dem Cyriac stift 1217 (bevestigd **1218**) één Seelgerät stichting van de adellijke heren **von Hüstede**. *(Seelgerät (das). Donation (pious ~). Schenking).*

Engelbert verhuisde in 1217 naar Geseke en werd als uitverkorene bevestigd, d.w.z. als gekozen, maar nog niet pauselijk bevestigde aartsbisschop, de overdracht van land in Geseke en van Hausstätten in Geseke naar het plaatselijke klooster via de adel Broers **von Hustedede**.

Het kon hem niet schelen dat de overdracht daar al in de vrije rechtbank lag, die werd vastgehouden de nationale taal heet "vrieban", en gebeurt onder een Koninklijke betovering was. Hij nam de rechter Gerard onder zijn getuigen en liet ze citeren Schrijf gerechtelijke details op.

Behalve de schenkingen van huizen en goederen aan het klooster, die zijn dus in wiens bevoegdheid voorbijging, was de schenking van een Geseker-huis aan de priester Gottfried, "que dimissa est ei coram pretorio in iure civili", die werd aan hem overgelaten voor het stadhuis in een burgelijke rechtbank, dit is de belangrijkste zin van het certificaat, want dit is de eerste keer in de Geseker-business verhaal met twee verwijzingen naar een stad. De reden voor de hernieuwde bevestiging in **1218** was m. E. te geltien dat de schenkende **ridder Ioan de Hustedede** een **kind** had wiens toestemming moest worden geërfd. Anders zou de aanzienlijke schenking later kunnen worden aangevochten.

akte **1263** afschrift van de vergunning om de molen in **Hüstede**, leengoed van het klooster Abdinghof door **Macharius** en **John de Wellede**.

1272 30 maart Permalink van de beschrijvingseenheid, Verkauf von Gütern in **Hustedede** durch den Vogt Rudolf von Geseke an Lambert in Foro. *Burgers van de stad bezaten ook goederen in Hüstede, Ebbinghausen, Stockheim en Passinghausen.*

Na 1217 en voor 1272 zijn de Hustedes vertrokken uit het dorp.!

*Na 1217 vertrokken de boeren uit het dorp **Hustedede** i.v.m. verwoesting van de grond (woestijnvorming).*

*Vanaf het begin werd het beheer van de Puttense goederen van de **abdij van Werden** gevoerd in Putten zelf, vanuit een mansus domanialis, oftewel hof. In de loop van de middeleeuwen ontwikkelden zich de buurtschappen en ontstond eerst in **Vunnilo**, later in Nijkerk een dochterkerk.*

*(De abt van Werden was Heribert II **1198-1225**, de opvolging voor Heribert II was abt Gerhard von Grafschaft **1226-1249**, de economische situatie van de abdij van Werden was in die tijd van Gerhard slecht, in overeenstemming met de Conventie was hij van plan de landgoederen van de abdij in Friesland te verkopen, op 02-01-1283 worden de bezittingen in Drenthe en Friesland verkocht aan de bisschop van Münster).*

Mogelijk opgesteld voor en gebruikt bij overdracht van de *Puttense goederen* van de **Abdij van Werden** naar de **Abdinghof van Paderborn**. Eerder, aan het einde van de **13e eeuw**, is ook sprake geweest van de overdracht van de *Puttense goederen* aan de **Abdinghof**, dat zou aanleiding zijn geweest voor het opstellen van de lijst gedateerd **1280**. (Zie *Stüwer* (1980), p 325.)

Wullenhoven te Nijkerk was in het bezit van **abdij van Werden**, officieel werden de goederen in **1559** overgedragen aan het **klooster Abdinghof** te Paderborn. **Wullenhoven** werd voor **c.1500** bestuurd door een hof-boerderij in Putten in opdracht van de **abdij te Werden** aan de Ruhr.

Familie von Hustede uit het dorp Hustede bij Geseke Duitsland

N.von Hustede geb.c.1115 overl..... huw.c.1140 met **N.N.**geb.c.1120 overl.... edelherr. rooms kath.

Uit dit huwelijk.

1.**Rudolf von Hustede** geb.c.1141 overl.v.1217

2.**Adalhardus von Hustede** geb.c.1142 overl.....

Rudolf von Hustede (Rothophi) geb.c.1141 overl.v.1217 huw.c.1166 met **Beatrix N.**(Beatrice) geb.c.1143 overl.v.1217. edelherr. rooms kath.

Uit dit huwelijk.

1.**Walterus von Hüstede** (Walther-Waltheri) geb. te Hustede c.1167. rooms kath. ledig Domherr. Münster 1193-1222

2.**Iwan von Hüstede** (Ywan-Iwanus) geb. te Hustede c.1169. ritter rooms kath.

3.**Herman von Hüstede** (Hermanus) geb.te Hustede c.1179. rooms kath. ledig Domherr. Münster 1212-1242

Iwan von Hüstede geb. te Hustede c.1169 huw. te Geseke c.1193 met **N.N.** geb.c.1172 ritter rooms kath.

Uit dit huwelijk.

Ioan de Hustede geb..te Hustede c.1194 overl..... **Gerhard von Hustede** akte 1223 ritter

(mogelijk broer of neef van Ioan) Ritter Gerhard von Hustede wird erstmals urkundlich....Osnabrück-Melle Kasteel en Herenhuis (Adelsgut der Meierhof zu Hustede war der Stammsitz des Geschlechtes der Hustedes.) zijn kinderen waren boeren Hustede hield op rond 1478 zijn eigendom te zijn. Het landhuis ging als boer over in de familie vom Busche.



ist, auch der Domnekrolog nur einen einzigen Kanoniker dieses Namens enthält,

Mogelijk dat Walter von Hustede de parochie diensten draaiden in de tweede Dom, tussen de 10e of 11e eeuw gebouwd en tussen 1225-1264 afgebroken. Familie von Hustede verzorgde de administratie voor geheel Münsterland, deze familie zorgde rond 1200 voor 1xDomherr en 1xCanon voor de Dom in Münster.

Dom kellner: **Walter von Hustede** 1193

Thi e k ö r t e r 5. 16 f. H ö m b e r g 15 5.71

Eltern: Rudolf von Hustede und Beatrix, für die die Brüder Walter, Domherr zu Münster, und Ywan, Ritter, 1217 im Kloster Geseke eine Memorie stifteten (WestfUB 75.62 Nr.140), bestätigt durch Erzb. Engelbert von Köln 1218 (ebd. 5.67f. Nr.154). Da ein anderer Walter zu dieser Zeit nicht bekannt ist eine Verwechslung mit einer anderen Person kaum möglich.

Die erste Erwähnung fällt in das Jahr 1175 Walterus capellanus als letzter von acht Domherren aufgeführt (INA Westf Bbd. 1,2: Kr. Coesfeld 5.100 Nr. 9). 1193 nennt er sich Walterus cellerarius (Erhard, Cod.2 5.232 Nr.535), 1193 Waltero de Hustede (ebd. 5.233 Nr.534), 1196 Waltherus (ebd. 5243 Nr.549), 1197 Waltherus de Hustede (ebd. 5.251 Nr.565), 1199 desgl. (ebd. 5.260 Nr. 578), 1199 Walthero de Husteden (ebd. Nr. 579), 1199 Walterus archidiaconu (ebd. 5.262 Nr.581) , 1201 Woltero de H ustede, preposito sancti Martini (WestfUB 3 5.4 Nr.3), 1205 Waltheri de Husteden (ebd. 5.19 Nr.31) , 1209 domino Waltero...canonico Monasteriensi (WestfUB 4 5.26 Nr.35), 1212 Wolterus de Husteden (WestfUB 3 5.37 Nr.69), 28.März 1214 Waltero (ebd. 5.42 Nr.81) , 1214 päpstliche Delegatio für Marienwerd (Sloet 1 5. 446f. Nr. 440 Anm.), 1215 Walterus de Hustede (WestfUB 3 5.47 Nr. 91 Anm.6), 1217 Walterus de Hustide (ebd. 5.55 Nr.106 und Nr.108; 5.63 Nr.120), 1219 Wolterus de Hustheden (ebd. 5.71 Nr.138), 1222 (OsnabUB 25.107 Nr.145). Älterer Domnekrolog 27.März Waltherus presbiter (5tAM, Msc.1 Nr. 9 5.188). Ein anderer Walter ist auch im mittleren Domnekrolog nicht enthalten.

Hermann von Husteden 1212 bis 1242

Klooster van de kathedraal van Münster / Canon.



collectie Domschat Sint-Paulusdom, Münster
Pauluskopreliekhouter, circa 1060,



Reliekkruis, Münster (?), circa 900-1120, collectie

Dom van Münster:

De kathedraal kent twee voorgangers. De eerste kathedraal, de zogenaamde Liudgerdom, stond van 805-1377 ten noorden van de huidige dom.

De tweede dom werd in de 10e of 11e eeuw gebouwd en in de jaren 1225-1264 afgebroken om plaats te maken voor de huidige dom.

1272 30 maart Permalink van de beschrijvingseenheid, Verkauf von Gütern in Hustede durch den Vogt Rudolf von Geseke an Lambert in Foro Burgers van de stad bezaten ook goederen in Hüstede, Ebbinghausen, Stockheim en Passinghausen..

voor 1272 zijn de Hustedes vertrokken uit het dorp!

Enkele familieleden uit Hustede zijn vertrokken naar Engeland. *(komen we later op terug).*

ritter **Gerhard von Hustede** akte 1223 ritter **Gerhard von Hustede** wird erstmals urkundlich.... Osnabrück -Melle Kasteel en Herenhuis (Adelsgut der Meierhof zu Hustede war der Stammsitz des Geschlechtes der Hustedes.)

Osnabrück – Melle.

Gerhard eigenaar van **Hustede**. soldaten.....Osnabrück / Melle / Rittersgut Osnabrück / Melle Kasteel en herenhuis (Adelsgut) Gerard von Hustede. De De Meierhof naar Hustede was de voorouderlijke zetel van de **familie von Hustedes**. ritter **Gerhard von Hustede** wordt voor het eerst genoemd in 1223. **Hustede** hield op voor 1400 zijn eigendom te zijn. Het landhuis ging naar de familie von Vicke zu Ostenwalde en in 1478 ging het over in de familie vom dem Busche. Door de vervanging in de 19e eeuw werd het een zelfstandige boerderij, waarvan de huidige eigenaren sinds onheuglijke tijden de naam Borgmeyer leiden. Osnabrück akte 1240....Milites Ministeriales.....**Gerhardus de Husted**.

Het vroege bewijs van de stichting dateert uit het jaar 800, de bouw van de vroege kerk en het Meyerhof. De eerste documentaire vermelding komt uit het jaar 1169. De vroegere Burgmanns- en Hanzestad diende sinds de 12de eeuw met het kasteel Gesmold en Grönenburg het Bisdom van Osnabrück als veiligheid. Rond 800 werd een doopkerk gebouwd op het Frankische koninklijke landgoed, het Meyerhof op een verhoging in de Elseflusstal, de Kohlbrink, in de loop van de Saksische missie. Het zuiden van het stadscentrum van vandaag legt een oude Saksische boerenlandbouw (vandaag district Altenmelle) met een hoflinde. Meyerhof behoorde tot het episcopale lijstlandgoed. Een overgeleverd document vermeldt Melle (Menele) voor het eerst in 1169. Rond 1200 had het dorp een wal met muren van een meter breed en uitstekende torens. In 1250 werd het waterburcht Grönenberg, bezet door 65 gewapende ridders, gebouwd door de Osnabrückse bisschop Engelbert om te beschermen tegen de graven van Ravensberg.



kasteel is niets overgebleven.

Een Meierhof of Meyerhof (uit het Latijn: maiores villae) was een boerderij of gebouw dat werd bewoond of bewoond door de beheerder (de Meier) van een adellijk of kerkelijk landgoed. Het stadje Melle zelf wordt als Menele in 1169 voor het eerst in een document vermeld. Rond 1200 was Melle al ommuurd. In 1250 liet de bisschop van Osnabrück, Engelbert I van Isenburg, ter bescherming tegen het vijandige Graafschap Ravensberg het omgrachte kasteel (Motte) Grönenberg bouwen en van een bezetting door 65 gewapende ridders voorzien. Van dit op een heuveltje gelegen

Hustädte, een voormalig kasteelcomplex:

Hustädte is een plaats in de wijk Buer. De Bauerschhat ligt in het uiterste noorden van Melle. **Hustédte** is ook een kasteel, waarvan de overblijfselen liggen in een bosrijke omgeving genaamd "Borghagen" in het centrum van de boerenstand. De Burgplatz ligt in een vallei, het was gewoon een waterburcht.

Er zijn nog aarden wallen van het kasteel **Hustede** voorburcht in het bos bij Hustädter Strass.

Het kernkasteel zal 21 x 26 meter zijn geweest, een gracht van 6-10 meter breed omsluit het kasteelcomplex. Het water werd aangevoerd door een beekje dat na een paar honderd meter uitmondt in de Hunte. Het kasteel was ongeveer waar drie kleine visvijvers het landschap vandaag kenmerken.

De voorkant van het kasteel is nog steeds te zien in het bos. Het heeft een totale afmeting van ongeveer 110 x 65 meter. Dijken en impressie in het bos laten zien dat het terrein niet natuurlijk lijkt.

Het hoofdkasteel is te zien op een plattegrond. De kaart maakt deel uit van Du Plat's landmeting 1787/88. Het kastelencomplex is niet opgenomen in de nieuwe stadsplattegrond van Melle. De boerderij der Meierhof (Borgmeyer) ligt op 300 meter van het oude complex. De naam doet vermoeden dat Borg staat voor kasteel en dat Meyer de beheerder was van de hoofdhof. De Meierhof zu Hustede was een voorouderlijke zetel van de familie Hustedes. De ridder **Gerhard von Hustede** werd voor het eerst genoemd in een document in 1223. Voor 1400 was het al eigendom van de familie von Vincke zu Ostenwalde. Rond 1478 kwamen de nieuwe eigenaren "de Heren von dem Bussche". In de 19e eeuw werd het losgelaten en werd het een zelfstandige boerderij. art. Melle Stadtjournal, Bernd Meyer, 2013.

Gut Ostenwalde was een ridderzetel ten noorden van Melle in Nedersaksen. Het diende waarschijnlijk oorspronkelijk als bolwerk om een oud volkskasteel op de berg op dat moment te beschermen. Ostenwalde is de voorouderlijke zetel van de adellijke familie van de heren en baronnen van Vincke, die sinds 1223 aantoonbaar als minister van de bisschop van Osnabrück hebben gediend en vandaag de dag nog steeds eigenaar zijn van het landgoed. In 1343 wordt het huis vermeld als de zetel van Omer Vincke. De familie wordt voor het eerst genoemd in 1223 met de ridder Heinrich Vincke in een Osnabrück- document. De waterburcht bestaat uit een vierkant hoofdkasteel en een aangrenzend buitenburcht in het zuiden. Van de dubbele gracht zijn alleen delen van de hoofdgracht bewaard gebleven. De familie werd voor het eerst genoemd in een document in 1225 met de dominus (lat. Lord) Everhardus de Busche . Zijn broer Albert wordt genoemd in documenten uit 1230. De ononderbroken rij stammen begint met een Albert die uit 1341 verschijnt . De naam Albert is een van de belangrijkste namen van de familie. -[https://denl.abcdef.wiki/wiki/Bussche_\(Adelsgeschlecht\)](https://denl.abcdef.wiki/wiki/Bussche_(Adelsgeschlecht)) De Heren van de Bussche zaten oorspronkelijk in het grensgebied tussen de Grafschaft Ravensberg en het bisdom Osnabrück. Al in 1390 wisten ze het Osnabrück- kasteel Ippenburg en in 1447 ook het naburige kasteel Hünnefeld, beide ten oosten van Osnabrück (Nedersaksen), te verwerven .

Axel von dem Bussche:

Geboren 24 april 1919 Brunswijk, Duitse Keizerrijk Overleden 26 januari 1993 Getuige van de massamoord op de Joden. Op het vliegveld van Dubno in de Oekraïne was Von dem Bussche in 1942 getuige van het doodschieten van 3000 Joodse burgers door SS en SD, als onderdeel van de systematische uitroeiing van de Joden. Hij was zozeer ontsteld door deze gebeurtenis dat hij zijn eed aan Hitler verbrak en zich aansloot bij het Duitse verzet.

Aanslag op Hitler: In november 1943 raakte Von dem Bussche betrokken bij een complot om Hitler te vermoorden, samen met onder anderen Hans von Dohnányi en Klaus Bonhoeffer, broer van dominee Dietrich Bonhoeffer. Hitler zou een nieuwe stormbepakking komen bekijken. Von dem Bussche had zich aangemeld als mannequin' voor dat uniform. Zijn plan was twee bommen in zijn zakken mee te nemen, en zich samen met Hitler op te blazen als deze het uniform kwam bekijken. Helaas gingen de uniformen verloren. Toen er eenmaal vervangende uniformen beschikbaar waren, besloot Hitler met kerst naar het Berghof, zijn persoonlijke retraite in de Alpen, te gaan. Von dem Bussche keerde uiteindelijk terug naar het oostfront, waar hij korte tijd later een been verloor.

Band met Nederland: Hij was een oudoom en goede vriend van prins Claus van Amsberg (1926- 2002), van wiens moeder Gösta von dem Bussche-Haddenhausen hij familie was. Hij was een van de peetouders van Claus' jongste zoon prins Constantijn.

Zweden-Falsterbo

Geschiedenis van de Hanze:

In de veertiende eeuw bereikte de Hanze een hoogtepunt als samenwerkingsverband van kooplieden rond Lübeck, Westfalen, Saksen, en het gebied van de Baltische Duitse Orde. Deze Duitse Hanze werd voor het eerst in 1343 formeel genoemd in een oorkonde van de Zweedse koning Magnus II.





Koggeschip

De Hanzesteden werden door de samenwerking erg machtig. Hierdoor konden de Hanzesteden samenwerken met steden in bijvoorbeeld Duitsland, Noorwegen en Polen. Er werd veel gehandeld in producten als zout, granen, vis, hout, wijn, bier, dierenhuiden en linnen. Het vervoer ging vooral over zee en over rivieren. Dit gebeurde met koggeschepen. Een koggeschip is een breed en kort zeilschip dat veel gebruikt werd voor handel op de Oostzee.

Helaas was er veel concurrentie van bijvoorbeeld Amsterdam en in de 16e eeuw konden de Hanzesteden niet meer samenwerken. Vanaf dat moment werd de Oostzeehandel vooral geregeld door niet-Hanzesteden.

Het Belgische Antwerpen werd toen het nieuwe centrum van de handel.

Vanaf de eerste algemene vergadering in Lübeck in 1356 was er sprake van een verbond van steden in plaats van onafhankelijke handelaren.

Officieus leider van de Hanze was Lübeck. Daarnaast waren Hamburg, Brunswijk, Keulen, Dortmund, Brugge, Kopenhagen, Bergen (Noorwegen), Danzig, Riga en Reval (nu Tallinn) belangrijke centra van Hanzesteden.

In 1363 gingen de leden van de Zweedse adel, onder leiding van Bo Jonsson Grip, naar het hof van Mecklenburg om daar steun te krijgen in het afzetten van koning Magnus II. Onder aanvoering van Albrecht en met hulp van Duitse hertogen en graven én de steun van de Duitse Hanzesteden vond de invasie plaats en op 18 februari 1364 werd Albrecht officieel op de Stenen van Mora tot koning van Zweden gekroond. De periode die daarop volgde was er een van burgeroorlogen, waarbij de Magnus-aanhangers recht tegenover die van Albrecht kwamen te staan. In 1365 vond een confrontatie plaats tussen de troepen van de nieuw verkozen koning en de voormalige koning (Slag bij Enköping). Uiteindelijk werd Magnus II verslagen en gevangengenomen.

Ook overzee was de Hanze machtig. Tussen 1368 en 1370 wisten Hanzeschepen middels een alliantie van verschillende Hanzesteden in een gevecht tegen de Denen 15 procent van de winst uit Deense handel te bemachtigen en daarmee effectief een monopolie in Scandinavië te bewerkstelligen.

Koning Waldemar IV van Denemarken probeerde later het door de Hanze veroverde gebied terug te krijgen, maar overleed tijdens zijn poging Zuid-Jutland terug te winnen. Ook voerde de Hanze een campagne tegen piraterij.

In 1371 vond opnieuw een opstand plaats onder leiding van Haakon, die met hulp van Deense en Zweedse bondgenoten erin slaagde op te dringen tot aan Stockholm en de stad te belegeren. Deze belegering was echter van korte duur, doordat Albrecht op zijn beurt Haakon kon terugdringen. Tussen beide strijdende partijen werd nu een vredesverdrag getekend, met de voorwaarde dat Magnus vrij zou kunnen vertrekken naar Noorwegen.

Maar de Zweedse adel liet zich door deze vrede niet weerhouden, om Albrecht te dwingen een nieuwe eed af te leggen, waarin hij grote concessies moest maken aan de edelen betreffende zelfbestuur en eigendomsrecht van landerijen. Bo Jonsson Grip profiteerde hiervan en nam ongeveer 1500 boerenbedrijven in beslag, waardoor hij al snel de grootste landbezitter van Zweden werd. Een derde deel van het Zweedse gebied werd door hem gecontroleerd.

Albrecht behield de kroon nog 19 jaar, maar was niet populair, uitgezonderd in die plaatsen waar een sterke Duitse vertegenwoordiging zetelde (onder andere in Stockholm). Vooral onder de lagere standen in de provincies heerste grote onvrede over de gezagsdragers, die veelal Duits waren, en een streng gezag voerden. Toen in 1386 Bo Jonsson Grip overleed en Albrecht probeerde aanspraak te kunnen maken op de gebieden, waarmee hij tevens het eigendomsrecht van landerijen voor de Zweedse adel wilde beperken, verloor hij definitief het vertrouwen. Op verzoek van Albrecht werd echter door de Duitse Orde Gotland veroverd, waardoor de Denen geen zeggenschap kregen over dit eiland.

Duitse Orde:

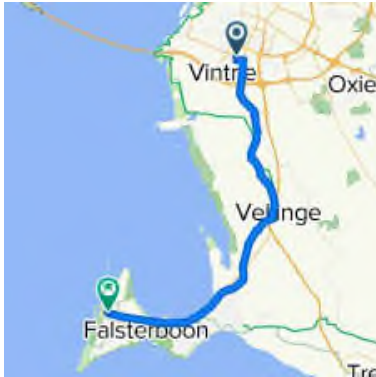
De Duitse Orde ontstond in 1189 als een gemeenschap van monniken. Telgen van hoog-adellijke families kregen de leiding, ze legden de geestelijke gelofte af met als bijzondere opdracht om heidenen met militante middelen te bekeren. Gewijde priester-monniken waren belast met de zielszorg. In tegenstelling tot de Tempeliers en de Orde van Malta (Hospitaalridders) was de Duitse Orde van meet af aan verbonden met de ridderschap uit het Heilige Roomse Rijk anders gezegd het Duitse Rijk. Het oorspronkelijke initiatief had weliswaar bij kooplieden uit de Hanzesteden Lübeck en Bremen gelegen, in het vervolg werden alleen edelen opgenomen uit het middeleeuwse Duitse Rijk, dat vele vorstendommen en steden omvatte, waaronder ook de Nederlanden, Bohemen, Lotharingen en de oostelijke delen van Boergondië. De toegelaten edelen kwamen uit dat gehele rijk maar toch vooral uit Westfalen. Skanor and Falsterbo, Sweden bestaande uit de twee middeleeuwse steden Skanör en Falsterbo. Beide steden liggen op het langgerekte rifachtige westelijke deel van het Falsterbo-schiereiland (Falsterbonäset), Falsterbo in het zuiden en Skanör in het noorden.

Geschiedenis:

De oorsprong van Skanör gaat terug tot het einde van de 12e eeuw en Falsterbo zou kort daarvoor zijn ontstaan. Rond 1220 bouwde de Deense koning het fort Skanör . De kerk S:ta Gertrud in Falsterbo dateert uit de 13e eeuw, mogelijk de 12e eeuw. Falsterbohus was de naam van een aantal historische kastelen gemaakt door Denen uit het midden van de jaren 1200. Het eerste kasteel werd verwoest in 1311, toen de Hanze aanvielen op Eric VI van Denemarken. De tweede werd een paar jaar later ook vernietigd in een veldslag, op dit moment door Zweedse soldaten. Het kasteel werd aan het einde van de 14e eeuw opnieuw herbouwd als de residentie van de baljuw van de koning. De markt van Scania werd op dat moment ook verplaatst van Skanör naar Falsterbo. Het gerechtsdeurwaardershuis werd in de 15e eeuw naar Malmö verplaatst en de strategische waarde van Falsterbo nam snel af. Het kasteel werd al in 1596 afgebroken.

Kasteelruïne in Falsterbo:

Falsterbohus Borgruin is de ruïne van het kasteel Falsterbohus uit de 14e eeuw. Het is gelegen in de nabijheid van het strand van Falsterbo . Het kasteel was vroeger een bijna vierkante binnenplaats van 33x28 meter, die was omgeven door een hoge muur. Het werd gebouwd op een kunstmatig eiland van 42x42 meter, dat werd omgeven door een bijna 12 meter brede gracht. Rondom deze binnen gracht was een heuvel, die op zijn beurt werd omgeven door een buitengracht van gelijke breedte. Aan de kust van de buitengracht was een stenen barrière om het kasteel te beschermen tegen storm en overstromingen.



Falsterbo is een stad in het zuidwesten van Zeden in de gemeente Vellinge in Skåne. Falsterbo ligt in het zuidelijke deel van het schiereiland Falsterbo.

Het maakt deel uit van Skanör met Falsterbo, één van de historische steden van Zweden.



Groei:

Tijdens de late middeleeuwen namen beide steden in belang en rijkdom toe, aangezien tijdens de late zomer en herfst het schiereiland een belangrijk centrum van handel en haringvisserij was op de jaarlijkse Scania-markt (Skånemarknaden). De markt werd gehouden op het strandgedeelte tussen Skanör en Falsterbo en werd gedomineerd door de Noord-Duitse Hanzesteden, voornamelijk Lübeck. De Deense koning delegeerde specifieke gebieden langs het strand naar deze steden, de zogenaamde "fit" of "fed", waar ze het recht hadden om handel te drijven tijdens de Scania-markt. Langs de stranden van Øresund lag een groot vissersdorp. Kort daarna werd in Falsterbo een kasteel gebouwd . In 1311 werd het kasteel verwoest door de Hanze (met name de handelssteden Rostock , Wismar en Greifswald) in de oorlog tussen deze en de Deense koning Erik Menved . Na de oorlog liet de koning in 1318 een nieuw en groter kasteel bouwen, Falsterbohus genaamd. Het oude kasteel in Skanör verloor daardoor zijn belang. Olav IV van Noorwegen , zoon van koningin Margaretha I van Denemarken, stierf in 1387 in Falsterbohus..

Chronologie:

1311 Falsterbohus wordt voor het eerst genoemd in verband met de vernietiging van het kasteel in Skanör. Een paar jaar later werd in Skanör een nieuw kasteel gebouwd , dat ook werd verwoest. Toen werd het voor de derde keer herbouwd; groter en beter beveiligd. Tegen het einde van de 14e eeuw verhuisde het koninklijk paleis van het kasteel in Skanör naar het kasteel Falsterbohus. In verband met de verhuizing van de Skånemarknaden (Scania-markt). De Skånemarknaden was een handelsmarkt voor vis en in die tijd een van de belangrijkste inkomstenbronnen van de Deense kroon. 15e eeuw Met het afnemende belang van de markt, werd de zetel van de reeve aan het einde van de 15e eeuw verplaatst naar Malmö. Het kasteel Falsterbohus verloor zijn strategisch belang en werd verlaten.

Thomas von Hustede: Schlossvogt von Falsterbo:

Van de Engelse klachten over Thomas Hustede, waarvan veel Engelse kooplieden beweerden zwaar beschadigd te zijn, een grote ruimte in beslag.

Al in 1372 klaagde Edward III. namens zijn kooplieden in de buurt van Lübeck over deze Thomas Hustede, die de vorige zomer Engel se kooplieden had moeten bedriegen om haring te kopen. Volgens de Engelse klachten was Hustede "vout de Falsterbuthe" of "seigneur du chastel de Falterbuthe". De twee kastelen skanör en Falsterbo waren sinds 24 mei 1370, dat was op 27 oktober, n onderpand van de Duitse steden. 1371 het beheer van de aan de Deense rijks kapitein. ridder Henning von Putbus overgedragen. Volgens zijn eigen verklaring had Henning von Putbus echter op de kastelen Hanzedagen in Stralsund, 1374, 21 mei vóór oktober. 1371 in bezit van het kasteel Falsterbo.

Henning Podebusk of Putbus (voor 1350 - ca. 1388) was een Duits-Slavisch staatsman, de laatste drost van Denemarken.

Hij diende onder koning Waldemar IV, koning Oluf II en koningin Margaretha I, en hij was de facto heerser van Denemarken van 1368 tot 1370. Podebusk, wiens persoonlijke karakter onbekend is, wordt nu beschouwd als een van de belangrijkste Deense staatslieden van de Middeleeuwen. Podebusk behoorde tot een Duitse-Slavische familie van magnaten verwant aan de prinsen van Rügen. De familie was gevestigd in Putbus, dat voor 1325 Deens was geweest.

Dienovereenkomstig was hij in augustus 1371 de enige die Herr von Falsterbo genoemd mocht worden. Waar was **Thomas Hustede** nu? Falsterbo's deurwaarder in geen geval. Een man met die naam komt nergens anders voor. Er is reden om te vermoeden dat het hier om een fictieve Engelse klacht gaat. Hoe het ook zij, we mogen deze klachten onder geen beding gebruiken om te beschrijven wat voor soort afdrukken Engelse kooplieden via de Hansen moesten zien, als deze klachten ophouden te bestaan, wat blijft er dan over van de klachten die door de Engelsen in 1375 naar voren werden gebracht?

421.K Eduard III van Engeland 1 in Lübeck: smeekt de Engelse kooplieden Adam Stable, Radolf Knyghton, Nicolaus Taillou en anderen. Gen...in Schonen door **Thomas von Hustede**, Castle Vogt of Falsterbo (de Macio Hustede vout 2 de Falsterbuthe, Beruh, Myntmaistree en anderen (de partibus vestris) kochten een partij witte haring voor levering in augustus, maar ontvingen hun rechten niet en vroegen dat zijn onderdanen vrijhandel mochten krijgen tegen betaling van de verschuldigde rechten.- [1372] 16 juli. Westminster.

De Duitsers bezaten rond 1370 delen van Denemarken en Zweden en Duitse Edelen namen bezit van 4 belangrijke kastelen Skáne in Helsingborg Malmö, Falsterbo en Skanör /Zweden. zie boek: Geschiedenis van Europa 1300-1600.

Drie jaar voordat Martgreta haar brief scheef in 1367 en toen Waldemar (koning van Denemarken) op het hoogtepunt van zijn macht was, verenigden een aantal Duitse steden zich en begonnen een oorlog tegen hem. De alliantie waarmee Waldemar in oorlog raakte, bestond uit zeventien steden van het huidige Tallinn in het noordoosten tot Amsterdam in het zuidwesten, ze vormden een uitstekend functionerend handelsnetwerk in grote delen van Noord-Europa. De Hanzeatische koggen haalden grote hoeveelheden graan uit de rijke landbouwgebieden in Pruisen, Pommeren, Polen en de Baltische staten en vervoerden dit naar West-en Noord Europa. Vanuit de gebieden rond de oostzee exporteerden ze ook timmerhout, teer en pek naar het westen.

Ze verdienden grote sommen geld met het opkopen, zouten en verkopen van Haring uit de Sont en het Zweedse Bohuslän. Noorse gedroogde vis was ook belangrijk artikel voor de Hanze. De Hanze wilden vrijelijk handelen, zichzelf besturen, geen belastingen en cijzen betalen, en onderlinge geschillen zelf beslechten. In Bergen verdrongen ze de Noorse handelslieden volkomen. Vanaf het midden van de veertiende eeuw werd Visby op Gotland als een Duitse stad gezien: in Stockholm moest de helft van de leden van het stadsbestuur door de Duitsers benoemd, een kring van steden rond de Oostzee werd Duits. In strijd met Waldemar kregen de Hanzesteden steun van de Duitse hertog Albrecht van Mecklenburg, hertog Albrecht was een sluwe, krachtige tegenstander en wenste zijn macht over heel Scandinavië uit te breiden. In 1363, hetzelfde jaar als waarin zijn oudste zoon tot koning van Zweden werd gekozen, huwelijkte hij een andere zoon, Heinrich uit aan Ingeborg, de dochter van Waldemar. De alliantie van de Duitse steden zou een te sterke tegenstander voor koning Waldemar en zijn Noorse schoonzoon Hákon VI blijken te zijn.

Vloten van de Hanze teisterden zowel Denemarken als Noorwegen, ze namen Kopenhagen, Ålborg en Kongehelle in en bestormden de koninklijke residentie op het eilandje Holmen bij Bergen. Koning Waldemar ontvluchtte het land in mei 1370 moesten koning Hákon en hij een vredes akkoord tekenen. Beide landen waren gedwongen de vroegere handelsvrijheden van de Duitse steden te bekrachtigen. De steden zouden de vestingen in Skåne nog vijftien jaar lang houden en beslag leggen op tweederde van de invoerrechten op alle goederen die via de Sont binnen kwamen. Niemand mocht als opvolger van koning Waldemar worden aangewezen zonder dat de steden hiervan hun goedkeuring gaven, en de jongste Albrecht, de zoon van Heinrich van Mecklenburg en Ingeborg, zou de Deense kroon erven na het overlijden van Waldemar. Waldemars droom lag aan diggelen. De Duitsers bezaten nu de heerschappij over de vier belangrijkste kastelen van Skåne in Helsingborg, Malmö, Falsterbo en Skanör.

Hieruit zien we dat we heel sceptisch moeten zijn over klagen over Engels. De Engelse kooplieden waren vaak niet erg precies over de waarheid en waren geneigd tot overdreven overdrijvingen, en ze schuwden zelf ook niet om te liegen. Om hun klachten over de onderdrukking van de Hansen en de andere klassen tegen de Hansen aan te wakkeren en hen tot hun eisen te laten leunen, of de Engelse kooplieden wilden de smelting van zoveel mogelijk van hun kant kunnen weerleggen. De Engelse kooplieden waren vaak niet erg precies over de waarheid en waren. Met de kleine hoeveelheid materiaal zullen we zelden kunnen bewijzen dat we in het Engels klagen als direct fout en leugens. Maar we zien zoveel dat we Engelse klachten nooit te goeder trouw als correct kunnen accepteren. Ik heb de onnauwkeurigheid of op zijn minst sterke overdrijving van Engelse klachten in een paar andere voorbeelden aangetoond.

Eind 15e eeuw:

Met het afnemende belang van de marktplaats, werd de zetel van de reeve aan het einde van de 15e eeuw naar Malmö verplaatst. Het kasteel Falsterbohus verloor zijn strategisch belang en werd verlaten.

Klaus Niklaus Störtebeker:



was een tijdgenoot van Robin Hood, de bekende Engelse volksheld. Eind veertiende eeuw stond Störtebeker bekend als de plaag van de Oostzee, eerst in Zweedse dienst en later als eigen baas. Tijdens de oorlog met Denemarken maakten de Hanzesteden maar wat graag gebruik van de diensten van Störtebekers Likedeliers ('Gelijkdelers'), maar nadat zij Stockholm hadden ontzet werden zij vriendelijk verzocht toch verder te varen. Störtebekers piraten verlegden hun activiteiten daarna naar de Noordzee, en maakten daar ook de rijke Hollandse kooplieden tot vijand. Störtebeker was bij vertrek naar de Noordzee al een levende legende. Niet alleen was hij een stoere man die volgens de overlevering een paar liter bier in één keer achterover kon slaan, hij was ook de leider van een groep piraten die er prat op ging de buit altijd eerlijk te verdelen. Störtebeker nam niets meer of minder dan elk van zijn mannen, en de buit werd ook gedeeld met de niet varende kustbewoners. Störtebeker zou een vrijbuiters naar Robin Hoods hart geweest zijn: stelen van de rijken en delen met de armen.

De Hanzesteden en de Hollanders, op wiens schepen hij loerde, waren een minder groot fan van Störtebeker en zijn piratenbende. Rond de eeuwwisseling besloten deze twee machtsblokken om onder Hamburgse leiding de handen ineem te slaan om de piraten te verjagen. Het was daarna snel gedaan met Störtebeker en de zijnen. In één of twee zeeslagen (de geschiedenisboeken zijn hierover niet eenduidig) werden zij verslagen, en het grootste gedeelte van de piraten werd gedood of gevangengenomen, onder wie ook piratenbaas Störtebeker.

Na zijn hechtenis werd Störtebeker echter pas echt een historische held. Op 20 oktober 1401 stond zijn executie gepland in Hamburg, vlakbij waar nu het Maritiem Museum is. Voordat het zover was, wist hij met de Hamburgse burgemeester een interessante deal te sluiten: hij zou staande worden onthoofd, en elke medeveroordeelde die hij nog voorbij zou lopen daarna zou worden vrijgelaten. Volgens de overlevering liep Störtebekers hoofdloze lichaam nog elf van zijn mannen voorbij, voordat het tot struikelen werd gebracht. Dat weerhield de burgemeester er overigens niet van om deze elf piraten gewoon terecht te stellen: ondanks de afspraak werden zijn medegevangenen nog dezelfde dag ook allemaal onthoofd.

Net zoals het geval is bij Robin Hood, is ook het leven en de dood van Klaus Störtebeker door veel mysterie omgeven. Niemand weet waar hij vandaan kwam, wat hij voor de kost deed voordat hij het criminele pad opging, of zelfs of hij überhaupt wel Klaus Störtebeker heette. Zijn dood is zo mogelijk nog raadselachtiger, zoals het verhaal over zijn executie al laat zien. Eén versie van het verhaal vertelt hoe Störtebeker in eerste instantie de burgemeester van Hamburg probeerde om te kopen door hem in ruil voor zijn vrijlating een ketting van goud te beloven, die lang genoeg was om de hele stad te omringen— een aanbod dat door de burgervader verworpen werd. Voor geïnteresseerden: naar verluidt is deze enorme hoeveelheid piratengoud ergens op het schiereiland Rügen verborgen. Ruim zes eeuwen geleden was Hamburg de drijvende kracht achter de jacht op piraat Klaus Störtebeker. Het is Hamburg waar hij uiteindelijk terechtgesteld werd. In de eeuwen daarna is de mening van de Hamburgers over Störtebeker behoorlijk bijgesteld.

Zweden-Gotland.



Abt Romaklooster Gotland akte 1511 Doctor. **Johannes Hustedede**

Johannes Hustedede is waarschijnlijk dezelfde persoon die over het kloosterbezit op Öland schreef aan Koning John van Denemarken. Op 13 april 1498 gaf hij Revel toestemming om hout te installeren in de kloosterbossen. Toen in 1511 graan werd verscheept van Reval naar Gutvalla, gaf de gemeente een brief waarin hij bekend dat Johannes Hustedede, abt van het Ruma-klooster, twee bakken rogge en mout naar het klooster van Behuf bracht van Kolk naar Gotland, en De Raad wil de marine kapteins niet laten stoppen met deze schepen. Abt John nam ontslag en ging terug naar Nydala als monnik, vanwaar hij opnieuw naar Gutvalla kwam, als zijn opvolger.

Gotland:

Gotland is een Zweeds eiland in de Oostzee. De grootste plaats op het eiland is Visby, dat ook wel bekendstaat als de rozenst ad door de vele rozenstruiken die er groeien. Aan de oostkust van Gotland ligt het havenstadje Slite met een grote cementfabriek. Het eiland vormt samen met een aantal kleinere eilanden, waaronder Färö, Stora Karlsö, Lilla Karlsö en Gotska Sandön het gelijknamige landschap Gotland, dat op bestuurlijk niveau samenvalt met de gemeente Gotland en de provincie Gotlands län. Europa t/m Middeleeuwen in 1161 In Visby op het Zweedse Oostz ee-eiland Gotland werd onder opperste bescherming van Hertog Hendrik de Leeuw een Hanze opgericht, een gemeenschap van

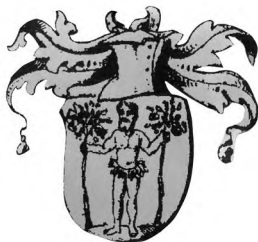
Duitse kooplieden. Eeuwenlang woonden in het huidige Zweden verschillende Germaanse stammen; de de Svear uit Svealand en de Gauter uit Gotland waren de belangrijkste



Romaklooster:

Romaklooster of Roma is een plaats in het midden van het Zweedse eiland Gotland in de provincie Gotlands län, welk eiland tevens de gemeente Gotland vormt. De mooiste ruïne van een romaanse 13e-eeuwse klooster op Gotland en een prachtig herenhuis.

Duitsland



Heraldic - Familiewapen :

Apellido: **Hustedede** doss:nr.789411 Rastro Heráldico. De eerste wapens van de adel dateren vanaf de twaalfde eeuw, mogelijk dat het adellijke wapen van de familie **Hustedede** dateert uit de eerste helft van de twaalfde eeuw.

Voorstelling wapen: z.g. "wildeman" is een heraldische figuur, hij komt voor in Saksische wapens en zodanig ook op Saksische munten o.a. de Brunswijkse wildemanstalers, iemand met een vrije geest, tegenpool van het koninklijke gezag en een soort Robin Hood.

Deelstaat Nedersaksen-Vechta:

Hermann von Hustedede (Hermannus) geb.c.1221 huw.c.1245 met N.N. akte1269.Ratmänner.

Uit dit huwelijk

1.**Johann von Hustedede** geb.te Vechta c.1246 1298 - 1302 Bürgermeister ...Stad Vechta..akte 1339 - 27 februari.

Uit dit huwelijk

1.**Johann de Hustedede** (Johannes) geb.c.1271. Heren des Raths / Bremen (zie Bremen).

Oldenburg:

Arnd Hustedede..akte 1469.OldenburgAfdrukken: Westf. Documentboek 9 nr. 1520. Arnd Hustedede 1469 Oldenburg Provinciale voorganger Lorenz 1256 Amorbach Martyr Albütz 1350 Kirchberg Rechter van het Hof Plaats Hustedede (Ostfriesland), Hustedt .(meerdere keren in Hannover). Hustedede Hoewel er geen betrouwbare informatie is gebied, is over de datering van de historische oorsprong en de toewijzing ervan aan een bepaald gebied, is een bewijs van de adel over de interpretatie van het wapen mogelijk. Sinds het begin van de 15e eeuw werd de verbinding van het wapenschild .met het grondbezit steeds losser naarmate het wapenschild werd uitgebreid tot steeds grotere groepen mensen en gezinnen uit de gemeenteraden, eigenaars van bepaalde kantoren of handel en commercie.

Duitsland: Geseke.

Johann von Hustedede te Geseke akte 06-03-1516 huw. met **Gertrud**. 1516 - 6 maart (feria quinta bericht dominicam letare Hierosolymam) Beschrijving:

Voor de Raad Geseke verkocht Heinrich Mollenportener, burgers Geseke, Johann von Hustedede een cash pensioen uit zijn huis op de Mühlenstraße [later in het ziekenhuis te betalen]. Voordat burgemeester en gemeenteraad Gesyke verkopen van de burgers Hinryk Mollenporthener en zijn vrouw Styne met de toestemming van haar zoon Bernd en haar dochter man Herman Breakn aan **Johan von Hustedede** en zijn vrouw **Gertrud** per jaar, niet later Gesyke tussen

Michaelis en Martini achterstallige pensioen van 5 1/2 Schilling naar populaire geld Gesyke uit hun huis binnen Gesyke in Mollenstrathe tussen de huizen van Johan en Herman Lamberth Krolle; Terugkoop jaarlijks berekend tussen Michaelis en Martini voor 5 1/2 Mark, de Mark tot 24 shilling, voorbehouden.

Niet alle von Hustede's zijn vermeld, maar voor de geschiedschrijving wel de belangrijkste.

Hier houd de adel op 1515.!

Enkele takken van de familie **Hustede** (von is verdwenen, niet meer van adel) zijn vertrokken naar het Noorden van Duitsland o.a. Oldenburg – Hamburg een enkele tak is vertrokken naar Midden-Duitsland NRW Borken met een overloop naar Nederland.

Gerardt thor Haustede (Gerdt ter Huystede) geb.1568 overl...huw.1593 met **Margaretha Kupers** (Grete) geb.1564 Borken. fam. **Jan Hendrik Huistede** geb.te Delden 27-09-1869 overl. te Markelo 18-11-1940 1869 huw. te Delden 31-05-1901 met **Grada Nibelink** geb.te Delden (voegwoord werd in Nederland omgezet in ter-te later is het voegwoord verdwenen en ze heette nu Huistede. *In Duitsland wonen er in 2002 65 personen met de naam **Hustede**. In Nederland wonen er in 2007 volgens het CBG 62 personen met de naam **Huistede**.*

Hustede in Borken / Borcken (Duitsland) is de overloop naar **Huystede** in Wiene (Nederland) het is een grensgebied.

Elsfleth:

Oudste jaar vermelding: **Johann Hustede** geb.te Elsfleth, Oldenburg 1615 overl. te Elsfleth 09-03-1678 huw. met **Maria Roleffes** geb.te Elsfleth, 1613.

Tussentijdse jaar vermelding: **Gesine Margarete Henriette Hustede** geb.te Elsfleth 18-06-1819 overl. New York USA huw. met **Peter German Diedrich Lampe** geb.te Bremen 15-06-1821 overl.te New York USA met 2 kinderen: **Augusta Lampe** en **Emma Gesine Aguste Lampe** 1844-1898.

Event: Origin Duitsland (Bron: New York Passenger Lists, 1820-1957 - Ancestry.com - Online publication - Provo, UT, Verenigde Staten: The Generations Network, Inc., 2006.Original data - passagierslijsten Schepen Aangekomen bij New York, New York, 1820-1897(National Archives Microfilm Publication M237, 675 rolls); Records of the US Customs Service, R) n place: Verenigde Staten van Amerika.

Event: Aankomst 9 juli 1870 New York (Bron: New York Passenger Lists, 1820-1957 - Ancestry.com - Online publication - Provo, UT, Verenigde Staten: The Generations Network, Inc., 2006.Original data - passagierslijsten voor het binnenlopen in New York, New York, 1820-1897; (Nationaal Archief Microfilm Publicatie M237, 675 rollen), Records van de US Customs Service, R -) n plaats: Verenigde Staten van Amerika.

(In Amerika worden Hustede ook wel Hustedde genoemd).

2002..... 21e eeuw

absolute namensverteilung **Hustede** (im Jahr 2002 insgesamt **65** Einträge)

Borken / Borcken



Hustede (Familiename)

Absolut

Legende:

weniger als 1 Vorkommen,

bis 5 Vorkommen,

bis 10 Vorkommen,

bis 15 Vorkommen,

bis 20 Vorkommen,

mehr als 20 Vorkommen

(Borken / Borcken / overloop naar Nederland)

In overleg met **Duitsland** en **Nederland** werd de **geboorte / trouwen / overlijden**, geregistreerd.

Vanaf **1600** werd de registratie in beide landen in de kerken bijgehouden.



2007..... 21e eeuw

Hof van Twente

34 personen

De Familie naam **Hustede** in Duitsland bedroeg in **2002** totaal **65 personen**

Bij CBG Nederland familienaam **Huistede** in Nederland bedroeg in **2007** totaal **62 personen**

Hustede in **Borken / Borcken** (Duitsland) is de overloop naar **Huystede** in **Wiene** (Nederland)

het is een grensgebied.

Bloedverwanten van Jan Steen:

II. 1. Justus Livius de Rechte Gehuwd met Marijtje Jans Steen, geboren op 07-06-1596 te Leiden, dochter van Jan Dirks Steen en Swaantje van Leeusveld.

Uit dit huwelijk:

1. Johannes de Rechte, geboren 1633, gedoopt op 19-06-1633 te Leiden.

Getuigen: Aefgen Jans Steen, Lieven Heyndricks, Pieter Pietersen van Rynsburg.

2. Swaantje de Rechte, geboren 1638, gedoopt op 30-04-1638 te Leiden. Gehuwd met Isaak de Paauw, geboren 1627, gedoopt op 01-08-1627 te Leiden, zoon van Mahieu de Paauw en Cathalina de Som.

Getuigen: Lieven Corsz van Hasevelt, Soetje Jans Steen, Pieter van Rynsburch

3. Maria de Rechte, geboren 1642, gedoopt op 30-03-1642 te Leiden.

4. Johannes de Rechte. Ged. 07-09-1640

Getuigen: Gerrit Heyndrickx Schut,

5. **Magtelt de Rechte** gehuwd met **Andries ter Huijsstee**, geboren ca. 1624 overl. 13-02-1670 Amsterdam.

Andries ter Huijsstee geb. 1624 overl. 1670 huw. te Amsterdam 25-01-1664 met **Machteltje de Rechten** geb. 1636 overl.j.dr. van Joost Lievens

(alias Justus Livius de Rechte) geb. 1609 overl. 1649 huw. te Leiden in 1632 met Marijtje Jansdr. Steen geb. 1596 overl. 1649

beroep: Boekverkoper verwantschap: Jan Steen (Schilder).

Uit dit Huw.

1. **Maria Ter huijs** geb. te Amsterdam 28-11-1664

2. **Hendrickus ter Huijsstee** geb. te Amsterdam 06-08-1666 Ned. herv.

3. **Hendricus ter Huijsstee** geb. te Amsterdam 30-10-1667 Ned. herv.

Jan Steen werd eveneens in Leiden geboren, in 1626 als zoon van Havick Steen. Hij was een leerling van o.a. Jan van Goyen. Hij werd vooral beroemd door zijn afbeeldingen van het losse leven, vooral bekend bij "een huishouden van Jan Steen". Daarnaast was hij gespecialiseerd in de symboliek, zo stond de afbeelding van een konijntje naast een jong stel voor hun overmatige seksualiteit. Jan Steen huwde in 1649 met Grietje van Goyen, een dochter van schilder Jan van Goyen.

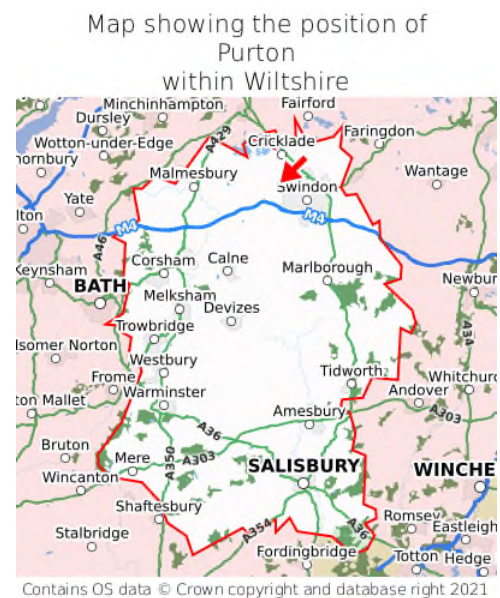
Engeland

Enkele familieleden uit het dorp **Husted** zijn vertrokken naar Engeland. (vic Heusted Tucson, Arizona... (Universiteit van Arizona).

Twee boeken die in 1987 aan de Universiteit van Arizona bibliotheek licht werpen op de oorsprong van de naam **Husted**, te eerste, in het boek van Karl Inge Sandred's, Engels Place-namen Ending zegt dat de naam **Husted** is Noord-Germaanse, die Oud Deens, Fries, evenals in Anglo-Saxon. Het Engeland voornamelijk in gebieden vestigden zich in de 9e eeuw door de Deense Vikingen, in Cumberland en in York. In de tweede plaats, in Place-namen van Wiltshire, gepubliceerd in 1970 door het Engels Place-name Society, zegt het dat in de buurt van Purton, Wiltshire, Engeland er is een veld (**Hursteeds Close**) die oorspronkelijk een boerderij eigendom van **John de la HOUSTED** in **1281**, door **William de Husted** in **1284** en door **Nicolas de Husted** tijdens het bewind (**1327-1377**) van Hendrik III. Het is interessant dat Purton, Wiltshire ligt op slechts 70 mijl uit Pilsdon, Dorset, waarbij **Robert Husted** verscheen genoteerd op de **1628** belasting roll. Of natuurlijk zou het onmogelijk zijn om te bewijzen dat **Robert** afstammen van deze **13e eeuw** mensen hoewel ik denk dat het waarschijnlijk was. De naam **Husted** verschijnt ook in het Duits records. For bijvoorbeeld in Verzeichinis Aller Namen, Volume 35, een Duitse genealogisch boek gevonden in de LSD Library in Salt Lake City in de vroege jaren 1980 het zegt dat **Arnd Husted** was geboren in Elsfleth in de provincie Oldenburg in **1469**. (vic Heusted was een expert met de autoriteit van Huste).



Wiltshire



Purton / Wiltshire

Er wordt gespeculeerd dat **John Husted** een aalmoezenier was van **koningin Elizabeth 1**, maar ik heb dit nog niet op gezaghebbende wijze gedocumenteerd gezien. Dit citaat op een website van Husted maakt een samenvatting van de speculatie. "Sommige **Husted** onderzoekers zijn onder and. **John Husted**, 1510 in Newport, Isle Of Wight, als aalmoezenier van de" toenmalige koningin Elizabeth "en zijn zoon **Lawrence Husted** omstreeks 1545 in Dorsetshire, als vader van onze voorvader **Robert Husted**. Het COUNTY RECORD OFFICE in Newport vermeldt een John Eustice die in 1544 werd gedoopt, de zoon van John Eustice maar geen van beide in dienst van de koningin. Een aalmoezenier van de koningin, Richard Eades, uit Newport, werd geboren in 1544, stierf in 1604 en werd begraven in Worchester Cathedral Richard Ewstead, die is gedocumenteerd,zeilde met een eerwaarde Francis Higginson-feest naar Massachusetts in 1629 en hij was in het gebied van Salem Massachusetts. Het is onbekend of Richard Ewstead een mogelijk familielid is, onze allochtone voorouders **Robert Husted**. (abt. 1595 - bef. 1654).

John Husted geb.te Engeland 1445 huw.c.1469 met wife of **John Husted** geb.1448.

Uit dit huwelijk:

- 1.**John Husted** geb.te Dorchester,Dorset 1510 overl.te Newport, Isle of Wight 1583
- 2.**Moses Husted** geb.....
- 3.**Gilbert Husted** geb
- 4.**Robert Husted** geb.....

John Husted geb.te Dorchester,Dorset 1510 overl.te Newport,Isle of Wight 1583 huw met 1544 Wife of **John Husted** geb.te Dorchester,Dorset 1514.

Uit dit huwelijk:

- 1.**Lawrence Husted** geb.Isle of Wight, Dorchester, Dorsetshire 1545 overl.Dorchester, Dorsetshire 1618.

Lawrence Husted geb.Isle of Wight,Dorchester,Dorsetshire 1545 overl.Dorchester,Dorsetshire 1618 huw. met **Joanne Smith** geb te Dorchester, Dorset, 1549 overl. te Dorchester,Dorset 1645.

Uit dit huwelijk:

- 1.**Robert Husted** geb.Dorchester,Dorset 1596 overl.te Stamford,Connecticut Colony 08-07-1652.

Elizabeth I van Engeland 17-11-1558 / 24-03-1603:

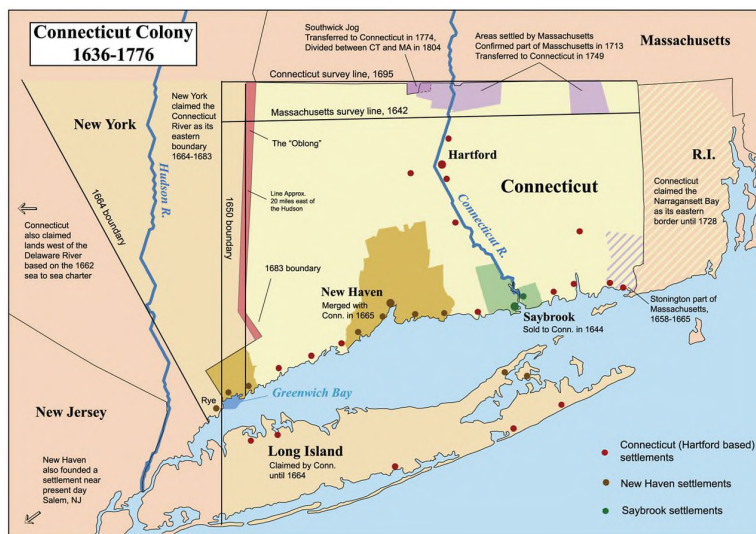
Elizabeth I (Greenwich, 7 september 1533 – Richmond upon Thames, 24 maart 1603) was koningin van Engeland en van Ierland vanaf 17 november 1558 tot haar dood. Elizabeths bijnaam was de maagdelijke koningin (Maiden Queen of Virgin Queen)

HUSTED FAMILY TIMELINE <https://gh455.tripod.com>

Timeline of the Robert Husted Family From Dorset,England To Massachusetts,United States in 1635.Web Page By Gene Husted. Springfield, Clark County,Ohio.

Robert Husted geb.Dorchester,Dorset 1596 overl.te Stamford,Connecticut Colony 08-07-1652 huw.16-04-1616 met **Anna Moon** geb.c.1596 ov.01-02-1622.

De Mayflower was een schip waarin een aantal Engelse kolonisten naar Amerika voer om daar een nieuw leven, vrij van religieuze vervolging, te beginnen. Het schip werd gebouwd op een scheepswerf die toebehoorde aan de legendarische familie Darley, Het schip vertrok op 6 september 1620 uit Plymouth en had 102 kolonisten aan boord. Na een reis van twee maanden kwamen de Pilgrims aan in de Nieuwe Wereld. Ze stichtten daar een Colony, op religieuze basis,en hingen een sobere levensstijl aan. April 1616. **Robert Husted**,volgens Genealogy Researcher Gordon Remington,had een mogelijke eerste vrouw, **Anne Moon**, en de kinderen die hen in Bridgeport, Dorset, Engeland werden geboren waren **Morgan** - geb.08 / 10 / 1617; **Anne** - b.03 / 14 / 1619- 1620; en **Deanes** - b.09 / 23 / 1621. De gegeven datum voor het huwelijk van **Robert** en **Anne Moon** is 16 april 1616 en een overlijdensdatum voor **Anne Moon** van 1 februari 1622. In de Verenigde Staten zijn geen gegevens van volkstelling, overlijden, testament of erfopvolging gevonden voor **Anne Moon**, of de kinderen, **Anne, Morgan, Deanes**.



Kolonie Connecticut

Kolonie van Engeland (1636-1707)

Kolonie van Groot-Brittannië 1707-1776

Stamford stond bekend als Rippowam door de Siwanoy Indiaanse inwoners van de regio, en de allereerste Europese kolonisten in het gebied noemden het ook zo.

De huidige naam is naar de stad Stamford, Lincolnshire, Engeland.

De akte aan Stamford werd op 1 juli 1640 ondertekend tussen kapitein Turner van de New Haven Colony en Chief Ponus.

Robert Husted geb.Dorchester, Dorset 1596 overl.te Stamford, Connecticut Colony 08-07-1652 2e huw.met **Elizabeth Miller** geb.te Frome, Dorset

04-02-1614 overl.te Stamford,New Haven Colony 16-10-1654 jdr van Lawrence Miller 1575-1619 en Joanne Smith 1585-1640..... Amerika. Een familielid van Joanne Smith, Angell Smith, [vader of grootvader?] Was " General of Stratton". Het County Records Office in Dorchester heeft een verslag van de doop van **Elizabeth Miller** op 4 februari 1614.

Amerika

Over **Robert Husted**:

Op 40-jarige leeftijd op 20 maart 1635 of 1636 vertrokken vanuit Weymouth, Engeland in een schip op weg naar New England. En bij zijn aankomst vestigden zich een tijd op Mount Wollaston, later op Braintree, MA. Hij was advocaat van de Massachusetts Bay Colony, die zijn beurs in 1642 ontving, van het Gerecht en werd bevestigd door de kroon van de kroon van Long Island Sound, in wat Fairfield County, Connecticut werd en richtte daar de eerste Europese nederzetting op. **Robert Husted's** wil worden gedateerd 8 juli 1652, laat al zijn landen, vee, speciale legaten over aan zijn vrouw **Ann** en zijn dochter **Ann** en zijn huishoudens in Greenwich en hun huizen aan zijn zoon **Angel Husted**.

In 1635, een schip mogelijk geregistreerd als de MARYGOULD, verliet [Marygold] de haven van Weymouth in Dorsetshire in maart met ongeveer 20 families en bedienden onder leiding van de Eerwaarde Joseph Hull, grotendeels afkomstig uit de parochies van Batcombe en Broadway in Somersetshire. Het schip arriveerde op 5 mei in Boston en vrijwel alle passagiers gingen naar de plantage Wessagus door het Gerechtshof, dat de naam van de nederzetting in juli officieel wijzigde in Weymouth. Richard Wade van Simsbury, cooper, die naar Dorchester ging, is **Robert Huste**, 40, landman.



Individu:

Robert Husted werd geboren in 1596 in County Sommersett, Engeland. Op 20 maart 1635 zeilde hij naar Massachusetts ("Hotton's List"). Hij kreeg land op Mount Wallston, nu Braintree, Mass. Hij was in 1642 getrouwd met Stanford en Greenwich. Hij trouwde met **Elizabeth Miller**, dochter van Lawrence en Joan (Smith) Miller of Frome, County Dorset, Engeland. Ze was een nicht van Sir Robert Miller, ridder, wiens zoon John met Mary trouwde, dochter van Sir John Swinnerton, Lord Mayor of London. Zij was kleindochter van Angell Smith, Gen. van Stratton, County of Dorset. **Robert Husted** was de zoon of kleinzoon van **John Husted**, die chaplin was van koningin Elizabeth, en werd begraven in de kerk van Newport, Isle of Wight. Zijn weduwe Elizabeth, stierf in 1654 in Stamford.
Robert So what a Huguenet..

Na zijn komst naar Stamford, Ct. in 1640. hij had een Indiase daad (landbeurs) in 1642. Hij kocht het land en huis van Andrew Messinger in Myenas Neck in 1648, gelegen in Riverside Conn [Greenwich, Connecticut], tegen juli 1640, Daniel Patrick en Robert Feake hadden een landaankoop overeenkomst getekend met de lokale Indiaanse Indianen voor dit gebied dat de Nederlanders van de Nieuw-Nederlandse kolonie [nu New York] al hadden beweerd dat ze gecontroleerd waren als onderdeel van hun kolonie. In 1642, bang om niet beschermd te worden door de Engelse New Haven kolonie van Indiaanse aanvallen of mogelijk de Nederlanders, ondertekenden de kolonisten van Greenwich een eed van trouw aan de Nederlanders, en Greenwich maakte officieel deel uit van de Nederlandse kolonie Nieuw-Nederland.

De Nederlanders waren ook toleranter ten opzichte van levensstijlen en religie. Veldslagen met de Indianen overweldigden de Nederlanders bijna en in 1644 leidde Captain John Underhill, bijgestaan door Tobias Feake, de troepen die 700 Indianen uit het gebied aanvielen en zogenaamd "verwijderden". In 1650, na settling van een grensgeschil met de Nederlanders, werd Greenwich opnieuw een deel van de Engelse New Haven-kolonie. Voor het grootste deel bleven de burgers leven zoals ze eerder hadden gedaan, waarbij iedereen vrijwel alles deed wat ze wilden. In de ogen van sommige Stamford-mensen waren die kolonisten een "ongedisciplineerd lot" en in 1656 werden in New Haven beweringen gedaan dat de inwoners van Greenwich "op een ongeordende en losbandige manier leven, bedwelmende alcoholische drank verkopen aan de Indianen, ontvangen en havendienaren die hun meesters zijn ontvlucht, en onwetig in het huwelijk treden met personen." Er werd een brief gestuurd vanuit New Haven die een lijst met de mannelijke burgers eis te. Na de brief zo lang mogelijk te hebben genegeerd, stuurde de stad Greenwich, vertegenwoordigd door 12 mannen, hun lijst op en stemden ze op 6 oktober 1656 in met 'de wettige en de heilzame wetten van de jurisdictie van voornoemd, te weten van New Haven ", en werd verteld deel uit te maken van Stamford [" binnenvallen met Stamford "] door het New Haven Court. Sommige van de wetten van die tijd waren: Geen onbeleefde taal tegenover de minister of zijn preken, alle personen moeten de kerk bezoeken op de dag des Heren en op dagen van vasten of dankzegging, geen gevaarlijke fout of herse [roddel] en geen zondig werk of sport op de sabbat. Later in 1657, worden speciale religieuze regels doorgegeven in New Haven dat "geen Quakers of Shakers in dit rechtsgebied komen of leven en als ze worden gevonden, ze snel worden onderdrukt en beveiligd voor hun gevaarlijke fouten". In mei 1658 wordt een Angell Husted meer definitieve wet gegeven om de New Haven Colony Church te beschermen tegen de "vervloekte sekte Quakers". In 1664 was [een van de Zeven Eigenaren van Greenwich die de Algemene Vergadering in Hartford Greenwich apart verzocht een stad apart van Stamford, en in 1665 verleende de Algemene Vergadering in Hartford hun verzoek om van Greenwich voor een aparte stad.

Robert Husted geb. Dorchester, Dorset 1596 overl. te Stamford, Connecticut Colony 08-07-1652 2e huw. met **Elizabeth Miller** geb. te Frome, Dorset 04-02-1614 overl. te Stamford, New Haven Colony 16-10-1654 jdr. van Lawrece Miller 1575-1619 en Joanne Smith 1585-1640 614 overl. te Stamford, New Haven Colony 16-10-1654 jdr. van Lawrece Miller 1575-1619 en Joanne Smith 1585-1640.

Uit dit huwelijk:

1. **Robert Huestis** geb. te Dorchester, Dorset 1626 overl. te Westchester County, Province of New York 23-11-1704.
2. **Angell Husted** geb. Somerset, Dorchester 1620 overl. Horse-Neck, Greenwich, Fairfield County.
3. **Ann Husted** geb. te Bridport ? Pilsdon, Dorsetshire 1623 overl. te Stamford, Fairfield County. 13-12-1707.

Ann Husted geb. te Bridport ? Pilsdon, Dorsetshire 1623 overl. te Stamford, Fairfield County. 13-12-1707 huw. met **Richard Hardy** geb. te Somerset Engeland overl. te Stamford, Fairfield County, Connecticut Colony 1683.

Uit dit huwelijk:

1. **Samuel Hardy** geb. te Stamford, Connecticut Colony 1647 overl. te Stamford, Connecticut Colony 1647 (1 dag).
2. **Samuel Hardy** geb. te Stamford, Connecticut Colony 1656 overl. Province of Massachusetts 14-05-1700.
3. **Mary Hardy** geb. te Stamford, Connecticut Colony 30-04-1659.

4. **Susanna Hardy** geb.te Stamford,connecticut Colony 1643 overl. 1678.
5. **Sarah Hardy** geb.te Stamford,New Haven Colony 1650 overl.1725 Greenwich, Fairfield County, Connecticut Colony.
6. **Ruth Hardy** geb.te Stamford, Connecticut Colony 08-11-1660 overl.Greenwich,Fairfield County 20-11-1727
7. **Elizabeth Hardy** geb.te East Hampton,Long Island,1645 overl.te Cape May,New Jersey 01-05-1696.
8. **Hannah Hardy** geb.te Stamford,New Haven Colony overl.te Stamford 28-04-1710.
9. **Abigail Hardy** geb.te Concord,Middlesex County, Massachussts Bay Colony 1662.

Robert Huestis geb.te Dorchester,Dorset 1626 overl.te Westchester County,Province of New York 23-11-1704 huw.met **Elizabeth Buxton** geb te Engeland 1639 overl.te Eastchester,Westchester County Province of new Yorkapril 1711 jdr.Clement Buxtin 1595-1657.

Uit dit huwelijk:

1. **John Huestis** geb.te Connecticut Colony 1662 overl.te Westchester County, Province of new York 1737.
2. **Samuel Huestis** geb.te Stamford,Fairfield County,1665 overl.te Yonkers,Westchester County,Province of New York 20-11- 1717.
3. **Jonathan Huestis** geb.te Fairfield County,Connecticut Colony 1679 overl.te Evensham,Burlington County,1743.
4. **Robert Huestis** geb.te Connecticut Colony 1658 overl.te Westchester County,Province of New York december 1718.
5. **Sarah Huestis** geb.te Fairfield County,Connecticut Colony 1663 overl.te Queens County,Province of new York 13-11-1713.
6. **Abigail Huestis** geb.te Fairfield County,Connecticut Colony 1670 overl.te Province og New York 04-08-1743.
7. **David Huestis** geb.te Weschester County,Province of New York 1684 overl.te Philipstown,Dutchess Conty,Province of New York1758.
8. **Moses Huestis** geb.te Connecticut Colony,1660 overl.te Amwelbury,SalemCounty,Province of West Jerrey november 1694.

Angell Husted geb.Somerset,Dorchester 1620 overl.te Horse-Neck,Greenwich,Fairfield County 05-04-1706 huw.met **Rebecca Sherwood** geb.te Ipswich, Suffolk,Engeland 1625 overl.te Greenwich,Fairfield,Connecticut,United States jdr.van Thomas Sherwood geb.te Nottinghamshire, Engeland 1585 overl.1685 en Alice Seabrook geb.te Stotfold,Central Bedfordshire,Engeland 1597 overl.1641.

Angell Husted, zoon van **Robert** en **Elizabeth (Miller) Husted**, werd geboren in Engeland rond 1620 en was getuige van de Indiase daad van Greenwich, Conn., In 1640, waar hij stierf in 1706. Hij diende als een van de selectiemannen daar in 1671. Hij trouwde met **Rebecca Sherwood**, volgens het Lineage Book of the Founders and Patriots. **Angell Husted** uit Greenwich, Conn, maakte zijn testament op 5 april 1706, hetgeen werd bewezen op 19 april 1706, waarin hij zijn vrouw **Rebecca** benoemt en verklaart dat zijn zonen **Jonathan**, **Joseph** en **Angell** hun deel van zijn nalatenschap hebben gehad; noemt andere kinderen, **Elizabeth Baldwin**, **Moses**, **John**, **Samuel** en maakt zijn zoon **Samuel** en zijn schoonzoon **Jonathan Reynolds** zijn bestuurders. (Fairfield Probate Records. Copy in Long Island Historical Society, pag.160).

Angell Husted werd geboren in 1620 in Somerset, Engeland. Hij emigreerde naar Amerika met zijn familie in 1635. **Angell Husted** wordt vermeld als een grootgrondbezitter na zijn vestiging in Greenwich Connecticut en hij was een van de getuigen van de Indiase daad van Greenwich, Old Town, aan Robert Feaks en Daniel Patrick. Hij was ook een van de oorspronkelijke patenten, genoemd in het patent dat in mei 1665 aan de stad Greenwich was verleend. Zijn naam stond op de lijst van mannen die in Greenwich Connecticut woonden toen de New Haven-rechtbank hen dwong om onder de wettelijke jurisdictie van Stamford-afgevaardigden te vallen William Law en Francis Bell." Er was geen bepalende lijn tussen Stamford en Greenwich, zodat er in de archieven soms een uitdrukking verschijnt die het huis van een man definieert als dichtbij of in de een of de ander ..." Greenwich was geen hechte gemeenschap. Stamford en New Haven vonden dat ".die kolonisten" een ongedisciplineerd lot waren! Ongetwijfeld verhuisden enkele mannen van Stamford naar Greenwich, op zoek naar een mate van vrijheid van openbaar toezicht. Law en Bell bereidden een brief voor en eisten een lijst met de mannelijke burgers van Greenwich. Nadat ze de brief zo lang mogelijk hadden genegeerd, bogen de Greenwich-mannen voor het onvermijdelijke en stuurden hun lijst op in oktober 1656 en accepteerden daarna met tegenzin het feit dat ze deel uitmaakten van Stamford en onder de jurisdictie van New Haven. De wil van **Angell Husted** van 5 april 1706 somt zijn vrouw en zonen **Jonathon, Joseph, Angell Husted** en dochter **Elizabeth Baldwin** op, en geeft aan iedereen (a) shilling "die hun al en zoon **Moses**, 5 shilling heeft gegeven, terwijl de rest naar zijn zonen **John** en **Samuel** In de belastinglijst van Greenwich Village uit 1695 staat **Angell Husted** genoteerd als een "schat" van 33 pond, 10 shilling..

Jonathan Husted geb. te Greenwich, Fairfield County, Connecticut Colony 1647 overl. te Greenwich, Fairfield, Connecticut April 1706 huw.met **Mary Lockwood** geb. te Watertown, Middlesex County, Massachusetts Bay Colony 1654.

De **Lockwoods** kwamen naar Massachusetts met de vloot van Gov.Winthrop, 10 jaar na de Mayflower. De 400 nieuwkomers konden niet in Salem blijven omdat er niet genoeg zoet water was, dus begonnen ze een nieuwe nederzetting genaamd Boston. Er waren Lockwoods betrokken bij de heksenprocessen, Indiase gevechten, raften langs de Ohio-rivier naar nieuwe nederzettingen in het westen, de "49-ers gold rush", en patriotten in elke oorlog. Omdat het boek uitverkocht is en in het publieke domein is, heb ik er veel van de volgende informatie uit geabstraheerd. Ik hoop dat u het nuttig zult vinden.

Rebecca Husted geb. te Greenwich, Fairfield County, Connecticut Colony 1645 overl. te Albany, Province of New York, 22-12-1706 huw.met **Johanathan Reynolds** geb. te Watertown, Massachusetts Bay Colony 1636 overl. te Greenwich, Fairfield County 03-01-1673. Jonathan werd in 1667 naar de Algemene Vergadering gestuurd.

Zijn eerste akte was om het grondgebied terug te brengen naar de jurisdictie van de New Haven Colony die kapitein Daniel Patrick en Robert Feaks in 1642 hadden getekend bij de jurisdictie van de Nederlanders in New Amsterdam. Op 6 oktober 1656 verklaarde **Jonathan Reynolds**, samen met elf andere Freeholders van Greenwich, Conn., hun onderwerping en loyaliteit aan de New Haven Colony bij overeenkomst. In 1665 hebben de Freeholders, waaronder **Jonathan** en **John Reynolds**, regels en voorschriften opgesteld om land zonder omheining te verwijderen en kolonisten toe te staan om onder hen te komen, tijdens de jaarlijkse gemeentevergadering van 1669. Hij werd geselecteerd om met vier andere Freeholders te onderzoeken en land van Horseneck indelen



in kavels van vier hectare voor nederzetting. In 1672 waren de Freeholders van Greenwich gegroeid tot zevenentwintig. **Jonathan Reynolds** 'gezondheid was slecht en hij was gedwongen zich terug te trekken uit de openbare dienst. Hij stierf in 1673 en zijn broer, **John**, werd geselecteerd om zijn plaats in te nemen.

Angell Husted geb. te Greenwich, New Haven Colony 1654 overl. te Greenwich, Fairfield County, Connecticut Colony 1727 huw. met **Mary Mead**
08-06-1683 Greenwich, Fairfield County, Connecticut Colony j.dr.van John Mead 1634 - 1699 en Hannah Mead (Potter).

John Mead, de achtste overgrootvader van onze generatie, de zoon van William en Philippa Mead, begon in zijn jongere jaren met wat we een jeugddelinquent zouden noemen. Hij bracht zelfs tijd door in een gevangenis in New Haven. Er werd over hem gezegd dat hij een opgewonden jongeman en een openbare overlast was. Nadat hij met Hannah Potter, de dochter van een gerespecteerde en rijke man van Stamford, was getrouwd, werd John een gerespecteerde pijler in de gemeenschap. Hannah's vader was William Potter, een van de oorspronkelijke oprichters van New Haven Colony, en lid van de kerk van dominee John Davenport, die de strengste toelatingsprocedures had in heel New England. Er wordt gespeculeerd dat Hanna door William wordt geadopteerd. Sommige bronnen geloven dat er een mogelijkheid is dat de vader van Hannah stierf en haar moeder hertrouwde met William Potter, waarna William Hannah adopteerde en haar zijn naam gaf. Dit is niet bewezen of weerlegd. Er zijn veel bronnen met verschillende opvattingen over de familie van William Potter. Er is misschien meer geweest dan William. Meer informatie zal aan het licht moeten komen om Hannah's afkomst te regelen.

John en Hannah Mead hadden een visie voor het land en besloten een gokje te wagen in onroerend goed, dus John onderhandelde met de Indianen om land en verkocht dit land aan de kolonisten. In 1658, vanwege de Nederlandse heerschappij over Connecticut op dit moment, en niet zeker van wat er zou gebeuren in het gebied, plus de zure smaak van de gebeurtenissen van Martha's overtuiging, verkochten John en Hannah alles in Connecticut en verhuisden met zijn broer Joseph Mead, over Long Island Sound naar Hempstead, op Long Island, dat onder het bewind van de Britten stond. Dit is ook waar Pastor Richard Denton een paar jaar eerder met zijn kudde ging. Zodra ze zich hadden gevestigd, gaf koning Charles II zijn broer, de hertog van York, een geschenk van Long Island. Dit liet een schaduw van onzekerheid over Long Island achter, dus in 1660 vertrokken John en Hannah terug naar Connecticut, omdat de Nederlandse controle inmiddels ingetogen is door de groeiende Engelse macht over New England. Joseph verhuisde ook terug naar Connecticut, maar er wordt aangenomen dat hij terugging om voor zijn oude vader William Mead te zorgen. Terwijl de controle over het land verschoof van land naar land, of van

monarch naar monarch, Indiaan naar blanke man, werd het eigendom van land vaak betwist, wat de kolonisten verwoestte. Soms kocht een kolonist alleen land om te ontdekken dat iemand anders de controle claimde. Dit bete-kende soms dat het land twee keer moest worden gekocht of zelfs helemaal moest worden verloren. Op 26 oktober 1660 kocht John Mead grond en woningen van Richard Crabb in Greenwich. John kocht land op 21 december 1661 van John Studwell in Greenwich. In 1664 kocht John Mead samen met 26 andere eigenaren waaronder Joseph, bij de Hiosekhasseky Indianen de 'Horseneck-plantage', bekend als de 'Old Horseneck Farm', genoemd naar de nek van het land waar paarden graasden. Het nam al het land in tussen de Myanos-rivier en de Byram-rivier, aan de grens met New York, Connecticut. Het staat nu bekend als Field Point en Belle Haven, een plaats met paleisachtige landgoederen net ten zuiden van de stad Greenwich. De grootte van het perceel dat door elk van de partners werd ontvangen, werd bepaald door de hoeveelheid belastbaar land in de stad. John en Hannah vest igden zich en John ging door met het kopen en verkopen van land. Op 30 december 1670 ontvingen John en zijn broer Joseph elk een landtoelage op de 'onderste wei-de' ten zuiden van het Westchester Path. John's schoonvader William Potter was eigenaar van Shippan Point, een kust-schiereiland ten zuiden van Stamford dat John en Hannah ontvingen toen William stierf. Ooit was John Mead de grootste landeigenaar in Greenwich. John Mead en zes anderen, Jonathan Reynolds, John Hobby, Joseph Ferris, Joshua Knapp, Angell Husted en Jeffery Ferris, bekend als 'de zeven eigenaren', verzocht de Algemene Vergadering op 4 februari 1664 om te scheiden van Stamford en de oprichting van Greenwich, Connecticut toe te staan. Greenwich werd uitgeroepen tot een Township op 11 mei 1665. Een van de regels die deze stads-vaders handelden, was: "niemand zal worden toegelaten als een inwoner van Greenwich zonder een certificaat dat een ordelijk leven getuigt, en moet worden goedgekeurd door de minister." John Mead was een "welvarende en bezeten man met een sterk karakter. In 1670 werd hij naar voren gebracht als een Freeman van Greenwich. Hij was een vertegenwoordiger in de Algemene Vergadering van Conneticut, 1679, '80 en '81.

Het derde kind van John en Hanna, Ebenezer Mead, die met Sarah en Ruth Knapp trouwde, kreeg in 1696 een vergunning van de inwoners van Greenwich om een taverne te exploiteren, "een plaats van publiek amusement voor mens en dier." Gelegen aan de Old Boston Post Road, nu Putnam Avenue en Lafayette Place, "De oude taverne stond bijna 200 jaar op dezelfde plek en heeft een geschiedenis die verband houdt met de koloniale en revolutionaire oorlogen." Er zijn veel verhalen over gebeurtenissen die zich afspeelden in de Mead Tavern, verhalen die cruciaal waren in de geschiedenis van ons land. Deze omvatten de aanwezigheid van revolutionaire oorlogsfiguren generaal Putnam en gouverneur Tyron. De Mead Tavern bleef in de familie Mead tot juli 1886 toen het werd afgebroken om plaats te maken voor de bouw van een Presbyteriaanse kerk. Veel artefacten uit de koloniale periode werden opgegraven toen het gebouw werd verwijderd

George III van het Verenigd Koninkrijk 1760-1820:

George III Willem Frederik (Norfolk House, City of Westminster, 4 juni 1738 — Windsor Castle, 29 januari 1820) was koning van Groot-Britannië en koning van Ierland vanaf 25 oktober 1760. Na de vereniging van deze twee landen op 1 januari 1801 was hij voortaan koning van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Ierland tot aan zijn dood. De lange regering van George III werd overschaduwd door een reeks militaire conflicten waar zijn koninkrijken en landen aan mee deden. Deze oorlogen speelden zich af in Europa, Afrika, Amerika en Azië. In het begin van zijn regering versloeg Groot-Britannië Frankrijk

in de Zevenjarige Oorlog waardoor Groot-Brittannië de machtigste Europese natie in Noord-Amerika en India werd. Deze overwinning werd echter al snel gevolgd door het verlies van de Amerikaanse kolonies tijdens de Amerikaanse Onafhankelijkheidsoorlog. Deze oorlog leidde tot het ontstaan van de Dertien Koloniën en uiteindelijk tot de natie die we vandaag de dag kennen als de Verenigde Staten. Een periode van twintig jaar lang bevocht het Verenigd Koninkrijk Frankrijk; eerst de Franse Revolutie, daarna de Eerste Franse Republiek en daarna het Franse keizerrijk van Napoleon I. Dit eindigde uiteindelijk met de definitieve nederlaag van Napoleon in 1815 tijdens de Slag bij Waterloo. In 1761 trouwde de koning met prinses Charlotte van Mecklenburg-Strelitz (1744-1818), de jongste dochter van Karel, hertog van Mecklenburg-Strelitz. Zij kregen 15 kinderen.



Op deze foto: Jonathan Reynolds, of Greenwich

Datum: 1935

Plaats: Greenwich, Connecticut

Beschrijving: Erected 1935 by Angell Husted Chapter, Daughters of the American Colonists. In memory of the courageous men who founded the first settlement of the Town of Greenwich in the Connecticut Colony July 18-1640 Angell Husted • Robert Husted 27 Proprietors of 1672 Angell Husted - Jonathan Reynolds. Source: http://www.footnote.com/page/111046954_hustedsof_old_greenwich_and_some_of/

Toegevoegd:

25 december 2010 om 7:59 's ochtends

Amerikaanse Onafhankelijkheidsoorlog:

De Amerikaanse Onafhankelijkheidsoorlog (1775-1783) was de oorlog tussen Groot-Brittannië en zijn dertien koloniën in Noord-Amerika die later de Verenigde Staten zouden vormen. De oorlog was een onderdeel van de Amerikaanse Revolutie en resulteerde in de onafhankelijkheid van de Verenigde Staten.

Grondwet:

In 1787 werd er een nieuwe Grondwet aanvaard, een moeizaam proces dat pas afgerond werd toen er een zogenaamde Bill of Rights aan de grondwet werd toegevoegd. De "Bill of Rights" bestond uit tien artikelen die de menselijke grondrechten bevatten. Door de aanvaarding van de nieuwe grondwet gingen de dertien koloniën als een Unie van Verenigde Staten verder en in 1789 werd George Washington de eerste president. Dat de dertien zo verschillende koloniën meteen een eenheid zouden gaan vormen, bleek een utopie. Het enige gemeenschappelijke waren in feite de Articles of Confederation, een soort grondwet die vooral het onafhankelijke karakter van de koloniën bevestigde. Verder was er eigenlijk maar één gezamenlijk orgaan, het Continental Congress, dat echter maar een paar keer per jaar bijeenkwam. Deze losse verbintenis van staten ging gebukt onder grote oorlogsschulden, een teruglopende handel en een ontbrekend centraal gezag. De zogenaamde Federalisten pleitten voor een sterker gezag en een betere grondwet. De dertien koloniën die de grondwet ratificeerden waren: Delaware op 7 december 1787 Pennsylvania op 12 december 1787 New Jersey op 18 december 1787 Georgia op 2 januari 1788 Connecticut op 9 januari 1788 Massachusetts op 6 februari 1788 Maryland op 28 april 1788 South Carolina op 23 mei 1788 New Hampshire op 21 juni 1788 Virginia op 25 juni 1788 New York op 26 juni 1788 North Carolina op 21 november 1789 Rhode Island op 29 mei 1790 George Washington 30-04-1789 / 04-03-1797: George Washington (Westmoreland County (Virginia), 22 februari 1732-Mount Vernon (Virginia), 14 december 1799) was generaal, opperbevelhebber van de koloniën in de Amerikaanse Onafhankelijkheidsoorlog, slaven-houder en de eerste president van de Verenigde Staten van 1789 tot 1797.

Sarah Husted geb. te Greenwich, Fairfield County, Connecticut c.1736 overl. 1826 huw. met **Nathaniel Worden III** geb. te Horseneck, Greenwich Fairfield County 06-09-1733 overl. te Near Pawlings, Dutchess County, New York, United States 17-10-1807. Op 8 juni 1759 in Dutchess Co, New York, verkochten Nathaniel III en zijn twee broers, Andrew en Demeas, een klein deel van het land dat ze hadden ontvangen uit de nalatenschap van hun grootouder van moeders zijde, Marsh Marshall en ontvingen 10 pond per stuk. Toen hij de stad Pawling, New York, betrok, was het een wildernis. De dichtstbijzijnde wagenweg was ongeveer twee mijl van waar hij zijn huis begon. Hij hielp de stad te ontwikkelen en werd geteld in de eerste volkstelling daar.

Johnathan Husted te Greenwich, Fairfield County, Connecticut Colony geb. 1690 overl.1733 huw. met **Abigail Ferris**.

Uit dit huwelijk:

- 1.**Peter Husted** geb. te Greenwich, Fairfield County, Connecticut Colony 1712 overl. te New Canaan, Fairfield County, Connecticut.
- 2.**Johnathan Husted** geb.1771.

Peter Husted geb. te Greenwich, Fairfield County, Connecticut Colony 1712 overl. te New Canaan, Fairfield County, Connecticut sept.1783 huw.met **Anne Seymour** geb. 1729 overl.10-09-1784.

Seymour familie

Seymour, of St. Maur, is de naam van een Engelse familie waarin van tijd tot tijd verschillende adellijke titels zijn gemaakt en waarvan de hertog van Somerset het hoofd is.



Het gezin vestigde zich in de 13e eeuw in Monmouthshire. De oorspronkelijke vorm van de naam, die vanaf het begin van de 19e eeuw tot 1923 door de hertogen van Somerset werd hervat, lijkt St.Maur te zijn geweest, waarvan William Camden zegt dat Seymour een latere corruptie was. Het lijkt erop dat rond het jaar 1240 Gilbert Marshal, graaf van Pembroke, William St. Maur hielp om een plaats genaamd Woundy (nu Undy), nabij Caldicot in Monmouthshire, uit de Welsh te wreken. Woundy en Penhow, aan het einde waarvan hij zijn intrek nam, waren aan het einde van de 13e eeuw eigendom van Sir Richard St. Maur, maar ze werden door de familie verloren door het huwelijk van de betovergrootkleindochter van Sir Richard, het enige kind van John St. Maur, die stierf in 1359. John St. Maur's jongere broer Roger trouwde met Cecily de Beachamp (d.1393), een van de dochters en eventuele mede-erfgenamen van John III de Beauchamp, 2e baron Beauchamp (1306-1343), feodale baron van Hatch Beauchamp in Somerset, die haar echtgenoot het grootste deel van de uitgestrekte landgoederen van haar vader in Somerset, Devon, Buckinghamshire en Suffolk bracht. De oudste zoon van dit huwelijk was Sir William St.Maur (overleden 1390), of Seymour (de gemoderniseerde vorm van de naam lijkt rond deze datum in gebruik te zijn genomen), die een begeleider was van de Zwarte Prins, en die stierf in het leven van zijn moeder, het verlaten van een zoon Roger St Maur (c.1366-1420), die de landgoederen van zijn grootmoeder erfde en hieraan toevoegde door zijn huwelijk met Maud Esturmy, dochter van Sir William Esturmy (overleden 1427) van Wolf Hall, Wiltshire.

Volgens Agnes Strickland: Sir John Seymour, uit Wolf-hall, Wiltshire, en Margaret Wentworth, dochter van Sir John Wentworth, uit Nettlestead, in Suffolk. De Seymours waren een familie van landheren die, zoals de meeste houders van eigendomsrechten, hun afkomst herleiden tot een Normandische afkomst. Een of twee waren in de oorlogen van Frankrijk tot ridder geslagen, maar hun namen waren nooit uit de bezoekenrollen van de heraut voortgekomen in historische beroemdheden. Ze verhoogden hun grenzen door gelukkige allianties met erfgenamen, en het hoofd van het gezin trouwde in een onderpand van de heersende lijn van Beauchamp. Na dat evenement worden twee voorbeelden geciteerd van Seymours die dienen als hoge sheriff van Wilts. Via Margaret Wentworth, de moeder van Jane Seymour, werd een afstamming van het koninklijke bloed van Engeland opgeëist uit een huwelijk met een Wentworth en een vermeende dochter van Hotspur en dame Elizabeth Mortimer, kleindochter van Lionel hertog van Clarence. Weinig personen durfden een stamboom met Henry VIII te betwisten, en Cranmer verleende een dispensatie voor de nabijheid van verwanten tussen Henry VIII en Jane Seymour-eerder een week supererogatie, omdat de partijen niet binnen de verboden graad konden worden verwant. Hoewel de koninklijke familie enigszins twijfelachtig lijkt, valt niet te ontkennen dat de soeverein van Engeland door deze alliantie een zwager heeft gekregen die de naam Smith droeg en een andere wiens grootvader een smid was in Putney.

Hendrik VIII van Engeland 1509-1547 derde vrouw Jane Seymour, die enkele dagen na zijn geboorte in het kraambed overleed. Jane Seymour (1409-1537), de derde vrouw van de legendarische koning Hendrik VIII (1491-1547) van Engeland. Het verhaal van Hendrik VIII is bekend, hij trouwde in zijn leven met zes verschillende vrouwen. Hij scheidde er van twee en liet er twee onthoofden. De zesde vrouw overleefde de koning. Jane Seymour kreeg als eerste vrouw van de koning een zoon, die bleef leven. Hij zou later de troon bestijgen als koning Eduard VI. Hij regeerde na de dood van Hendrik VIII, van 1547 tot 1553. Jane Seymour stierf twaalf dagen na zijn geboorte, en in dit geval tot oprechte spijt van de koning

Uit dit huwelijk

1e zoon **Jonathan Husted** geb. te New Canaan, Fairfield County Connecticut Colony 1747 overl. Darien Fairfield County. 26-01-1835.

2e zoon **Thaddeus Husted** geb.....

3e zoon **Andrew Husted** geb. New Caanan, Fairfield County c.1755.

*Deze family is aanzienlijk uitgebreid in Amerika, enkele belangrijke gebeurtenissen, worden er nog weergegeven verder heeft deze family een uitgebreide site. **HUSTED FAMILY TIMELINE** <https://gh455.tripod.com>*

John William Husted geb. te Stamford, Fairfield County, Connecticut 30-04-1800 overl. te Bedford, Westchester County 05-03-1876 huw. met **Caroline A. Raymond** geb. Bedford, Westchester County, New York 13-03-1798 overl. 04-08-1876.

Uit dit huwelijk:

1. **James W. Husted** geb. Peekskill, Westchesster County, New York 31-10-1833 overl. 1892.

2. **Charles B. Husted** geb. 31-01-1831 overl. 05-12-1882.

3. **Sarah Raymond Husted** geb. 05-08-1824 overl. 04-01-1891

4. **Caroline Ann Husted** geb. 30-06-1829 overl. 05-12-1882.

5. **Anna M. Husted** geb. 1841.

James W. Husted geb. Peekskill, Westchesster County, New York 31-10-1833 overl. 1892 huw. met **Helen Mary Southard** geb. 1841 overl. 1909.

James W. Husted (spreker) James William Husted (31 oktober 1833 - 25 september 1892) was een Amerikaanse advocaat en politicus, zes keer verkozen tot voorzitter van de New York State Assembly tijdens zijn 22 jaar diensttijd daar. Tijdens zijn politieke carrière werd hij bekend als de "Bald Eagle of Westchester".

Biografie: Hij volgde een opleiding aan Bedford Academy en studeerde af aan het Yale College in 1854. Vervolgens studeerde hij rechten bij Edward Wells in Peekskill, New York en werd hij toegelaten tot de balie in 1857. Hij was lid geworden van de Know Nothing-partij en in 1855, werd hij verkozen tot stadssuperintendent van openbare scholen in Peekskill. In 1858 werd hij verkozen tot schoolcommissaris van Westchester County op het Know Nothing-ticket. Nadat de meerderheid van de Know Nothings in 1859 met de Democratische Partij was samengevoegd, publiceerde Husted een krachtig protest tegen dit "verraad aan de principes waarop de Know Nothing Party was gegrondvest" en trad toe tot de Republikeinse Partij. Voordat hij zich kandidaat stelde, diende Husted in verschillende politieke aangestelde posities, werd hij benoemd tot adjunct-hoofdinspecteur van het State Insurance Department in 1860, een Harbormaster van New York in 1862 en later een plaatsvervangend verzamelaar van de haven.

Politieke carrière:

Hij was lid van de New York State Assembly (Westchester Co., 3e D.) in 1869, 1870, 1871, 1872, 1873, 1874, 1875, 1876, 1877 en 1878. Hij was lid van de State Assembly (Rockland) Co.) in 1879 en 1880. Hij was opnieuw lid van de State Assembly (Westchester Co., 3e D.) in 1881, 1884, 1885, 1886, 1887, 1888, 1889, 1890, 1891 en 1892. Hij werd gekozen zes keer Spreker: in 1874, 1876, 1878, 1886, 1887 en 1890, destijds een record.

Hij was minderheidsleider in 1892. In maart 1873 benoemde gouverneur John Adams Dix hem tot majoor-generaal van de Vijfde Divisie van de Nationale Garde. Voorafgaand aan deze benoeming was Husted rechter-advocaat geweest bij de staf van de Zevende Brigade van de Militie van de Staat. Hij voerde meerdere jaren bevel over de divisie en werd daarna algemeen aangeduid als generaal Husted. In 1874, als Junior Grand Warden, voerde Husted het Vrijmetselaars begrafenisritueel uit bij het interment van de politiecommissaris Henry Smith in New York City in Amsterdam, New York, nadat de methodistische diensten hadden plaatsgevonden. Het was een grote openbare begrafenis, met talloze vrijmetselaars en leden van de wetgevende macht van de staat New York. In 1876 werd hij grootmeester van de Masonic Grand Lodge van New York.

Zijn lange politieke carrière, militaire dienst en vrijmetselaars- en andere verenigingen stelden hem in staat om vele succesvolle zakelijke belangen op te bouwen. Zijn resulterende rijkdom stelde hem in staat om een "familiehuis" in Peekskill te bouwen. In 1881 liep Husted voor de penningmeester van de staat New York, maar werd verslagen door democraat Robert A. Maxwell; hij was de enige Republikein die dat jaar niet werd gekozen. In juni 1892 was hij afgevaardigde bij de Republikeinse Nationale Conventie in Minneapolis. Haastig teruggekeerd van de conventie al ziek en stierf op 25 september 1892 aan hartziekten en nierziekten. Hij werd begraven op de Hillside Cemetery in Peekskill, New York.

Uit dit huwelijk:

1. **James William Husted** geb. 16-03-1870 overl. 02-01-1925.

2. **Carrie Husted** geb. 1862.

James William Husted geb. 16-03-1870 overl. 02-01-1925 huw. met **Louise Wetmore Spaulding** geb. te Winsted, Winchester, Litchfield County Connecticut overl. 04-09-1914. Ze kregen zes kinderen: James William, Jr. (1896-1975), **John GW** (1897-1965), Pricilla (1899-?), David (1900-?), Ellery (ca. 1901-?), En Robert (ca. 1906-?). Na de dood van Louise trouwde hij met Bertha Frances Harricks (? - 1947).

James W. Husted (vertegenwoordiger) James William Husted (16 maart 1870 - 2 januari 1925) was een politicus die in vier opeenvolgende mandaten werd gekozen als een Amerikaanse vertegenwoordiger (1915-1923) uit New York. Hij was een advocaat die in lokale kantoren diende, evenals president van de Peekskill Bank.

John Grinnell Wetmore Husted geb.08-10-1897 overl.1965 huw.met **Helen Armstrong** geb.27-10-1901 overl.17-11-1964

Uit dit huwelijk

1e dochter **Louise Spaulding Husted** geb.05-07-1924

2e zoon **John Grinnel Wetmore Husted Jr.** geb.1926 overl.1999.

3e dochter **Annie Husted** geb.1931 ovl. 09-05-1999.

Geboren in Peekskill, Westchester, New York, USA op 8 oktober 1897 aan James William Husted en Louise Wetmore Spaulding. John Grinnell Wetmore Husted getrouwde Helen Armstrong en had 2 kinderen. Hij overleed op 3 december 1965 in Bedford Hills, Westchester, New York, USA.



John Grinnel Wetmore Husted Jr. (22 juni 1926-9 mei 1999) was een Amerikaanse effectenmakelaar.

Husted werd geboren in Hartford, Connecticut, de zoon van John Grinnel Wetmore Husted en Helen Armstrong. Hij ging naar school in Engeland op Summer Fields School, Oxford. Nadat zijn gezin in 1939 fulltime naar de Verenigde Staten was teruggekeerd naar Bedford, New York, ging hij naar St.Paul's School in Concord. Hij was in de Amerikaanse velddienst tijdens de Tweede Wereldoorlog. Hij studeerde in 1950 af aan de Yale University. Dertig jaar lang werkte hij als hoofd van de buitenlandse afdeling bij Dominick & Dominick LLC in New York City. Na zijn pensionering in 1982 verhuisde Husted naar Nantucket, Massachusetts, waar hij actief was in de gemeenschap en lid was van het bestuur van The Nantucket Cottage Hospital. Hij stierf op 9 mei 1999 na een plotselinge ziekte. Husted werd overleefd door zijn vrouw Elizabeth, dochter Pamela, zoon John, zus Anne, broer William, twee stiefkinderen en zeven kleinkinderen.

Husted was kort verloofd met **Jacqueline Bouvier**, die later trouwde met **John F. Kennedy**, toekomstige president van de Verenigde Staten.

Hij trouwde op 21 juli 1954 in New York City met Ann Frowert Hagerty,

Genealogie: Jacqueline Bouvier

Op de vaderlijke kant, Jacqueline afstammen van Michel Bouvier, behorend Van Salées, een ras van de kooplieden van Frans, Nederlands, Engels, die in Nieuw-Amsterdam in de achttiende eeuw hadden gevestigd. Moeders kant had Ierse afkomst.

Vroeg:

*Jacqueline Lee Bouvier werd geboren in een familie van de high society in New York, als oudste dochter van John*Jack*vernou Bouvier III een effectenmakelaar van Franse oorsprong, en Janet Norton Lee, dochter van een bankdirecteur. Jacqueline had een jongere zus, Caroline Lee werd geboren op 3 maart 1933. Zijn ouders scheidden in 1940 en haar moeder hertrouwde in 1942 met de Standard Oil erfgenaam Hugh Dudley Auchincloss, Jr. met wie twee kinderen had hij: Janet Jennings Auchincloss en James Lee Achincloss.*

Jackie bracht de zomervakantie van de eerste jaren van haar leven in de nalatenschap van haar grootouders van vaderskant in East Hampton, waar hij tot paardrijden en steeds een deskundige te gaan in staat was, het winnen van een groot aantal trofeeën en medailles. Dit is een aangepaste wijdverbreid onder de families van goede sociale status van de Verenigde Staten. Jacqueline was heel dicht bij haar vader, zodat hij veel geleden, hij werd het slachtoffer van alcoholisme. Hij gecultiveerd veel belangen, zoals lezen, poëzie, fotografie en schilderkunst.

Jacqueline bijgewoond Miss Porter's School 1944-1947, toen Vassar College 1947-1948 en, ten slotte, de George Washington University, waar zij een diploma in de beeldende kunst behaalde in 1951.

In 1949 ging zij naar Parijs voor een periode van studie aan de Sorbonne, zij bleef gefascineerd door Frankrijk en haar cultuur, het ontwikkelen van een gevoel van smaak en elegantie die later in vele aspecten van zijn leven zou manifesteren.

Zij sprak vloeiend Italiaans, Frans en Spaans, als die in de presidentiële campagne van haar man uitgebuit opgenomen toespraken voor immigranten.

Als een eerste baan, de Washington Times-Herald gaf een serie fotografische enquêtes door het interviewen van bekende mensen in de Amerikaanse hoofdstad worden uitgevoerd. Dankzij deze positie werd bekend in de politiek van Washington, en zij ontmoette haar toekomstige echtgenoot, John Fitzgerald Kennedy, toen een jonge congreslid uit Massachusetts.



Jackie with her first fiance, John Husted.

De familie van Husted was opgenomen in het sociaal register en was vriendelijk met de vader van Jacqueline Bouvier, John vernou Bouvier III en stiefvader Hugh D. Auchincloss. De twee zussen van Husted waren ook op Miss Porter's School geweest met Bouvier. Husted en Bouvier begonnen in 1951 met elkaar te daten. Bouvier pendelde vanuit Washington, D.C naar New York City om Husted te zien, tijdens de verkering in het appartement van haar vader. Het echtpaar verloofde zich in december 1951. Hun plannen voor een huwelijk in juni werden aangekondigd in de New York Times op 21 januari 1952. Bouviers moeder Janet was aanvankelijk blij dat de twee begonnen met daten, maar raakte al snel bezorgd dat Husted niet genoeg geld verdiende om haar dochter en een gezin te onderhouden, ondanks het feit dat hij een effectenmakelaar was die \$ 17.000 per jaar verdiende (ongeveer \$ 157.000 in 2017 dollars) Bouvier had ook bedenkingen bij het trouwen met Husted omdat ze weinig gemeen hadden en ze beseftte dat haar gevoelens voor hem niet echt waren. Naar verluidt vertelde Bouvier haar vrienden dat Husted "onvolwassen en saai" was en dat zijn werk te tam was. Bouvier verbrak de verloving in maart 1952 Terwijl ze verloofd was met Husted, had Bouvier congresslid John F. Kennedy ontmoet. Ze begonnen met daten in januari 1953 en trouwden op 12 september 1953.

John F. Kennedy 20-01-1961 / 22-11-1963:

John Fitzgerald („Jack“) Kennedy Brookline (Massachusetts), 29 mei 1917 – Dallas (Texas), 22 november 1963), ook bekend onder zijn initialen JFK, was een Amerikaans politicus van de Democratische Partij. Vanaf 20 januari 1961 was hij de 35e en jongst gekozen president van de Verenigde Staten, totdat hij op 22 november 1963 op 46-jarige leeftijd, tijdens een officieel bezoek in een open limousine, in Dallas, werd vermoord. Bij het grote publiek is Kennedy bekend geworden als de president die de Amerikaanse plannen bekendmaakte om een mens op de maan te zetten om zo de ruimtewedloop met de Sovjet-Unie te winnen. Daarnaast werd zijn voortijdig afgebroken termijn gekenmerkt door de Cubacrisis en steeds sterkere Amerikaanse inmenging in de Vietnamoorlog en zijn poging de wapenwedloop te stoppen. Kennedy was evenwel een meer pragmatisch dan ideologisch geïnspireerd leider.

Annemarie Huste (1943-2016) was een Duits-Amerikaanse chef-kok die gewerkt heeft, voor onder andere als prive-kok voor **Jacqueline Kennedy** tussen 1964 en 1968. Vervolgens heeft zij als chef-kok gewerkt en is een kookboek auteur.

Annemarie Huste werd geboren in Ulm , Baden-Württemberg, Duitsland, op 30 mei 1943 aan Karl en Annemarie (née Bass) Huste. Ze begon te werken als een schoen verkoper in Duitsland, maar ondertekend met een agentschap en verhuisde naar de Verenigde Staten om te werken in het huishouden van Gregory Callimanopulos in New York City. Ze leerde koken, maar na zes maanden geprobeerd om verder te gaan. culinaire carrière Daarna werkte ze voor Billy Rose als een chef-kok, nadat hij haar vroeg om chocolademousse Normandië te maken. Huste was zich niet bewust van het recept, maar overeengekomen en ging naar de plaatselijke bibliotheek en haalde er een kookboek door Dione Lucas . Dit was geprefereerde versie van het gerecht Rose's. Huste werd ingehuurd als prive-kok voor Jacqueline Kennedy in 1964, nadat de voormalige First Lady van de Verenigde Staten naar de stad vanuit was verhuisd Washington, DC. Op haar eerste dag, werd Huste verplicht om een maaltijd te koken voor een groot aantal van de familie Kennedy. Huste zou de familie Kennedy vergezellen op hun reis, met inbegrip van de uitgaven zomers in Hyannis Port, Massachusetts.

Na het verlaten van de Kennedy huishouden, Huste werd chef-kok voor zowel The Saturday Evening Post en de Condé Nast tijdschrift Gourmet In 1972 opende ze een kookschool in haar huis in Murray Hill, Manhattan . Huste opende een catering winkel genaamd de Great Take-Out met Joseph Baumer , die ze liep voor vier jaar. Huste draaide de eetzaal van haar huis in een private partij ruimte genoemd Annemarie's Dining Room, zakenman die ze liep tot 2009. Een keer werden diverse hoogwaardigheidsbekleders gehuldigd tijdens diners gehouden bij haar thuis, met inbegrip van de secretaris-generaal van de Verenigde Naties Kofi Annan en voormalig vice-president van de Verenigde Staten Al Gore.

Het persoonlijke leven en dood. Huste keerde terug naar haar broer Lothar's familie in Ulm te bezoeken, meestal rond twee keer per jaar. Haar neef Michael voegde zich bij haar in New York voor een aantal jaren in de vroege jaren 2000, waar hij een chef-kok werd ook. Op latere leeftijd werd ze gediagnosticeerd met de ziekte van Alzheimer en stierf aan complicaties in 2016.

Huste is een achternaam. Opmerkelijke mensen met de achternaam zijn onder meer: Annemarie Huste (1943–2016), Duits-Amerikaanse chef-kok en kookboekenschrijver: Falk Huste (geboren 1971), Duitse bokser Kay Huste (geboren 1974), Duitse bokser zie ook Husted-Huste is ook Hustede (de cirkel is rond).

Niet alle Husted's zijn vermeld, maar voor de geschiedschrijving wel de belangrijkste.

Putten – Woudenberg - Nederland

Ridder **Ioan von Husted** ridder, werkzaam c.1220 als rentmeester voor de "abdij van Werden".

Ioan von (de) Husted geb.te Husted c.1192 huw.te Geseke c.1216 met N.N. geb.c.1195.

Uit dit huwelijk.

N.von Husted (kind) geb.1218 te Husted – bij Geseke – Duitsland

N.von Husted (kind) geb.c.1223?.

N.von Husted (kind) geb.c.1225?.

N.von Husted (kind) geb.1218 te Husted wnd. te Wullenhove Nijkerk

1. **Gerrit van Huysteden** geb.c.1394

N.von Husted (kind) geb.c.1223 wnd. te Woudenberg.

Andries van Huijstede geb.c.1398

NEDERLAND IN DE VROEGE MIDDELEEUWEN (900-1200)



De machthebbers in de Nederlanden waren leenmannen van buitenlandse vorsten, maar in de praktijk trokken zij zich weinig aan van wat de Duitsers of Fransen wilden. De Noordelijke en Zuidelijke Nederlanden waren in feite autonome gebieden.

In deze gebieden bestonden kleinere bestuurlijke eenheden; de Graafschappen, Hertogdommen en een Bisdom (Utrecht). Deze maakten onderling veel ruzie en probeerden voortdurend stukjes land op elkaar te veroveren om hun macht uit te breiden. Er werd veel gevochten.

De belangrijkste gebieden in de Nederlanden lagen in het zuidelijk gedeelte. Vlaanderen was het machtigst, Brabant profiteerde hiervan en Utrecht had als Bisdom ook invloed in de Vroege Middeleeuwen. Het Graafschap Holland speelde een nog bescheiden rol, evenals Oversticht (Gelderland) en Friesland.

Deze Duitse keizer had veel macht, maar zijn leenmannen (de bestuurders in de Nederlanden die namens hem regeerden) luisterden slecht naar hun leenheer. Een Graaf of Hertog konden door de keizer alleen afgezet worden door middel van militair geweld. Een bisschop kon de Duitse keizer benoemen. Deze was ook veel betrouwbaarder dan een Graaf of Hertog, omdat deze geen kinderen had en dus niets hoefde na te laten. **(klopt niet)**.

De Utrechtse bisschop had verder enige militaire macht, omdat hij de hulp kon inroepen van de Duitse keizer als bijvoorbeeld Holland Utrecht zou aanvallen.

Tekst met blauw aangegeven is aanname.!!!

Hofboerderij voor de Abdij van Werden a/d/ Ruhr. In Putten.

ridder **Ioan de Hustede** geb.te Hustede c.1194 overl. te Putten c.1250 huw.te Geseke c.1216 met **N.N.** geb.c.1195 overl....(c.1220 aanwezig in Putten).

Uit dit huwelijk.

zoon 1.	1. N.von Hustede geb.c.1218 te Hustede.	Rentmeester Ioan de Hustede.aanvang 1220
	2. N.von Hustede geb.c.1223.?	zoon 2. 1225.
	3. N.von Hustede geb.c.1227.?	1230.
	zoon 3.	1235.
		1240.
		1245.
		1250.
zoon 1.	Boer Wullenhove.	Rentmeester? zoon 3. zoon 2. Boer Amerongen / woudenberg.
		1260.
		1265.
		1270.
		1275.
		1280.
		Mogelijk voor 1250 dat de hofboerderij verplaatst is naar het centrum van Putten.
		1290.
	zoon 3 is 68 jaar?	1295.
		1300.
		1325.
		1350.
		1375.
N.van Huystede geb.c.1371 huw.c.1394 met Valleken van Huysstede		N.van Huijstede geb.c.1377 huw.met N.N. Woudenberg.
Uit dit huwelijk.	geb.c.1375 overl.1459	1400.
1. Gerrit van Huysteden geb.c.1394		Uit dit huwelijk.
		Andries van Huijstede geb.c.1398

Hofboerderij voor de Abdij van Werden a/d/ Ruhr. In Putten.

Boerenhofstede **Huystede** in **c.1240** werd het land ontgonnen in **1260** betaalde **Huestede** 1 franse Schild per morgen land = 2stuivers (**Huystede** en **Overlajr** bezat 134 morgen = 268 stuivers = 134 franse Schild (hoftijnzen) voor 1398 worden tienden (belsting genoemd). Na 1398 worden de belastingen gespecificeerd in blokken, waaronder Huystede.(bij ontginning wordtvoor de eerste jaren géén belasting geheven..

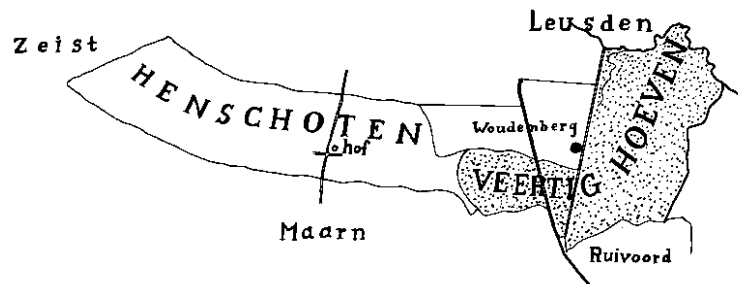
Bovenstaand wordt aangegeven dat mogelijk een **zoon** van **loan von Hustede** vertrokken is naar Amerongen later ingedeeld bij Wombar = Wouderberg.

De Domproosdij van Utrecht was de proosdij die verbonden was aan de kathedrale kerk van het bisdom Utrecht. De Proost stond oorspronkelijk aan het van een seculier kapittel. Met het proostambt in het middeleeuwse bisdom Utrecht was het ambt van aartsdiaken verbonden.

De proost had daardoor veel macht en was ook veel afwezig in verband met zijn taken. Tussen 1150 en 1250 ontwikkelde zich in de bisdommen van het Helige Roomse Rijk een nieuwe situatie: de proost verloor zitting en stemrecht in het kapittel, dat onder leiding van de deken kwam te staan. Hiermee gepaard ging een scheiding van de bezittingen in proodijgoederen en kapittelgoederen.

Bezittingen o.a. de helft van gerecht Amerongen.

Prof. C. Dekker Heerschappij en ontginning in Wouderberg in de Middeleeuwen. Cornells Dekker (1933) studeerde middeleeuwse geschiedenis aan de Rijksuniversiteit te Gent. In 1971 promoveerde hij aan de Universiteit van Amsterdam op een proefschrift over middeleeuws Zuid-Beveland. Hij was werkzaam als rijksarchivaris in de provincie Utrecht en als hoogleraar in de paleografie en de archiefwetenschap aan de Universiteit van Amsterdam. Sinds 1996 is hij met emeritaat.



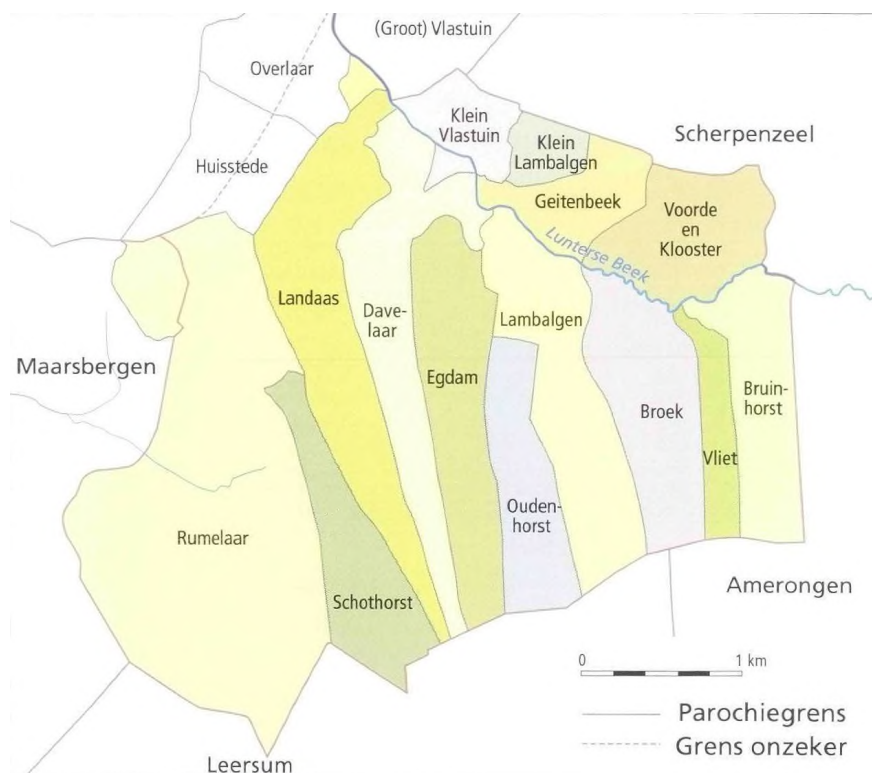
Na een mislukte poging tot ontginning in de 12e eeuw, werd het bosgebied van Wouderberg vanaf 1240 ontgonnen door Filips van Rijnningen en zijn opvolgers als heren van Wouderberg. Zij gaven de grond uit ter ontginning tegen tijs en trokken bewoners aan, die zich in het dorp vestigden. De ontginning voltrok zich bij gedeelten en zette zich voort tot in de 14e eeuw. Nadat in 1352 Gijsbert van Abcoude, een van de twee heren van het naburige Amerongen, heer van Wouderberg was geworden, scheidde hij zijn deel van Amerongen af en bracht het onder zijn gerecht van Wouderberg.

Over de ontginningen in de Hollands-Utrechtse vlakte is onze kennis gedurende de laatste halve eeuw enorm uitgebreid. Wij weten nu dat ze zijn begonnen in de 10e eeuw en hebben voortgeduurd tot in de 13e en dat daarbij de juridische vorm van de 'cope' favoriet was: uitgifte van grond door de landsheer, dus de graaf van Holland of de bisschop van Utrecht, aan kapitaalkrachtige projectontwikkelaars.

De woeste grond, die men wilde ontginnen werd eerst verdeeld onder degenen die daarop al vanouds collectieve gebruiksrechten uitoefenden, zoals het weiden van beesten, het steken van plaggen en het betrekken van hout.

Over de onderhorigen van het domein van de domproost te Amerongen zijn wij het best ingelicht. Zij worden nog in 1280 aangeduid als 'mancia' of 'hoflode', die verplicht waren tot keurmede en vroondiensten. Het waren halfvrijen, die hun grond in tijns hielden van de domeinheer.

Er zijn maar weinig plaatsen waar deze twee soorten tijns met hun verschillen naast elkaar voorkwamen. Dat was zo in Woudenberg, waar de twee ontginningswijzen elkaar raakten. De oorzaak van de tweeërlei tijns in Woudenberg was dat daar in de 13e eeuw ontginning plaatsvond op een grootschalige manier, terwijl in de 14e eeuw de Woudenbergse zeggenschap uitgebreid werd over een groot gedeelte van Amerongen, waar op kleinschalige manier was en werd ontgonnen.



De heren van Woudenberg:

In 1131 schonk Andries van Cuyk, bisschop van Utrecht, aan de Sint-Laurensabdij te Oostbroek het land genaamd Henschoten met daaraan verbonden een aandeel (waarschap) in de gemene weiden en in het gemene bos genaamd het Westerwoud. In 1133 sloot hij met de abdij en drie leken een ontginningsovereenkomst voor een gedeelte van het Westerwoud ter grootte van 40 hoeven, gelegen tussen Leusden in het noorden en Ruvoort onder Maarsbergen in het zuiden. Daarna voegde hij tussen 1134 en 1139 aan de schenking van het goed Maarsbergen, door Folkold van Berne en zijn vrouw Bescela gedaan aan de pas gestichte norbertijnerabdij van Berne bij Heusden, een gebied toe ter grootte van 10 hoeven bij Maarsbergen in hetzelfde Westerwoud. Dat Westerwoud was het deel westelijk van de Eem van het grote woudcomplex, waarmee bisschop Alberik van Utrecht in 777 tegelijk met het domein Leusden door koning Karel de Grote was begiftigd.

Het bosgebied ter grootte van 40 hoeven, gelegen bij de nederzetting Woudenberg ten oosten van Henschoten, tussen Leusden en Ruvoort, werd in 1133 door de bisschop aan de Sint-Laurensabdij en haar drie compagnons ter ontginning uitgegeven door middel van een 'cope' contract. De feitelijke ontginning werd wel begonnen, maar bleef in de aanvang steken. Voor de afwatering van een deel van het te ontginnen gebied werd vanaf Ruvoort in het noorden van Maarsbergen naar de Lunterse beek de Monnikewetering gegraven en tegen Ruvoort werd de Monnikendijk aangelegd om de inloop van vreemd water tegen te houden. Verder dan dit 'monnikenwerk' kwam men niet en het bos bleef zoals het was. Waar andere 'cope' ontginningen in de buurt wel slaagden, is de reden van de mislukking onbekend, maar de mogelijkheid van onenigheid onder de concessionarissen is niet uit te sluiten. In 1200 deed de abt nog eens een poging om tot cultivering van het bosgebied te geraken door te trachten landbouwers ('colonos') aan te trekken, die het ontginningswerk zouden verrichten.

In 1240 vond de abdij eindelijk een gegadigde. De ministeriaal Filips van Rijningen nam de 40 hoeven bos van de abdij in erfelijke pacht tegen twee pond per jaar. In het contract werd vooropgesteld dat alle rechten die de abdij erop bezat, dus jurisdictie, tiensrecht, waren inbegrepen, maar iets verder nam de abdij gas terug en bepaalde dat in geval van ontginning alleen de smalle tienden aan Filips zouden toekomen en de grove tienden aan de abdij. De abt ging er, gezien de vroegere teleurstellingen, niet van uit dat het gebied nu direct ontgonnen zou worden, want hij behield zich enkele rechten voor, die alleen zijn hadden zolang het bos in stand bleef, zoals het eruit betrekken van boomstammen voor balken en ander materiaal en het erin jagen van vee. Filips van Rijningen ging met die gedachtegang mee, want hij zou de beesten van de abdij door een omheining mogen tegenhouden, als hij in het bos een open plek wilde benutten als hooiland. Toch is het waarschijnlijk dat hij bij de verwerving van het bos van meet af aan de opzet heeft gehad om tot ontginning over te gaan en zo de rechtsmacht, de tiens en de tiend te effectueren. We nemen aan dat spoedig na 1240 met de ontginning werd begonnen.

De familie Van Rijningen ontleende haar naam aan het huis en het goed Rijningen in het Leuterveld ten oosten van de Kromme Rijn bij Wijk bij Duurstede. Elias van Rijningen is de eerste die in de bronnen voorkomt, tussen 1206 en 1209. Filips van Rijningen, die in 1240 de 40 hoeven in het Westerwoud verwierf, is te beschouwen als zijn zoon en had zelf ook weer een zoon die Elias heette. Deze noemde zich in een oorkonde, die moet dateren van vóór september 1280, heer van Woudenberg "en zijn zoon Jan komt eerst nog voor als Van Rijningen, maar later als Van Woudenberg, een toenaam die ook zijn opvolgers aannamen. In 1336 werd door Elias van Woudenberg en zijn vrouw Agnes van den Berge het huwelijk geregeld van hun zoon Jan met Willemette, dochter van Jan van Diest, bisschop van Utrecht ". Hieruit en uit vele andere gegevens blijkt dat de heren van Woudenberg in die tijd tot de aanzienlijkste families van het Nedersticht gerekend mogen worden. Elias schijnt vóór juni 1339 te zijn gestorven ", nadat zijn zoon Jan hem was opgevolgd. Maar al in 1341 was iemand uit een ander geslacht heer van Woudenberg, namelijk Jan van Culemborg. De Van Woudenbergs schijnen al hun goederen en rechten in Woudenberg kwijtgeraakt te zijn.

Het huis Woudenberg, het kasteel bij de nederzetting waar de heren van Woudenberg woonden, zal zijn opgericht op het eigen goed van de Van Rijningens, al vóór 1240, als Filips toen inderdaad al in Woudenberg woonachtig was, ofwel ten tijde van de ontginning van de 40 hoeven kort daarna. Het kasteel wordt voor het eerst vermeld in 1313. Op 4 april 1327 erkende Elias van Woudenberg het in leen ontvangen te hebben van graaf Dirk van Kleef.

(Filips van Rijningen was getrouwd met een dochter van de graaf van Kleef) Hij omschreef het leen als volgt: 'castrum meum in Waldenberg cum ipsius iurisdictione et appenditiis universis et quinquaginta mansos Hollandenses', dus mijn kasteel in Woudenberg, met de rechtsmacht en alles wat er toe

behoort, en 50 hoeven, Hollandse maat. Hij beloofde het leen te houden zoals zijn voorgangers dat van de voorgangers van de huidige graaf hadden gedaan". De heer van Woudenberg hield dus de rechtsmacht over Woudenberg van de graaf van Kleef als annex van het kasteel, zoals ook reeds zijn voorvaderen. Hoe kan de graaf van Kleef aan het kasteel met de rechtsmacht zijn gekomen, zodat hij het als leengoed kon uitgeven? Het is bekend dat in de tweede helft van de 13e eeuw, toen het wereldlijk gezag van de bisschop zich op een dieptepunt bevond en het Sticht belaagd werd door naburige graven, vele Utrechtse heren zich probeerden in te dekken en door opdracht van hun kasteel en ander goed een leenverhouding met deze graven aangingen. Een opdracht van het huis Woudenberg aan de graaf van Kleef past geheel in dit politieke kader. Jan van Rijningen maakte tot 1271 deel uit van de Kleefse ministerialiteit en wordt dan bovendien door graaf Dirk van Kleef 'consanguineus', bloedverwant, genoemd.



Sticht Utrecht: Deel van het Heilige Roomse Rijk **1024 – 1528**

Het Sticht Utrecht (ook bekend als Het Sticht) was het territorium waarover de bisschoppen van Utrecht in de middeleeuwen als vorst de landsheerlijkheid uitoefenden. Een sticht was een gebied waar een abt of bisschop over regeerde.

Utrecht was van 1024 tot 1528 een vorstendom binnen het Heilige Roomse Rijk. Dat wil zeggen dat de bisschop als rijksvorst en graaf ook heerlijke rechten had en dus ook wereldlijke macht bezat. Hij regeerde over: het Nedersticht, dat ruwweg overeenkwam met de huidige provincie Utrecht, het Oversticht, dat de huidige provincies Overijssel en Drenthe en de stad Groningen omvatte.

Geschiedenis

De eerste bisschop van Utrecht was Willibrord vanaf 703.

Hij was reeds aartsbisschop van de Friezen.

Karel de Grote reorganiseerde in de negende eeuw de kerkelijke indeling van de Nederlanden. Tussen deze tijd en 1559 behoorde vrijwel heel Nederland boven de grote rivieren en Zeeland tot dit bisdom, uitgezonderd de gebieden rond Groningen en oostelijk Gelderland die tot het bisdom Münster en het bisdom Osnabrück behoorden. Het bisdom was als suffragaanbisdom ingedeeld bij het aartsbisdom Keulen. Los van de kerkelijke onderhorigheid was de prins-bisschop een onafhankelijk rijksvorst.

De Utrechtse bisschoppen verwierven hun landsheerlijkheid tussen de 11e eeuw (toen zij koninklijke en grafelijke rechten kregen van de Duitse koningen) en de 13e eeuw (toen zij de feodale bestuursstructuren steeds meer vervingen door ambtelijk bestuur). Vanaf het begin van de 8e eeuw bezaten de bisschoppen op de hun geschonken allodia (eigen goederen) immuniteitsrechten, wat wil zeggen dat de koninklijke graven daarbinnen niet ambtshalve mochten optreden

De ontginning van de 40 hoeven in het Westerwoud

Dit ontginningsgebied ten oosten van de nederzetting Woudenberg werd doorsneden, waarschijnlijk al ten tijde van het nog ongecultiveerde woud, door de west-oost lopende weg tussen Woudenberg en Scherpenzeel. De strookverkaveling werd zeer regelmatig en parallel aan die weg aangelegd. Het gedeelte ten noorden van de weg stond bekend als Ekeris. waarschijnlijk al vóór de ontginning, want 'eek-rijs' betekent eikentakken - en het deel ten zuiden van de weg heette later de Wetering.

Na het kerngebied zijn ook nog enkele randgebieden ontgonnen. Ten oosten van de Zeegsloot lag een gebiedje dat later bekend stond als Overlaar (in het noorden) en **Huisstede** (in het zuiden). Het oosten ervan bestond uit hoger gelegen zandige gronden en ressorteerde onder Amerongen, het westelijk deel werd ontgonnen vanuit Woudenberg, na Ekeris/de Wetering. Direct ten oosten van de Zeegsloot vertoont het gebied dezelfde fysisch-geografische gesteldheid als Ekeris/de Wetering en men zou er argumenten voor een strookverkaveling kunnen aanvoeren, maar slechts voor een deel en minder duidelijk. De geërfden van **Huisstede** en Overlaar beschermden zich, waarschijnlijk pas later, tegen de overloop van water uit de Zeegsloot door de aanleg van een kade, de Zeegdijk.

Zowel in Voskuilen als in Overlaar en **Huisstede** zullen de oostelijke delen, behorend tot Amerongen, al hebben bestaan, toen de westelijke werden ontgonnen.

Aan het collectieve gebruiksrecht dat de Woudenbergers door middel van het waarschapssysteem vóór de ontginning van de 40 hoeven bezaten, niet alleen in de gemene weide, maar ook in het gemene bos, heeft Filips van Rijnningen bij de ontginning niet zonder meer voorbij kunnen gaan. Het ligt voor de hand dat hij de bewoners van de nederzetting aan de ontginning heeft laten deelnemen en dat hij hen tot de eerste feitelijke bezitters van het nieuwe land heeft gemaakt. En, getuige de grootscheepse uitgifte van huiskavels in het dorp, niet alleen hen. De landbouwers, hetzij autochtonen hetzij immigranten (**von Hustedede wordt van Huystede**), die aan de ontginning deelnamen, kregen de beschikking over grond tegen de betaling van een erfelijke tijns aan de heer.

Uit de lijst van 1260 blijkt dat de tijns één Franse schild per 15 morgen bedroeg (hetgeen neerkwam op 2 stuivers per morgen), waaruit opgemaakt kan worden, dat men met hoeven van 15 morgen rekende. In dat jaar werd over 964 morgen (dus over 64 hoeven) tijns betaald, als volgt verdeeld: Ekeris 260, de Wetering 221, Slabbendel, waarschijnlijk met inbegrip van Klein Ringelpoel, 151, Voskuilen 198, Overlaar en Huisstede 134. Het ontgonnen gebied, dat oorspronkelijk geschat was op 40 hoeven en vóór 1271 al 50 hoeven beliep, was dus uiteindelijk nog veel groter uitgevallen. Eenmaal begonnen waren de heren van Woudenberg in het oosten met de ontginningen doorgedaan tot de bestaande zandgronden van Amerongen en in het noorden tot waar zij de Leusdenaren op hun weg vonden.

Volgens het minuutplan van het kadaster uit 1832 was (omgerekend in morgens) het geheel van Ekeris en de Wetering 522 morgen groot, Slabbendel met Klein Ringelpoel 207 morgen, het geheel van Voskuilen, Overlaar en **Huisstede** 555 morgen. Samen dus 1284 morgen, voor de middeleeuwse situatie een absoluut maximum. Als we echter bedenken dat Voskuilen, Overlaar en Huisstede een onbekend aantal morgens bevatten, die bij de ontginning al bestonden, onder Amerongen ressorteerden en geen ontginningstijns betaalden. In Voskuilen, Overlaar en Huisstede geeft het verschil tussen de werkelijke grootte en de tijns-betalende landen erin, ongeveer aan hoe groot het gebied was, dat ontgonnen werd, ten opzichte van de reeds bestaande hoger gelegen delen.

In 1446 gespecificeerd als Ronselaar, Dashorst, Moershorst of Moors(t), Kouwenhove, Vlastuin, Lambalgen, Geitenbeek, Voorde, Klooster, 'Jan Quyntijnsgoed', Bruinhorst, Broek, Oudenhorst, Egdam, Davelaar, Landaas, Schothorst of Cinkelse weide en Rumela

De tienden in de parochie Woudenberg, die door de heren van Woudenberg als bisschoppelijk leen werden gehouden, worden in 1459 in blokken gespecificeerd: 'die Weteringesche tiende, Over-Eyckrijstiede, Neder-Eyckrijstiede, Slabbendelstiede, Voscuylen, **Huysteden**, Mathijstiede, Nywenhuystiede en Brunenhoeve'.

In de rekening over 1370 worden de tienden in het oude gerecht tezamen genoemd 'décime de Woude', maar in 1398 worden ze gespecificeerd in de blokken Rumelaar, 'Coppen goet van Landaes, Gheryt Quintsgoed', Groot Davelaar, Klein Davelaar, Egdam, Lambalgen en Oudenhorst, Vlastuin, **Huisstede** en Overlaar, Voskuilen, Ronselaar, Kouwenhove, Moorst, Dashors.

De tienden in **Huisstede**, toekomend het kapittel van Sint Pieter te Utrecht en de vrouwe van Nijenrode (rechtsopvolgster van de heren van Woudenberg). Ook in Overlaar kwamen de tienden aanvankelijk toe zowel aan de heer van Woudenberg als aan het kapittel van Sint Pieter, totdat Jacob van Gaasbeek, heer van Woudenberg, in 1444 zijn tienden genaamd Overlaar gelegen in de parochie Woudenberg overdroeg aan Sint Pieter, zodat zij in het aangehaalde lijstje van de Woudenbergse tienden uit 1459 niet meer worden genoemd'. Huisstede kende een soortgelijke verdeeldheid, die daar voortduurde. Een kaartje van **Huisstede** uit de 17e eeuw en één uit 1704 geven de percelen aan waarvan de tienden aan Sint Pieter behoorden en die, waaruit zij toekwamen aan de de rechtsopvolgers van de heren van Woudenberg.

Uit de legger nr 332 is de volgende bladzijde [fol.CCV] uitgesneden. In de legger nr.336 staat hier: WOUDENBERG OP SLABBENDEL

In de legger nr. 346 staat hier: OP **HUYSTEDE**

Eigenaar: van 16 morgen land op **Huistede. St.Laurensghasthuys.**

126 Ws. 16m op Huistede (mogelijk OSG 63) Mr. **Willem Paedze** stichtte

een vicarie in St.Laurensghasthuys te Utrecht [HUAB ew.A rch. I 1264, 1472].

1264 -1472 126 Ws. 16m op **Huistede** (mogelijk OSG 63) **Mr. Willem Paedze** stichtte een vicarie in **St.Laurensghasthuys** te Utrecht [HUAB ew.A.rch. I 1264, 1472 OSG 63] geeft 16 morgen op **Huistede** als eigendom van de bezitters van deze vicarie.

Akte van incorporatie door bisschop David van Bourgondië van percelen land te Lopik bij een vicarie in het St. Laurens-gasthuis te Utrecht, in ruil voor een hoeve lands in Woudenberg op Eykenrijs dat wijlen Henricus Gerardi had gekocht uit de boedel van Willem Paedze, stichter van deze vicarie, 1479

Stichtingsbrief van een vicarie op het altaar in het St. Laurens-gasthuis, ingevolge de beschikkingen van Willem Paedze door diens executeurs gesticht, 1472. Met akte, waarbij de bisschop de tot deze vicarie bestemde goederen tot geestelijk goed verklaart, 1472, en akte, waarbij hij Jan van Haenwijck tot eersten vicaris benoemt, 1472 aug. 21. Afschrift, (15e eeuw)

Vicarie:

Een vicarie is volgens de wet een stichting. Het was oorspronkelijk een middeleeuwse rechtspersoon naar kerkelijk én wereldlijk recht.

Middeleeuwen en Reformatie:

Oorspronkelijk was de vicarie in de Middeleeuwen een afgezonderd vermogen waarvan de opbrengst bestemd was voor het levensonderhoud van een priester. Deze vicaris moest daarvoor aan een bepaald altaar een of meer heilige missen opdragen, in gebeden bepaalde personen gedenken en eventueel nog andere, in de stichtingsbrief opgedragen, taken uitvoeren. De inkomsten van zo'n vicarie werden gegeven aan een door de collator uitgekozen vicaris die formeel door de geestelijke overheid (de bisschop) in dit geestelijk ambt werd gesteld.

154. Akte waarbij de kanunnik **Willem Paedze** zich verbindt het kapittel niet lastig te zullen vallen wegens zijn nu opgeheven schorsing, 1467 mrt. 5

Akte waarbij de domproost mr. **Willem Paedze**, kanunnik van de Dom, machtigt tot de invordering van de achterstallige pacht van een hofstede te Cothen, 1444 april 25

Boerenbouwland van Huisstede was onderverdeeld in: Ruigenhoef, Klein Huisstede, Huisstede, Groot Oevelaar wordt mee genomen in de samenwerking.

Ruijgehoef

Woudenberg

Zegheweg

voor 1446-na 1456 Jan van Jutfaas

Genoemd in het Morgengeld. Hij betaalt 5,5 oude schild voor die Ruuhoeve. [HUA, arch.nr. 58]

<1470> Adriaen van Rijn

In het Morgengeld betaalt Zander Zegersz voor die Ruwehoeve van Adriaen van Rijn.

OSG 63 geeft 16m op **Huistede** als eigendom van de bezitters van deze vicarie.



Anterzijde St-Laurensghasthuis

Gezicht op de Oudegracht te Utrecht bij de Stadhuisbrug met de voorgevels van de huizen aan de westzijde van de gracht en de Ganzenmarkt, met in het midden het huis Ruitenberg en het **St. Barbara-** en **Laurensghasthuis**.

van Huystede Woudenberg

Er zijn 8 takken van de familie van **Huystede**, welke men niet aan elkaar kan koppelen, zoals het in Putten – Nijkerk wel mogelijk was. (niet alleen van **Huystede**, maar bijna alle geslachtsnamen / boerderijnamen is dit het geval.) - (ook *historische onderzoeker Henk van Woudenberg, een nazaat van Filips van Rijningen vermeld het in zijn archieven*).

Eigenaars: op **Huijstede I**

Andries van Huijstede geb.c.1398 huw.c.1422 met **N.N.**

Uit dit Huwelijk

1. **Helmert Andriesz. van Huijstede** geb.c 1424 overl.1494

In 1494 wordt Gijsbert Andriesz. namens zijn neef Jan Helmertsz. beleend na dode van zijn vader Helmert Andriesz. met de Ruijgehoef op Huijstede

(HUA; Archief Bisschop 792, fol. 95; 09-01-1494 en nr. 279, fol. 21; 1497. Beleningen Holevoet nr. 50).

Helmert Andriesz. van Huijstede geb.c.1424 overl.1494, huw.c.1448 met **N.N.**

Uit dit Huwelijk

1. **Gijsbert Andriesz. van Huijstede** (akte 1494)

Broer: van Helmert Andriesz.

2. **Jan (Johan) Helmertsz. van Huijstede** (akte 1494)

Uit dit Huwelijk

3. **Aleyd van Huijstede** huw.met **Thoenis Bartoutss**

Neef: Jan Helmertsz van Huijstede.

4. **Andries (Arris) Helmertsz. van Huijstede**

In 1489 wordt Helmert Andriesz beleend 'so Dirk Borre daer uijtgegaen is' met de Ruijgehoef op Huijstede

(HUA; Archief Bisschop 276, fol. 82; 21-06-1489. Beleningen Holevoet nr. 50)

In 1494 wordt Jan Helmertsz beleend na dode van zijn vader Helmert Andriesz met de Ruijgehoef op Huijstede

(HUA; Archief Bisschop 276, fol. 95; 09-01-1494 en nr. 279, fol. 21; 1497. Beleningen Holevoet nr. 50).

Andries (Arris) Helmertsz van Huijstede ov.1523/1527, huw.met **N.N.**

Uit dit Huwelijk

1. **Helmert Andriesz van Huijstede**

2. **Eelgis Andriesz (Arrisz) van Huijstede**

3. **Jan Andriesz (Arrisz) van Huijstede**

In 1523 wordt Andries Helmertsz beleend na dode van zijn broer Johan Helmertsz met de Ruijgehoef op Huijstede

(HUA; Archief Bisschop 282, fol. 26vo; 26-10-1523. Beleningen Holevoet nr. 50).

In 1525 wordt Andries Helmertsz beleend met een hoeve land onder Woudenberg (HUA; Archief Bisschop 285, fol. 5vo; 11-05-1525)

In 1527 wordt Helmert Andriesz beleend na dode van zijn vader Andries Helmertsz met de Ruijgehoef op Huijstede (HUA; Archief Bisschop 285, fol. 20; 25-04-1527. Beleningen Holevoet nr. 50).

In 1529 wordt Helmert Andriesz beleend met een hoeve land onder Woudenberg (HUA; Leenhof 133, fol. 17; 21-07-1529).

In 1533 wordt Eelgis Andriesz beleend na dode van zijn broer Helmert met de Ruijgehoef op Huijstede (HUA; Leenhof 133, fol. 32; 13-12-1533. Beleningen Holevoet nr. 50).

In 1536 is Helmert Arrisz eigenaar van 16 morgen op Huistede en op Ekeris (Oudschildgeld Woudenberg nr. 65).

In 1536 is Eelgis Arrisz eigenaar van de Ruijgehoef met 16 morgen op Huistede (Oudschildgeld Woudenberg nr. 64).

In 1536 is Eelgis Arrisz bruiker van 28 morgen op de Wetering (Oudschildgeld Woudenberg nr. 47).

In 1540 is Eelgis Andriesz pachter na (zijn schoonvader) Gijsbert Gijsbertsz van 28 morgen onder Woudenberg (HUA; Oudmunster 489-5; 1540. Oudschildgeld Woudenberg nr. 47).

In 1559 wordt Gijsbertje Gijsbert Gijsbertszdr door haar man Eelgis Andries gelijftocht met de Ruijgehoef op Huijstede (HUA; Leenhof 134, fol. 15; 24-02-1556. Beleningen Holevoet nr. 50).

In 1565 wordt Adriaen Eelgisz, hulder oom Jan Andriesz, beleend na dode van zijn broer Jan Eelgisz met de Ruijgehoef op Huijstede (HUA; Leenhof 134, fol. 36vo; 28-04-1565. Beleningen Holevoet nr. 50).

Eelgis Andriesz (Arrisz) van Huijstede ov. 1559, huw. met **Gijsbertje Gijsbert Gijsbertszdr**.

Uit dit Huwelijk

1. **Jan Eelgisz van Huijstede** 1559 onmondig, ov. voor 1565

In 1559 wordt Jan Eelgisz, onmondig, beleend na dode van zijn vader Eelgis Andriesz met de Ruijgehoef op Huijstede (HUA; Leenhof 134, fol. 15; 24-11-1559. Beleningen Holevoet nr. 50).

In 1565 wordt Adriaen Eelgisz beleend na dode van zijn broer Jan Eelgisz met de Ruijgehoef op Huijstede (HUA; Leenhof 134, fol. 36vo; 28-04-1565. Beleningen Holevoet nr. 50).

2. Adriaen Eelgisz.van Huijstede.

In 1565 wordt Adriaen Eelgisz, hulder oom Jan Andriesz, beleend na dode van zijn broer Jan Eelgisz met de Ruijgehoef op Huijstede (HUA; Leenhof 134, fol. 36vo; 28-04-1565. Beleningen Holevoet nr. 50).

Rutger Willemsz wonend in het Oude Gerecht, van Landaest te Woudenberg na opdracht van Adriaen Eelgisz met de Ruijgehoef op Huijstede (HUA; Leenhof 134; 03-03-1582. Beleningen Holevoet nr. 50).

Jan (Johan) Helmertsz.van Huijstede ov.1521/1523 huw.met **N.N.**

Uit dit Huwelijk

1.Helmert Jansz.van Huijstede

In 1494 wordt Gijsbert Andriesz namens zijn neef Jan Helmertsz beleend na dode van zijn vader Helmert Andriesz met de Ruijgehoef op Huijstede (HUA; Archief Bisschop 276, fol. 95; 09-01-1494 en nr. 279, fol. 21; 1497. Beleningen Holevoet nr. 50).

Johan Helmertss Helmert Arissessoen verklaart te hebben verkocht aan Thoenis Bartoutss de man van zijn zuster Aleyd een halve morgen op Huissteden, gemeenschappelijk bezit met de zuster en broeder van Theunis, gelegen in 21 morgen. Oorspr. Oorspr. Met zegel van Elis van Wolswinckel. (GAA, De Poth, regesten 1017; 23-06-1521).

In 1523 wordt Andries Helmertsz beleend na dode van zijn broer Johan Helmertsz met de Ruijgehoef op Huijstede (HUA; Archief Bisschop 282, fol. 26v0; 26-10-1523. Beleningen Holevoet nr. 50).

Deze onderstaande lijn gaat naar Leusden, vermeld hem wel als Huijstede

Helmert Jansz.van Huijstede huw.met **N.N.**

van ca. 1536-1575 is Helmert Jansz bruiker van Vrijhoef, onder Leusden.

Uit dit Huwelijk

1. **Jan Helmertsz.van Huijstede** ov. 1576/1579, huw.met **Jannigje Cornelisdr Sixtus**

2. **Cornelis Helmertsz van Huijstede** huw.met **Willemtje Gijsberts**. / Willemtje Gijsberts, tr. (2) circa 1608 Jan Willemsz

Frank Gerritsz Block en zijn vrouw Jannitgen Cornelis, mede voor alle rechthebbenden, met consent van Harmen Gerritsz en zijn vrouw Gijsbertgen Cornelis; Wulffer Helmersz en Cornelis Helmersz als twee vierdelen van vaderzijds en Frederick Ram voor Gerrit Cornelisz Sixtus en Rutger Jacobsz als twee naaste vierdelen van moederszijde van Margrijta en Cornelia, onmondige kinderen van de overleden Johan Helmersz. Met consent van genoemde Frederick Ram, laatste koper, transporteren aan Dirck Cornelisz Nellemoer en zijn vrouw Marritgen Huis, hof en hofstede in de Utrechtsestraat. Op last van 8 stuivers per jaar aan de arme wezen; nog 4 stuivers per jaar aan Albert Cornelisz. Nog 10 stuivers per jaar aan het dragersgilde; nog 5 pond 200 aan Bernt Uijten Eijngje, nu Evert de Wijs, nog 28 stuivers per jaar aan het bouwluijde gilde. (EA, arch.nr. 0012, inv.nr. 436-9; 26-05-1583).

Van ca. 1595-1605 is Cornelis Helmertsz bruiker van Vrijhoef, onder Leusden.

Boedelscheiding van Willemtgen Gijsberts, won. Leusbroek. Zij is met handen van Jan Willemszn., haar gecoren momber en tegenwoordige man, gescheiden van haar onmondige dochter, uit haar huwelijk met Cornelis Helmers. Ten overstaan van Jan Helmers en Jan Ariszn., als oom en zwager van vaderszijde en als mombers van het voornoemde kind, Harmantgen Cornelisdr. Zij heeft haar dochter toegezegd van haar vaders goed, 325 carolus gulden en zij zal Harmantgen van de jaarlijkse rente

vandien onderhouden in kost, drank en kleding tot haar 20e jaar toe en dan zal zij gehouden zijn de 325 gulden aan Harmantgen uit te reiken. Wanneer Harmantgen zal huwen, dan zal zij van Willemtgen, haar moeder, nog genieten een bed plus toebehoren, een nieuwe heuck met andere bruidsklederen, naar haar staat. Willemtgen belooft haar dochter niet te onterven, maar haar zoveel te laten delen in haar goederen als de kinderen die zij nog zou mogen krijgen. Als Willemtgen komt te overlijden voor Harmantgen 20 jaar is, dan zal Harmantgen de 325 gulden, de klederen en andere als voornoemd, genieten en dan zulle

de mede-erfgenamen van Willemtgen ontslagen zijn van verder onderhoud van Harmantgen.

Hiertegenover zal Willemtgen behouden alle goederen van de boedel, zowel roerende, als onroerende,

renten, acten, crediten, goud, zilver, gemunt, ongemunt, niets uitgezonderd en zij zal alle uitschulden dragen, waarmee Willemtgen ten eeuwige dage van Harmantgen gescheiden zal zijn. (EA, Not. Arch., inv.nr. AT002b001; 22-04-1608).

Uit dit Huwelijk

1. **Hendrick Wulfertsz. van Huijstede**
2. **Geurt Wulfertsz.van Huijstede**

4. **Jannigje Helmerts van Huijstede** ov. 1608, huw.met **Jan Arrisz**

5. **Jan Helmertsz.van Huijstede** 5. *Jan Helmertsz, volgt II*

Jan Helmertsz.van Huijstede huw.met **Hendrickje Gijsberts**, dr.van Gijsbert Teunisz.

Uit dit Huwelijk

1. **Helmert Jansz van Huijsstede**, won. Leusderbroek huw.met **Aeltje Hendricks** ov.voor 25-04-1682

Testament Meijns Mijnszn en Jannichgen Jansdr, wonend Bunschoten. Getuigen: Helmich Janzn.van Huijsteen en Henrick Helmich van Huijsteen. (AE; Notarieel J. van Ingen AT002a004, fol. 139; 07-041645).

Van ca. 1647-1672 is Helmert Jansz bruiker van Aan 't Hek onder Leusden (Oudschildgeld Leusden 104, 105).

Uit dit Huwelijk

1. **Grietje Helmerts van Huijsstede** geb. Leusderbroek, otr. Leusden (gerecht) 30-12-1664 **Cornelis Teunisz.** wed. Elisabeth Peters, won. Sandtvoort
2. **Evertje Helmerts.van Huijsstede** geb. Leusderbroek, tr. Leusden (gerecht) 22-04-1672 **Hendrick Rijcksz.** geb. Hoogland, zn. van Rijck Hendricksz
3. **Hendrick Helmertsz.van Huijsstede** geb.Leusderbroek, otr. Leusden 27-01-1674 **Marritje Claes**, wed. Henrick Meijnsz

Testament Meijns Mijnszn en Jannichgen Jansdr, wonend Bunschoten. Getuigen: Helmich Janzn. van Huijsteen en Henrick Helmich van Huijsteen. (AE; Notarieel J. van Ingen AT002a004, fol. 139; 07-04-1645).

Henrick Helmichsz van Huijstede en zijn vrouw Neeltje Wouters Coninx verkopen aan Henrickje Gerrits, weduwe van Rutger Jacobsz, bakker en Dirck Jansz Goud ieder voor de helft een huis, hof en hofstede op de hoek van de Scherbierstraat aan de Langestraat en de achterwoning en de kamer daaraan met het huisje daarnaast, nu bewoond door Elsje Laferte (AE; Stadsgerecht Amersfoort 436-23; 02-12-1656).

4. **Jan Helmertsz.van Huijsstede** ov. voor 25-04-1682, tr. **N.N.**

5. **Cornelis Helmertsz.van Huijsstede**

In 1674 is Cornelis Helmertsz getuige bij het huw. van broer Hendrick

2. **Gijsbertje Jans. van Huijsstede** tr. Amersfoort 1626 **Buijs Jansz Schimmel**, geb.ca.1589,
zn.van Jan Jansz Buijs en Willemtje Willem Evertszdr

Uit dit Huwelijk

1. **Hendrick Buijse Buijs** ± 1620-????

2. **Willem Buysen Schimmel** ± 1620-1692

3. **Hendrickje Buysen** ± 1620-> 1702

4. **Evert Buys Schimmel** ± 1620-????

5. **Gysbert Buys Schimmel** ± 1620-????

6. **Johanna Schimmelsen Buijs** ± 1620-????

Hier houd de lijn van Huijsstede op en gaat over op de lijn Schimmel !!!

Huijstede II:

Oudste jaar vermelding: 1 **Anthonis Jansz van Huijstede**. Kinderen van **Anthonis** uit onbekende relatie: 1 **Jan Teunisz van Huijstede**.

2 **Ernst Teunisz van Huijstede**, 3 **Willempje Teunis van Huijstede**. Kinderen van **Ernst** uit onbekende relatie: 1 **Teunis Ernsts van Huijstede**.

2 **Huijbert Evertsz van Huijstede**, geboren in 1595. ./

Jongste jaar vermelding: **Helmert Dircksz van Overeem** geb.1653 overl.v.1724 huw.17-03-1678 met **Ariaantje Jans van Huijstede** geb.

Woudenberg 1657. *(deze lijn van Huijstede loopt dood!!!).*



Huijstede III:

Oudste jaar vermelding: voor 1460-voor 1470 **Willem Sandersz.van Huijstede** . Uit dit huwelijk: 1. **Elis Willemsz.van Huijstede**, tr **Else**. 2. **Sander Willemsz.van Huijstede** 1501-1511 **Sander Willemsz.van Huijstede** ovl. Woudenberg circa 1511, trouwt. **Alijt N.** . / Jongste jaar vermelding: **Metje Jans van Huijstede**, geb.1649 begr.te Doorn 14-01-1700, tr. (1) **Willem Willemsz.**geb.c.1650 overl.v.1675 en (2) Woudenberg 17-01-1675 **Jan Jansz van Westeneng**. geb. te Doorn c.1625 overl.12-01-1694 Beroep: ouderling (kerkenraad de dato mei 1678), schepen). *(deze lijn van Huijstede loopt dood!!!)*.

Huijstede IV:

Oudste jaar vermelding: 1 **Huijbert Evertsz van Huijstede** is geboren in 1595, zoon van **Ernst Teunisz van Huijstede**. Beroep: landbouwer op Tweede Broek. /

Jongste jaar vermelding: **Evertje Davelaar** geb.1862 Scherpenzeel overl. 02-10-1940 Hilversum huw.16-02-1884 Scherpenzeel met **Bruin van Huisstede** geb. 30-10-1858.Vreeland. *(deze lijn van Huijstede loopt dood!!!)*.

Huijstede V:

Oudste jaar vermelding: 1 **Aelbert Willemsz van Huijstede**. Kind van Aelbert uit onbekende relatie: **Evert Aelbertsz van Huijstede** is geboren in 1640 in Woudenberg, Utrecht, Nederland, zoon van **Aelbert Willemsz van Huijstede** (zie 1). **Evert** is overleden. **Evert** trouwde met **Cornelisje Jansen**. **Cornelisje** is geboren in 1645 ./

Jongste jaar vermelding: **Marijtje Everts van Huijstede** is geboren in 1675 in Woudenberg, Utrecht, Nederland, dochter van **Evert Aelbertsz van Huijstede** en **Cornelisje Jansen**. **Marijtje** is overleden. **Marijtje** trouwde, 18 of 19 jaar oud, op donderdag 15 juli 1694 in Scherpenzeel, Gelderland, Nederland met **Herman Willemsen (van 't Schaer) van Brummen**, 23 of 24 jaar oud. **Herman** is geboren in 1670. **Herman** is overleden vóór 1749, ten hoogste 79 jaar oud. Beroep: eigenaar Glashorst Scherpenzeel. Notitie bij Herman: **Herman Willemsen komt van 't Schaer**, een onbekende boerderij. In de buurt van Aalten en Bredevoort lag vroeger een klooster dat 't Schaer heette, maar deze plaatsen liggen veel oostelijker dan Brummen. Het is nog niet duidelijk waar Herman Willemsen precies vandaan komt. *(deze lijn van Huijstede loopt dood!!!)*.

Huijstede VI:

Oudste jaar vermelding: 1 **Thijmen van Huijstede**. Kinderen van **Thijmen** uit onbekende relatie: oa. **Harmen Thijmense van Huijstede**, zoon van **Thijmen van Huijstede**, **Harmen** is overleden vóór 1613. **Harmen** trouwde met **Aertgen Rutgers**. **Aertgen** trouwde later in 1613 met Henrick Jansz. ./

Jongste jaar vermelding: **Tijmen Gerritsz van Huijstede**, zoon van **Gerrit Tijmense van Huijstede** en **Jantgen Joesten**. Hij is gedoopt op donderdag 12 februari 1615 in Scherpenzeel, Gelderland, Nederland. **Tijmen** is overleden op woensdag 26 november 1681 in Scherpenzeel, Gelderland, Nederland, 66 jaar oud. **Tijmen** trouwde met **Lijsje Hendricks**. **Lijsje** trouwde later op donderdag 12 april 1674 in Scherpenzeel, Gelderland, Nederland met Lubbert Wolbertsen van Spickhorst (ovl. 1689) *(deze lijn van Huijstede loopt dood!!!)*.

Huijstede VII:

Oudste jaar vermelding: 1 **Gijsbert Teunisz Huijstede**. **Gijsbert** trouwde met **Weijmpje Everts**. Kind van **Gijsbert en Weijmpje: Evert Gijsbertsz Huijstede**, zoon van **Gijsbert Teunisz Huijstede** (zie 1) en **Weijmpje Everts**. **Evert** is overleden vóór 1665 in Woudenberg, Utrecht, Nederland. **Evert** trouwde met **Maagje Jans**. **Maagje** is overleden in april 1673 in Woudenberg, Utrecht, ./

Jongste jaar vermelding: **Willemtje Everts van Huijstede** is, geboren in 1675 in Scherpenzeel, Gelderland, Nederland, dochter van **Evert Gijsbertsz Huijstede** en **Maagje Jans**. **Willemtje** is overleden. **Willemtje** trouwde met **Rijck Aelbertsz**. **Rijck** is geboren op zondag 19 april 1665 in Scherpenzeel, Gelderland, Nederland. **Rijck** is overleden. *(deze lijn van Huijstede loopt dood!!!)*.

Huijstede VIII:

1. **Gijsbert Teunisz. van Huijstede** en **Weijmtje Everts** Uit dit Huwelijk 1. **Evert Gijsbertsz. van Huijstede** ovl. Woudenberg 1663/1664

Evert Gijsbertsz. van Huijstede, ovl. Woudenberg 1663/1664, zoon van **Gijsbert Teunisz. van Huijstede** en **Weijmtje Everts**, tr.

Maagje Jans, ovl Woudenberg. 4-1673./ Jongste jaar vermelding: **Gijsbertje Everts. van Huijstede** geb. circa 1649, tr. **Mor Celisz**.

De naam van Huijstede kom je niet meer tegen in Woudenberg / Scherpenzeel e.o. deze naam is uitgestorven!!!

STUDIEN BETREFFENDE DE AGRARISCHE GESCHIEDENIS VAN DE VELUWE IN DE MIDDELEEUWEN / O.A. NIJKERK (B. H. SLICHER VAN BATH).

Bij een beschouwing van de Veluwse toponiemen op de kaart valt op, dat enige vroege vermeldingen in het midden van de Veluwe te vinden zijn: Uddel (792/3), Apeldoorn (792/3), Engeland bij Beekbergen (801), Loenen (838) en Drie bij Ermelo 855) Deze vermeldingen springen des te meer in het oog, omdat na 855 tot aan de dertiende eeuw van het midden van de Veluwe vrijwel geen nieuw toponymisch materiaal bekend is. Men kan vermoeden, dat in deze vermeldingen nog een aansluiting te vinden is met de voorafgaande periode. Een centrum met een grote rijkdom aan toponiemen is het gebied van Putten, Ermelo en Nijkerk. Gegevens ontbreken uit het stroomgebied van de Weteringen en de IJssel tussen Vaassen en Hattem, uit de smalle cultuurstrook langs de zee tussen Doornspijk en Ermelo, en uit de Gelderse Vallei tussen Appel, zuidoost van Nijkerk, en Wageningen.

In de oorkonden van de achtste en negende eeuw vindt men verschillende bewijzen van ontginningsactiviteit gedurende deze periode: de comprehensiones, ontginningen in de bossen. Men moet hierbij niet aan het rooien van dichte bossen denken, maar veeleer aan ontginningen van gebieden, waar allerlei opslag groeit. Dergelijke ontginningen worden genoemd in Putten, Ermelo, Doornspijk, Oosterwolde en in Brummen bij de IJssel. Dit zijn gebieden, die liggen op de rand van de zandgronden en de moerassen, niet in het droge midden van de Veluwe, doch aan de zoom vooral in het noordwesten en noordoosten. In een der oorkonden wordt uitdrukkelijk vermeld, dat niet lang geleden akkers in een bos zijn ontgonnen.

Berichten over ontginningen tijdens de eerste helft van de veertiende eeuw zijn ook met betrekking tot tal van andere plaatsen overgeleverd, zo Hattem Elburg (60 ha), Garderen, Manen en Doesburg onder Ede, de Hoef, **Spriel**, Slichtenhorst onder **Putten** en **Nijkerk**, Voorhuizen, Harskamp, Otterlo, Loenen en Brummen (270 ha). De elect bisschop van Utrecht schonk omstreeks 1214 de novale tienden in zijn graafschap aan de graaf van Gelre. Deze schenking moet wel op de Veluwe betrekking gehad hebben, omdat de graaf van Gelre dit gebied als achterleen van de bisschop van Utrecht bezat.

Het is zelfs opmerkelijk, dat de Veluwe in de eerste helft van de veertiende eeuw nog zo'n bloeiende indruk maakt, terwijl in vele landen de recessie al in het tweede decennium inzet. De achteruitgang in 1369 kan het gevolg zijn geweest van de Zwarte Dood, die o.a. Deventer van mei tot oktober 1350 trof, of van de verschillende epidemieën, welke gedurende de jaren 1360 tot 1370 woedden. In Duitsland, Engeland en Frankrijk geraakten in de veertiende en



vijftiende eeuw vele dorpen ontvolkt, de boerderijen lagen verlaten, de velden bleven onbebouwd. Ook op de Veluwe vinden we hiervan enkele aanwijzingen. Reeds is vermeld, dat na 1250 Biddinchem bij Doornspijk is verdwenen en dat na 1300 het tegenover Wageningen gelegen Rijnwijk is verlaten. Een woeste hoeve (mansus desolatus) ! wordt in 1250 in **Spriel** bij **Putten** genoemd.

De vijf oudste kerken op de Veluwe zijn : Arnhem (893), **Putten** (996), Ermelo (1006), Voorst (893) en Reden (1028). Wel wordt er in oude oorkonden ook nog gesproken over kerken in Vaassen (ca. 800), Voorthuizen (1031) en Renkum (970), doch in latere tijd blijken deze slechts kapellen te zijn.

In de twaalfde eeuw worden, behalve de reeds eerder genoemde kerken en kapellen, nog vermeld een kapel in Ellekom en een kerk in Biddinchem. Deze kerk is waarschijnlijk in de loop van de dertiende eeuw naar Doornspijk verplaatst. Een soortgelijke verplaatsing van de zetel van de parochie geschiedde ook in **Nijkerk**. De oorspronkelijke kerk was in **1222** in **Wullenhoo** gesticht, maar aan het begin van de veertiende eeuw is **Nijkerk** het kerkelijk centrum geworden. De **hoven**, vooral in de beginperiode, behoorden vaak aan kloosters en kapittels. Deze geestelijke instellingen hebben de **hoven** niet alleen gebruikt voor het beheer van het grondbezit, maar zij hebben er ook centra voor de zielszorg van de bevolking van gemaakt.

Het kerspel wordt gevormd door een kerkdorp met een onbepaald aantal buurschappen. In de oorkonden en de goederen-registers worden deze buurschappen met de term villa aangeduid. Er worden 25 villae op de Veluwe vóór het jaar 1000 vermeld. Een inzicht in de ontginningsactiviteit geeft een schenkingsoor-konde van 855. Een aantal hoeven, gelegen in de nabijheid van Ermelo en **Putten** worden aan het **klooster Werden** geschonken. Zeer opvallend is, dat het totale aantal bedrijven tussen 855 en ca. 1250 volkomen gelijk blijft. Toen in **855** de hoeven aan het **klooster Werden** werden geschonken, was men op tal van bedrijven nog druk aan het ontginnen, maar daarna - en dit is belangrijk - zijn er geen nieuwe hoeven meer bijgekomen.

De ondeelbaarheid der horige goederen betekende, dat slechts één der kinderen, de oudste zoon, of bij ontstentenis van zonen, de oudste dochter het goed kon erven. Dit erfrecht, dat men met de termen blijversrecht of Anerbenrecht aanduidt, vindt men echter in een veel groter gebied, dan waar alleen de hofrechten golden. De sociale gevolgen van dit erfrecht zijn moeilijk te overzien. In perioden van een sterke bevolkingsvermeerdering kan het leiden tot : a) zeer grote familie-huishoudens per bedrijf b) het wegtrekken van de jongere zoons en dochters c) het stichten van keuterbedrijfjes.

Omvangrijke familiehuishoudens per bedrijf hebben slechts kunnen bestaan, indien het areaal cultuurgrond van het bedrijf werd uitgebreid of hogere opbrengsten konden worden verkregen door betere methoden in de landbouw toe te passen. Het blijversrecht oefende geen invloed uit, indien door grote kindersterfte of door epidemieën er nauwelijks volwassen zoons of dochters op de erven waren.

In Engeland is bij een onderzoek naar de samenstelling van de gezinnen der horigen in de middeleeuwen gebleken, dat de sterfte onder de gehuwde personen hoog was, zodat de huwelijksduur slechts kort was. Het was voorts gebruikelijk, dat de achtergebleven weduwe of weduwnaar spoedig hertrouwde.

Vrijwel de gehele Veluwse bevolking was gedurende de middeleeuwen in de landbouw werkzaam. Ook in 1526 hadden de steden nog maar weinig inwoners. De **hofmeyer** in **Putten** moest aan het **klooster te Werden** o.a. een vat boter, wol, een ploegos en 60 kazen (suegese) geven. Alleen in het oudste goederenregister treft men een levering van 50 eieren door de horigen aan de abdij te Prüm aan ; iedere horige was verplicht 5 eieren te geven. Zeer typerend voor de kuststreken zijn de leveringen van allerlei vissen door de **Werdense goederen** in **Putten**, Ermelo en Doornspijk: in (1133—1166) 46 snoeken, 350 palingen en 2.100 haringen, in 1250 70 snoeken, 160 palingen en 900 haringen. De **hofdienst**, welke omstreeks 1150 de **Werdense horigen** in **Putten** en Brummen moesten verrichten, is niet nader omschreven, in de inkomstenregisters van (1133-1166) en ca.1280 wordt over de hofdiensten niet meer gerept.

In de middeleeuwen was het gebruikelijk de varkens de bossen in te drijven, waar ze dan hun voedsel moesten zoeken. In het Domesday Book van 1086 werd in sommige delen van Engeland de grootte van de bossen uitgedrukt in het aantal varkens, dat er in gedreven kon worden : een bos voor zes varkens. Ook in andere landen kende men dergelijke maten voor de bossen. In **Putten** en Ermelo is er sprake van scharen, waaruit blijkt, dat het gebruik van de bossen gelimiteerd was en dat men slechts gerechtigd tot het gebruik was voor een bepaald deel. De verklaring voor deze beperking is, dat de twee voornaamste doeleinden, waarvoor de bossen gebruikt werden, tegenstrijdig waren. Enerzijds dienden de bossen voor de jacht op het wild, anderzijds voor het voer van de varkens. De varkens vernielden evenwel het onderhout, dat het wild beschutting moest bieden en zij vraten de jonge loten op, die het wild tot voedsel moesten dienen. Het natuurlijke evenwicht tussen wildstand en bos werd door de varkens in gevaar gebracht. Op de duur moest dit zelfs tot vernietiging van

de bossen leiden. Het is begrijpelijk, dat reeds vroeg maatregelen werden beraamd om het gevaar voor uitroeiing van de wildstand en ontbossing tegen te gaan door het aantal varkens, dat in de bossen gedreven mocht worden, te beperken. De varkens werden vaak, indien dit mogelijk was, in eikenbossen gedreven om daar zich met de eikels te voeden (akeren).

G. van Hasselt's Bijdragen voor d'oude Geldersche maaltijden herdruk 1805

Item Jongheer **GERIT VAN HUYSTEDEN**, hi . WOLTER VAN BOLINCHEM syne yckelen van Synen boemen schudden ende soigh , dat gebetert myt x . gln . (a) . (a) Rek. Vd. D. Bose Richter van Vel. ov. 1407 (boete).

Het is wel zeker dat de naam Vunnilo door volksetimologie in den loop der tijden is overgegaan in Wullenhoven of Wollenhoven welke thans nog word gedragen door een gehucht nabij het stedeken Nijkerk,, maar onder welken naam vroeger, nog niet heel lang geleden, de groote streek begrepen werd waarin, ongeveer in het midden, Nijkerk gebouwd is. (DNL 1891 JAARGANG 9)

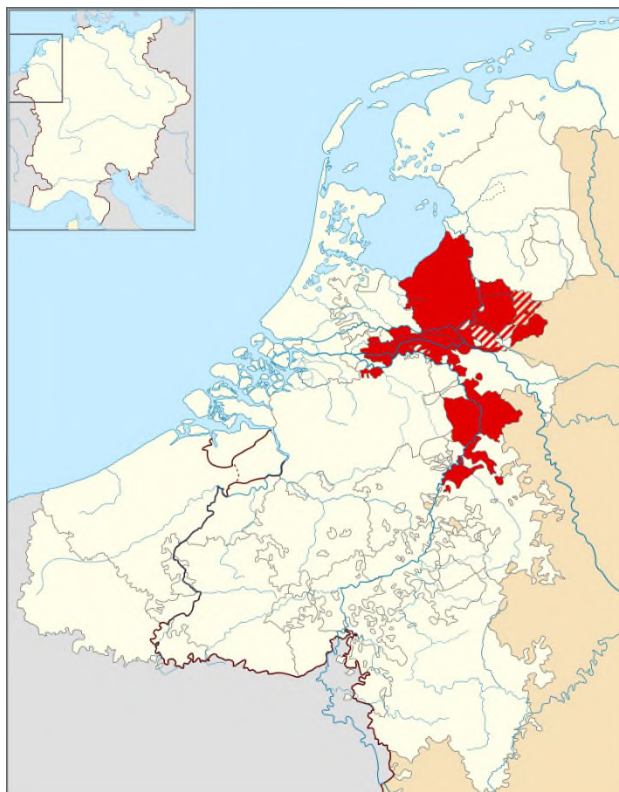


Wullenhoven, ook Wullenhoo en Wunnilo, is een buurtschap ten oosten van Nijkerk in de Nederlandse provincie Gelderland. Wullenhoven wordt globaal begrensd door de Beulekamperweg (genoemd naar het boerenerf 'Beulekamp'), de Bloemendaalseweg en de Deuverdenseweg.

Het omliggende gebied wordt in 855 genoemd in een Werdense oorkonde waaruit blijkt, dat Wunnilo werd ontgonnen vanuit de Werdense boerderijen in Putten. De buurtschap ontstond rond een kapel met de naam Biddinchem. In het jaar 1222 ging het kerkje bij een veenbrand in vlammen op. De naam Wullenhoven werd genoemd in een akte uit 1222 waarin een aantal buurtschappen beloven om in het onderhoud te voorzien van de pastoor van de nieuw te bouwen kerk. De nieuwe kerk werd gebouwd op de plek van de latere hervormde Grote Kerk in Nijkerk. De nederzetting rond de nieuw gebouwde kerk werd het

centrum van de nieuwe parochie en kreeg de naam Nieukercke.

De graven / Hertogen van Gelre



Hertogdom Gelre

Land binnen het Heilige Roomse Rijk (1339-1648)

In het hertogdom Gelre had elk kwartier zijn eigen rentmeester. De oudste rekening van de rentmeester van Zutphen dateert uit 1313. De oudste van de Veluwe van 1324. Ook tegenwoordig worden landgoederen nog wel door rentmeesters beheerd.

Vanaf de tweede helft van de dertiende eeuw komen rentmeesters voor in bronnen onder de naam notarii. Vanaf 1290 onder de naam receptores. In rekeningen van 1294-1295 worden clavigeri of sluiters genoemd. Hun taak was het beheren van de burchten van de graaf en de daarbij behorende domeinen. Sluiters fungeerden dus als rentmeesters. Vanaf 1310 werd het gehele domeinbeheer overgenomen door de rentmeesters.

In het hertogdom Gelre bestond in de vijftiende eeuw onder hertog Arnold de hertogelijke raad voornamelijk uit ridders, waaronder altijd een landrentmeester. Deze beheerde de financiën van de hertog en controleerde de rekeningen van de lokale rentmeesters, alsmede de rekeningen van de ambtmannen en de tollenaars. Het ambt van landrentmeester is vanaf ongeveer 1340 in bronnen vermeld. Na 1543 speelden Hollanders een belangrijke rol in het bestuur van Gelre. De financiële controle werd losgekoppeld van het bestuur en de rechtspraak. Gerard van Rhenoy werd aangesteld als landmeester-generaal.

In de 11de eeuw hadden de graven van Gelre ook al rechten op de Veluwe, die verkregen waren van de kerk van Utrecht. Hier viel een bonte verzameling van juridisch grondbezit en voogdijschappen onder. De machtspositie van deze graven werd alleen maar groter. De Graaf kreeg in 1196 bijvoorbeeld de landsheerlijke rechten van delen van de Veluwe, waar de Gelderse Vallei ook toe behoorde, van de Utrechtse Bisschop in leen. Daarnaast werd de graaf ook nog in 1229 veel Rijksgoederen in leen van de Duitse keizer. Dit alles gebeurde om relaties tussen belangrijke edellieden te onderhouden.

De hoven in Nijkerk en Putten kregen natuurlijk ook steeds meer te maken met de steeds machtiger wordende graaf van Gelre. Maar ze bleven wel zelf verantwoordelijk voor het toezicht op hun boerderijen, landerijen en hofhorigen. De kloosters hadden namelijk bij hun oprichting immuniteit gekregen. Dit hield in

vervolg:

dat binnen de muren van de abdij en de bijbehorende hoven het kerkelijke recht van toepassing was. Maar aan het einde van de 14de eeuw worden de oorkonden over alledaagse kloosterzaken opeens door ambtenaren van de hertog van Gelre (in 1339 wordt Gelre een hertogdom) opgesteld. Voorheen werd dit gedaan door de rentmeester of de kelner van het desbetreffende klooster.

Dit kwam allemaal door de veranderingen in het politieke klimaat in het hertogdom Gelre. Toen hertog Reinoud II plotseling in 1343 overleed kreeg zijn oudste zoon op tien/elfjarige leeftijd opeens alle macht over een groot hertogdom. Toen hij zijn buitenlandse politiek steeds meer ging richten op Frankrijk in plaats van Engeland en de Utrechtse bisschop Jan van Arkel ook nog Salland en Twente opeiste ontstond er verzet onder de adel van Gelre. Zijn drie jaar jongere broer sloot zich aan bij het verzet van de adel en keerde zich daarmee af van zijn broer. Uiteindelijk eiste Eduard zelfs de vorstelijke macht op. Als tegenoffensief bevrijde Reinoud III een grote groep Veluwe horigen. Maar in ruil voor deze vrijlating vroeg hij wel hun steun tegen zijn broer. Dit leidde in 1354 tot een veldslag bij Loenen op de Veluwe, waar Eduard sterker was met zijn beroepsleger dan de 'vrije' boeren van Reinoud III.

Maar de roep naar vrijheid van de hofhorige boeren bleef aanhouden en kwam ook terecht bij de hofhorigen van de kloostergoederen van Nijkerk en Putten. Zij vonden namelijk de plichten die hoorden bij het hofstelsel te zwaar en hadden een enorm gevoel van onvrijheid. De hofhorige boeren kwamen in verzet tegen hun heer, de abt van Paderborn. Dit leidde op 13 november 1396 tot aanpassing en versoepeling van de regels voor de hofhorigen. Dit hield bijvoorbeeld in dat de horigen geen geld meer voor de administratie van de hof hoefden te betalen en de verplichting tot arbeid op de hof werd ingeperkt. Ondanks dat dit een overeenkomst was tussen de horige boeren van de Kelnarij en de abt van Paderborn werd hij opgesteld door de richter van de Veluwe. De abt had de hertog van Gelre nodig om ook binnen de muren van de abdij en hof rust te brengen.

(auteur Peter Bijvank)

Een verstandshuwelijk tussen hertog en abt Over de aftakeling van het hofstelsel in de late middeleeuwen.

Op 25 mei 1457 sloten de abt van het klooster de Abdinghof te Paderborn, Henrick d'Wrede, en de hertog van Gelre, Arnold van Egmond, een overeenkomst over de horige lieden en goederen van het klooster op de Veluwe. Er werd vastgelegd dat de hertog een derde deel van de geïnde boetes kreeg waarbij hij als tegenprestatie bijstand verleende bij het handhaven van de (klooster)regels. Al ver voor het afsluiten van deze overeenkomst bemoeide de graaf en latere hertog van Gelre zich met de kloosterzaken van de abdij van Paderborn. In 1389 is zijn ambtenaar, Arent thoe Boecop richter van Veluwe, betrokken bij een puur interne kloosterzaak: het vastleggen van de keurmede van de horigen van twee Gervense boerderijen; Gagelwijk en Gerwerdingen. Wat was de reden van deze bemoeienis van het wereldlijk gezag bij deze (kerkelijke) kloosterregels? In dit artikel de vroege signalen van een opkomende landheer binnen een dan al eeuwenoud en op retour zijnde geestelijke machtsstructuur rond Nijkerk en Putten.



Het Abdinghofklooster Petrus en Paulus is een voormalige abdij van benedictijnen in het Duitse Paderborn. Het klooster werd in 1015 opgericht door de in het Nederlandse Renkum geboren bisschop Meinwerk van Paderborn. Meinwerk zou als bisschop van Paderborn later heilig worden verklaard.

In 1009 benoemde Hendrik II zijn vriend Meinwerk tot de nieuwe bisschop van Paderborn. Hij werd beschouwd als de tweede stichter van het bisdom. Hij liet de nieuwe kathedraal bouwen, begonnen door zijn voorganger, dat hij in 1015 inhuldigde.

In 1016 legde hij de basis van het Abdinghofklooster. Tot 1031 werd het Abdinghofcomplex gebouwd als benedictijner klooster met een abdijkerk, waarvan de bouw in 1021 begon. Op 2 januari 1023 wijdde Meinwerk de crypte "de martelaar Stephanus" in en in 1031 de Abdinghofkerk. Na zijn dood op 5 juni 1036 werd Meinwerk volgens zijn wensen begraven in de crypte van de Abdinghofkerk

De overeenkomst houdt in dat de hertog van Gelre erfvoegd wordt van de kloostergoederen. Hiermee bleef het hofrecht van de abdij wel gewoon van kracht, maar de hertog kreeg zo wel een positie in de bezitsverhoudingen. In ruil voor deze rechten moest hij bijstand verlenen als er problemen waren met bijvoorbeeld betalingen of opvolging van horigen. Deze problemen werden voorheen opgelost door de kelner tijdens hofgerichten, maar vanaf 1457 was ook een ambtenaar van de hertog bij aanwezig. Daarnaast, en misschien wel het belangrijkste, moest de hertog ook bijstand verlenen als er boetes gevorderd moesten worden. Hier kreeg hij dan wel een derde deel van de geinde boetes voor terug. Dit gold ook voor bijvoorbeeld inkomsten uit tijsen (belasting), rechten en stedigheid (inkomsten uit renten, tijsen en erfpachten).

Er gold dus geen immuniteit meer voor het klooster, maar de overeenkomst zorgde er wel voor dat de rust weer terug keerde. In de loop van de vijftiende eeuw trok de ambtenaar van de hertog zich steeds meer terug en werden bijvoorbeeld oorkonden weer door de abt en de kellenaar opgesteld.

De afspraken bleven wel nog steeds van kracht en doordat de landsheer, de hertog van Gelre, als voogd optrad over de horigen van de kloosters konden deze verhoudingen lang standhouden. Als in 1709 Liborius Molitor kellenaar wordt probeert hij in de verslonsde administratie weer orde te brengen. Maar hierbij stuit hij op problemen, de eeuwenoude regels zijn nog steeds van kracht maar werken eigenlijk niet meer. De tijden zijn veranderd en de bewoners van de kloostergoederen accepteren de regels eigenlijk niet meer.

Arent thoe Boecop:



1400 het stadhuis van Elburg en bleef dat tot 1954.

Arent thoe Boecop (ca. 1335-1397) blijkt een bijzondere figuur die een aantal functies heeft vervuld voor de hertog van Gelre. De hertog gaf hem de titels lieven knape ende rait, vermoedelijk dus oude adel aangezien een knape soms een uitdrukking is voor 'ridder'. De hertog heeft vertrouwen in Arent want hij ziet hem als zijn rait of raadsman. In diverse stukken komen we hem tegen als amptman (soort rechter van de hertog) en richter van Veluwe, rentmeester en thesaurier-generaal van Gelderland (hoofdschatbewaarder, te vergelijken met een huidige minister van financiën) en hij was burggraaf van Nijmegen (oude functieaanduiding voor ambtman). De veelzijdigheid van Arent thoe Boecop blijkt vooral uit het feit dat hij in opdracht van hertog Willem van Gulick (1363-1402) de stad Elburg, die toen pal aan het water van de Zuiderzee lag en veel last had van overstromingen, meer landinwaarts liet herbouwen. Arent bouwde in vier jaar (van 1392-1396) een volledig ommuurde stad met een rechthoekig stratenplan. In de stad liet hij een groot huis of stadskasteel bouwen voor zijn hertog. Volgens de overlevering schonk Willem van Gulick hem dit huis toen hij in 1388 de stad bezocht, vgl. A. toe Boecop (1862). Arent overleed in 1397 en werd in Elburg begraven. Het stadskasteel of 'Arent thoe Boecophuis' werd in

Arnt ten Boecop ook Arnt van Boicope of Arent Thoe Boecop (± 1335-1397) komt sinds 1381 voor als raad van de hertog van Gelre. Vanaf 1385 was hij ambtman en richter van de Veluwe.

Opgvolging:

Arnt I werd opgevolgd door zijn zoon eveneens Arnt of Arend († 1432/1434) genoemd. Hij erfde Mullingen en Hagen en de tiendlanden. Arnt II was eveneens een vazal en ambtsman van de hertog van Gelre. Zijn kleinzoon Arend III, zoon van Arnt II, zegelde op 17 april 1436 namens het kwartier Arnhem de verbondsbrief tussen de steden en de ridderschappen van Gelre, waarin de verbondsbrief van 1418/19 en het hertogsverdrag van 1423 werden bevestigd.

Oorsprong van het kloosterbezit: (ontstaan vanuit Duitsland.)

In 779 wordt belasting geheven.(in geld of Natura). De belasting inningen liep via bisschoppen, kerken en kloosters. Het Bisdom Lüttig (Luik) stuurt een priester naar Osnabrück, waar in 780 de eerste missiekerk wordt gebouwd. In 782 bevestigt Karel de Grote zijn eerste bestuurlijke indeling van het Saksenland. Ieder verzet tegen het gezag wordt daarmee beschouwd als afvallige van het Christendom en daarom zwaar gestraft, in de meeste gevallen de doodstraf. Hiermee groeit de weerstand van de Saksen opnieuw. Saksenoorlogen.(vanuit het Noorden) Oostfriesland 782-792, Dithmarschen 782, Nordelbien 792-795, Hadeln 797, Wigmodien 795, Bardengau 795, **Lorigau (komen we weer tegen)** 782, Lübecke 775, Süntel 782, Bochelt 779 Bochelt 779, Detmold 783, Schieder 784, Brunsberg 775, Dreingau 784, Lippe 778-794, Paderborn 778-794, Erresburg 772, 773/4, 775, 776, Deutz 778 etc, etc.



Begin van de kerstening

In ieder geval is er reeds in de achtste eeuw oppervlakkig zending bedreven op de Veluwe. Rond 750 wordt de prediker Gregorius abt van het klooster in Utrecht. Na de dood van Bonifatius in 754 neemt hij de leiding van het bisdom Utrecht op zich. Vanuit Utrecht zijn vanaf deze tijd door de bisschop Gregorius bekwame mannen als prediker uitgezonden. De prediker Liudger is een van hen. Mogelijk is hij de eerste geweest die het Evangelie in de omgeving van Putten heeft gebracht. Zo'n vijftig jaar later verschijnen er zendelingen uit Duitse kloosters. Het kan ook zijn dat zij de eersten geweest zijn in Putten. Dit lijkt mij op zich wel het meest waarschijnlijk, want Duitse kloosters spelen namelijk een grote rol in het verdere verloop van de Puttense historie. Opgravingen laten in ieder geval zien dat er in de achtste eeuw Christenen in Putten en omgeving hebben geleefd. Dit is ook ongeveer de tijd dat er dorpen op de Veluwe zijn gevormd.

Kloosters

Een volgende stap in de 'zendingsmissie' van die tijd is de wereldlijke goederen onder het beheer van de kerk te brengen. In schenkingsoorkonden van omtrent het jaar 800 staat vermeld dat bisschop Liudger van Münster goederen krijgt uit deze streek. Dezelfde bisschop sticht een klooster te Werden, vlakbij de Duitse stad Essen (799). Dit klooster krijgt in het jaar 855 ook landgoederen uit Putheim in het bezit. De schenker is de Friese edelman Folckerus. Dat hij landgoederen in Putheim had, is op zich niet zo verwonderlijk, want tot de achtste eeuw heeft de Veluwe tot het Friese grondgebied behoord. Omdat Folckerus besloten heeft om monnik te worden, draagt hij zijn bezittingen over aan het klooster te Werden. Ook zijn knechten komen in dienst van deze nieuwe eigenaar). Zowel geestelijk als wereldlijk behoort een deel van Putheim nu bij Duitsland. Het is in deze situatie de taak van het klooster te zorgen voor het geestelijk welzijn van de mensen, terwijl de horigen moeten zorgen voor de tienden. Vanaf die tijd zal eeuwenlang de band met Duitsland blijven voortbestaan.

Kerk

De eerste kerk in Putten is vermoedelijk tussen 900 en 963 gebouwd. De kloosters hebben hiervoor gezorgd. Dit kerkje was van hout en gewijd aan de heilige Pancratius). De verering van deze heilige heeft een Duitse oorsprong. Boven de ingang onder de toren van de huidige kerk bevindt zich nog steeds de nis van dit heiligenbeeld.

De abdij werd aan het einde van de achtste eeuw gesticht door Liudger. Zelf afkomstig uit een Friese familie, begon Liudgers bekeringswerk in het oosten van Nederland. Nadat Karel de Grote de Saksen had verslagen, breidde Liudger zijn werkteerrein uit naar Westfalen, waar hij de eerste bisschop van Münster werd. De abdij zou hij in 799 hebben gesticht. Hij geldt ook als de eerste abt; na zijn dood volgde een jongere broer hem op.

Eerste kloosters, kapellen en kerken.
(w.o de abdij van Werden a/d Ruhr).

vervolg:

Rond 1050 is een stenen kerk gebouwd. Aangenomen wordt dat het de bisschop van Utrecht is geweest die hiertoe de opdracht gegeven heeft en toen tevens het patronaatsrecht (het recht om geestelijken te benoemen) van de Duitse kloosters overgenomen heeft). Op grond van de gegevens uit de Reformatietijd lijkt mij dit echter niet zo waarschijnlijk of het moet van korte duur zijn geweest.

Husted (*is al een keer vermeld*)

De eerste gedocumenteerde boerderijen waren in het jaar 890 in de Elmelage en **Husted**. Register van het inkomen van het **klooster Werden** gepresenteerd in twee verschillende versies, waarin het inkomen door Castus van de Hasegau en de Lerigau is opgegeven. De Husted Bouo 16 mod. Husted Bouo sigilo in 20 van de 16 d. heriscilling.

De eerste domkerk met vele gestelijken trekt ambachts -en kooplieden aan, die in Osnabrück het middelpunt van een krachtig economisch leven gaan vormen. Ontstaan van het keizerrijk Duitsland: Karel de Grote sterft na een ziekbed van 7 dagen in Aken in 814. Hij wordt opgevolgd door zijn zoon Lodewijk de Vrome (778-840).

Oorsprong van het kloosterbezit (*Veluwe Nederland*)

De vroegst geschreven historische bronnen over het grondbezit op de Veluwe gaan terug tot de Karolingische tijd, aan het einde van de vroege middeleeuwen rond de negende en tiende eeuw. Delen van de Veluwe, waaronder het gebied rond Nijkerk en Putten, waren toen in het bezit van de Saksische graven van Hamaland, de Meginharden. Hamaland was een graafschap of gouw van het Karolingisch Rijk en lag aan beide zijden van de IJssel boven Arnhem. Deze gouw werd in de tiende eeuw bestuurd door graaf Wichman IV (ca. 920-974) die zijn residentie bouwde op de Eltenberg. Na zijn overlijden schonk hij tweederde van zijn bezittingen (o.a. Hamaland, Veluwe en het Gooi) aan zijn dochter Liutgard. Zij werd de eerste abdis van het door Wichman opgerichte Sint Vitusklooster op de Eltenberg. Een derde deel van zijn bezit ging naar zijn andere dochter Adela. Over deze verdeling, oneerlijk in de ogen van Adela, ontstond een vete waarbij zelfs de Duitse keizer moest bemiddelen. Uiteindelijk werd in het jaar 996 een oplossing gevonden en werden de goederen in o.a. Putte en Appelsteruika (Appel) half om tusschen het Sint Vitusklooster en Adela verdeeld. Nadat de zoon van Adela, Meinwerk, (*zijn we al een keer tegeng-*
komen later op terug) in 1015 het Benedictijner klooster van St. Petrus en Paulus, ook wel de Abdinghof te Paderborn stichtte, kwam zijn erfdeel in dit klooster terecht. Op deze wijze werden de vele goederen in het gebied rond Nijkerk en Putten van de Hamalandse graaf Wichman aan twee Duitse kloosters verbonden. Naast deze genoemde kloosters had de abdij van Werden al in 855 via een schenking bezittingen rond Nijkerk en Putten in handen gekregen, waaronder villa Rentilo (waarschijnlijk boerderij Renselaar), Archi (buurtschap Ark bij Nijkerk) en Vunnilo (Wullenhove bij Nijkerk). In de meer zuidelijke delen van de Gelderse Vallei, rond Barneveld en Scherpenzeel, had vooral de bisschop van Utrecht veel goederen in bezit.

In de buurtschap Wessinge zijn verschillende goederen in bezit geweest van het klooster Werden uit Duitsland. In het goederenregister worden vier goederen genoemd die gelegen waren in Wessinge (Wesinga). Deze goederen moesten betalingen in natura doen aan het centrale hof in Putten.

Een gevonden akte gaat over de periode tussen 1133-1166. De betalingen voor deze periode worden gedaan met anguillas (paling), allecia (haring) en plenos lucios (verzadigde snoek). In totaal wordt 120 paling, 300 haring en 8 verzadigde snoeken betaald door Wessinge in het centrale hof in Putten.

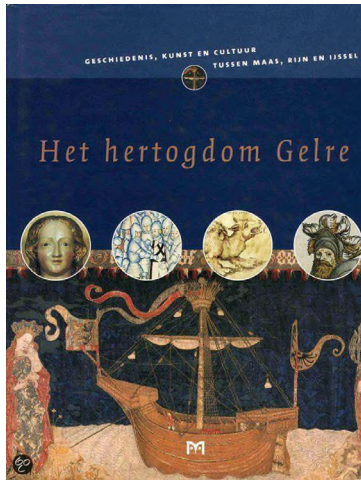
Een tweede gevonden akte gaat om de periode rond 1250. Dan worden wederom vier goederen genoemd die betalingen doen in het centrale hof in Putten. De vier goederen betalen allemaal 2 snoek, 15 paling en 150 haring. In totaal 8 snoek, 60 paling en 600 haring.

Van de periode 1031 tot 1332 weten we helemaal niets. Vanaf die tijd tot 1489 namen hoofdzakelijk leken de zaken van de abdij Abdinghof waar, maar na 1489 tot 1803 waren het op een uitzondering na monniken die als kelnaar optraden. In 1502 brandde de kelnaar tot de grond toe af. De kelnaar had alle registers en kostbaarheden in Harderwijk in veiligheid gebracht, maar helaas brandde een jaar later ook Harderwijk bijna geheel af en gingen de registers alsnog verloren. In 1517 werd de omgeving van Putten en Voorthuizen platgebrand en werd de kelnaar opnieuw een prooi van de vlammen. In 1572 werd de kelnaar door de Geuzen geplunderd en de kelnaar op de vlucht gejaagd. Deze keerde in 1575 terug en zag kans om de registers van de kelnaar van de Geuzen terug te kopen voor vijftien gulden.



Hoogtepunt van het Heilige Roomse Rijk rond 1550,
op een kaart van het huidige Europa (wiki)

Verval & einde van het Heilige Roomse Rijk (1550-1806)



Charterboek des Hertogdoms Gelre. 26 maart 1200

De rechten des hofs te Putten, door Herbert den II, Abt van Werden, bevestigd; door den Abt Otto den III. van dien naam, nader vernieuwd en geschrift gebragt. Den 26 maart 1200. Wanneer dat Ymant van desen gesinde van den Hove tot Putten tot synen hylidagen und jaeren komt, die sal tot Sinte Martens Misse twee Deventer penningen den Scholten betaelen. Und soo wie van den gesinne des voorfz. Hoeves toe Putten synen thins en niet betaeld, die heeft verloren een boete van twintigh penningen lichter munte mit den voorfz.thinsen. Ende alsoo sy hylicken doen willen, is dat faecke dat sy dat doen met ymanden van oeren echten, soo sal men hun syn oorloff geven om twintigh penningen lichter munte, maer ist faecke, dat sy hylicken doen met ymanden die van haeren echte niet en is, die sal oorlof krygen tot goetduncken des Pravests Scholten. Ende is 't faecke datse van lieve ter dootd komen, soo sullen sy geven eens dat beste datmen vindt van oeren tillbaere have. Ende dat recht dat wy hadden te vooren, omme te verkrygen hoven ofte erffnisse, dat selve recht sullen sy hier naemaels besitten. Ende opdat dat recht Pravests voorschreven van Weerden vast und stede blyven und van onsen Naekomelingen gehalten wort sonder

wederseggen, ende alle arglift uitgesecht, hebben wy gebeden eenen eersamen man onsen Heeren den Abt Herbert und dat voorsz.

Convent, dese voorsz. ordonnantien recht en vurwaerden toe confirmiren ende volvoeren oerer Zegelen aenhenginge. Dit geschiede by des Abts Herberts tyden ende Henrick Pravests; daer waeren over als Getuygen en oirconden wetholin een Advt. mit sijn broederen Wenrebert ende Everhard van Vethuysen, Erfryt ende Goswyn de Pender, Sivert van Kampvelde ende Pelgrom syn broeder, Herbert van Putten, en veel ander luyden.

Ende opdat der voorsz. und oere gesinde des Hoves toe Putten voorsz. onse consent goedertiernliek mede deylen willen, soo hebben wy dese voorsz.

holdinge van des privilegien ende rechten vernieuwt met alle voorwaerden, die hiervoor geschreven syn. In oorkonde dese dingen ende omme ende tot meerder vestenisse, hebben wy gegeven onsen luyden uyt onsen Hove toe Putten desen tegenwoordigen brieff mit onsen Zegelen bezegelt. Gegeven toe Weerden in het 't Jaer ons Heeren duysent tweehondert des anderen daechs nae onsen Vrouwendage Annunciationis.

Heribert 11. 1198, 1225. Der Nachfolger gleichen Namens soll aus dem Hause der Edelherren von Büren stammen, wie übereinstimmend die Werdener Geschichtsschreibung von Hagen (Syllabus, S. 602)

bis Gregor Overham (S.83) glaubt. Im westfälischen Zweig dieses Geschlechtes ist der Name Heribert nicht nachzuweisen (Oberschelp, Die Edelherren von Büren, S. 2 ff.). Er scheint 28 Jahre regiert zu haben. Urkundlich

nachzuweisen ist der Abt am 12.(13.) Juli 1198 und noch am 1. März 1225 (Kötzschke 1, S. 546). Unter seinem Vorgänger war Heribert Prior und tritt als solcher in einer undatierten Urkunde als Zeuge zugleich mit dem Propst

Heinrich auf (Crecelius, Trad.2, Nr.139). Dieser Propst war sein Bruder (Urk. von 1215, WestfUB 3 Nr.93). Er wurde auf Betreiben Erzbischof Adolfs von Köln im Jahre 1200 Abt von St. Pantaleon (vgl. § 43)

familie von Hustede was bekend met de familie von Büren.!

Benedictijnerabdij in Werden aan de Ruhr.

Nieuwe informatie binnengekomen een scriptie uit 2019 van o.a. Mariette van Oosterwijk Bruyn.

Vunnilo = Wullenhoven behoort bij de Abdij Werden, later overgegaan naar het klooster "Abdinghof".gesticht door bisschop Meinwerk.

Het klooster van Werden was een abdij van de Benedictijnen in Werden aan der Ruhr, tegenwoordig Essen-Werden. Sinds ongeveer het jaar 800 had Klooster Werden de rang van keizerabdij.

Geschiedenis:

Het begin van Becoming dateren uit de eeuwwisseling tot de 9e eeuw en is verbonden met de persoon van de heilige en zendeling Liudger (d. 809).

Net als zijn voorgangers Winfried Bonifatius en Gregorius van Utrecht werkte Liudger, die rond 742 in Utrecht werd geboren, eerst in Friesland, daarna na de onderwerping van de Saksen door Karel de Grote in Westfalen uit Münster. Liudger kan plannen hebben nagestreefd om een klooster op te richten sinds hij Rome en montecassino klooster in 784 bezocht. Later plande hij eerst een kloosterstichting in het nu Nederlandse gebied en toen aan hem Rheinland.

Begin 796, naar aanleiding van de documentairetraditie, verscheen Liudger, de eerste bisschop van Münster, in het lagere Ruhrgebied, waar hij in 799 een klooster op zijn landgoed kon vestigen: het klooster van Werden, na uitgebreide grondaankopen door gift, aankoop of uitwisseling. Er is een document met de datum 26 april 802. Daarin verleent Karel de Grote het voorrecht om de abdij op terichten. De oorsprong van de monniken is niet precies bekend. Uit de oudste geschreven bronnen uit Werden zelf blijkt alleen maar duidelijk dat de schriftgeleerden een Angelsaksisch onderwijs hadden gekregen. Liudger behield ook de leiding van het klooster toen hij bisschop werd in Münster. De eerste monniken van het kathedraalklooster kwamen waarschijnlijk uit Becoming.

Eigen klooster:

Na de dood van de oprichter (809) was het management van de zo opgerichte Werdener Eigenklooster de verantwoordelijkheid van de familie Liudgers.

De eerste opvolger was broeder Hildegrim I (809-827) en de Liudgrats Gerfried (827-839), Thiatgrim (839-840), Altfried (840-849) en Hildegrim II (849-886).

Via de Liudgerids werd Werden tot 849 tot 849 in persoonlijke unie en tot 886 verbonden met de bisschoppen van Münster. de samenvoeging van Werden en Helmstedt zou ook in deze periode kunnen vallen. De Bertoldiaanse onrust na het midden van de 9e eeuw luidde het einde van het eigen klooster in. Pogingen van bisschop Liudbert van Münster om het bisdom te annexeren stuitten op verzet van de monniken. Zij heersten bij een synode van 864 van bisschoppen, die met Hildigrim II opnieuw een Liudgeride abt werd. Maar zijn ambtstermijn werd gekenmerkt door het voorrecht van koninklijke bescherming, immuniteit en vrije verkiezing van abten, zoals gevraagd door koning Ludwig III van Oost-Franconia (876-882). Na de dood van Hildigrim II (886) stemden de monniken voor het eerst. De tijd van Werdenwahlab en de tijd als keizersklooster waren begonnen. Sinds de verandering in het Keizerlijk Klooster is de relatie met de respectievelijke aartsbisschop van Keulen hecht.



Middeleeuwen:

De aanvankelijke bezittingen werden verhoogd door de bisschoppen van de familie Liudgers, de Carolingians en later de Saksische hertogen. Daarnaast waren er donaties van de monniken die het klooster binnenkwamen, maar ook van leken. In ieder geval tijdelijk betekende een goed economisch beheer dat overschotten konden worden gebruikt om verdere bezittingen te verwerven. De waarde van het pand is verhoogd door het opruimen van bossen.

Van de 10e tot de 12e eeuw ontwikkelde het klooster zich gunstig. De meerderheid van de monniken kwam eerst uit de bisdommen van Münster en Utrecht. Later strekte de invloedssfeer van het klooster zich uit naar het oosten en zuiden. Het klooster diende ook het onderwijs en de zorg van zonen van edel huis. Tegelijkertijd waren de volgende abten meer dan ooit betrokken bij de keizerlijke politiek, en ze waren in staat om hun contacten met het pausdom uit te breiden. De belangen van het klooster werden ondergeschikt gemaakt aan de uitbreiding en het behoud van het grondgebied. De manier van leven van de monniken begon seculier te worden in de 13e eeuw. Ze bezaten hun eigen woning en woonden deels in hun eigen huis. In 1234 moest de abt deze manier van leven accepteren. In 1291 werd vastgesteld dat de monniken moesten komen uit ten minste nobel-vrij huis. Mislukte pogingen tot hervorming, accumulatie van kantoren, toewijzing van administratieve taken om mensen te leggen, het houden van goddelijke diensten door de wereld geestelijkheid en een groeiende schuldenlast met gelijktijdig verlies van goederen en inkomsten uiteindelijk leidde tot de hervorming van het klooster door de Bursfeld Congregatie in 1474, ondanks de weerstand van de abt en de laatste twee overgebleven kloosters. Als beheerder nam de Keulse abt Adam Meyer (1474-1477) het over om de omstandigheden in de abdij te stabiliseren na een periode van verval. Vanaf dat jaar kwamen de abten uit burgerlijke families, was het aantal adellijke monniken beperkt en moest de gemeenschap vaker bezoeken dan in het verleden. De hervorming was succesvol en in de 16e eeuw waren er monniken en abten uit Werden die andere kloosters hervormden. Een zuinig uitgavenbeleid leidde tot een verbetering van de economische omstandigheden, waardoor ook aanzienlijke bouwactiviteiten mogelijk waren.

Al in 1492 had de abdij "Abdinghof" deze goederen in pandschap. In 1556 werd deze verpanding ingelost. In 1559 verwierf de abdij van Paderborn de goederen van de abdij Werden aan de Roer, de zogenaamde proostgoederen.

Kloosters:

In de negende eeuw raakte het Karolingische rijk economisch gezien afgesloten van de buitenwereld. Hierdoor verdween het geldsysteem en ontstond er een maatschappij waarin andere ruilmiddelen gebruikt werden. Grondbezit werd heel erg belangrijk en het hofstelsel ontstond. Op de hof zetelde de heer of zijn plaatsvervanger, de meier. De boeren, die 'horigen' of 'onvrijen' genoemd werden of in het latijn mancipii, werkten en woonden op de boerderijen (bona of mansi) van hun heer. De horigen waren dus geen eigenaar van grond, maar hadden wel het gebruiksrecht. In ruil voor deze rechten betaalden ze een bedrag in geld (hoofdcijns) en een vast deel van hun oogst aan de heer. Daarnaast moesten ze ook nog herendiensten verlenen op de hof van de heer. De horige was verbonden aan de grond van zijn heer en mocht daarom de boerderij niet verlaten. Al deze regels zijn onderdeel van het hofrecht.

In de omgeving van Nijkerk en Putten waren de meeste boerderijen in bezit van drie Duitse kloosters. Doordat de kloosters zo ver weg waren, zeker voor die tijd, werden er afgezanten, de meier, gestuurd om het bezit te besturen. Dit werd gedaan vanuit een hof of een curtes. In de omgeving van Nijkerk en Putten waren dit de Kelnarij van Putten, en de hof (Kemna) te Appel en de Schootmanshof.

Op grotere schaal begon het bezit van Werden in de regio pas echt in 855, dankzij de schenkingen van Folker (of Folckerus, zijn latijnse naam). Folker treedt dat jaar in als kloosterling in Werden, en schenkt daarom al zijn bezit aan dit klooster. Folker was een rijke Friese edelman met bezittingen verspreid over het noorden en midden van het huidige Nederland.

In de 11de eeuw hadden de graven van Gelre ook al rechten op de Veluwe, die verkregen waren van de kerk van Utrecht. Hier viel een bonte verzameling van juridisch grondbezit en voogdijschappen onder. De machtspositie van deze graven werd alleen maar groter. De Graaf kreeg in 1196 bijvoorbeeld de landsheerlijke rechten van delen van de Veluwe, waar de Gelderse Vallei ook toe behoorde, van de Utrechtse Bisschop in leen. Daarnaast werd de graaf ook nog in 1229 veel Rijksgoederen in leen van de Duitse keizer. Dit alles gebeurde om relaties tussen belangrijke edelmannen te onderhouden.

De hoven in Nijkerk en Putten kregen natuurlijk ook steeds meer te maken met de steeds machtiger wordende graaf van Gelre. Maar ze bleven wel zelf verantwoordelijk voor het toezicht op hun boerderijen, landerijen en hofhorigen. De kloosters hadden namelijk bij hun oprichting immuniteit gekregen. Dit hield in dat binnen de muren van de abdij en de bijbehorende hoven het kerkelijke recht van toepassing was. Maar aan het einde van de 14de eeuw worden de oorkonden over alledaagse kloosterzaken opeens door ambtenaren van de hertog van Gelre (in 1339 wordt Gelre een hertogdom) opgesteld. Voorheen werd dit gedaan door de rentmeester of de kelner van het desbetreffende klooster.

Dit kwam allemaal door de veranderingen in het politieke klimaat in het hertogdom Gelre. Toen hertog Reinoud II plotseling in 1343 overleed kreeg zijn oudste zoon op tien/elfjarige leeftijd opeens alle macht over een groot hertogdom. Toen hij zijn buitenlandse politiek steeds meer ging richten op Frankrijk in plaats van Engeland en de Utrechtse bisschop Jan van Arkel ook nog Salland en Twente opeiste ontstond er verzet onder de adel van Gelre. Zijn drie jaar jongere broer sloot zich aan bij het verzet van de adel en keerde zich daarmee af van zijn broer. Uiteindelijk eiste Eduard zelfs de vorstelijke macht op. Als tegenoffensief bevrijde Reinoud III een grote groep Veluwse horigen. Maar in ruil voor deze vrijlating vroeg hij wel hun steun tegen zijn broer. Dit leidde in 1354 tot een veldslag bij Loenen op de Veluwe, waar Eduard sterker was met zijn beroepsleger dan de 'vrije' boeren van Reinoud III.

Maar de roep naar vrijheid van de hofhorige boeren bleef aanhouden en kwam ook terecht bij de hofhorigen van de kloostergoederen van Nijkerk en Putten. Zij vonden namelijk de plichten die hoorden bij het hofstelsel te zwaar en hadden een enorm gevoel van onvrijheid. De hofhorige boeren kwamen in verzet tegen hun heer, de abt van Paderborn. Dit leidde op 13 november 1396 tot aanpassing en versoepeling van de regels voor de hofhorigen. Dit hield bijvoorbeeld in dat de horigen geen geld meer voor de administratie van de hof hoefden te betalen en de verplichting tot arbeid op de hof werd ingeperkt. Ondanks dat dit een overeenkomst was tussen de horige boeren van de Kelnerij en de abt van Paderborn werd hij opgesteld door de richter van de Veluwe. De abt had de hertog van Gelre nodig om ook binnen de muren van de abdij en hof rust te brengen.

Maar zestig jaar later blijkt dat dit niet genoeg rust heeft gebracht en de abt niet meer genoeg macht heeft om zijn horige boeren tot gehoorzaamheid te dwingen. Daarom besluit hij in 1457 te gaan samenwerken met de wereldlijke macht. Dit leidde tot een overeenkomst tussen abt Henrick IV von Wrede en

vervolg:

hertog Arnold van Egmond: de Littera de concordia facta inter Ducem Gelria et enum Abbatem paderbornensum de mancipijs et corum bonis.

Schenking goederen door Folker (855) 7 en 10 november 855:

Folker geeft aan het klooster te Werden goederen waaronder in de Veluwe te Putten, Hotseri, Rentelo, Veenlo, Niutlo, Hornlo, Urthunsula, Drie, Ermelo, Buurlo, Dabbonlo, Wardlo, Orclo, Legurlo, Otterlo, Langlo en Archi; in de Betuwe, in het graafschap van Ansfrid, te Andelst, Ewijk, Elden, Hrineshem en Linterwic; en in Hameland, in het graafschap van Wigman.

Aan de rand van de Noord-West Veluwe en de Gelderse Vallei, ligt Nijkerk, een stad met een rijke historie: Er wordt al vroeg vermeld dat de Evangelieprediker Ludger in deze streek heeft rondgetrokken Wellicht is alhier toen een kapel gesticht. Deze zou getroffen zijn door de veenbrand, die in 1222 in Vunnilo uitbrak. Toen is een nieuwe kerk gebouwd, waaraan Het kerkdorp, onbeschermd tegen de zee vloedende van de toenmalige Zuiderzee, vraagt om het land met een dijk te mogen beschermen: 28 maart 1356 wordt hiertoe een vergunning verleend.

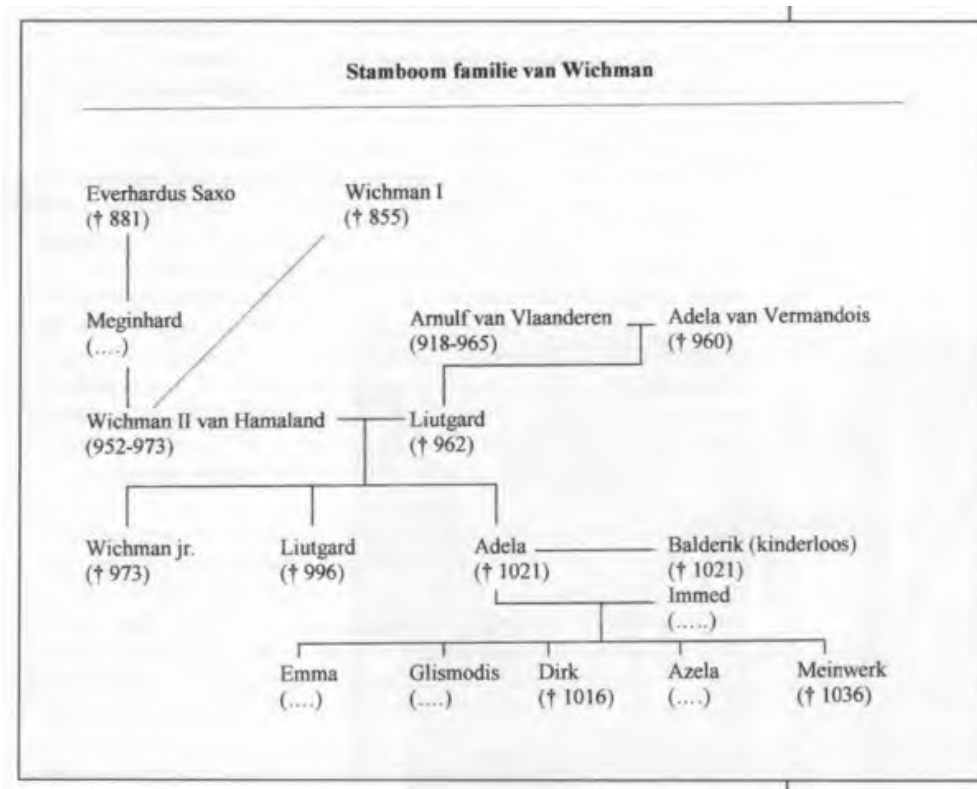
Eigenaren van erven in de buurtschappen Wullenhoven, Slichtenhorst, Holk, De Veenhuis, Nekkeveld, Ark en Doornsteeg beloofd, dat zij in 1222 gezamenlijk in het onderhoud van de pastoor zullen voorzien. Toen zal een nieuwe kerk zijn gebouwd, waaraan de plaatsnaam Nijkerk is ontleend.



In de vroege middeleeuwen was Noordwest-Europa grofweg verdeeld tussen de Friezen die een brede strook langs de Noordzee bewoonden, de Franken die het gebied ten zuiden daarvan beheersten en de Saksen die ten oosten van de Rijn heer en meester waren. In de achtste eeuw veroverden de Franken Frisia en niet veel later ging ook Saksen bij het Rijk der Franken horen waarvan Karel de Grote van 800 tot 814 koning en later keizer was.

In diezelfde periode vond ook de geleidelijke kerstening van het gebied plaats: achtereenvolgens trokken verschillende missionarissen door het gebied om de bevolking te bekeren. In de 8e eeuw was Liudger na Willibrord en Bonifatius de derde missionaris die zijn missiewerk in het huidige Nederland deed. De weerslag van zijn succes is te zien in reeks van oorkonden waarbij hij vanaf 793 via schenking door volgelingen en door koop grond verwierf, onder andere in de buurt van Zutphen waar hij een kerk stichtte. In 799 verwierf Liudger grond aan de oever van de Ruhr in de buurt van het huidige Essen, waar hij verbleef omdat hij bisschop is in het nabijgelegen Münster. Daar, aan de Ruhr, stichtte hij in datzelfde jaar het klooster van Werden.

Deze abdij was een van de oudste van Duitsland en zou zich uiteindelijk ontwikkelen tot een van de belangrijkste Benedictijner abdijen in het aartsbisdom Keulen met een zeer aanzienlijk bezit aan grond. Al in de eerste periode, tussen 793 en 848, was er sprake van een reeks van grondverwervingen, door schenking en door koop. In 855 volgde de belangrijke schenking door Folker, een van de vermogendste grondbezitters van Nederfranken en Friesland' van 'grond en grondaanspraken in de Betuwe, Hamaland en Friesland'. Op dit grondbezit, dat voor het grootste deel in de latere gemeente Putten lag, wordt in het volgende hoofdstuk meer uitgebreid ingegaan.



In de twee eeuwen die daarop volgden werden nog twee belangrijke schenkingen van grond uit de omgeving van Putten aan andere kloosters gedaan. Het eerste, het vrouwenstift in Elten wordt door Graaf Wichman, vermoedelijk in 967, gesticht voor Liutgard, zijn tweede dochter die er de eerste abdis werd. Aanvankelijk liet hij zijn hele bezit aan het stift na. Maar zijn oudste dochter Adela eiste haar erfdeel terug, waardoor een deel van die schenking niet door kon gaan. Een generatie later, in het begin van de elfde eeuw, werd Meinwerk, zoon van Adela, abt van het Abdinghofklooster in Paderborn en kwam het grondbezit van zijn moeder in handen van dit klooster. Zo werden de abdij van Werden, het vrouwenstift in Elten en het Abdinghofklooster in Paderborn belangrijke grondbezitters in Putten en omgeving.

Voor het klooster in Werden volgde tot het einde van de 12e eeuw een stabiele periode van ontwikkeling en bloei. Er werd een kloosterkerk gebouwd die in 875 werd gewijd en er ontstond een belangrijke bibliotheek met geestelijke geschriften. Het grondbezit werd zorgvuldig beheerd. Aan het einde van de Karolingische tijd, het einde van de 9e eeuw, moet het bezit hebben bestaan uit ongeveer 25 hoven (curtes) en 800 hoeves. In de 12e eeuw verwierf het klooster wederom veel grond zodat het grondbezit dan uitkomt op meer dan 60 hoven en ongeveer 1600 boerenplaatsen en losse percelen.

vervolg:

Van dat bezit bevinden zich ongeveer 150 aanslag plichtige plaatsen of percelen in Nederland en ongeveer 200 in Friesland. Vanaf het begin werd het beheer van de Puttense goederen gevoerd in Putten zelf, vanuit een mansus domanialis, oftewel hof, die later het Schoutmansgoed heette.

Tijdens de regeerperiode van Keizer Otto (1198-1218) kende het klooster zijn grootste bloei. Daarna, in de 13e en 14e eeuw, trad verval in dat toen overigens alle Benedictijnerkloosters in het aartsbisdom Keulen trof, gevolgd door opnieuw een periode van bloei en vervolgens neergang in de 16e eeuw.

Wat het grondbezit van het klooster betreft heeft Abt Otto II (†1288) zich ingespannen om de goederen voor het klooster te behouden, waarbij het vanuit administratieve overwegingen ook paste om een afdrachtenlijst voor dat bezit bij Putten op te stellen. De economische situatie verslechterde na de kloosterhervormingen in de 15e eeuw waardoor men besloot de goederen op de Veluwe, en in de Betuwe bij Randwijk aan de Abdinghof in Paderborn te verpanden. Dit gebeurde in 1492, gevolgd door verkoop in 1559, waarbij een erfpacht van drie goudguldens voor de Abdinghof in Paderborn bleef gelden. Met de overdracht van de goederen aan de Abdinghof werd het beheer van de Werdense goederen overgenomen door de onder deze abdij ressorterende Kelnarij van Putten, met een kelner als administrateur. Het Abdinghofklooster in Paderborn bezat dus na deze overdracht in 1559 niet alleen de goederen bij Putten die bisschop Meinwerk van zijn moeder erfde en bij de stichting van het klooster inbracht maar ook de Werdense goederen.

In 1803 werd het klooster de Abdinghof door de Pruisen opgeheven. De goederen vervielen aan de Pruisische Staat en aan de Bataafse Republiek. In de praktijk veranderde er op dat moment weinig: alleen het beheer werd van de kelner die aan de Abdinghof verbonden was overgedragen aan een rentmeester die in dienst was van de staat. In 1812 kwam die taak in handen van de op Franse leest geschoeide Dienst van de Registratie en de Domeinen.

Deze dienst kreeg ook als taak om de goederen te verenigen met de staatsdomeinen, waarbij overigens goederen gewijd aan armen en wezen werden uitgezonderd. In 1811 was bovendien bij Keizerlijk Decreet vastgesteld dat domeingoesdieren verkocht dienden te worden vooral om de publieke schuld en de rente over die schuld te kunnen betalen. De Puttense goederen werden in februari en maart 1812 geveild waarmee definitief een eind kwam aan bijna duizend jaar kloosterbezit.

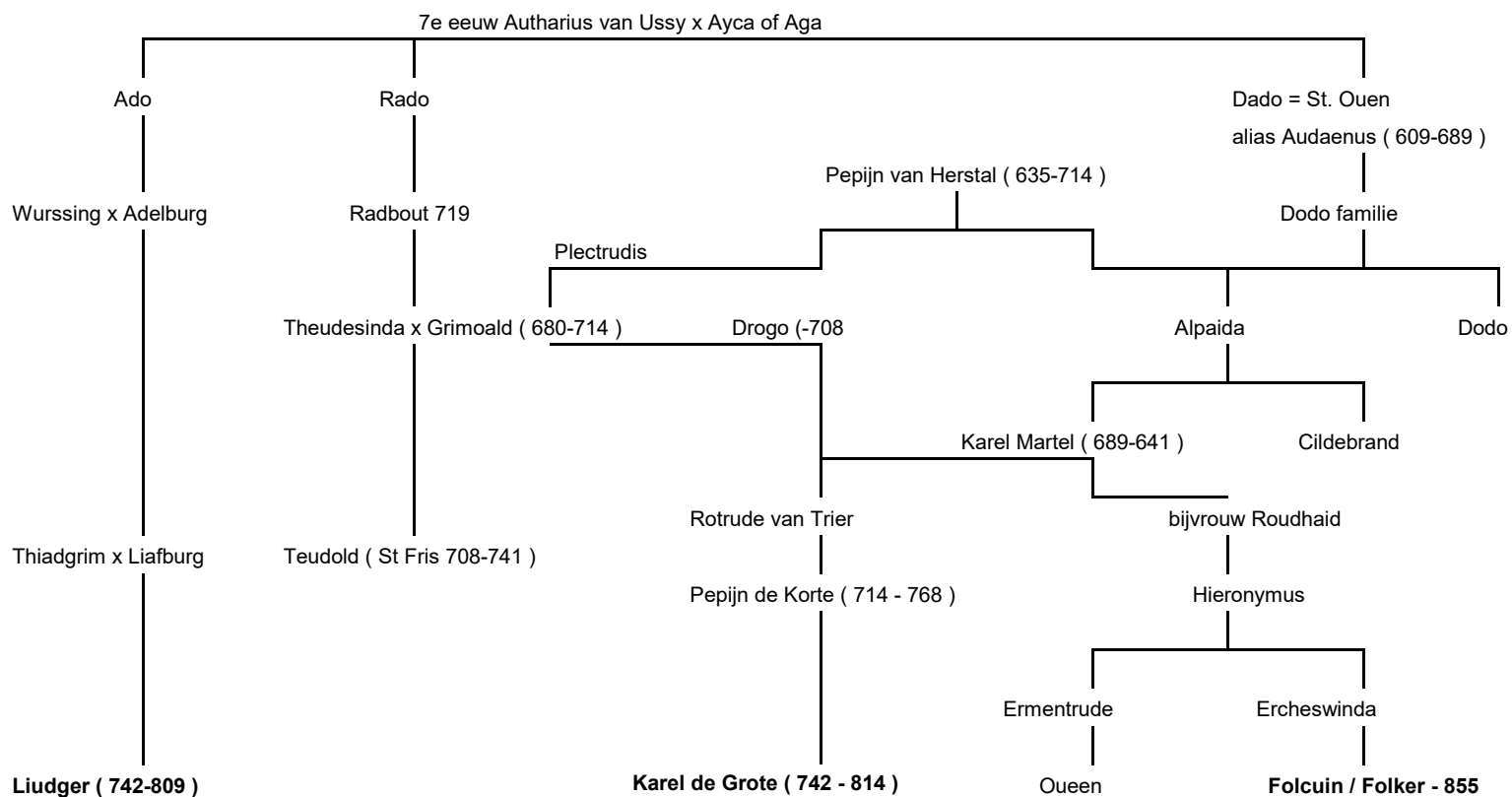
Folker († 855), kleinzoon van Karel Martel.

In het begin van de 9e eeuw leefde er een zekere Folker die over een groot en verspreid liggend goederenbezit beschikte. Goederen die o.a. ook in Rhenen en omgeving lagen. Dat bezit schonk hij in 855 aan een klooster genaamd Werden. Interessant is het om te weten wie Folker is.

Het Goederenbezit:

De goederen die in 855 aan Werden worden geschonken, worden op twee verschillende dagen genoteerd, te weten op 7 en 10 november. De oorkonde is opgesteld in de villa Hlara, gelegen in de gouw Flethitte en drie dagen later in de villa Hlegilo, in de pago Batua. De eerste naam slaat op Laar in Achterberg,

de andere zou de Engel in Dodewaard zijn. De ondertekening vond uiteindelijk plaats aan de oostelijke oever van de rivier de Rijn. In het document is sprake van goederen in de pago Flethitti: in de villa Hlara (Laar), in de villa Hreni (Rhenen), in Rimbrahti (Remmerden), in Hnodi (De Nude), een bos in Hrenhem (Renswoude) en goederen in de villa Tiuli. Deze laatste moet trouwens gezien de andere namen en het feit dat het in de gouw Flethite lag, in de omgeving van Rhenen gelegen hebben en kan daarom niet op Tuil in de Tielerswaard slaan. Mogelijk is dit de buurtschap Tuil bij Doorn. (Nb. Dan moet de naam Thiuli uit de latere oorkonde van 970 waarin keizer Otto I de schenking bevestigt die Wichman IV van Hamaland aan het klooster Hoog-Elten deed, ook op de buurtschap Tuil bij Doorn slaan. Daarin wordt o.a. het volgende rijtje opgesomd: Lienden-Leya (Ter Leede)-Thornas en Thiuli). Dit even als zijsprongetje om te laten zien hoe men in het verleden de namen in oorkondes soms verkeerd interpreteerde.



Folker schenkt ook goederen die op de Veluwe gelegen zijn, te weten in Putten, Drie, Ermelo, Buurlo en verder in plaatsen met onbekende namen zoals Hotseri, Rentelo, Vunnilo, Niutlo, Hornlo, Urthunsula, Dabbonlo, Wardlo, Orclo, Legurlo, Langlo en Archi. De andere goederen van Folker liggen in de Betuwe (insula Batua), in het graafschap van Ansfriid: in Andelst, Slijk-Ewijk, Elden, Getvurdh (Gesperden tussen Dodewaard en Hemmen), Hrineshem en Linterwic.

Verder had hij ook goederen in Hamaland, in Frisia en in de gouw Kinhem in de villa Obbinghem. De goederen in Hamaland worden echter niet bij name genoemd. Alles bij elkaar een hele lijst van goederen die deze Folker of Folkeri tot zijn beschikking had. De grote vraag is nu, wie was deze Folker en hoe kwam hij aan dit grote goederenbezit.

De schenkingsoorkonde van Folker laat ook een hiërarchie in de betekenis van het genoemde bezit zien: de vicus (letterlijk wijk, voorloper van wat zich tot dorp met een centrumfunctie voor de omliggende villae zou ontwikkelen) staat bovenaan, daaronder staat de villa (letterlijk woonhuis, voorloper van wat later vaak een buurtschap werd), de saltus (in het lagere venige gebied liggende bosweide) en het silva (op het hogere zand gelegen houtleverende bos). De aard van het bezit werd bovendien nader aangeduid met mansus ('boerenbedrijf', hoeve) of met comprehensio (ontginning, recent ontwikkeld, nog zonder afdracht). Wat men aan soorten afdrachten diende te voldoen – en daarmee indirect ook welke activiteiten men daartoe ontplooidde – werd in deze oorkonde niet aangegeven. Dat komt echter wel naar voren in de andere twee genoemde lijsten uit de 12e en de 13e eeuw. Er moesten afdrachten worden gedaan in de vorm van akkerbouwproducten (rogge, gerst en haver), vee (zwijnen, schapen), vis (snoek, aal) en wol, kaas, boter en honing. Uit deze opbrengsten kan de conclusie worden getrokken dat er sprake is van een breed opgezet gemengd bedrijf.

Boerderijen werden met houten palen gebouwd en de wanden werden opgevuld met bijvoorbeeld riet tot het moment baksteen beschikbaar kwam en betaalbaar werd. Het veranderende bouw materiaal had ook effect op de verplaatsbaarheid van het gebouw: een houten constructie werd na een generatie vervangen en ook verplaatst; dat was niet meer aan de orde bij verstening. Nadat de eerste baksteenfabricage vanaf het eerste kwart van de 13e eeuw weer in Nederland was geïntroduceerd werden kerken, kloosters en kastelen met baksteen gebouwd, daarna was er pas sprake van verstening van boerderijen. Men begon brandmuren in steen op te trekken gevolgd door andere bouwdelen waardoor een geleidelijke overgang van hout naar steen plaatsvond. Het begin van het gebruik van plaggenbemesting op de Veluwe, in de 15e eeuw, met parallel daaraan de verplaatsing van de boerderijen buiten het landbouwareaal en de geleidelijke verstening van die boerderijen hebben min of meer tegelijkertijd plaatsgevonden.

Voor de eerstvolgende gegevens kunnen we pas terecht bij twee registers, een uit de 12e en een uit de 13e eeuw, respectievelijk uit 1160 en 1280. Het betreft lijsten met afdracht aan de hof van Werden in Putten waarin wordt opgesomd wat en hoeveel aan goederen of geld diende te worden betaald.

In de lijst gedateerd 1160 komen toponiemen voor onmiddellijk gevolgd door persoonsnamen en afdracht van goederen en geld. De in het document opgenomen persoonsnamen hebben hier een betekenis voor de nadere aanduiding van de mansus, voor een kwantificering van de grootte van de mansus of de grootte van de afdracht is deze niet van betekenis. De afdracht wordt genoemd in geld of in natura. De producten die afgedragen worden zijn granen (rogge, haver en gerst), vis (snoek, aal), vee (zwijn, schaap) en, in een enkel geval: wol, honing, boter en kaas.

Op de lijst worden eerst de mansi curtis (de huizen van de hof) genoemd, met een afdracht van 250 modi siliginis (250 mud rogge) en 100 modi avene (100 mud haver). Putten wordt bovendien genoemd met twee maal een 'alio agro' (andere akker) en een afdracht in geld. Daarna volgt een opsomming van de afdrachten per villa: Buchurst, Niutlo, Bekestre, Spriele, Halvenchuson en Northan, telkens in goed of in geld. Onderaan de lijst met toponiemen staat Cleinhorst, waarbij net zomin als bij Putten een persoonsnaam wordt genoemd. Helemaal onderaan de lijst staat 'ipse villicus' (de rentmeester zelf), die blijkbaar werd geacht goederen af te dragen van de 'aelilande curtis' (de gronden van de hof). Die goederen worden vervolgens opgesomd.

Van 855 tot 1160 en tot 1280 is ruim 300 jaar en 425 jaar, ongeveer gelijk aan 12 of 17 generaties. Hiermee wordt duidelijk hoe groot de tijdsperiode is waar geen gegevens van zijn overgeleverd.

In de lijst gedateerd 1280 wordt per locatie en per mansus, nu zonder persoonsnamen te noemen, aangegeven hoe groot de afdracht was. Net als in de twee hiervoor aangehaalde lijsten neemt Putte een speciale plaats in, het wordt hier als 'villicatio' aangeduid, terwijl bij de andere locaties geen kwalificatie is opgenomen anders dan mansus. Per locatie per mansus aangegeven wat de afdracht was. Het komt wederom neer op afdracht in geld of in goederen in de vorm van agrarische producten (rogge, gerst, één keer haver en één keer honing), zwijnen en vis (alen, snoeken en haring). In zeven gevallen vond afdracht alleen in goederen plaats, in tien keer alleen in geld en in de overige negen keer vond afdracht in geld en in goederen plaats.

De beschrijving van goederen die werden afgedragen in de lijsten uit 1160 en 1280 geven een beeld van de bedrijfsvoering op dat moment. Ze laten zien dat er in die periode granen werden verbouwd: voornamelijk rogge, daarnaast haver en gerst; dat er vis gevangen werd of in ieder geval in de nabijheid beschikbaar was: paling, haring en snoek; dat er veeteelt was in de vorm van schapen, varkens en een enkel rund; en dat er boter, kaas en honing werd geproduceerd. Een verschil tussen de twee lijsten, is dat in de lijst uit 1160 namen van personen staan, terwijl in de lijst uit 1280 mansi worden genoemd. In 1160 wordt de afdracht berekend per individu, in 1280 per mansus.

Het beschermde land draagt de naam Erckemedede, later Arkemheen. Als grensplaats tussen het bisdom Utrecht en het Hertogdom Gelre heeft Nijkerk veel te lijden van oorlogsgeweld en in 1412 wordt het dorp verwoest. Hertog Reinolt IV van Gelre verleent Nijkerk als vergoeding voor de schade op 27 maart 1413 stedelijke vrijheid en rechten Nijkerk, nu een Gelderse stad, wordt na enige tijd met een gracht omringd. Drie poorten geven toegang tot de Vest, voor stadsmuren heeft vermoedelijk het geld ontbroken. Spoedig daarna moet Nijkerk het ontgelden in de Utrechts-Gelderse oorlogen en brandt in 1421 de kerk af. Het duurt tot 1461 voordat men kan beginnen met de herbouw. Na periodes van oorlog en vrede treft de stad in 1540 een nieuwe ramp: bij een stadsbrand gaan bijna alle huizen in vlammen op. Maar het jaar 1636 wordt ook gekenmerkt door de pest waaraan ongeveer de helft van de bevolking sterft.

In 1280 kom je XIIIe eeuw In Sprile. Mansus ibidem XII denarios Ipse villicus de Manso desolato XXI denarius tegen (vertaald). De Sprile. (bij Puthen) Daar gaan we 12 pence door. 21. Hij is de rentmeester van de boerderij en betaald een geïsoleerd nummer tien.

Hij is de rentmeester van de Manso Manso desolaat op dezelfde plaats 12 pence. Manso desolato betekend verlaten goed, daar was dus geen bewoning meer. De grond werd nog wel gebruikt en men betaalde daar 21 denarie voor.

Historie (1200?)

De naam Spriel komt voor in de vroegste lijst van bezittingen van de abdij van Werden. Deze abdij, gesticht eind 8e eeuw, had vrij veel bezit in het noorden en oosten van Nederland. Spriel omvatte in de Middeleeuwen een aantal boerderijen, waaronder Crachtighuizen, Middelwijk (of Peppelboomen), de Pol, (of Poele), Ridderspol, de Kuiten (of Coyt) en Deurnekiek (of Klein Spriel). Het bij de nederzetting behorende bosgebied was het Spreilderbos. Groot Spriel, ook wel Veltwijck genoemd, wordt in de 14e eeuw vermeld als hertogelijk bezit (hertogdom Gelre).

Het Speulder- en Sprielderbos is een echt oerbos. De groten eikenbomen zijn knoestig en deels met elkaar vergroeid, waardoor het bos heel bijzonder aandoet. Naast de kromme, vergoeide bomen bestaat Boswachterij Speulder- en Sprielderbos uit nog twee soorten bossen, je vindt er namelijk ook een het donkere bos' met douglas- en fijnsparren en het 'lichte bos' met dennen en berken. Door de grote hoeveelheid bos zijn er ook veel verschillende soorten dieren te vinden. Je vindt er onder andere dassen, edelherten, wilde zwijnen en slangen.

In het Speulder- en Sprielderbos vind je ook het 'Solse Gat'. Dit is een diepte kuil, die in de ijstijd al is ontstaan door een draaikolk in gletsjerwater.

Door het uitgraven van leem is het gat nog verder uitgediept.

Vanaf begin 13e eeuw ontstonden in de Nederlandse zandgebieden markegenootschappen, ook wel maalschappen genoemd. Het Sprielderbos was zo'n maalschap, evenals het Putterbos. Wegens het gemeenschappelijk belang vormden beide bossen in 1597, met een totale omvang van circa 900 hectare, een gezamenlijk beheer. Het bos bestond grotendeels uit eikenhakhout (akkermaalshout) en delen opgaand eiken- en beukenbos (boombos).

Een malegenootschap werd geleid door een bestuur met gedeputeerden onder leiding van één of meerdere holrichters. Alleen de leden van het genootschap (geërfden) mochten, onder voorwaarden, gebruik maken van het bos (vruchtgebruik) en hadden medezeggenschap over het beheer.

Hofboerderij voor de Abdij van Werden a/d/ Ruhr. In Putten.

ridder **Ioan de Hustede** geb.te Hustede c.1194 overl. te Putten c.1250 huw.te Geseke c.1216 met **N.N.** geb.c.1195 overl....(c.1220 aanwezig in Putten, rentmeester van de hofboerderij in Putten.?).

Uit dit huwelijk

1.**N.von Hustede** geb.c.1218 te Hustede – Geseke – Duitsland.(vertrokken naar Wullenhoven later Nijkerk?).

2.**N.von Hustede** geb.c.1223.? (mogelijk 2^e kind geb. in Putten, vertrokken naar Woudenberg?).

3.**N.von Hustede** geb.c.1227.? (mogelijk 3^e kind geb. in Putten, als rentmeester werkzaam in Putten?).

Abtsgoed Huijstede/Huissteen in Wullenhoven te Nijkerk



Wullenhoven, ook Wullenhoo en Wunnilo, is een buurtschap ten oosten van Nijkerk in de Nederlandse provincie Gelderland.

Het omliggende gebied wordt in 855 genoemd in een Werdense oorkonde waaruit blijkt, dat Wunnilo werd ontgonnen vanuit de Werdense boerderijen in Putten (hofboerderij van ridder Ioan von Hustede) Abdij van Werden.

ridder **Ioan de Hustede** geb.te Hustede c.1194 overl. te Putten c.1250 huw.te Geseke c.1216 met **N.N.** geb.c.1195 overl.

Uit dit huwelijk

1.**N.von Hustede** geb.c.1218 te Hustede – Geseke – Duitsland.(vertrokken naar Wullenhove later Nijkerk?).

N.von Hustede geb.c.1218 te Hustede huw. te Putten c.1245 met **N.N.** geb.c.1220 (zoon van Ioan de Hustede)

Uit dit huwelijk

N. von Hustede geb.c.1248 te Putten.

met N.von Hustede – N.van Huystede omschreven namen zijn aannames, de aktes zijn niet opgetekend en/of verloren gegaan, een lijst uit 1280 van de abdij Werden a/d/ Ruhr wordt alléén de opbrengsten vermeld en géén namen genoemd.

N. von Huystede geb.c.1248 te Putten huw. te Putten c.1275 met **N.N.** geb.c.1251. Als hofhorige boer werkzaam in Wullenhove.

Uit dit huwelijk

N. van Huystede geb.c.1277 te Putten.

N. van Huystede geb.ca.1277 te Putten huw. te Putten c.1301 met **N.N.** geb.c.1280. Als hofhorige boer werkzaam in Wullenhove.

Uit dit huwelijk

N. van Huystede geb.c.1304 te Putten.

N. van Huystede geb.c.1304 te Putten huw. te Putten c.1329 met **N.N.** geb.c.1306. Als hofhorige boer werkzaam in Wullenhove.

Uit dit huwelijk

N. van Huystede geb.c.1343 te Putten

Uitspraak tussen de Proost van Werden en Ingezetenen op Veluwe (1368) vermelding van personen in Putten, niet in Nijkerk.

N. van Huystede geb.c.1343 te Nijkerk.huw.ca.1370 met **Mette?** van Huystede geb.c.1350 overl...

Uit dit huwelijk

N. van Huystede geb.c.1371 te Putten.

N.van Huystede geb.c.1371 overl.1406-1428 te Nijkerk. huw.ca.1394 met **Valleken van Huystede** geb.c.1375 overl.

1459 keln.1458/10 d.d.1459 Valleken wijff to Huisstede

[evenwel is over 1406 tot 1428 niets in het register ingeschreven]

Uit dit huwelijk.

Gerit van Huysteden geb.c.1394 te Putten.

Gerit van Huysteden geb.ca.1394 overl 1474 huw.c.1413 met **Walick van Huystede** geb.c.1395 overl. te Nijkerk 1459

Item Gerrit van Huijsteden abtzman abtsgued dienstvrij. ([GA HERTOOG] inv. nr. 2690, register horige personen en goederen 1459-1474).

Keln.1458/25 d.d.1459: Wallicken wijff to Huistede.

De gegevens uit het Staatsarchiv zijn in druk verschenen van de hand van E.L. Steinmeier, Het register van de overleden keurmedigen van de Kelnarij van Putten, klooster Abdfinghof te Paderborn 1389-1681 en uitgegeven door de Vereniging Veluwe Geslachten

Uit dit huwelijk.

1. **Filus Goerd van Huystede** geb.te Nijkerk c.1414 overl.1484 te Nijkerk (*Filus = Zoon*).
2. **Walike van Huystede** geb.....te Nijkerk overl.1491 te Nijkerk.
3. **Henrich van Huystede** geb.....te Nijkerk overl.1505 te Nijkerk (*Keln.1505/33 Henrich van Huisteden*).

Filus Goerd van Huystede geb.te Nijkerk c.1414 overl.1484 te Nijkerk huw.c.1435 met **N.N.** *keln.1484/36 Filius Goerds van Huistede*

Uit dit huwelijk.

1. **Lizabets van Huyssteden** geb.c.1436 overl.v.1 juni 1455 *vlg.huw.brief* met **Gerit Willemsz.**wnd te Harderwijk.

Transcriptie:

Pinksteren octaaf (Juni 1) d.d. 1 juni 1455

Voor u staat Aelt van Harderwijk bekende van de "nobele" Gerit Willemsz. dat hij aan Walike van Huyssteden voldaan heeft van 200 rijdergulden verminderd van de 300 rijdergulden. Als Walike schuldig was, niet akkoord te gaan met de Huwelijkse brief die Gerit Willemsz. Had voorgeschreven en is aangekomen voor het overlijden van Lizabets van Huyssteden, waarbij Walike van Huyssteden een stiefmoeder placht te wezen en Walike aangeeft nog 100 rijdergulden van Gerit Willemsz. te ontvangen na mei 1455 zoals hij dat nog verschuldigd was, waarbij Coip van Evelt zich zal bedenken, maar hij geloofd Gerit ook niet, dat Walike daar niet onder zal lijden incl. de andere erfgenamen van Lizabeth en hij plaatste zijn huis als onderpand waar hij woont in de hoogstrate te Harderwijk. Marge: Voor u staat Walike een zus van Goert het is volledig opgelost: aankondiging 1456.

(Goert was getrouwd en had een dochter Lizabets, de vrouw van Goert is overleden, zijn zus Walike was een stiefmoeder voor Lizabets, Lizabets had een huwelijksaanzoek van Gerit Willemsz.uit Harderwijk, waarbij het rechtsgeldig werd, Lizabets komt te overlijden waarbij de erfgenamen van Lizabets van Gerit Willemsz.geld konden ontvangen.)

Walike van Huystede geb..... overl.1491 te Nijkerk huw.? *Nonagesimo primo in Putten [= 1491] (keurmede) Walicke van Huistede*

Uit dit huwelijk.

1.....?

Henrich van Huystede geb..... te Nijkerk overl. 1505 te Nijkerk huw.ca.1460 met **N.N.** *Keln.1502/33 blz/33 dd.1505:*

Uit dit huwelijk.

Henrich van Huisteden (1505 Nijkerk 1505)

Anno 5. [= 1505] (Keurmede)

1. **Rijck van Huystede** geb.te Nijkerk c.1463 overl.n.1526 te Nijkerk.

Rijck van Huystede geb.c.1463 overl. n./1526 huw. met **N.N.**

Uit dit huwelijk.

1.**Andries van Huysstede** geb.c.1493 overl.n.1532.

2.**Henrick van Huissteen** geb.c.1503 overl..

Henrick van Huissteen geb.c.1503 overl..huw. met **N.N.**



*Boerderij Huissteen Oldenaller is een zeer oud erf, dat zeker al van voor 1546 dateert!
Een steeg die later zal uitgroeien tot de Oldenaller Allee komt in 1533 ter sprake als er in het gericht te Putten een rechtszaak over gevoerd wordt (0203-25-0170 en 206). Gerrit Willems geeft aan dat deze steeg door de eigenaren van Oldenaller gekocht is van Wildemansgoed. Wildemansgoed is later boerderij de Poort gaan heten en ligt bij het begin van de Oldenaller Allee. Gerrit wil weten of hij als pachter recht heeft op de naastliggende houtwal. Hij is overigens geen pachter van Wildemansgoed zelf, maar pacht het goed van Henrick van Huissteen aan het eind van de steeg. Huissteen De naam slaat op zowel de boerderij als de landerijen. In 1611 wordt gesproken over 'vier mergen (land) genant die Huyssteen.'*

Andries van Huysstede geb. te Nijkerk / Wullenhove c.1493, tr.in kerk te Nijkerk overl.n.1526 te Nijkerk met **N.N.**

Uit dit huwelijk:

Veetell. 1526: 6 prd, 9 ko, 8 pig, 50 scha, 1 vk.

1.**Reyner van Huysstede** (Huissteen) geb.te Nijkerk1525 overl. 1576 te Nijkerk tr.1546 in kerk te Nijkerk met **Greta Reyners Leisborn** geb.1495 overl. te Nijkerk 1576 j.dr.van Pastor Andreas Leisborn geb.ca.1460.

Huisstede, Reiner van 1576

vrijgekocht als hofhorige boeren.

Neoclesiae obijt REIJNER VAN HUISSTEDe, sed vivus emit cornedam suam et uxoris suae quae etiamnum vivit a patre ANDREA(S) LEISBORN antecessore meo. Actum 15 Martij Anno 1562 huius rei vidi syngraphen ipsius p(atre) ANDREAE. Gestorven Reyner van Huijstede, die tijdens zijn leven zijn keurmede (af)kocht en ook die van zijn vrouw, zij leeft nu nog bij Andreas Leisborn (haar vader)

1532 Item Huijsstede he(e)ft Andries van Huysstede ind hy ind syn wyff syndaer beide onhorich na ind syn averkomen myt den abt dat sy beide oer dynstrecht sullen beholden ad vitam. des sullen sy beide na oeren doet ellicx den Abt geven iij goltgulden ind vuer oer ongehorsamheit sullen sy geven iij goltgulden op Martini ind petri te betaelen ind vort ist bededynckt dat hy syn olsten soon bynnen twe iaeren horich na den guet vurscr.

Maken sall off storf die olsten so sal hy die neste soon of dochter daer na horich maken by eynen pene van xxv olde schilt ht. xij goltg. p filium sin Reynere ([GA] 0001 Graven en Hertogen, inv. nr. 128).

1546 *Possedit quondam Reijner van Huijsstede cum uxore Greta Reijner sese mancipavit et post puerperium sese mancipaturam promisit in iudicio curiali ao 1546 quæ promiso acceptate est cum conditione, ut si in puerperio moreretur non modo cormeda solveretur sed et proles superstes sit mancipi: Greta post puerperium sese mancipavit, et utriusque cormeda redempta est. Lege lib. Luna fol. 59 hujus rei litteras in Transumpto novo fol. 159 ([GA AKP] inv. nr. 268).*

2.**Brandt van Huisteen** geb.te Nijkerk c.1525 tr.In de kerk te Nijkerk met **N.N.**

3.**Gijsbert van Huisteen** geb.te Nijkerk c.1526 huw.met N.N.

4.**Gerrit van Huysstede** geb.Nijkerk c.1533 tr.in de kerk te Garderen ca.1570 met **Gerritgen Lubberts van Wencum** geb.c.1549 te Wencum / Garderbroek, overl. 1583 te Nijkerk j.dr.van Lubbert Evertsz van Wencum en Gerritgen Wolter Meeuws

3.**Gijsbert van Huisteen** geb. te Nijkerk c.1526 huw.met **N.N.** een tak van deze familie komt uit bij **Maesje Everts. van Huijssteijn** geb.v.1664 te Amersfoort overl.n.1721. huw.31-05-1669 te Amersfoort met Jacobus van Dolre. overl. 1671? De familie tak van Dolre, gaat terug naar Jan (Bastaard) van Dolre geb.ca.1310, zijn vader was Willem III Graaf van Holland geb.1287 overl. 08-06-1337.

Willem III van Holland:

Willem de Goede (1287 – Valencijn, 7 juni 1337) was, van 1304 tot aan zijn dood, als Willem I van Henegouwen graaf van Henegouwen, en als Willem III van Holland graaf van Holland en Zeeland. Voordat hij zijn vader opvolgde nam hij als zeventienjarige deel aan de Slag bij Zierikzee in 1304 tegen het graafschap Vlaanderen. Hij volgde in 1304 zijn vader, graaf Jan II van Avesnes, op als graaf van Henegouwen, Holland en Zeeland en zette de strijd met de Vlaamse ervvijanden met wisselende hevigheid voort tot de Vrede van Parijs (6 maart 1323), waarbij de graaf van Vlaanderen van alle leenheerschappij over Zeeland Bewestenshelde afzag. Inmiddels had hij zich weten op te werpen tot de feitelijke meester in het Sticht Utrecht, terwijl hij verderging met zijn macht over Friesland uit te breiden.

Onder de vorsten van de Nederlanden gold Willem als de invloedrijkste bondgenoot, door huwelijksallianties of op andere wijze. Zo wordt hij wel de schoonvader van Europa genoemd. Lodewijk IV van Beieren, die zijn verkiezing tot Rooms-koning mede aan Willem te danken had, trad in 1324 in het huwelijk met diens dochter Margaretha, terwijl de jongere dochter Johanna aan de Gulikse troonopvolger, Willem van Gulik, werd uitgehuwelijkt. Eduard III kon zich met zijn hulp van de Engelse troon meester maken en huwde zijn derde dochter, Filippa van Henegouwen, op 29 mei 1328. Hoewel Willem in 1305 in het huwelijk was getreden met Johanna van Valois, een nicht van koning Filips IV van Frankrijk (ze was een dochter van Filips broer Charles van Valois en zuster van de latere koning Filips VI van Frankrijk), belette hem dit niet als vertegenwoordiger van de Engelse vorst op te treden bij pogingen om de vorsten in de Nederlanden tot

een anti-Franse coalitie over te halen. Zijn streven naar pacificatie in het binnenland bezorgde hem bij latere geschiedschrijvers zijn bijnaam. Tijdens zijn regering werden de trossen en de kanselarij doeltreffend ingericht, terwijl de effectiviteit van de grafelijke raad toenam.

Een bastaard kon het wapen van zijn vader, of moeder, niet zonder meer aannemen zoals wettige kinderen dat wel konden doen. In het wapen moet volgens de regels der heraldiek wijziging of een "brisure" worden aangebracht om de bastaardij te laten zien.

Jan van Dolre heet voluit, Jan Aelman van Holland, hij is geboren rond 1310 en overleden op 16 december 1389 te Valecijn in Frankrijk. Jan Aelman is een buitenechtelijke zoon van Graaf Willem III van Holland en Jonkvrouw N.N. de Moor uit het Brabantse geslacht de Moor. Beroep: Ridder, Baljuw van Henegouwen, Graaf van Holland, Heer van Curies en Devain in Henegouwen, Heer van Woerden, Heer van Schotervlieland, Raad van Henegouwen. Jan Aelman huwde Justine de Gouwer van Goudekerke (overleden 1350), dochter van Hugo de Gouwer. Na haar overlijden hertrouwde hij Mechteld van Wulvenhorst (1320-1401) dochter van Ernst van Wulvenhorst van Sterkenburg. Jan Aelman vergezelde zijn halfbroer, Graaf Willem IV van Holland naar het Heilige Land. In 1352 schonk Graaf Willem V hem landerijen onder Haarlem omdat hij in zijn dienst in Utrecht gevangen had gezeten. In 1356 werd hij beleend met het Huis te Nesse onder Linschoten. In 1372 stuurde Hertog Albrecht, Graaf van Holland, hem naar Frankrijk om te onderhandelen over het huwelijk van de latere Graaf Willem IV met Margaretha van Bourgondië. Hij was lid van de Raad van Henegouwen. Bijzonderheden: Jan Aelman was een bastaardkind van Willem III. Op 27 oktober 1346 werd hij heer van Woerden, aldus aangesteld door zijn halfzuster Gravin Margaretha van Holland. In 1349 werd Woerden ingelijfd door Jan van Arkel, de bisschop van Utrecht. In 1358, nadat Margaretha's oudste zoon Willem V krankzinnig was verklaard, en werd opgevolgd door haar tweede zoon Albrecht van Beieren, verloren Aelman en zijn familie de rest van hun privileges. Zijn bezittingen vervielen aan Albrechts kinderen.

Reyner van Huysstede (Huisteen) geb. te Nijkerk 1525 overl. 1576 te Nijkerk tr. 1546 in kerk te Nijkerk met **Greta Reyners Leisborn** geb. 1495 overl. te Nijkerk 1576 j.dr. van Pastor Andreas Leisborn geb. ca. 1460.

Uit dit huwelijk:

1. **Renger Reynersz. van Huijsteen** geb. te Nijkerk 1555 overl. te Nijkerk.
2. **Woltcker van Huyssteen** geb. ca. 1565.
3. **Arrijs** (Arich-Andreas) **van Huijsteen** geb. te Nijkerk 1569 overl. te Nijkerk v. 03-03-1620.
4. **Griete Reyers van Huisteen** geb. ca. 1557.

Arrijs (Arich-Andreas) **van Huijsteen** geb. te Nijkerk 1569 overl. te Nijkerk v. 03-03-1620 huw. v. 1595 met **Bia Beecks/Beeckmans** overl. te Nijkerk 1599.

Uit dit huwelijk:

1. **Geertgen Aris van Huysteen** geb. 1588 overl. 13-11-1636 (Pest !!)
2. **Rijcker van Huijsteen** geb. 1594.
3. **Grietgen Aris van Huijsteen** geb. 24-10-1596 overl. 13-11-1636.
4. **Bie Aris van Huijsteen** geb. 12-01-1595 overl. 1641.

Geertgen Aris van Huysteen geb. 1588 overl. 13-11-1636 huw. 12-03-1609 met **Henrick Gerritz van Dijrmen** j.m. van Gerrit.

Geerten Aris van Huysteen geb. 1588 overl. 13-11-1636 (Pest!!!) 2e huw. 09-01-1620 met **Frederich Wouters Collert** geb. 1590 overl. 23-08-1636 (Pest!!!).

Uit dit huwelijk:

1. **Otto Collert** geb. 22-08-1616 overl. 17-09-1629.

2. **Judith Collert** geb. 04-02-1621.

3. **Bijtgen Collert** geb. 26-04-1618. (*deze lijn Collert loopt dood!!!*).

15-02-1638. *Bonum Huysstede in Wullenhoo Neoclesiae. 15 februarius solutae sunt ratione boni Huijsstede dua cormedae de possessore Frederich Collert et uxoris eius Gertgen van Huysstede mortuis anno 1636 dederuntque per intercessionem Wolteri Collert ex gratia totum 40 kar. gld. de quibus competit Cormedario sua quota .\.* 6-13-3 ([STAMA 441] 1638).

Vertaald:

15-02-1638. *Bonum Huysstede in Wullenhoo Neoclesiae. Op 15 februari werden twee cormeda's betaald voor het welzijn van Huijsstede uit de bezittingen van Frederich Collert en zijn vrouw Gertgen van Huysstede, overleden in 1636, en zij schonken, op voorspraak van Wolter Collert, in totaal 40 kar. goud. waarvan Cormedarius recht heeft op zijn quotum.* 6-13-3 ([STAMA 441] 1638).



Familieschild zoals het bij CBG is omschreven, dit familieschild is mogelijk na 1648 ontworpen, in 1648 was de vrede van Münster, waarbij Nederland géén onderdeel meer was van Duitsland, dus een zelfstandige Natie, het familie-wapen was van de fam. van Huijstede / van Huissteen in Wulvenhoven gemeente Nijkerk.

Het stelt voor een halve Adelaar (Duitsland) met aan de rechterzijde de fleur de lis (ook fleur-de-lis, fleur-de-lys of 'Franse lelie' wordt gebruikt in de heraldiek, waar ze vooral geassocieerd wordt met Frankrijk.)

De lelie is in de leer der emblemata een symbool van de maagd Maria, van zuiverheid en maagdelijkheid.

Pijl heeft betrekking van, mogelijk het wegschieten van de Duitse Adelaar, Nederland was zelfstandige Natie geworden.

Familieschild:

Zoals het bij CBG is omschreven, dit familieschild is mogelijk na 1648 ontworpen, in 1648 was de vrede van Münster, waarbij Nederland géén onderdeel meer was van Duitsland, dus een zelfstandige Natie, het familiewapen was van de fam. van Huijstede / van Huissteen in Wulvenhoven gemeente Nijkerk.

Abtsgoed Huijstede/Huissteen in Wullenhoven te Nijkerk verkocht 14-04-1688 aan Evert van Morselaer.

14-04-1668 Huystede. 14 Aprilis Goerdt van Thiel et Elbert van Morselaer solverunt pro corneda Evert van Morselaer possessoris van het goett Huijstede ex gratia 50 kar. gld. Pro coquina 1 reichsthaler ([STAMA 441] 1668).

Vertaald:

14-04-1668 Huystede. 14 april Goerdt van Thiel en Elbert van Morselaer betaalden voor de corneda Evert van Morselaer eigenaar van het goett Huijstede uit gratie 50 kar. goud. Voor de keuken 1 rijkshaler ([STAMA 441] 1668).

Griete Reyers van Huisteen geb.ca.1557 overl.n.1590 huw.v.1589 met Heer **Peter Gerrits van Crachtinhuizen** geb.1550.

Uit dit huwelijk:

1.**Reijner van Crachtinhuizen** geb.1589.

2.**Gerrit van Crachtinhuizen** geb.1590.

Reijner Peters van Crachtinhuizen geb.1589 huw. met **N.N.**

Uit dit huwelijk:

1.**Hendrick Reijners van Craegtinckhuijsen**

Hendrick Reijners van Craegtinckhuijsen huw.met **N.N.**

Uit dit huwelijk:

1.**Grietje Hendericx van Crachtichuijsen** erfgename onmondig onder voogdijschap van haar oom Gerrit Franssen.

Voorouders van Crachtinhuizen:

Historie: De naam Spriel komt voor in de vroegste lijst van bezittingen van de abdij van Werden. Deze abdij, gesticht eind 8e eeuw, had vrij veel bezit in het noorden en oosten van Nederland. Spriel omvatte in de Middeleeuwen een aantal boerderijen, waaronder Crachtighuizen, Middelwijk (of Peppelboomen), de Pol (of Ter Poele), Ridderspol, de Kuiten (of Coyt) en Deurnekiek (of Klein Spriel). Het bij de nederzetting behorende bosgebied was het Spreilderbos. Groot Spriel, ook wel Veltwijck genoemd, wordt in de 14e eeuw vermeld als hertogelijk bezit (hertogdom Gelre). Vanaf begin 13e eeuw ontstonden in de Nederlandse zandgebieden markegenootschappen, ook wel maalschappen genoemd. Het Sprielderbos was zo'n maalschap, evenals het Putterbos.

Woltcker van Huysteen geb.te Nijkerk ca.1565 huw.1594 met Griet van Balckenchozen geb.te Nijkerk 1572 overl.v.1606.

Uit dit huwelijk:

1. **Woltcker van Huysteen** geb.te Nijkerk 04-09-1595.
2. **Reinier Wolters van Huysteen** geb.te Nijkerk 05-09-1595 overl.te Amersfoort.
3. **Hendrickgen Wouters van Huisteen** geb.te Nijkerk 1596 huw.10-11-1616 met **Gisebert Gerritz**.geb.1595 J.m.van Gerrit cornelis.

Reinier Wolters van Huysteen geb. te Nijkerk 05-09-1595 overl. te Amersfoort huw.14-05-1615 te Nijkerk met **Aeltgen Heymensdr.**

Uit dit huwelijk:

1. **Grietgen van Hueste** geb.te Nijkerk 21-04-1616.
2. **Heyman Reyner van Huysteen** aktedatum 11-10-1629.
3. **Wolter Reynersz. van Huysteen** geb.te Nijkerk 1628.
4. **Geertruyt Reyniers van Huysteen** geb.te Nijkerk 1626.

Geertruyt Reyniers van Huysteen geb.te Nijkerk 1626 huw.te Zwolle 03-01-1647 met **Sydtse Jellys** geb.te Leeuwarden ca.1620 beroep: Koorderwerker.

Uit dit huwelijk:

1. **Jelys Jellys** geb.te Zwolle 03-1-1647.
2. **Wolter Jellys** geb.te Zwolle 1649.
3. **Andryes Jellys** geb.te Zwolle 12-10-1651.
4. **Wolter Sitsen Sytses** geb. te Zwolle 14-07-1657.
5. **Aaltjen Jellys** geb.te Zwolle 26-04-1659
6. **Andries Jellys** geb.te Zwolle 12-03-1661.
7. **Jelle Jellys** geb.te Zwolle 10-06-1663.
8. **Froukje Jellys** geb.te Zwolle 09-08-1664. *(deze lijn Jellys loopt door!!!).*

Wolter Sitsen Sytses geb.te Zwolle 14-07-1657 overl.1710 huw. te Zwolle 26-09-1682 met **Maerrighien Dircksen**

Wolter is waarschijnlijk naar zijn oom vernoemd (de broer van zijn moeder).

Beroep :” Soldaat onder Captein van der Wayen”.

Aantekeningen : Wolter Sitse als Soldaat.

Toen in 1672 de vijanden van alle kanten onze republiek binnen vielen, woonde Sytse Jelles met zijn vrouw en kinderen in Zwolle. De toen 16 jarige Wolter moet de bezetting door vreemde troepen een doorn in het oog zijn geweest. Met ongeduld zal hij de bevrijding van 1674 hebben afgewacht.

Het is niet bekend, wanneer Wolters zich bij het Staats leger, dat vóór Napoleontische tijd geheel uit vrijwilligers bestond, melde. Maar bij zijn huwelijk in 1682 blijkt hij soldaat in de compagnie van Kaptein Derk van der Wayen te zijn. Deze Compagnie was onderdeel van het regiment van de Friese stadhouder.

vervolg:

de provincie Friesland betaalde het soldij. De negenjarige oorlog verliep voor Wolter met veel garnizoensdiensten in Coevorden en Zwolle. Mogelijk was dit voor Wolter te saai. Toen zijn contract met het Friese regiment was verlopen, tekende hij in ieder geval een nieuw contract met het door Holland betaalde regiment van Luitenant Generaal Hendrik van Delwich. In 1692 werd dit regiment overgenomen door Generaal Lindeboom, die al heel wat krijgsverrichtingen op zijn naam had staan.



Op 10 april 1701 krijgt Wolter de opdracht om zich naar Sas van Gent te begeven, waar de soldaten van Lindeboom, de mariniers van de Baron van Sparre moest aflossen. Over de belevenissen van die expeditie is in "Het Staats Leger" deel VII op blz. 170 te lezen. De Staten van Zeeland wisten hunne Hoog Mogende te overtuigen, dat de provincie "In dese tytsgelegenheit niet meerder van militie ontbloot kond werden", met gevolg dat het 2e bataljon van het regiment van Sparre vervangen werd door het regiment van Karel onder bevel Lindebohm, van Luitenant Kolonel Daniel Cuyck van Meteren. Elke soldaat ontving een uitrusting ter waarde van 10 pond, bestaande uit een hangmat, een rok, een hemd, een paar kousen en een paar schoenen. Het materiaal bevatte 10 korte veldstukken van 3 tb, elk met 100 gezwinde schoten, 80 Friese ruiters, 5000 geprepareerde handgranaten, pioniergereedschap enz. Hoewel vele soldaten vóór de inscheeping deserteerden, was er weinig scheepsruimte; vooral op de admiraliteit van Friesland wees meer mannen aan, dan met mogelijkheid op hare schepen kon geborgen worden.

Voor het regiment Lindebohm waren te Hellevoetsluis drie schepen beschikbaar, die maar de helft van de vier compagnien konden logeren, ende de ander twee haer maer moesten houden op 't verdeck, by nacht, dagh, storm en onweer, dat de voorsz. Militie malkanderen verpackt, verstonck ende verstinkte, dat daar door verscheyde soldaten alrede ware gestorven, ende nog sieck, ende te bedugten stond dat de voorsz. geheele militie soude werden aangestoocken ende geruineert. Na nog enkele Garnizoensdiensten in Willemstad, Bergen op Zoom en Zwolle, krijgt Wolter op 12 februari 1708 opdracht om zich bij zijn regiment, dat al in garnizoen te Meenen in de zuidelijke Nederlande lag, te voegen. De toevoeging in het lidmatenboek "hij alleen" wijst erop, dat het dit keer een krijgstocht betrof. Het was namelijk vrouwen van soldaten niet toegestaan hun egenoot op krijgstocht te vergezellen. Het zou een afscheid voor goed zijn. Het regiment van Karel Lindeboom, nu op sterkte, namelijk 950 man, nam nog dat zelfde jaar deel aan de slag bij Oudenaerden op 8 juli 1708. Daarbij sneuvelden van dit regiment 6 soldaten en werden er 18 gewond. Op 28 september 1708 nam het regiment deel aan het gevecht Wijnendael. Hier sneuvelde 1 sergant en 5 soldaten, maar er raakten 72 soldaten van het regiment, waar Wolter bij diende gewond. Twee jaar later is het regiment van Karel Lindeboom betrokken bij het beleg van de Noord Frans vestiging Bethune. Het beleg begon op 23 juli 1710 en eindigde op 28 augustus 1710 met de inname van Bethune. Tijdens het beleg sneuvelden van het regiment van Lindeboom 47 man en raakte er 98 gewond. Het is niet bekend of Wolter sneuvelde, of dat hij zo zwaar gewond raakte, dat hij aan de kwetsuren overleed. Ook is het mogelijk, dat hij aan een ziekte in den vreemde is bezweken. Het regiment Lindeboom bleef in garnizoen in de veroverde stad Bethune tot 1715. Daarna ging het regiment, met of zonder Wolter, naar Doornik. In 1716 werd het regiment nog overgeplaatst naar Luik om daar tot 1718 te blijven, maar van Wolter Sytses ontbreekt verder elk teken van leven.



Bethune

Sint-Vedastus, bisschop van Atrecht, liet rond 502 hier een kerk bouwen die in de 16e eeuw door keizer Karel V binnen de muren werd heropgebouwd.

De heren van Béthune (toen Bethune) verloren aan het eind van de 12e eeuw hun zelfstandigheid aan de Franse koning. De aartsbisschop van Reims, Willem met de Witte Handen, had van de dood van graaf Filips van de Elzas en de afwezigheid van de Franse koning Filips August (op kruistocht) gebruikgemaakt om Béthune en andere steden van Artesië in te lijven. In Vlaanderen volgde men deze ontwikkeling met veel argwaan. Met de Vrede van Péronne tussen de Franse koning Filips II en Boudewijn I van Constantinopel, graaf van Vlaanderen, werd de stad teruggegeven aan Vlaanderen.

De stad maakte tijdens de Guldensporenslag nog steeds deel uit van het graafschap Vlaanderen. Mathilde van Béthune was gehuwd met Gwijde van Dampierre, graaf van Vlaanderen. Hun oudste zoon, Robrecht III van Bethune, erfde de gebieden van Béthune en Dendermonde van zijn moeder.

Renger Reynersz. van Huijsteen geb.te Nijkerk 1555 overl.te Nijkerk 18-12-1629 huw.ca.1580 met **N.N.**

Uit dit huwelijk

1.**Wolter Rengersen van Huijsteen** geb.te Nijkerk 1580 overl.te Nijkerk 23-07-1636

2.**Grietgen (Grijt) van Huisteen** geb.te Nijkerk 1574 huw.1595 met **Aelt Reyners** geb.1570

Akte: waarbij Aelt Reyners en Grietgen van Huisteen, echtelieden, Kill Reyners en Aeltjen Henricks, echtelieden, het stenen huis en de halve hofstede naast "de Pereboom" overgedragen aan Gijsbert van Twiller en Aeltgen Voet en Gijsbert van Twiller zijn aan hen overdraagt 1612.

3.**Renger van Huisteen** geb.te Nijkerk 1583..

Renger van Huisteen geb.te Nijkerk overl.te Putten1583 huw.met **N.N.**

Uit dit huwelijk

1.**Henrick van Huisteen** geb.te Putten 29-05-1608.

2.**Henrick van Huisteen** geb.te Putten 08-10-1609 (*deze lijn van Huisteen loopt dood.!!!*).

Wolter Rengersen van Huijsteen geb.te Nijkerk 1580 overl.te Nijkerk 23-07-1636 huw.te Nijkerk 23-11-1606 met **Maesien Henrixen van Tinteler** geb. ca.1580 overl.31-10-1645 j.dr.van Hendrik Maesen van Tinteler overl.1582.

Nu een zorgboerderij.!



Tintelersteeg 21 - Tinteler

Gemeentelijk monument - De boerderij Tinteler behoorde tot aan de opheffing van de Kelnarij van Putten in 1803 toe aan het klooster Abdinckhof te

boerderij gaat terug naar de vroege Middeleeuwen. De boerderij heeft een zadeldak met wolfseinden en is met pannen gedekt. In de voorgevel zijn twee grote vensters (12-ruits + 8-ruits - bovenlicht). Aan de rechterzijde van deze vensters is een venster

van een geringe afmeting. Linksvan de grote vensters is een 4-ruitsraam. Al deze ramen zijn van luiken voorzien. Boven de grote vensters op zolderhoogte is een eenvoudig raam. De voorgevel heeft een gesneden daklijst. De linkerzijgevel heeft ter hoogte van het woongedeelte een kelderraam, een deur en twee ramen. Ter hoogte van de deel is een houten staldeur, twee ramen en twee houten stalluiken. De boerderij heeft een van hout opgetrokken achtergevel met daarin een dubbele houten deeldeur. Aan allebei de zijden van de deeldeur is een eenvoudig raam. Linksonder is een houten enkele staldeur en rechtsonder is een houten dubbele staldeur. Het gedeelte van de gevel links van de enkele staldeur is van baksteen opgetrokken. De boerderij is gaaf en vormt een waardevol fraai landschappelijk gebied, hetgeen aan Landgoed Oldenaller toebehoort.

Uit dit huwelijk:

- 1.**Grijtgen Wolters van Huisteen** ged.te Nijkerk 27-09-1607 overl.12-07-1636 (Pest !!!).
- 2.**Rijcket Wolters van Huijsteen**, ged. Nijkerk 10-10-1611.
- 3.**Hendrik Wolters van Huijsteen**, ged. Nijkerk 14-06-1612.

ca. 30% van de bevolking van Nijkerk is in 1636 in de zomer juli, augustus, september overleden aan de Pest !!!

Rijcket Wolters van Huijsteen, ged. Nijkerk 10-10-1611 huw.te Putten 09-07-1637 met **Gerritge Hendricks** geb.v.1615, j.dr van Hendrick Jans.

Uit dit huwelijk:

- 1.**Grietjen Ryckets van Huijsteen** ged.Putten 15-04-1638 overl.ca.1677 huw. te Nijkerk 15-12-1670 met **Jan Kersten** weduwnaar, 1677 hertr. **Hendrickie Gijsberts** uit dit huw. **Kers Jansen** ged.16-07-1676.
- 2.**Wolter Ryckets van Huijsteen** ged.Putten 23-02-1640 overl.te Putten12-10-1651.

Hendrik Wolters van Huijsteen, ged. Nijkerk 14-06-1612 huw.te Nijkerk 20-11-1640 met **Weimtje Claas** j.dr van Claas Peelen,

Uit dit huwelijk:

- 1.**Wouter Hendricks van Huisteen** geb.te Nijkerk 13-11-1642 overl.te Nijkerk 20-09-1688.
- 2.**Aeltien Hendriks van Huijsteen** geb.te Nijkerk 23-11-1644.
- 3.**Maesgen Wouters van Huijsteen** geb.31-10-1645.
- 4.**Cloas Hendrickse van Huijsteen** geb.01-08-1656.

Cloas Hendrickse van Huijsteen geb.01-08-1656 huw.te Nijkerk 29-04-1683 met **Hendrikje Sijmons** geb.1662 overl.v.13-04-1705.

Uit dit huwelijk:

- 1.**Claas Hendricksz.van Huijsteen** geb.te Nijkerk 29-04-1683.

Claas Hendricksz.van Huijsteen geb.te Nijkerk 29-04-1683 huw.te nijkerk 13-03-1705 met **Gerritgjen Hendricks**.

Uit dit huwelijk:

- 1.**Hendrickien van Huijsteen** geb.te Nijkerk 06-03-1707.
- 2.**Hendrik classen van Huijsteen** geb.te Nijkerk 09-09-1708 overl.1708
- 3.**Hendrik classen van Huijssteen** geb.te Nijkerk 25-08-1712 overl.te Nijkerk 15-03-1787.

Hendrik classen van Huijssteen geb.te Nijkerk 25-08-1712 overl.te Nijkerk 15-03-1787 huw.27-03-1735 wed.**Geertruijde van Riesen** geb.1704.

(Diaken Herv.Kerk. huijs, Hendrik van Huijsteen, capitalist 5 kinderen 1knecht 4 haardsteden.)

Uit dit huwelijk:

- 1.**Gerritje van Huijsteen** geb.te Nijkerk 04-01-1736 overl.te Nijkerk 22-07-1815 (*Rentenierster*).
- 2.**Wouterus Hendriksen van Huissteen** geb.te Nijkerk 1737 overl.te Nijkerk 1738.
- 3.**Hendrica van Huijssteen** geb.te Nijkerk 07-01-1740 overl.te Nijkerk 09-12-1817 (*Rentenierster*).
- 4.**Jacob van Huijsteen** tweeling **Jacoba van Huijsteen** geb.te Nijkerk 09-06-1743.
- 5.**Wouterus Hendriksen van Huijssteen** geb.te Nijkerk 1742 overl.te Nijkerk 1812.
- 6.**Claas van Huijssteen** geb.te Nijkerk 1745 Capitalist.

Claas van Huijssteen geb.te Nijkerk 1745 Capitalist.

Claas van Huijsteens: Kolom H: Aantal haardsteden ("Getal der heerdsteden voor so veel de jonkeren huysen, herbergen en de huysen in de dorpen aangaat en ten reguarde van de boere plaatsn of het heele, drieling of halve erven of catersteeden zijn").(H=2) een huijs Claas van Huijsteens 1 capitalist 2 knechts twee schoorstenen.

(Mogelijk wapen behoort bij Claas? - Wapen Huijssteijn / Huyssteyn, één of twee kastelen, toren, huizen, poorten, stadsmuren.)

Wouterus Hendriksen van Huijssteen geb.te Nijkerk 1742 overl.te Nijkerk 1812 huw.02-10-1774 met wed. **Adriana Gemen** (3e huw.) ged.te Zuiderkerk Amsterdam 07-02-1725 overl.te Nijkerk 26-11-1789 Adriana Gemen 1e huw.1757 met Albert ten Wolde geb.te Meppel 1723 overl.1775 uit dit huw.ged. Dina Anthonia ten Wolde 20-06-1762 2e huw. Aart van Nugteren. *(deze lijn van Huijssteen loopt dood!!!)*.

"Het wapenschild van van Huystee(n) is van zilver met 3 lelies geplaatst geule (rood) vergezeld beneden van een vierblad sinopel (groen) waarvan de 4 bladen als schuinkruis zijn gerangschikt. Een wapen als boven komt voor op de lakafdrukken van Wouterus van Huijssteen getrouwd met Adriana van Gemen en van Gerritje en van H.van Huyssteen op een acte van 7.4.1778 te Nijkerk,die zich bevindt in het "Protocolboek testamenten van het ambt Nijkerk" (1771-1808,DL.II), in het Rijksarchief te Arnhem, welke Woutherus van Huijssteen op 17.7.1795 verkozen werd tot schout en richter van Nijkerk en de zoon was van Hendrik van Huijssteen van Rijs en als haar weduwnaar 9.4.1762 te Nijkerk, inventaris van zijn boedel maakte".

Dossiers inzake vorderingen van achterstallige huur of pacht van onroerend goed,

Jan van Staveren contra Wouterus van Huijsteen, dijkgraaf van de polder Arkemheen, ter herroeping van een "kwade schouw" van het Galgengat, ook wel Zandlaand, aan de Rassenbeek, 1786 Wouterus van Huijsteen, weduwnaar van Adriana van Gemen, contra het echtpaar Aalt Woutersen Krup en Dirkje Peters (Grote Flier), 1790

Ille Rekening van W. van Huijsteen, richter van het ambt Nijkerk, over 1798/98, afgehoord 1798. 1 katern



Monumentaal herenhuis, (thans onderdeel van het stadhuis) bestaande uit twee parallel lopende vleugels, waarvan de achterste aan de noordzijde verder uitspringt dan de voorste en driezijdig gesloten is. Voorste vleugel, vermoedelijk 1743. Achterste vleugel, 1770-1772, door architect Bolten. Beide vleugels hebben hoge schilddaken met hoekschoorstenen, die kappen met windvanen dragen. De eenvoudige lijstgevels hebben vensters met twaalf- en vijftienruitsschuiframen. Deuromlijsting met verdiepte pilasters en hoofdgestel. Rijksmonument nummer: 30990 In de raadszaal, geschilderd behang door Cornelis van Leeuwen, 1773. Trap met eiken balusters; rococoschouw met grauwkje. (bron: Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed) Laatste wijziging: 2014-10-12 19:38:37.0

Wouter Hendricks van Huisteen geb.te Nijkerk 13-11-1642 overl.te Nijkerk 20-09-1688 huw.1674 met **Margriet Willems** wnd.
op Kaeijenbeeck te Nijkerk 1674,

Uit dit huwelijk:

- 1.**Hendrik Wouters van Huisteen** ged.te Nijkerk 20-09-1668.
- 2.**Willem Wouters van Huisteen** ged.te Nijkerk 20-03-1670.
- 3.**Jan Woutersen van Huijsteen** geb.te Nijkerk mrt.1672 overl.te Nijkerk 13-06-1716.
- 4.**Willem Wouters van Huisteen** ged.te Nijkerk 1674 overl.07-06-1674.

van Huisteen naar Amsterdam.

Jan Woutersen van Huijsteen geb.maart 1672 te Nijkerk overl.13-06-1716 te Nijkerk huw.11-01-1701 te Nijkerk met **Aaltien Willems** geb.....
overl.19-11-1712.

Uit dit huwelijk:

- 1.**Wouter Jansz van Huijsteen** ged.20-08-1702 te Nijkerk overl.26-09-1772.
- 2.**Willem van Huysteen** 1705-1705.
- 3.**Willem van Huysteen** geb.24-01-1706 te Amsterdam overl.28-02-1779.
- 4.**Hendrik van Huysteen** geb.05-02-1708 overl.13-08-1741.

Willem van Huysteen geb.24-01-1706 te Amsterdam overl.28-02-1779 te 's-Gravenmoer huw.19-06-1740 met **Hendrikje Aalst** geb. 27-12-1711 overl.30-08-1772.

Wouter Jansz van Huijsteen ged.20-08-1702 te Nijkerk overl.26-09-1772 huw.20-12-1729 met **Geertruijd van Crul** geb.01-04-1701.

Uit dit huwelijk:

Beroep: Meester metselaar.

- 1.**Johannes van Huijsteen** geb.te Amersfoort 1731
- 2.**Johannes van Huijsteen** geb.te Amersfoort 28-11-1734
- 3.**Jacobus van Huijsteen** geb.te Amersfoort 18-07-1738 (Weeskamer)

De voogden van de erven van de weduwe Huisteen worden gemachtigd de inkomsten aan hun moeder uit te betalen 25-06-1781

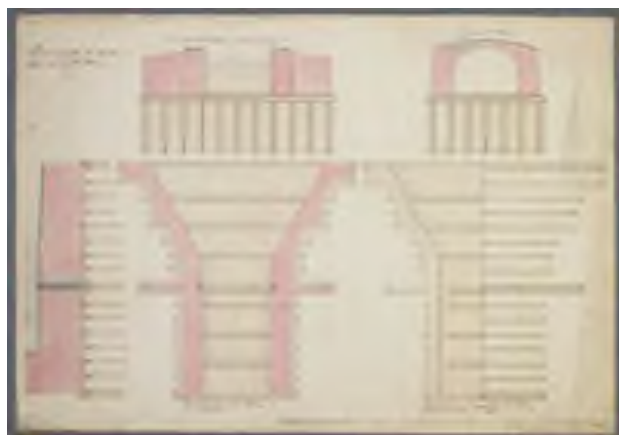
Het verzoek van de voogden van de erfgenamen van Geertruij Cruijl, weduwe van Wouter Huisteen en van de kinderen van Barend Pul

om vastgoed te mogen verkopen, wordt door een commissie bestudeerd 08-02-1779

Amersfoort akte 1759 / 1772 / Weeskamer

Akte van openbare verkoop voor Wouter van Huijssteen aan de singel bij de Andriesstrat, het Pothuisje 1739

Bouwtekening van de schotbalksluis bij de Kleine Koppel te Amersfoort, ook genoemd de Gelderse Balken, omdat de sluis onderhouden moest worden door de Collegien der Exonererende Landen gelegen ten zuiden van de Slaperdijk, 1790.



Afmeting: 41 x 59 cm

Beschrijving: Plattegronden en doorsneden

Techniek vrij: manuscript gekleurd

Math. gegevens: schaal van 50 Amsterdamse voeten

Vorm: 1 technische tekening

Maker: Huisteen

Plaats: Amersfoort

Periode: 1790

Hendrik van Huysteen geb.05-02-1708 overl.13-08-1741 huw.01-09-1730 te Amsterdam met **Jannetje Schuyn** geb.13-05-1697 te Nijkerk overl.23-06-1735 te Amsterdam.

Uit dit huwelijk:

Jan van Huijsteen geb.08-03-1733 overl.18-03-1792 huw.11-02-1757 te Amsterdam met **Jannetje Nieuwenhuysen** geb.21-04-1737 te Amsterdam overl.05-05-1809 te Amsterdam.

Uit dit huwelijk:

1.**Willem van Huijstee** 1757-1812.

Willem van Huijstee 1757-1812 huw.17 april 1778 te Amsterdam met **Marrtje van der Poll** 1746-1811.

Uit dit huwelijk:

1.**Jan van Huijstee** 1778-1779.

2.**Antje van Huijstee** 1779- ...

3.**Jan van Huijstee** 1781-1794.

4.**Tomas van Huijstee** 1783-1860.

5.**Willem Jansz van Huijstee** 1785-1848

6.**Pieter van Huijstee** 1788-1867.

Willem Jansz van Huijstee 1785-1848 huw.26-02-1809 met **Styntje Vliecken** 1788-1838.

Uit dit huwelijk:

1.**Willem van Huijstee** 1809-1837.

2.**Tomas van Huijstee** 1811-1877.

3.**Jacobus van Huijstee** 1813-1814.

4.**Gosewijn van Huijstee** 1814-1818.

5.**Anthonie van Huijstee** 1816-1879.

6.**N.van Huijstee** 1818-

7.**Geertruy van Huijstee** 1819-1821.

8 **N.van Huijstee** 1821-

9.**Geertruy van Huijstee** 1823-1852.

10.**Maria Catharina van Huijstee** 1826-

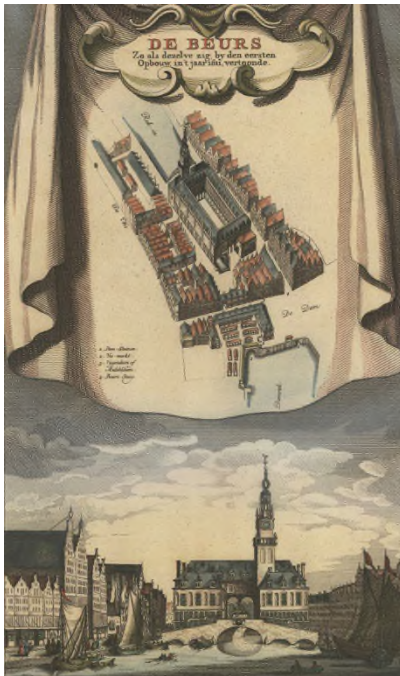
11.**Jan van Huijstee** 1827-1874.

Meesterfraudeur Rutger Vlieck:

(mogelijk verre familie van Syntje Vliecken) Boekhouder Rutger Vlieck lichtte zijn werkgever, de Wisselbank, voor zo'n driehonderdduizend gulden op.

Een enorm bedrag, ook in die tijd. De fraude kwam aan het licht in 1672. In dat 'rampjaar' vielen Frankrijk, Engeland, Münster en Keulen de Republiek aan.

Door de klanten werd veel geld opgenomen: de bank kreeg waarschijnlijk liquiditeitszorgen. Vlieck bleek sinds 1657 op grote schaal 'malitieuze afschrijvingen' te hebben gedaan. Ter dood veroordeeld: Rutger Vlieck bekende op 18 april 1673 zonder dralen zijn misdaden. Hij werd ter dood veroordeeld. Met een zwaard werd zijn hoofd afgehakt. Al zijn goederen werden geconfisqueerd. De boedel werd failliet, desolaat, verklaard. De zoon van Vlieck werd twee weken na de executie van zijn vader begraven. Pleegde hij zelfmoord? Wolffert, de broer van Rutger Vlieck, woonde sindsdien in Wijk bij Duurstede, een vrijplaats voor schuldenaren. De schande voor de familie was groot: zij ging voortaan Boelens heten, naar de familienaam van Vliecks vrouw. Wisselbank: De Amsterdamse Wisselbank was sinds zijn oprichting in 1609 gevestigd in de kelder van het stadhuis, nu het Paleis op de Dam. De bank nam allerlei soorten munten en



(vervolg:)

klompjes goud en zilver in bewaring. De inlegger kreeg een tegoed in bankguldens. Op die manier werd de Noord-Nederlandse handel voorzien van waardevaste munten. Als girobank verrichtte de bank overschrijvingen van de rekening van de ene naar de rekening van de andere klant. In 1794 bleek de bank voor miljoenen guldens illegaal krediet verstrekt te hebben aan de Verenigde Oost-Indische Compagnie. Dat luidde het begin van de ondergang van de bank in. In 1820 sloot de Wisselbank.



Willem van Huijstee geb.04-05-1809 overl.11-05-1837 huw.07-11-1832 met **Elisabeth Johanna Plantinga** geb.19-05-1811 overl.1890.

Uit dit huwelijk:

1.**Wilhelmina Christina van Huijstee** geb.22-06-1835.

2.**Willem van Huijstee** geb.19-09-1837 overl.25-02-1897.

Tot zover.

Niet alle van Huijstee's zijn vermeld, maar voor de geschiedschrijving misschien wel de belangrijkste.

Terug naar Nijkerk anno 1525

Brandt van Huisteen geb.te Nijkerk c.1525 tr.In de kerk te Nijkerk met **N.N.** (*rooms kath.*)

Uit dit huwelijk:

1.**Aelt Brandtz van Huisteen** geb.1550 overl.05-02-1634.

Aelt Brandtz van Huisteen geb.1550 overl.05-02-1634 huw.v.1575 met **Wychmoet van Coot.** geb... overl....

2e huw 15-12-1611 met **Bijtgen Lubbertz.Henricks** j.dr. van Lubbert Henrick.

Uit dit huwelijk:

1.**Brandt Aeltzen van Huisteen** geb.1574 overl.05-04-1632 (*deze tak volgen we nu.!!!*).

2.**Aris Brandtzen van Huisteen** geb.12-03-1609 overl.14-11-1636. (*deze tak loopt door tot 1636.!!!*).

3.**Gertgen van Huyssteen** geb.v.1600 (*deze lijn van Huyssteen loopt dood.!!!*).

Aris Brandtzen van Huisteen geb. te Nijkerk 12-03-1609 overl. te Nijkerk 14-11-1636 tr.ca.1633 te Nijkerk met **Margrietje Elbers** geb.ca.1612 overl.1636, zuster van **Henrick Elbers** overl.ca.1663.



Het schilderij van de regenten van het weeshuis, gemaakt in 1645 door Johan Breker. Vl.n.r.: Steven van Delen, ds Albertus Nyenhuys, Jacob van Tielen, Gijsbert RiJks Hoolwerf, Reyner Reyners en Lambert van Huedt.

Waar het hart vol van is ... Pest !!! (1636)

In 1636 op 14 november stond ds Albertus Nyenhuys voor de deur van het huis van **Aris Brants van Huysteen** en zijn vrouw **Margrietje Elberts**, die beiden op sterven lagen vanwege de 'contagieuse of de bedroefde sieckte, die men gemeenlijk noemt de peste'. Als ziekentrooster wilde hij bij schapen zijn, maar uit lijfsbehoud bleef men voor de open deur staan. In het bijzijn van Jonker Philips van Vorstenburch en Jan Pelen en de broer van de vrouw **Henrick Elberts**, moest hij daar hun uiterste wil aanhoren en laten vastleggen. In het geval dat hun enig dood stierf, schonken zij de armen van Nijkerk 500 carolus guldens en een morgen veengrond, 'overdenkende de broosheyt haerer menscheijcken levens ende datter niets sekerder is dan de dood'. De dood lag veel dichterbij het leven dan tegenwoordig. Grote uitersten kwamen dan ook voor. De rouwmaaltijd na de begrafenis ontaardde vaak in een dronkemans gelag. Men had het rouwkleed nog niet uit of men moest alweer een bruiloftskleed aantrekken an de broosheid van het leven veroorzaakte ook veel ongebondenheid aan de ene kant en een opwekking tot godsdienstig leven aan de gedachte andere kant. Vertederde harten leidden vaak tot de edelste daden. De daad van Aris Brants en Margrietjen was de aanzet tot een veel grotere weldaad, die door **Ds Nyenhuys** van harte werd gestimuleerd.

Brandt Aeltzen van Huisteen geboren te Nijkerk 1574 overleden te Nijkerk 05-04-1632 trouwde te Nijkerk 02-11-1600 met **Lijsbeth** (Lysebetchgen)

Willems geboren 1578 overleden te Nijkerk 08-05-1660 j.dr. van Wilhelm Aertzen.

zie pag 208

Uit dit huwelijk:

1. **Stephen Brantzen van Huisteen** geboren te Nijkerk 15-11-1601.
2. **Andrees Brantzen van Huisteen** geboren te Nijkerk 10-04-1603.
3. **Aert Brantzen van Huisteen** geboren te Nijkerk 05-08-1604 overleden te Nijkerk 05-02-1634.
4. **Geert Brantzen van Huisteen** geboren te Nijkerk 17-05-1607 overleden 23-12-1654 trouwde met **Hendrick Gerrits** overleden 22-10-1688.
5. **Rijckgen Brantzen van Huisteen** geboren te Nijkerk 12-05-1608.
6. **Wilhelm Brantzen van Huisteen** geboren te Nijkerk 17-08-1609 overleden te Nijkerk 30-09-1636 Pest???
7. **Wijchmoed Brantzen van Huisteen** geboren te Nijkerk 06-10-1611 overleden te Nijkerk 28-09-1636 Pest???
8. **Rijckgen Brantzen van Huisteen** geboren te Nijkerk 01-10-1612 overleden te Nijkerk 06-10-1636 Pest???
9. **Rotgen Brantzen van Huisteen** geboren te Nijkerk 09-03-1615.
10. **Wichmodt Brantzen van Huisteen** geboren te Nijkerk 09-05-1616 trouwde 18-06-1651 met **Peel Aeltzen Weiman**.
11. **Geertgen Brantzen van Huisteen** geboren te Nijkerk 07-10-1618 trouwde 08-07-1642 met **Goossen Gerritsz.** j.m uit Stoutenburg.
12. **Rotger Brantzen van Huisteen** geboren te Nijkerk 09-08-1619 overleden te Nijkerk voor 1622.
13. **Rijckgen Brantzen van Huisteen** geboren te Nijkerk 31-08-1620.
14. **Aert Brantzen** geboren te Nijkerk ca.1624 *(deze tak gaat naar Stoetwegen-Naarden- Nederhorst Den Berg!!!)*.
15. **Aldt Brantzen van Huisteen** geboren te Nijkerk 02-01-1625 overl. 23-03-1671? huw. te Nijkerk met **N.N.**
(deze tak volgen we nu gaat naar Amsterdam).
16. **Rotger Brantsen van Huijsteen** geboren te Nijkerk 1628 overleden te Nijkerk 26-06-1667 *(deze tak gaat naar Zuid-Afrika).*

Nijkerk – Amsterdam anno 1625

Aldt Brantzen van Huisteen geb.te Nijkerk 02-01-1625 overl. 23-03-1671? trouwde te Nijkerk met **N.N.**

Uit dit huwelijk:

1. **Aerd Aeltsen van Huijssteen** geb.te Nijkerk ca.1652.

Aerd Aeltsen van Huijssteen geb.te Nijkerk ca.1652 tr.11-11-1677 te Nijkerk met **Goutje Aerts** (Aarts) **Schouten**.

Uit dit huwelijk:

Aerd Aeltsen van Huijssteen geb.te Nijkerk ca.1652 tr.11-11-1677 te Nijkerk met Goutje Aerts (Aarts) Schouten

1. **Aelt Aeltsen van Huijssteen** geb.te Nijkerk op 21-11-1678.
2. **Aalt Aeltsen / Aelt Aertsen** geb.te Nijkerk op 19-06-1680.
3. **Arendt Aeltsen van Huijssteen** geb.te Nijkerk op 15-01-1682 overl. te Amsterdam in 1756.
4. **Lubbert van Huysstee** geb.te Nijkerk op 28-10-1683.
5. **Killiaan van Huysstee** geb.te Nijkerk op 05-11-1685 overl.v.1693.
6. **Elbertie van Huysstee** geb.te Nijkerk op 05-06-1687 overl.v.1689.
7. **Elbertie van Huysstee** geb.te Nijkerk op 21-04-1689 overl.v.1698.
8. **Killiaan van Huysstee** geb.te Nijkerk op 05-11-1693.
9. **Elbertie van Huysstee** geb.te Nijkerk op 05-06-1698.

– 14-1-1684: *Aert Killen van Huijsteen en Geurtjen Aerts Schouten hebben volgens zegel en brief in dato den 14 januarii 1684 getransporteert en opgedragen aen haer broeder Anthonij Aerts Schouten en Anna Willems, echteluijden en vierde part van d'eene helfte en een vijfde part van de andere helfte van haer hujs, hof, hofsteede en berg staende op Cingel.Reg.ten prothocolle den 14e januarii 1684 ([GA PROT] inv. nr. 877,Nijkerk dorp,fol. 39).*

12-10-1693 *Twee mergen aan de Blekerwegh gelegen toebehorende Antonij Schouten en Jannetgen (sic!) Jelis van de Flier, eghteluijden.*

Arendt Aeltsen van Huijssteen geb.te Nijkerk op 15-01-1682 overl. te Amsterdam in 1756 tr.1706 te Amsterdam met **Gerritje Rengerink** geb.ca.1672 overl.1756 te 's-Gravenmoer.



*Persoonlijke gegevens van Arendt Aeltsen van Huijssteen beroep Meester Broodbakker:
Albert van Huijsteen / Gerritje Rengering wonende op de Heeregragt te Amsterdam.*

Uit dit huwelijk:

1. **Willem van Huijsteen** geb. te Amsterdam 28-07-1707 overl. te Amsterdam (*Wester Kerk*) op 26-11-1757
2. **Arent van Huyssteen** geb. te Amsterdam ca.1710 overl.03-04-1751.
3. **Albertus van Huijsteen** geb. te Amsterdam 25-03-1711 overl. 06-07-1748 doop op 25 maart 1711 te Amsterdam (*Noorderkerk.*)
4. **Abraham Huijsteen** geb. te Amsterdam 16-08-1713 overl. 14-11-1727.
5. **Gerardus van Huystee** geb. te Amsterdam 01-04-1716 overl. 05-04-1716.

Arent van Huyssteen geb. te Amsterdam ca.1710 overl.03-04-1751 ondertrouw op 18-08-1730 te Amsterdam met **Catharina van der Weijden**.

Arent van Huyssteen man / Noord-Nederlands (school) uitgever: Werkzaam in Amsterdam 1731 - 1754 1733: 'in de Beursstraat, bij den Dam'; 1737-1743: op 't Rokkin op de hoek van de Gapersteeg'



Arent van Huyssteen 1748/1748. Rijksmuseum. Uit de collectie van ...*Huyssteen verhaalde my toen, hoe hy aan zyn Vriend beloofd had, ... varende met de beurtman van Delft naar Middelburg. t'Amsterdam by Arent van Huyssteen, ...By Arent Van Huyssteen, Boekverkooper, op t Rokin, op de hoek van de ... pr./bsr.: Huyssteen, Arent van (Amsterdam) Ill Willink, Daniël. Op 12 november 1743 adverteert Arent van Huyssteen voor het eerst, in de Amsterdamse Courant, voor de op dat moment reeds verschenen delen van de ..Om een drukker, uitgever of boekverkoper te vinden kunt u door de lijst ... Huissteen, Gerard van, Huyssteen, Gerard van, Amsterdam ... Huyssteen, Arent van. Register van boeverkopers, drukker, plaatdrukkers, plaatsnijders en papier- en pennenkopers. 377. Blom ..Huyssteen, Gerard van, Amsterdam 159,165.*

Arend van Huyssteen Uitgever Rokin Amsterdam Baptism. Uitgave van de boeken in het Rijksmuseum!

Enkele teksten van Arend van Huyssteen.

Persoonlijke gegevens van Arend van Huyssteen beroep drukker / boekhandelaar te Amsterdam / enkele leden van de latere Compagnie van Achten Gerrit Tielenburg, Arend van Huyssteen, Jan Roman de Jonge en Steven van Esveldt, werkt in de late jaren '30 (1730) samen, zoals blijkt uit hun gezamenlijke advertenties voor gekocht fonfs dat tijdelijk goedkoop werd aangeboden. In de Amsterdamsche Courant van 2 juni 1739 adverteerde Van Huyssteen samen met Van Esveldt (als by inkoop zynde matig geworden) voor de Nauwkeurige beschryvinge van de Caep de Goede Hoop, dat tot 1 juli werd afgeleverd voor tien gulden en dat daarna weer achttien gulden zou gaan kosten. Dit type advertentie verscheen van nu af regelmatig en groeide gestaag in aantal. Ook voor de Algemene Historie van J.B.Bossuet, die Van Esveldt samen met Arend van Huyssteen, door inkoop was machtig geworden, werd in 1749 geadverteerd voor de "drie Deelen uitmaakende 2062 Paginaas 'voor twee gulden en tien stuivers in plssts van vijf gulden Arend van Huyssteen | Dijkdoorbraak bij Elden, 1740, Arend van Huyssteen, Steven van Esveldt, 1741 | Watersnood bij het doorbreken van de dijk bij het dorp..... Arend van Huyssteen, 1738. Voor meer over dit in de achttiende eeuw zeer geliefde geme zie... (2 delen), Amsterdam: Arend van Huyssteen, 1737. Daniel Willink en Gerrit Schoemaker (red.), Amstellandsche Arkadia, of beschryving van de gelegenheit....Huyssteen, Arend van. Eeuw: 18. Land: Nederland. Stad: Amsterdam. Periode: (1733-1750). Variant: Huissteen, Arend van. © Copyright Universiteitsbibliotheek .Huyssteen, Arend van, Huissteen, Arend van, Amsterdam · Huyssteen, Gerard van. Zie: Huissteen, Gerard van · Huytink, Jan · Haarlem · Huyzing, Lubbartus. Portret van Friedrich Adolph Lampe. Hendrik Pothoven,

Uit dit huwelijk:

- 1.**Gerard van Huyssteen** geb.28-09-1731 te Amsterdam (Oude Kerk) overl.04-06-1761 (*Uitgever: van 1750 tot 1759*).
- 2.**Maria van Huyssteen** geb.22-02-1733 te Amsterdam overl.20-01-1742.
- 3.**Willem van Huyssteen** geb.21-08-1735 te Amsterdam overl.03-10-1743
- 4.**Catharina jacoba van Huijsteen** geb.30-08-1737 te Amsterdam overl.22-05-1749 te Amsterdam (*begraafplaats Wester Kerk en Kerkhof.*)
- 5.**Albertus van Huysteen** geb.25-02-1739 te Amsterdam overl.11-05-1745.
- 6.**Margareta Huysstee** geb.11-12-1740 te Amsterdam overl.17-07-1745.
- 7.**Johanna van Huijsteen** geb.19-06-1743 te Amsterdam over.17-07-1745.
- 8.**Jan van Huijsteen** geb.21-04-1745 te Amsterdam overl.07-10-1747.
- 9.**Catharina Jacoba van Huijsteen** geb.08-10-1749 te Amsterdam.

Gerard van Huyssteen geb.28-09-1731 te Amsterdam (Oude Kerk) overl.04-06-1761 trouwt. 14 juni 1752 te Ouderkerk **Johanna Catharina Kroll** geb. 1724 overl.14-07-1762. Volgde zijn vader Arent als drukker / boekverkoper op.
(*Boete op 14 juni 1752 te Ouderkerk-Gerard van Huijsteen Bruidegom / Johanna Catharina Crol Bruid.*)

Uit dit huwelijk:

1. **Arend Huisteen** geb .03-01-1755 te Amsterdam overl. 30-04-1755.

2. **Anna Catharina van Huijssteen** geb.04-06-1756 te Amsterdam overlijden op 7 september 1817 te Rotterdam.



Oudekerk aan de Amstel 1775

Overschie (1745)

Overschie [1643, fluitschip]

Kenmerken

Bouw gebouwd in 1745 voor de Kamer van Delft op de VOC-werf in Delfshaven

Gebruik in gebruik bij de VOC vanaf 1745 tot 20/10/1764 (afgelegd, Batavia)

Lengte 136 voet

Laadvermogen 425 last (850 ton)

Bemanning 264-271 koppen



Gerard van Huyssteen (Uitgever van 1755 tot 1759) VOC: Opvarenden, Gerard van Huijsteen te Amsterdam / Datum indiensttreding 1759-11-19 / Functie bij indiensttreding soldaat / Uitleg over functie Militair / Uitgevaren met het schip Overschie / Datum uit dienst 1761-06-04 / Waar uit dienst Azie / Reden Overleden / Informatie terugreis bij ING / Schuldbrief Nee / Maandbrief Nee. (Heenreis Gerard van Huijsteen(uit Amsterdam) in dienst als soldaat bij kamer Delft. Vertrek van het schip Overschie op weg naar Batavia maandag 17 maart 119 dagen na vertrek, aankomst van het schip Overschie op de Kaap, 1760 dinsdag 8 april 22 dagen na aankomst op de Kaap vertrek van het schip Overschie van de Kaap dinsdag 17 juni 70 dagen na vertrek van de Kaap, 211 dagen na vertrek uit Nederland, aankomst van het schip Overschie in Batavia 1761 donderdag 4 juni 563 dagen na indiensttreding / uitdiensttreding Gerard van Huijsteen (Azie), reden: overleden.

Het Oost-Indisch avontuur.

Duitsers in dienst van de VOC (1600-1800)

Een jongen uit Saksen: In de vroege ochtend van de vijfde mei 1727 besteedde een jongeman uit Saksen, in zijn logement in Amsterdam, meer dan gewone aandacht aan zijn uiterlijk. Hij poederde zijn haar, legde er een vlecht in en stak zich, hoewel hij geen militair was, in Pruisische soldatenkleren: blauwe onderkleren, een rode lakense jas en witte beenkappen. Deze jongeman heette Johann Gottfried Preller. Hij was drie maanden tevoren uit Saksen in Amsterdam aangekomen na een enerverende voettocht van twee maanden. Hoewel hij noch soldaat was noch enige zeemanservaring bezat, wilde hij naar Oost-Indië. Aangezien hij bij aankomst in Amsterdam, op 29 januari van dat jaar, nog maar zeven stuivers bezat, had er weinig anders voor hem opgezeten dan zijn intrek te nemen in het logement van een zogeheten volkhouder, de plek waar zovele vreemdelingen aanspoelden. Preller vond zo'n logement in de Dirk van Hasselsteeg bij een zekere Jan Stuiver. Hier kreeg hij kost en inwoning tot hij aangenomen zou worden bij de VOC en kon uitvaren. Jan Stuiver was er alles aan gelegen om Preller en enkele andere Duitsers die bij hem logeerden dienst te laten nemen bij de VOC. Zij kregen dan namelijk een voorschot op hun gage en bovendien een schuldbrief. De logementhouder zou die schuldbrief, ter waarde van 150 gulden, en een deel van dat handgeld krijgen in ruil voor de geboden kost, inwoning en een scheepskist met daarin de benodigdheden voor de lange reis naar Azië

Johan Friedrich Preller, op 25 december 1786 in dienst van Verenigde Oostindische Compagnie

Heenreis maandag 25 december 1786

Johan Friedrich Preller (uit Gera) in dienst als soldaat bij kamer Amsterdam. Vertrek van het schip Voorschoten op weg naar Batavia

vrijdag 27 april 1787 123 dagen na vertrek. Aankomst van het schip Voorschoten op de Kaap.

zaterdag 19 mei 1787 22 dagen na aankomst op de Kaap. Vertrek van het schip Voorschoten van de Kaap.

zaterdag 31 augustus 1793 2441 dagen na indiensttreding. Utdiensttreding Johan Friedrich Preller (Azie), reden: laatste vermelding.

Opmerkingen: Maandbrief: Nee / Schuldbrief: werffofficier.

Nijkerk - Zuid-Afrika (*Suid - Afrika*)

Afrika (VOC) Zuid-Afrika, de Kaapkolonie (1652-1795, 1803-1806)

Op 6 april 1652 stichtte Jan van Riebeeck in opdracht van de VOC een verversingsstation bij Kaap de Goede Hoop. Schepen van de VOC op weg naar Nederlands-Indië konden hier vers water, groente en fruit inslaan. Het versterkte station groeide snel uit tot een Nederlandse kolonie, hoewel de VOC het verboden had om gebieden te koloniseren.

In Kaapstad en omgeving herinneren veel gebouwen en plaatsnamen aan die tijd. In 1806 komt de Kaapkolonie in Britse handen. De onafhankelijke Boerenrepublieken Transvaal en de Oranje Vrijstaat zijn later door afstammelingen van Nederlandse kolonisten gesticht.



Jan van Riebeecks aankomst in de Kaap.

Hoofdstad Kaapstad

Bestaan 1652 - 1795

 1803 - 1806

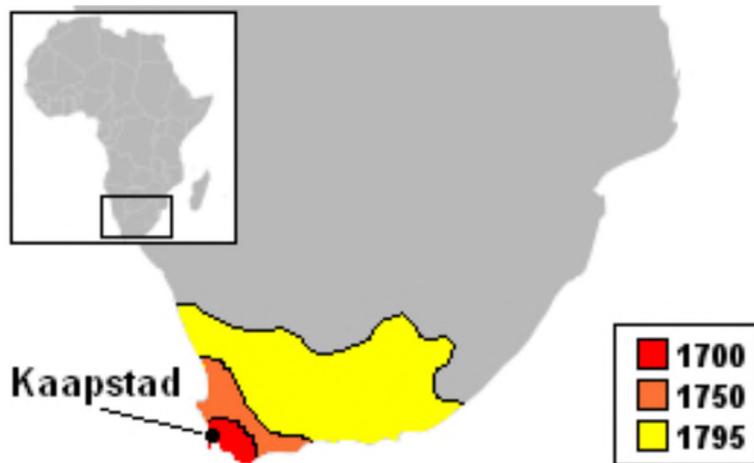
Verworven door Jan van Riebeeck (VOC)

Afgestaan aan: Koninkrijk Groot-Bretannië.

Tegenwoordig Zuid-Afrika

Op 6 april 1652 stichtte Jan van Riebeeck in opdracht van de VOC een verversingsstation bij Kaap de Goede Hoop. Schepen van de VOC op weg naar Nederlands-Indië konden hier tonnen met vers water, vlees, wijn, geneeskrachtige kruiden, groente en fruit inslaan. De schepen bleven vaak twee of drie weken liggen. Hierdoor kreeg Kaapstad de bijnaam (*De Herberg van Twee Oceanen.*)

Na de bouw van Kasteel de Goede Hoop groeide het versterkte station snel uit tot een Nederlandse kolonie, ondanks het verbod van de VOC om gebieden te koloniseren. In Kaapstad en omgeving herinneren veel gebouwen en plaatsnamen nog aan die tijd. Eerst vestigden de kolonisten zich vooral rond het fort - aan de kust - en Stellenbosch, in het binnenland. Later werd ook buiten deze steden op grote schaal gekoloniseerd. In de Kaapkolonie woonden, in tegenstelling tot andere Nederlandse koloniën, vooral boeren.



Groei Nederlandse Kaapkolonie tot 1795

Nederlandse Kaapkolonie

destijds officieel:

Tussenstation Kaap de Goede Hoop

Handelspost van de VOC 1652 – 1795

Particuliere kolonie van de

Republiek der Zeven Verenigde Nederlanden

Hoofdstad Kaapstad

Nederlandse Kaapkolonie:

De Nederlandse Kaapkolonie (officieel: Tussenstation Kaap de Goede Hoop) was een verversing- of tussenstation van de Vereenigde Oostindische Compagnie (VOC) rond Kaapstad in het huidige Zuid-Afrika. Het gebied was in Nederlandse handen van 6 april 1652 tot 7 augustus 1795. Deze kolonie bij de Kaap de Goede Hoop had eigenlijk alleen een verversingstation voor VOC-schepen moeten worden om de reis naar Indië te vergemakkelijken.

Door de vele scheepvaart, emigratie van Nederlanders (vooral Zeeuwen en Hollanders en later ook hugenoten en Duitsers) en de drang van de kolonisten tot uitbreiding van de kolonie, groeide het tussenstation in de loop van de 17e eeuw uit tot een vestigingskolonie. Thans wonen er ongeveer zeven miljoen mensen van (gedeeltelijke) Nederlandse afkomst in Zuid-Afrika. Nazaten van Nederlandse emigranten zijn thans Afrikaners, kleurlingen of Engelssprekende Zuid-Afrikanen.

Met het stichten van de Nederlandse Kaapkolonie werd de basis gelegd voor het huidige Zuid-Afrika. De handelspost/kolonie werd door de VOC bestuurd namens de Republiek der Zeven Verenigde Nederlanden.

Eerste nederzetting:

De Nederlandse nederzetting in het gebied begon in maart 1647 met de schipbreuk van het Nederlandse schip Nieuw Haarlem. De schipbreukelingen bouwden een klein fort dat de ze de naam "Zand Fort van de Kaap de Goede Hoop" gaven. Ze verbleven er bijna een jaar, totdat ze werden gered door een vloot van 12 schepen onder het commando van Wollebrant Geleyns de Jongh. Na terugkeer in Nederland probeerde een deel van de schipbreukelingen de Vereenigde Oostindische Compagnie over te halen om een handelscentrum in de Kaap de Goede Hoop te openen.

Rotger Brantsen van Huijsteen geboren te Nijkerk 1628 overleden te Nijkerk 26-06-1667 trouwde te Nijkerk met **Aaltje Thomas** overleden 17-04-16.?

Uit dit huwelijk:

1.**Brant Rutgersen van Huyssteen** geboren 22-02-1657 overleden 1715.

Brant Rutgersen van Huyssteen geboren 22-02-1657 overleden 1715 trouwde 07-10-1677 te Nijkerk met **Wichmoet Jurrians Schaap** j.d.van Nijkerk overleden 1694, met attest vertrokken naar Rotterdam 23-10-1694 trouwde 2e huwelijk 03-10-1694 met **Maria Baillij** j.d.v. Dansijck wnd. te Rotterdam echtscheiding 17-12-1698, ze is overleden in Rotterdam op 30-01-1726. Brant Rutgersen van Huyssteen 3e huwelijk met **Claesie / Klaasje Jelissen / Jelis** gedoopt te Nijkerk 02-05-1669 trouwde 11-02-1700 j. dr. van Jelis Aeltz en Beertje Jacobs.



Een teestje dat uit de hand liep:

De schutterij van de stad Rotterdam verwelkomde op maandag 28 augustus een aantal nieuwe adelborsten, d.w.z. schutters met een erefunctie.

Om dit te vieren werd er een half anker wijn (ongeveer 15 liter) gehaald.

RELLEN IN DE GOUDEN EEUW: HET KOSTERMANOPROER IN **ROTTERDAM** 1690 (Allard Schellens).

Rotterdam kende in de zeventiende eeuw de nodige oproeren, maar die hadden meestal te maken met spanningen op landelijk niveau. Maar in 1690 waren er in de Republiek der Zeven Verenigde Nederlanden geen binnenlandse onrust. Willem III was net twee jaar koning van Engeland en zwaaide al sinds 1672 als stadhouder de scepter over vijf van de zeven provinciën. Het was pais en vree in de Republiek.

Ondanks die rust kon er klaarblijkelijk in Rotterdam in de laatste maanden van 1690 een situatie ontstaan waarbij de hele stad in oproer was, poorten gesloten werden, bruggen opgehaald, huizen geplunderd en er kanongebulder door de straten klonk.

Creatief belastingen ontduiken

Aan de basis van het Kostermanoproer liggen voor een deel belastingen. In de zeventiende eeuw moest er o.a. "impost", een soort accijnzen, betaald worden over wijn. Het innen van die belastingen werd gedaan door pachters. Iedereen kon zo'n pachter worden, het recht om de accijnzen te innen ging naar de hoogstbiedende. De belastingen en dus ook de pachters waren allesbehalve populair en veel inwoners van de Republiek waren dan ook bijzonder creatief in het omzeilen van die belastingen. Een conflict omtrent de "impost" op een vat wijn zou de eerste schakel vormen in de keten van gebeurtenissen die uitmondde in het oproer.

Drie adelborsten en een tamboer gingen op weg om de wijn te halen op een adresje waar er geen "impost" betaald hoefde te worden. Drie pachters en twee verklikkers zagen vanuit een herberg aan de Gelderse kade het kleine schutterskonvooi en zetten de achtervolging in. Er volgde een worsteling met veel verzet door één van de adelborsten, Cornelis Kosterman. De wapens werden getrokken en één van de verklikkers, Antony Kerry, werd gedood.

De pachters deden aangifte en Kosterman werd op last van de baljuw Mr. Jacob van Zuylen van Nijveelt gearresteerd. Omdat hij bij zijn verhoor bleef ontkennen, besloten de ondervragers: "vermits de gevangene Cornelis Kosterman, blijft loochenen Antony Kerry te hebben neder geslaegen, dat selver gebracht magh worden tot scharper Examen". Met andere woorden: men overwoog marteling. Twee dagen later bekende Kosterman. Voor de rechtbank eiste de baljuw de doodstraf. De schepenen van de stad volgde de eis en veroordeelde Kosterman tot onthoofding door het zwaard op een schavot achter het stadhuis.

Vijf keer hakken:

Het vonnis zorgde voor nogal wat reuring. Kosterman behoorde niet tot de lagere klasse en dan was de straf, zelfs voor zo'n ernstig misdrijf, nogal streng en ongebruikelijk. Zeker omdat het ging om de dood van een medewerker, erger nog een verklikker, van de gehate pachters. Er was onvrede. Om de situatie nog wat erger te maken, kon de beul niet echt omgaan met de dreigende sfeer rondom het schavot en was hij zo zenuwachtig dat ie maar liefst vijf keer moest slaan voordat het hoofd van Kosterman rolde. Bovendien ging het gerucht dat stadhouder Willem III gratie had verleend maar dat de baljuw dit had genegeerd. De volgende dag verzamelde een menigte zich bij het huis van een van de pachters, Pieter van der Steen. De schutterij, makers van Kosterman, greep niet in en het huis werd een paar uur lang geplunderd.

Niet bepaald een geliefde baljuw

Het nieuws van de plundering bereikte Den Haag en de Staten van Holland stuurde soldaten om de rust te herstellen. Het stadsbestuur weigerde die soldaten de stad in te laten. Alleen een onderzoekskommissie mocht Rotterdam betreden. Alles leek daarna rustig te worden. Tot er op 5 oktober in de ochtenduren een pamflet gericht tegen de baljuw werd opgehangen bij de Beurs. Daarin stond o.a. : "Schijnheiligh atheist, Liefhebbeny hoere vel/ Geltsughtigh dwingelandt, uytbroedsel van de Hel". Ook in de overige zestien regels kwam de baljuw er niet bepaald goed vanaf. Van Zuylen Van Nijveelt was namelijk sowieso niet populair bij de Rotterdammers. Hij was benoemd door de stadhouder zonder advies te vragen bij het vroedschap. Dit maakte hem niet geliefd bij de regenten van de stad. Gewone Rotterdammers konden zijn bloed ook wel drinken, want hij zou mensen afpersen en boetes in zijn eigen zak steken.

Hé baljuw, we gaan je huisje slopen:

Toen de baljuw die middag naar huis reed, werd hij uitgescholden door een stel kwajongens. Een van hen kreeg daarop van zijn bedienden een pak slaag en dat schoot in het verkeerde keelgat bij wat oudere toeschouwers. Opnieuw verzamelde zich een menigte, maar dit keer bij het huis van de baljuw aan de Leuvehaven. Soldaten werden gestuurd om de orde te bewaren. Het escaleerde en bij het treffen vielen er enkele doden. De menigte wist daarop kanonnen buit te maken bij het Bolwerk en het huis van de baljuw werd onder vuur genomen. De soldaten trokken zich terug en het huis werd geplunderd.

Van Zuylen van Nijveelt was er al eerder vandoor gegaan. Na de plundering werd het huis afgebroken.

vervolg.

Ondertussen hadden de deelnemers het stadsbestuur gedwongen om alle gevangenen vrij te laten en Van Zuylen van Nijvelt werd officieel ontslagen.

Willem III grijpt in:

Opnieuw grepen de Staten van Holland in. Maar liefst zes regimenten soldaten werden gestuurd. Rotterdam deed de poorten weer dicht. Een speciale onderzoekscmissie ging na wat er was gebeurd tijdens de rellen. Uit het onderzoek bleek hoe verdeeld de regenten van Rotterdam waren. Aan de ene kant waren er de prinsgezinden onder leiding van Van Zuylen van Nijvelt. Deze groep had onderling afspraken gemaakt over het verdelen van bestuursfuncties. Maar er waren ook andere regenten die daartegen oppositie voerden. Zij stonden onder leiding van burgemeester Pieter de Mey. Het oproer gericht tegen de baljuw lijkt wat dat betreft van bovenaf gestimuleerd en zelfs geleid te zijn. Zeker als in aanmerking genomen wordt dat het pamflet dat alles ontketende volgens getuigen geschreven werd door Bernard de Mandeville in het huis van de Meij.

Uiteindelijk werd Van Zuylen van Nijvelt vrijgesproken in 1692 en door Willem III herbenoemd. Bovendien eiste de stadhouder een schadevergoeding voor zijn protegé en ontsloeg hij zes leden van de vroedschap en de pensionaris. De herbenoemde baljuw ging daarna flink door met de zuivering. De Mey en zijn aanhang moesten het veld ruimen en werden vervangen door prinsgezinden. Lang heeft Van Zuylen van Nijvelt niet kunnen genieten van zijn overwinning. Hij overleed drie jaar later.

Uit het 1e huwelijk:

1. **Aleijda van Huijssteen** gedoopt te Nijkerk 28-07-1678 overleden 24-04-1722 trouwde te Nijkerk met **Pieter Kras** wonende te Amsterdam.
2. **Rutger van Huijssteen** geboren te Nijkerk 30-10-1679 overleden.....
3. **Jurriaen Brantsen van Huysstee** geboren te Nijkerk 23-10-1681.
4. **Maritie van Huijssteen** geboren 24-01-1684.
5. **Rutger Brantsen van Huijssteijn** gedoopt te Nijkerk 24-01-1684 overleden.....

Ruetger Brantsen van Huijssteijn gedoopt te Nijkerk 24-01-1684 overleden 1748? te Hoevelaken trouwde te Nijkerk 27-06-1709 met **Jannetien Willems Hellevoort** (Jannetje Willems) gedoopt te Nijkerk 1688.

Uit dit huwelijk:

1. **Brand Rutgersen van Huijssteijn** geboren te Nijkerk 28-07-1715 overleden voor 1764.
2. **Judikje Brantz** geboren te Nijkerk 28-04-1717.
3. **Judikje Rutgersen van Huyssteen** geboren te Nijkerk 06-04-1720.
4. **Aaltje Brandsz van Huijssteen** geboren te Nijkerk 21-02-1725.
5. **Lambertus van Huijssteen** geboren te Nijkerk 26-08-1730.

Brand Rutgersen van Huijssteijn geboren te Nijkerk 28-07-1715 overleden voor 1764 trouwde te Nijkerk 21-05-1752 met **Ann Mol** wonende te Baarn
Ann wed. trouwde voor de 2e keer met **Jan Koelen** huwelijk 16-12-1764.



Kasteel Groeneveld is een zogeheten buitenplaats, een zomerverblijf dat rijke Amsterdammers in de 17e en 18e eeuw bouwden om de stad te ontvluchten en hun rijkdom te etaleren. De eigenaren van Groeneveld behoorden tot de bestuurlijke en commerciële top van Amsterdam. Zij verdienden hun geld voornamelijk in de koloniën.

In 1730 kocht Arend van der Waeyen (1685-1767) het landgoed Groeneveld met het bijbehorende, toen bijna twintig jaar oude herenhuis met koetshuis en oranjerie. Dat had toen nog meer weg van een Amsterdams grachtenpand dan van het tegenwoordige kasteel. Van der Waeyen was bestuurder (bewindhebber) van de West-Indische Compagnie (1621-1792) en actief in de

slavenhandel tussen Elmina en Suriname. Elmina was een Nederlandse kolonie op de West-Afrikaanse Goudkust, het huidige Ghana. Van daar verscheepten de Nederlanders de tot slaven gedegradeerde Afrikanen, opeengepakt in de scheepsruimen, naar onder andere Suriname, de belangrijkste Nederlandse plantagekolonie in Zuid-Amerika. Daar beulden de Nederlandse plantage-eigenaren hen af op hun plantages waar zij landbouwproducten voor de Europese markt, zoals suiker, produceerden. Deze letterlijk mensonterende slavenhandel en -arbeid werd in het 17e en 18e eeuwse Europa gerechtvaardigd met een beroep op kerk, ras en beschaving.

Van der Waeyen verkocht Huize Groeneveld, zoals het toen voor het eerst werd genoemd, al na vijf jaar aan Cornelis Hasselaer (1674-1737). Ook Hasselaer vergaarde zijn fortuin in de koloniën, maar dan in Azië. Hij klom op tot directeur-generaal van de VOC (Verenigde Oost-Indische Compagnie) in Batavia. Maar daarna zette de VOC hem aan de dijk wegens verregaande corruptie. In 1735 kocht hij Groeneveld, waarvan hij slechts tot zijn dood twee jaar later plezier had. Het was zijn zoon Pieter (1720-1796) die huize Groeneveld min of meer zijn huidige aanzien gaf. Dat kostte hem het familiekapitaal zodat hij het huis in 1755 moest verkopen. Als een berooid man vertrok hij naar Oost-Indië, maar in 1771 keerde hij met een vermogen terug. Dit dankte hij onder meer aan zijn huwelijk met Grietje Mossel, de 14-jarige dochter van de gouverneur-generaal. Die bezorgde hem een lucratieve bestuurspost en liet zijn dochter bovendien een immens vermogen na. Terug in Nederland kocht hij Groeneveld opnieuw. Zij erven verkochten het huis in 1797 aan jhr. mr. Joan Huydecoper van Maarsseveen – de latere man van Johanna Louisa van Tets die villa Buitenzorg liet bouwen. Joan Huydecoper (1769-1836) trok nooit overzee, maar bezat wel aandelen in plantages (en was dus slaveneigenaar) in de vroegere Nederlandse koloniën Berbice en Demerary (Brits-Guyana). Als directeur van de Nederlandse Bank (1817-1836) had hij ook direct bemoeienis met het bestuur van de Surinaamse plantages. Ook zijn voorouders waren vanaf het allereerste begin betrokken bij de handel op Azië, Amerika en Afrika. Na de Tweede Wereldoorlog bewoonde een kunstenaarskolonie Groeneveld tot Staatsbosbeheer zich er in 1982 over ontfermde.

Uit dit huwelijk:

1. **Rutger van Huijssteijn** geboren te Baarn 11-03-1753 overleden te Suid-Afrika 20-03-1828.

2. **Gijsbertje van Huijssteen** geboren te Baarn 26-01-1755 overl. 25-05-1805 te Amsterdam, Sint Anthonis Kerkhof.

Op dit schip van de VOC Asia was **Rutger van Huijsteijn** soldaat en voer met Baron **Pieter van Reede van Oudtshoorn** als notabele passagier mee, hij overleefde het niet en stierf op zee.

Oorsprong van de familie van Reede:

De van Rheedes zijn een van de oude families van Europa, afdalend van Bitter Van Reede, genoemd tussen 1344 en 1372, die zelf waarschijnlijk afstammeling was van Wernerus de Reth, ridder, genoemd tussen 1223 en 1236. Godard VAN Reede (10e generatie) vergezelde Willem III van Oranje naar Engeland en werd graaf van Athlone op 14 maart 1691 (tak uitgestorven 7 jan 1897). Een andere tak, Van Reede de Parkeren en Aa, werd in 1879 uitgestorven.

De Van R(h)eede van Oudtshoorns zijn daarmee de enige overgebleven tak van de familie, zowel in Nederland als in Suid-Afrika. Van Oudtshoorn werd toegevoegd aan de oorspronkelijke achternaam van Van Reede omdat zij gedurende een periode schildknaap van dat dorp in Holland waren.



Het kasteel met landerijen werd in 1579 aangekocht door Goert van Reede van Saesfeld, telg van een van de machtigste oude families van Nederland. De familie bezat al een aantal aanzienlijke kastelen als Renswoude, Amerongen en Drakestein. Er zouden zeven generaties Van Reede zijn die zich heer of vrouwe van Nederhorst mochten noemen.

Kleinzoon Godard van Reede (1588-1648), is voor Nederhorst van groot belang geweest. Hij ontwikkelde op daadkrachtige wijze de buitenplaats Nederhorst, zowel door het vergroten en verfraaien van het kasteel als door het laten graven van een kanaal, Nieuwe Vecht, Reedevaart en later Reevaart genaamd. **komen we op terug, zie 221 !**

Door een huwelijk met een erfdochter kwam het kasteel gedurende twee generaties in handen van de familie Van Lockhorst, de eigenaar van Slot Zuylen. De kleindochter Anna Elizabeth trouwde op 13 jarige leeftijd met haar stiefbroer Hendrik Jacob van Tuyll van Serooskerken. Nederhorst zou 87 jaar binnen deze familie blijven. Godert Willem van Tuyll van Serooskerken liet dit bezit na aan zijn dochter Susanna Eleonora die gehuwd was met de Drentse baron Jan Arend de Vos van Steenwijk (1684-1713). Daarna werd hun zoon Jan Arend Godert de Vos van Steenwijk (1713-1779) heer van Nederhorst en Overmeer.

Hij verkocht Nederhorst in 1757 aan de bekende bankier John Hope (1737-1784), een van de meest gefortuneerde mannen van Europa.

Nederlanders in Suid-Afrika

Suid-Afrika heeft sinds de zeventiende eeuw een rijke koloniale geschiedenis. In 1652 kwamen de Nederlanders die op de Kaap een verversingspost voor de Verenigde Oost-Indische Compagnie (VOC) stichtten. Na anderhalve eeuw van Nederlandse kolonisatie werd de Kaapkolonie overgenomen door het Verenigd Koninkrijk. Hierop migreerde een groot aantal Nederlandstalige kolonisten, bekend als Boeren, met de Grote Trek naar het binnenland en stichtten verschillende Boerenstaten, waarvan uiteindelijk de Suid-Afrikaanse Republiek en de Oranje Vrijstaat het belangrijkste waren. Deze republieken werden in 1902 door de Britten veroverd in de Tweede Boerenoorlog en samen met de Kaapkolonie en Natal in 1910 tot Suid-Afrika verenigd. In de 20e eeuw werd Zuid-Afrika overschaduwd door de apartheid, een systeem van rassensegregatie waarmee de niet-blanke bevolking stelselmatig achtergesteld werd. In 1990 werd de apartheid afgeschaft en in 1994 werd Nelson Mandela tot de eerste zwarte president van Suid-Afrika verkozen.

Geschiedenis:

Als eerste Europeaan verkende Bartolomeu Dias in 1488 de kust rond Kaap de Goede Hoop. Het gebied werd door Portugal echter niet gekoloniseerd. VOC. Toen het Nederlandse schip Nieuw Haarlem op zijn terugreis van Batavia op 25 maart 1647 met Reynier van Tzum aan boord strandde aan de Kaap, kwamen de plaatselijke Khoikhoi voor de eerste keer in contact met Nederlanders. De schipbreukelingen bouwden een klein fort dat ze de naam "Zand Fort van die Kaap die Goeie Hoop" gaven. Zestig man onder het bevel van onderkoopman Leendert Jansz. bracht bijna een jaar aan de Kaap door voordat in maart 1648 de overlevenden door een vloot van twaalf VOC-schepen onder leiding van Wollebrant Geleyns de Jongh gered werden en teruggebracht naar Nederland. Zij berichtten thuis over het gunstige klimaat, hun goede ervaringen met de plaatselijke Khoikhoi en de ruilhandel met het inheemse volk. Dit was beslissend voor de Verenigde Oost-Indische Compagnie om een verversingsstation bij de Kaap op te richten voor schepen die op weg waren naar het verre oosten. Op 6 april 1652, kwam Jan van Riebeeck aan bij Kaap de Goede Hoop. Het gebied met Nederlandse kolonisten breidde zich gedurende de 17e en 18e eeuw langzaam uit in oostelijke richting tot bij de Visrivier. Het Nederlands in Suid-Afrika kent een geschiedenis die even lang is als de gehele geschreven geschiedenis van Suid-Afrika. In 1652 doet het Nederlands zijn intrede in Suid-Afrika, wanneer Nederlandse - kolonisten onder leiding van de V.O.C. de Nederlandse Kaapkolonie stichtten bij de Kaap de Goede Hoop.



Reinier van Tzum of Tzom; ook bekend als Reijnjer van't Zum

Van Tzum werd geboren in het Friese Tzum als zoon van Marten Jansz, een kapitein bij de Admiraliteit van Friesland. In 1629 begon hij als koopman in Ayutthaya aan de Menam in Siam.

De terugreis

Op 16 januari 1647 verliet hij Batavia in het schip de Haerlem. Op 25 maart rondde het schip Kaap de Goede Hoop maar bij een plotselinge felle wind liep het aan de grond.

De Haerlem bleek niet meer te redden en bemanning en lading werden in veiligheid gebracht.

Op 30 maart kwamen twee Engelse schepen langs die veertig man meenamen naar Sint Helena.

Het Nederlands is tot in de twintigste eeuw gebruikt als cultuurtaal van de Afrikaners, die voor een groot deel afstammen van Nederlanders. Door het vele contact met niet-Nederlandstaligen ontstond er naast het Nederlands een nieuwe taal, het Afrikaans, dat tegenwoordig erkend wordt als volwaardige taal, maar door sommigen nog steeds wordt gezien als een Nederlands dialect of een Nederlands half-creool. Tot 1984 was het Nederlands een van de officiële talen van Suid-Afrika.



Aankomst:

Op 6 april 1652 kwam Jan van Riebeeck in opdracht van de Vereenigde Oostindische Compagnie aan bij de Kaap de Goede Hoop. Hij had de opdracht gekregen van de Heren XVII, het hoogste bestuursorgaan van de V.O.C., om in de Kaapstreek een tussenstation te stichten, zodat de V.O.C.-schepen op weg naar Indië konden worden ververst. Vanaf de aankomst op de Kaap probeerden de Nederlanders te communiceren met lokale stammen zoals de Hottentotten, en later met slaven. Omdat deze lokale stammen en slaven geen Nederlands spraken, werd de Nederlandse taal sterk vereenvoudigd. Deze tussentaal, die tegen het einde van de negentiende eeuw zou uitgroeien tot het Afrikaans, werd echter alleen gebruikt in de omgang met lokale stammen en slaven. Het Nederlands was - net zoals in Nederland de omgangstaal tussen de Nederlandse kolonisten onderling en met kolonisten uit andere landen.

(Eerste) Engelse Kaapkolonie:

Na de Slag om Muizenberg in 1795 namen de Britten zonder al te veel moeite de macht over van de Nederlanders in de Kaapkolonie. Een Nederlandse poging in 1796 om de Kaapkolonie te heroveren eindigde met de capitulatie van het Nederlands eskader.

Bataafse Kaapkolonie

Bij de Vrede van Amiens in 1802 kreeg de Bataafse Republiek de Kaapkolonie terug, maar de vrede was van korte duur en na de Slag bij Blaauwberg in 1806 viel de Kaap definitief in Britse handen.

(Er woonden en wonen meer van Huyssteens in Suid-Africa vanaf 1780 op dit moment is dat ca. 2/3 in Suid-Africa en 1/3 in heel Nederland vanaf 1394 met dezelfde geslachtsnamen van Huystede, van Huisteen, van Huisstede, van Huijstee enz.)

VOC: Opvarenden, Voornaam opvarende: **Rutger** Voornaam opvarende **Rutger** Tussenvoegsel opvarende **van** Datum indiensttreding 1772-10-20.
Achternaam opvarende **Huijsteen** Herkomst opvarende Baren (Baarn) Functie bij indiensttreding Soldaat Uitleg over functie Militair Uitgevaren met het schip Azië Datum uit dienst 1780-02-22. Waar uit dienst Kaap de Goede Hoop Reden uit dienst Vrijburger. Uitleg over reden einde dienstverband.
Dit wordt ingevoerd als de laatste post vermeldt dat de opvarende vrijburger wordt. Soms wordt een opvarende vrijburger en treedt daarna weer in dienst.

Als een opvarende vrijburger wordt en de datum van overlijden wordt gegeven staat dit bij opmerkingen Informatie terugreis bij ING Schuldbrief Ja.
Maandbrief Nee. Was soldaat op het VOC schip Asia 9,-- gulden per/maand vertrek 20 okt. 1772 aankomst 13 mei 1773 voorlopig in Hospitaal in 1778 houtkapper 12,--per/maand, in 1780 als vrijburger, nadat hij genoeg hout had gekapt. Dit was op 13 Mei 1773 toe die stamvader Rutger van Huyssteen as 20 jarige jong huursoldaat vanuit Nederland in diens van die VOC op pad na Batavia in Kaapstad voet aan wal gesit het weens siekte op see sedert 20 Oktober 1772 en Suid Afrika sy woonplek gemaakt het suid-Afrikaans. Sluit aan as soldaat by die Kamer Van Amsterdam Van Die VOC teen 9 Gulden per maand • Amsterdamse Kamer neem skuld oor van f100 wat hy by J Jancz gehad het - trek af van loon • Skuld f 4:5 aan Kompanjie vir 'n kis van sy klere - word ook van loon afgetrek • Vertrek op 20 Oktober 1772 met die skip die "Asia". Arriveer op 13 Mei 1773 aan die Kaap "Door indispositie" moet hy voorlopig "aan de Caab in't hospitaal verblijven. In 1778 word hy as Houtkapper "aan het paradijs en de Witte Boomen", Outenikwaland, aangestel teen f12 per maand • Op 22 februarie 1780 word hy Vryburger, nadat hy 15 vragte hout aan die Kompanjie afgelewer het. Van Huyssteen reunie word gehou op 28 29 en 30 Junie 2013 te Wittedrift ter viering van die 240ste jaar se bestaan van die Van Huyssteens in Suid Afrika. Dit was op 13 Mei 1773 toe die stamvader Rutger van Huyssteen as 20 jarige jong huursoldaat vanuit Nederland in diens van die VOV op pad na Batavia in Kaapstad voet aan wal gesit het weens siekte op see sedert 20 Oktober 1772 en Suid Afrika sy woonplek gemaak het. Volledige details mbt die reunie sal binnekort uiteengesit word.

Rutger van Huijssteijn geboren te Baarn 11-03-1753 overleden te Suid-Afrika 20-03-1828 trouwde in Suid-Afrika met **Martha Claassen** geb.1751 j. dr. van Claus Clauzen (Delft) geb.1695 overl.1767 huwelijk 22-05-1735 met Aletta (Alida) Knoetzen (Drakenstein) geb.20-10-1713 wonende Gouritsrivier Suid-Afrika. Uit dit huwelijk:

- 1.**Johannes Abraham van Huyssteen** geboren 22-10-1780 te South Africa.
- 2.**Nicolaas Cornelis van Huyssteen** geboren 01-06-1783 te South Africa.
- 3.**Hendrik van Huyssteen** geboren 17-03-1787 geboren te Oude-Tonge (*Zuid-Holland*) overleden 14-10-1822 Wittedrift, South Cape DC, Western Cape, South Africa (*riding accident*).
- 4.**Aletta Frederika Black** (van Huyssteen) geboren ca.1784 trouwde met **John Black** geboren 26-07-1795 Schotland, United Kingdom overleden. 21-06-1839 beroep: Houtkapper, Humansdorp.
- 5.**Anna Margaretha Stroebel** (van Huyssteen) geboren 1791 trouwde 1812 met **Petrus Philippus Stroebel** geboren voor 31-10-1784.

Johannes Abraham van Huysteen geboren 22-10-1780 te South-Africa trouwde 1806 met **Elsje Rosina van Huysteen** (*Stroebe*) geboren 03-05-1789 trouwde 2e keer met **Jacoba Salomina Pienaar** geboren 1793.

(testament naar Johannes inboedel / agt en twintig trekossen viertien aanteel beesten, twee rijdpaarden).

Voorouders van Pienaar: Jacques Pienaar (Pinard) (1691-1774) geb.in Cape Town overl.in Drakenstein, West-Kaap, Zuid Afrika,huw.met Louise Pienaar (± 1682-1774) zn. Johannes Pienaar (1722-1783) geb.in Swellendam, Cape, South Africa. overl.in Tulbagh Notities over Johannes Pienaar: Burger van Drakenstein. Weillisensies aan hom toegeken: Verkeerdevlei in die Warm Bokkeveld 1739 tot 1780; Hottentotskraal 1747; Ongeluksrivier aan die Klipfontein onder die Roggeveldsberg.

Drakenstein (gemeente): Drakenstein (officieel Drakenstein Plaaslike Munisipaliteit) is een gemeente in het Zuid-Afrikaanse district Kaapse Wijnlanden. Drakenstein ligt in de provincie West-Kaap.

Uit dit 1e huwelijk:

1.**Martha Jacoba van Rooyen** (van Huysteen) geboren 23-04 1807 te Swellendam trouwde met **Daniel Petrus van Rooyen**.

Voorouders van, van Rooyen: Jan van Royen (1420-> 1479) geb.in Bazel België overl.in Ruppelmonde huw. met Katelijne Haecs (1420->1479) zn. Pieter van Royen In de Heilige Geestrenten van Haasdonk vinden we in 1470 Katelijne Haecs, vrouw van Jan van Roede, vermeld als grondbezitster te Bazel. (± 1445-< 1528) huw.met Amelberga Raywaert (Borbuere) (1455-1528) zn. Egidius van Roijen (± 1500-> 1568) huw.met Lysbette Volckerick.

2.**Rutger van Huyssteen** geboren 29-09-1808 te Swellendam, district Municipality, Western Cape, South Africa.

3.**Elsje Rosina Kapp** (van Huyssteen) geboren 18-05-1810 trouwde met **Cornelis Johannes Kapp** geboren 11-12-1807.

Voorouders van, Kapp: Arnt I. Kapp (± 1350-> 1403) overl.in Paderborn Beroep: Rats herr. zn. Johann I. Kapp (± 1380-> 1449) Beroep: Bürgermeister.in Paderborn huw. 1410 met N. Borgelin (± 1385-????) zn.Johann II. Kapp (± 1415-> 1477) Beroep: Bürgermeister.in Paderborn. huw.met Getrud Brinkmann(± 1430-> 1470) zn. Mencke Kapp (± 1460-> 1533) Beroep: Bürgermeister. In Paderborn.

4.**Salomon Johannes van Huyssteen** geboren 02-11-1817.

5.**Sarah Salomina van Huyssteen** geboren 02-10-1818.

6. **Anna Hendrina Susanna Barkhuizen** (van Huyssteen) geboren 11-10-1819 trouwde met **Cornelis Bejamin Barkhuysen** geboren 17-10-1819 overleden 05-03-1867 te Kliprivier.

Voorouders van, Barkhuysen: Johann Nicolaus Wilhelm Barkhuizen, geb. Horn-Bad Meinberg, Detmold, North Rhine-Westphalia, Germany overl. 5 november 1812 Swellendam, Overberg DC, Western Cape, South Africa (Zuid-Afrika) zn. van Nicolaus Barkhuizen (Barckhausen) geb. 13-07-1700 overl. 17-01-1765 zn. van Friedrich Otto Barckhausen zu Rothensiek geb. 30-09-1659 Horn, Rhineland-Palatinate, Germany overl. 16-04-1738 Christoph Barkhausen geb. 1615 in Barckhusen, Amt Örlinghusen, Lippe, Germany overl. 14-09-1700 in Detmold zn. van Christoph Meier zu Barkhausen geb. 1581 overl. 1638 zn. van Jost Meier zu Barkhausen geb. 1500 overl. 22-01-1575 zn. van Cord Meier zu Barkhausen geb. 1487 overl. 1536 zn. van Hartwig Meier zu Barkhausen geb. 1440 overl. 1523. Uit een document uit 1365 blijkt dat Biesen toen Biezenhausen heette. Obernhausen was vroeger een landhuis en behoorde tot een familie met dezelfde naam. De naam Barkhausen duidt op een gebied bedekt met ber-kenbomen. De Passade stroomt door het dorp, waar de Ortmühle bezienswaardig is. De voormalige watermolen, gebouwd in 1559, is nu een populair restaurant.

7. **Abraham Nicolaas van Huyssteen** geboren 28-12-1820.

8. **Nicolaas Cornelis van Huyssteen** geboren 29-06-1823.

9. **Hendrik Petrus van Huyssteen** geboren 05-01-1825 overleden in Winburg, South Africa 05-08-1894.

10. **Johannes Jacobus van Huyssteen** geboren 21-08-1826.

11. **Cornelis Willem van Huyssteen** geboren 04-11-1827.

12. **Daniel Petrus van Huyssteen** geboren 15-10-1829.

13. **Johannes Abraham van Huyssteen** geboren 19-03-1831.

14. **Jacoba Jacomina Rosina du Preez** (van Huyssteen) geboren 27-06-1834 trouwde met **Hercules Johannes Christiaan du Preez** geboren 26-01-1835 Swellendam overleden 22-01-1892.

Voorouders van, du Preez: Hercule des Pres du Pré, geb. in Kortrijk, West Flanders, Belgium Immigratie 1688 Suid-Africa Notitie: Franse vlugteling uit Countrai / Kortrijk huw. met Cecilia d'Atis zn. Philippe du Preez huw. met Elizabeth Prévot, 1683–1750 zn. Philippe du Preez, 1705–1765 huw. met Isabella Potgieter.

15. **Gert Cornelis van Huyssteen** geboren 27-08-1837.



Swellendam : Locatie in de West-Kaap

Geschiedenis:

Aan het einde van het apartheidstijdperk in de vroege jaren 1990 waren er gemeenteraden voor de steden Swellendam en Barrydale, en een lokale raad voor Infanta. Deze raden werden gekozen door de blanke inwoners van de steden. Gekleurde bewoners kozen directiecomités, die ondergeschikt waren aan de blanke lokale autoriteiten, in Railton (Swellendam) en Smitsville (Barrydale). Het voormalige missiestation van Suurbraak werd bestuurd door een bestuur en de overige landelijke gebieden vielen onder de Regionale Dienstenraad Overberg.

Rutger van Huyssteen geboren 29-09-1808 te Swellendam,district Municipality, Western Cape, South Africa trouwde met **Magdalena Elizabeth Smith** geboren ca.1815 overleden 1875 Oranje Free State.

(testament naar Rutger: 2 reijdparden, 2 paarden aanteel, 22 trekossen 20 aanteel beesten, 30 bokken, 1 ossenwagen).



West-Kaap: De Westkaap is een provincie van Zuid-Afrika.

De West-Kaap is in 1994 ontstaan uit een deel van de voormalige Kaapprovincie.

De twee grootste steden zijn Kaapstad en George.

Bijdrage van de West-Kaap aan de Nationale Jeugdopstanden:

De Black Consciousness Movement (BCM) was een grassroots anti-Apartheid activistische beweging die in het midden van de jaren 1960 in Zuid-Afrika ontstond uit het politieke vacuüm gecreëerd door het gevangen zetten en verbieden van het African National Congress en de leiding van het Pan Africanist Congress na het bloedbad van Sharpeville in 1960. De BCM vertegenwoordigde een sociale beweging voor politiek bewustzijn.

In december 1968 werd de South African Student Organization (SASO) opgericht op een conferentie in Marianhill, Natal. De conferentie werd uitsluitend bijgewoond door zwarte studenten. Na de lancering werd SASO het medium waardoor de ideologie van het zwarte bewustzijn zich verspreidde naar scholen en andere universiteitscampussen in het hele land.

Voorouders van Smith: Sir John II (Knight Templar) Smythe huw.met Lady Joan DeWillerby dr.Lady Joan Smyth Baroness Cromwell (1368-1434) huw.met Sir Robert Carleton Cromwell (1390-1461) zn.William /Smythe 15-18 (1412-1467) Sir John I Carrington Smythe (1450-1510).

Uit dit huwelijk:

1.**Martha Jacoba van Huyssteen** geboren 26-07-1846 Uitenhage district Cape Colony overleden 02-08 1881 Rouxville district, Orange Free Orange Free State trouwde met **Cornelius Johannes van Rooyen** geboren..... overleden na 1881 (*3 kinderen*).

2.**Elsje Rosina Adendorff** (van Huyssteen) geboren 1837 overleden 29-12-1910 Wepener, Motheo, Free State South Africa trouwde met **Willen Dixon Adendorff** geboren Colesberg, Northern Cape 11-07-1840 overleden 07-07-1920 Johannesburg Transvaal (*10 kinderen*).

Voorouders van, Adendorff: Bernardus Hermanus Adendorff, op 19 mei 1762 in dienst van Verenigde Oostindische Compagnie Bernardus Hermanus Adendorff (uit Munster) in dienst als soldaat bij kamer Hoorn. Vertrek van het schip Oosthuizen op weg naar Batavia.

3.**Abraham Johannes van Huyssteen** geboren 04-01-1850 Smithfield, Orange Free State overleden 10-07-1930 Kroonstad, district Orange Free State trouwde met **Anna Christina Vorster** geboren Lady Grey, Cape Colony 1854 overleden 20-09-1909 Lindley Orange Free State (*10 kinderen*).

Voorouders van, Voster: Jan Vorster (1695-1730) geb.in Bern, Zwitserland.overl.in Tulbagh, Kaap de Goede Hoop,huw.met Elizabeth Francina Lubbe (1702-1770) zn. Barend Johannes Vorster (1726-1794) geb.in Tulbagh, Stellenbosch.Beroep: Farmer, Farmer in Tigercloof, Kleyne Vally en Coorlandscloof.

4.**Adriana Catharina van Huyssteen** geb.....-11-1844 Cape Colony overleden 08-03-1915 Rouxville district, Orange Free State trouwde met **Frederik Petrus Nel** geb..... overleden 16-07-1896 (*6 kinderen*).

Voorouders van, Nel: Pierre Guillaume Néel, III III (1638-1681) geb.in Rouen, Seine-Maritime, Haute-Normandie, France overl.in Greuville en Caux, Rouen, Seine-Maritime, Haute-Normandie huw.1660 met Judith Gouye (1637-1681) zn.Guilluame Willem Nel (1663-1735) geb.in Rouen Haute-Normandie (Région), France.Beroep: Farmer on "Bootmansdrift" / Tailor.Woonachtig: Drakenstein, Paarl, Kaapprovinsie, South Africa.

5.**Maria Magdalena van Huyssteen** trouwde met **Johannes Abraham van Huyssteen** geboren 23-10-1841 (*5 kinderen*).



Oranje Vrijstaat: 1854–1902

Eerste nederzettingen

Europeanen bezochten het land voor het eerst ten noorden van de Oranjerivier tegen het einde van de 18e eeuw. Een van de meest opvallende bezoekers was de Nederlandse ontdekkingsreiziger Robert Jacob Gordon, die de regio in kaart bracht en de Oranjerivier zijn naam gaf.

De meerderheid van de inwoners lijkt lid te zijn geweest van het Sotho-volk (koloniale vorm Basuto), maar in de valleien van de Oranje en Vaal waren Korana en andere Khoikhoi, en in de Drakensbergen en aan de westelijke grens woonden aantallen Bosjesmannen. Vroeg in de 19e eeuw vestigde Griqua zich ten noorden van oranje.

Boerenimmigratie:

In 1824 kwamen boeren van Nederlandse, Franse hugenoten en Duitse afkomst bekend als Trekboers (later boeren genoemd door de Engelsen) uit de Kaapkolonie, op zoek naar weiland voor hun kuddes en om te ontsnappen aan het Britse overheidsstoezicht en zich in het land te vestigen. Tot die tijd waren de weinige Europeanen die de Oranje waren overgestoken vooral als jagers of als missionarissen gekomen. Deze vroege migranten werden in 1836 gevolgd door de eerste partijen van de Grote Trek. Deze emigranten verlieten de Kaapkolonie om verschillende redenen, maar deelden allemaal het verlangen naar onafhankelijkheid van het Britse gezag. De leider van de eerste grote partij, Hendrik Potgieter, sloot een overeenkomst met Makwana, het hoofd van de Bataung-stam van Batswana, waarbij het land tussen de Vet- en Vaal-rivieren aan de boeren werd afgestaan.

Salomon Johannes van Huyssteen geboren 02-11-1817 trouwde met **Anna Margaretha van Huyssteen** (Kapp) geboren 07-01- 1826 George, Western Cape, South Africa overleden 1911.

Uit dit huwelijk:

1. **Jacomina Maria Hendrina Wickham** (van Huyssteen) geboren 06-10-1845 overleden 1920 trouwde met **Petrus Hendrik Wickham** geboren 21-12-1843 overleden 01-12-1919 Witzemberg, Vrede, Thabo Mofutsanyane, Free State, South Africa (*5 kinderen*).

Voorouders van, Wickham: Willem van Wykeham ('wəm/; 1320 of 1324 - 27 september 1404) was bisschop van Winchester en kanselier van Engeland. Hij stichtte New College, Oxford en New College School in 1379 en richtte Winchester College op in 1382. Hij was ook de klerk van werken toen een groot deel van Windsor Castle werd gebouwd. William van Wykeham (geboren als William Longe) was de zoon van John Longe, een vrij man uit Wickham in Hampshire William's carrière nam een wending in 1361, toen hij een koninklijk secretaris werd, onderdeel van het beheer van de koninklijke financiën, en in 1363 was hij een koninklijk raadslid. Hij was aanwezig toen het Verdrag van Brétigny in 1360 in Calais

vervolg:

werd gesloten. In januari 136 schreef Edward III en Johannes II van Frankrijk gezamenlijk een verzoekschrift aan paus Innocentius VI om van Willem een kanunnik te maken in de kathedraal van Lincoln. In 1361 werd hij samen met Peter Atte Wode benoemd tot rechter in Eyre ten zuiden van trent, een functie die hij tot ongeveer 1367 bekleedde. Willem werd in 1362 tot priester gewijd en betaalde zijn diensten door het inkomen van verschillende kerken te krijgen. In april 1363 presenteerde Edward III hem bijvoorbeeld aan de aartsdeken van Lincoln, een zet die pas in november 1363 door paus Urbanus V werd goedgekeurd na vertegenwoordigingen van Sir Nicholas de Loveyne, de ambassadeur van de koning aan het pauselijke hof. Tegen 1366, hield William twee benefices en elf prebends, met een jaarlijks inkomen dat £800 overschrijdt.

2. **Maria Isabella Martha Smit** (van Huyssteen) geboren 27-04-1853 trouwde met **Abraham Rynier Smit**.

3. **Michiel Hendrik van Huyssteen** geboren 15-07-1859 trouwde met **Johanna Petronella Jacoba van Huyssteen** (Nortje) geboren 1865.

4. **Johannes Abraham van Huyssteen** geboren 23-10-1841 trouwde met **Maria Magdalena van Huyssteen** (5 kinderen).

5. **Anna Margaretha Fredrika van Rooyen** (van Huyssteen) geboren 26-02-1905 overleden 16-05-1945 trouwde met **Cornelis Jacobus Kapp van Rooyen** geboren....overleden 13-06-1940.... (4 kinderen).

6. **Salomon Johannes van Huyssteen** geboren 18-05-1849 trouwde met **Susara Margaretha Christina van Huyssteen** dochter van Johannes Cornelis Van Huyssteen (1 kind).

7. **Rutger van Huyssteen** geboren 23-03-1855 trouwde met **Anna Margaretha Kitchen** geboren 22-10-1857 (7 kinderen).

Voorouders van Kitchen: Barnaby Kitchen overl.07-07-1603 in St. Cuthbert, North Meols, Lancashire, Engeland Beroep Armiger huw.met Anne Augthon overl.08-08-1572 in North Meols, Lancashire, England dr.Alice Kitchen geb.1553.

8. **Elsje Rosina van Huyssteen** geboren 27-06-1861.

9. **Ernst Philippus van Huyssteen** geboren 04-07-1843 trouwde met **Margaretha Thysina van Huyssteen** geboren 22-12-1846 overleden 29-07-1923.dogter van Daniel Petrus Van Huyssteen en Adriana Johanna van Huyssteen.

10. **Anna Margaretha Smit** (Van Huyssteen) geboren 24-06-1851 trouwde met **Adolf Hendrik Smit**.

11. **Sarah Wilhelmina Frederika Wickham** (van Huyssteen) geboren 18-05-1857 trouwde met **Cornelis Johannes Wickham** geboren 1846 overleden 23-08-1890 Plettenberg Bay, South Cape DC, Western Cape, South Africa (4 kinderen).

12. **Elizabeth Hendrina Kitchen** (van Huyssteen) geboren 30-01-1863 trouwde met **Petrus Philippus Kitchen** geboren 28-11-1855 Knysna, South Cape DC, Western Cape, South Africa.



Koloniale periode

De baai huisvestte in 1776 een kazerne voor de Verenigde Oost-Indische Compagnie.
 De gouverneur van de Kaap, baron Joachim van Plettenberg, hernoemde de stad Plettenbergbaai in 1779.
 In 1869 werd de kazerne gekocht door de Sint-Pieterskerk en de volgende 70 jaar als pastorie gebruikt.

In 1787/88 bouwde Johann Jerling in opdracht van de Verenigde Oost-Indische Compagnie een houtschuur; de overblijfselen zijn nog steeds te zien en bewaard te worden als provinciaal erfgoed.
 In de jaren 1830 was Plettenberg Bay een stopplaats voor schepen die in de winter doorreisden, op weg naar India.

Vanaf 1833 werd de bevolking van Plettenberg Bay geschat op ongeveer 400, waarvan de halve blanco was, volgens diplomaat Edmund Roberts die het bezochte gebied. Edmund Roberts zei dat de baai een grote hoeveelheid runderen en schapen had. Hij erkende ook "de uitmuntendheid van zijn boter" en een houtindustrie.

Abraham Nicolaas van Huyssteen geboren 28-12-1820 trouwde met **Maria Susanna van Huyssteen** (Lindeque) geboren circa 1830 overleden 10-02-1865 Knysna, South Afrika.

Voorouders van, Lindeque: Johanna Catharina Lindeque (± 1732-± 1779) huw. met Johannes Mostert (± 1779-????) geb. in Cape Town, Western Cape, South Africa.



Knysna

Gemeente in Zuid-Afrika

Europese nederzetting

De eerste Europeanen arriveerden in 1760 in het gebied en de boerderij Melkhoukraal werd gevestigd aan de oostelijke oever van de Knysna-lagune.

Stephanus Terblans, de eerste Europese boer die zich in het gebied vestigde, kreeg in 1770 een leenvergunning om hier te boeren.

Uit dit huwelijk:

1. **Petrus van Huyssteen** geboren
2. **Johan Jurgen van Huyssteen** geboren 19-08-1856.
3. **Johannes Abraham Nicolaas van Huyssteen** geboren 28-10-1847.
4. **Salomon Johannes van Huyssteen** geboren 10-01-1853.
5. **Nicolaas Cornelis van Huyssteen** geboren 25-07-1858.
6. **Martha Jacoba van Huyssteen** geboren 03-06-1849.
7. **Jacoba Salomina Frederica van Rooyen** (van Huyssteen) geboren 20-09-1854 trouwde met **Cornelis Johannes van Rooyen**.

Nicolaas Cornelis van Huyssteen geboren 29-06-1823 trouwde met **Aletta Cornelia Gesina van Huyssteen** (Lombard) geboren ca.1825.

Voorouders van, Lombard: Johan Lombard (1358-1439) dr.Johanna Lombard (1400-????) huw.1420 met Johan (de Oudere) Praroman (1396-1451) Avoyer de Fribourg en 1442.

Uit dit huwelijk:

1.**Johanna Jacoba Elizabeth van Huyssteen** geboren 29-11-1860.

2.**Barend Jacobus van Huyssteen** geboren 27-09-1871.

3.**Johan Abraham van Huyssteen** geboren 03-09-1857 trouwde met **Helena Johanna Catharina van Huyssteen** (Dreyer).

Voorouders van, Dreyer: Veronica Dreyer (1304-1343) geb.in Joderschuebel, Bern, Switzerland.huw.1339 met Caspar Joder (1304-1344) zn.Ulli Joder (1340-1363).

4.**Nicolaas Cornelis Richard van Huyssteen** geboren 20-07-1863 trouwde met **Sara Susanna van Huyssteen** (Botha) geboren ca.1864 (*4 kinderen*) dochter van Christoffel Jacobus Botha geboren ca.1829 en Gertruida Johanna van Straaten.

Voorouders van, Botha: Michael Botha (1627-1681) geb.in Wangenheim, Gotha, Germany. huw.met Susanna Saulus DE (1625-1653) zn.Friedrich Botha (1653-1719) geb.in Wagenheim, Sachsen-Coburg-Gotha, Thuringen, Germany.Geïmmigreerd in het jaar 1678 vanuit Kaapstad, Kaap de Goede Hoop, Suid-Afrika.Beroep: Soldier then farmer, vir Jan Cornelisz geboer, Farmer, vee boer/ soldaat, Vrijburger, huw.met Maria Cornelis Kickers (1660-1723) geb.in Amsterdam,Beroep: Married 29 June 1717, Orphan, Housewife.overl.in Stellenbosch, South Africa.

5.**Aletta Cornelia Gesina van Huyssteen** geboren 11-12-1874.

6.**Johannes Stephanus van Huyssteen** geboren 16-11-1858.

7.Jacoba **Salomina Aletta van Huyssteen** geboren 16-02-1866.

Hendrik Petrus van Huyssteen geboren 05-01-1825 overleden in Winburg, South Africa 05-08-1894 trouwde met **Susanna Francina van Huyssteen**. (Lindeque) geboren circa.1826 overleden 1891 Orange Free State.

Uit dit huwelijk:

1.**Jacoba Salomina van Huyssteen** geboren 12-11-1855.

2.**Johan Abraham van Huyssteen** geboren 12-03-18513.

3. **Maria Susanna van Huyssteen** (van Huysteen) geboren 14-07 1860 Smithfield, Xhariep, Free State, South Africa trouwde met **Jacobus Andries Frederik Botes** geboren 04-10-1860 Boschkop, Winburg, Lejweleputswa, Free State, South Africa. overleden 31-10-1896 Boschkop, Winburg, Lejweleputswa, Free State, South Africa (8 kinderen).



Geschiedenis:

Een kleine groep van 11 Voortrekkers, onder leiding van Andries Hendrik Potgieter, arriveerde voor het eerst in de omgeving van Winburg in 1835.

Ze waren in staat om toegang tot het land tussen de rivieren Vaal en Vet - vrijwel het hele noordelijke deel van wat nu de Vrijstaat is - te kopen van de lokale Bataung Chief, Makwana, in 1836, door bescherming te beloven tegen rivaliserende stammen en 42 stuks vee aan te bieden.

Binnen een jaar hadden meer dan 1.000 kolonistenfamilies zich in de regio verzameld, waardoor de behoefte aan een administratief en religieus centrum dringend noodzakelijk was.

Boerenoorlog:

De stad was de locatie van een concentratiekamp voor vrouwen en kinderen gevangen genomen door het Britse leger tijdens hun campagne van de verschroeide aarde tijdens de Tweede Boerenoorlog. 355 kinderen en 132 volwassenen stierven in dit kamp als gevolg van ondervoeding en besmettelijke ziekten, terwijl ze in tenten werden gehouden zonder enige infrastructuur of bescherming tijdens de bitterkoude winters van 1899-1901.

Voorouders van, Botes: Lourens Bote Terdoux (1628-????) geb.in Huizum, Friesland.zn.Bote Lourens Terdoux (1650-????) zn.Wietse Botes (1707-1785) geb.in Enkhuizen, Noord-Holland, overl.in Swartland, Western Cape huw.met Antje (Anna) Pieterse (1706-1767) dr.Hilletje Botes (± 1722-????) huw.met Johannes van der Westhuizen (1722-± 1800).

4.**Martha Jacoba van Huyssteen** geboren 08-05-1853.

5.**Petrus Herculaas Johannes van Huyssteen** 05-10-1863 Smithfield, Orange Free State.

Johannes Jacobus van Huyssteen geboren 21-08-1826 trouwde met **Jacomina Maria van Huyssteen** (Kapp) geboren 14-12-1829 George, Western Cape, South Africa. distrik, Vrystaat (9 kinderen) .

Uit dit huwelijk:

1.**Johannes Jacobus van Huyssteen** geboren 29-01-1852.

2.**Michiel Hendrik van Huyssteen** geboren 06-09-1861.

vervilg:

3. **Johan Abraham Van Huyssteen** geboren 01-03 1847 East London, Amatole, Eastern Cape, South Africa overleden 06-10-1924 begrawe op die plaas Rust, Harrismith, Thabo Mofutsanyane, Free State, South Africa trouwde met **Elizabeth Aletta Francina van Huyssteen** (van Niekerk) geboren 21-06-1860 Ladybrand, Motheo, Free State, South Afrika overleden. 06-04-1908 op die plaats Brakfontein, naby Kruispad, Harrismith.



Vroege geschiedenis:

John Bailie, een van de kolonisten van 1820, onderzocht de monding van de Buffalo River en stichtte de stad in 1836. Er is een gedenkteken op Signal Hill ter herdenking van de gebeurtenis.

De stad vormde zich rond de enige rivierhaven in Zuid-Afrika en stond oorspronkelijk bekend als Port Rex. Later werd het omgedoopt tot Londen ter ere van de hoofdstad van het Verenigd Koninkrijk, vandaar de naam Oost-Londen. Deze nederzetting op de Westelijke Jordaanoever was de kern van de stad Oost-Londen, die in 1914 tot stad werd verheven.

Voorouders van, Niekerk: van Niekerk zn. Volkert van Niekerk (± 1595-????) zn. Willem Volkerts van Niekerk (± 1625-????) zn. Elis Willems van Niekerk (± 1655-????) zn. Jan Eliz van Niekerk (± 1685-????) huw. met Maagje Willems van Dijk (< 1688-????)

4. **Jacoba Salomina Haggard** (van Huyssteen) geboren 10-01 1857 trouwde met **John Bernard Haggard** geboren 1861.

5. **Anna Margaretha Haggard** (van Huyssteen) geboren 04-05-1864 overleden 08-05-1950 Oudtshoorn, South Cape DC, Western Cape, South Africa trouwde met **Johannes Bernardus Haggard** geboren 31-12-1864 overleden 11-10-1962 Oudtshoorn, South Cape DC, Western Cape, South Africa.

Familie van Haggard: HAGGARD, Henri Rider, Sir. Groot-Brittannië, 1856-1925.

6. **Ernst Philippus van Huyssteen** geboren 23-05-1849 overleden 07-04-1850 George, WC, South Africa.

7. **Salomon Johannes van Huyssteen** geboren 22-07-1859 trouwde met **Poppie van Huyssteen** (van Rensburg).

Voorouders van, van Rensburg: Johannes Janse van Rensburg (1645-1661) zn. Claas Janse van Rensburg (1661-1728) geb. in Rensburg, Schleswig-Holstein, Germany. Beroep: Farmer/landbouwer, farmer in Wolseley district. Came to the Cape circa 1706. huw. met Aletta van der Merwe (1684-1729).

8. **Sara Salomina van Huyssteen** geboren 14-09-1866 trouwde met **Johan Hendrik Jacobus Bernardo** geboren 04-10-1858.

Voorouders van, Bernardo: FRANCISCO BERNARDO (1622-??) huw. met LUCÍA de AYALA (1634-??) zn. FRANCISCO de BERNARDO AYALA (1658-??) geb. Madrid.

9. **Daniel Petrus van Huyssteen** geboren 15-10-1829.

10. **Johannes Abraham van Huyssteen** geboren 19-03-1831 trouwde met **Maria Jacoba Elizabeth van Huyssteen** (Lindeque) geboren 1836.

Voorouders van, Lindeque: Johanna Catharina Lindeque (± 1732-± 1779) geb. op de Kaap Notities over Johanna Catharina Lindeque Barend Lindeque" of Lindequast van Amsterdam, getrouwd: 6 Feb 1724 Magdalena Brits, weduwe van: Jan Gerrit van Deventer.

11. **Cornelis Willem van Huyssteen** geboren 04-11-1827 trouwde met **Dorothea Maria van Huyssteen** (Ferreira) geboren 1848.

Voorouders van, Ferreira: Gonçalo Aires Ferreira (1407-????) geb. in Portugal. huw. met Isabel Ferreira (± 1407-????) zn. John Adam de oude Adão Gonçalves Ferreira Ferreira (± 1440-????) huw. met Leonor Gonçalves dr. Maria Adão "Maria Adam" Ferreira (± 1515-1595) huw. met Jorge Lomelino (± 1477-1548).

12. **Nicolaas Cornelis van Huyssteen** geboren 01-06-1783 te South Africa. trouwde met **Petronella Terreblanche** geboren 09-12-1781 Swellendam, Kaap overleden 1808.

(testament naar Nicolaas: inboedel / 30 trekossen, 24 aanteel beesten, 2 rydpaarden, 2 aanteel paarden, 1 lijfeigene, Johannes Abraham van Huyssteen, een schietgeweer verkocht totaal Rd's).

Nicolaas Cornelis van Huyssteen geboren 01-06-1783 te South Africa. trouwde met **Petronella Terreblanche** geboren 09-12-1781 Swellendam, Kaap overleden 1808 2e huwelijk met **Martha Catharina Barkhuizen** geboren 06-11-1791.

Voorouders van, Terreblanche: Etienne Stephanus Terblanche geb. 25-05-1670 Le Luc-Toulon, Provence, France overl. 1738 Paarl, Caap de Goede Hoop, Suid Afrika Begraafplaats: Drakenstein Municipality, Cape Winelands, WC, South Africa, zoon van Louis Terreblanche en Catheine MIEEEONNIER.



Swellendam (stad)

Het stadje werd in 1747 gesticht samen met het stadje Tulbagh door Nederlandse kolonisten in de Kaapkolonie. Hiermee is dit na Kaapstad en Stellenbosch een van de oudste blanke gemeentes in Zuidelijk Afrika. Het stadje is genoemd naar de gouverneur Hendrik Swellengrebel en zijn vrouw Helena ten Damme.

Tussen juni 1795 en november 1795 was Swellendam een onafhankelijk republiek gesticht door kolonisten onder leiding van Petrus Delpont, die het niet eens waren met de VOC in de Kaapkolonie.

Swellendam heeft een Nederlands of Kaap-Hollands karakter, er staan kerken, huizen en andere gebouwen in Kaaps-Hollandse stijl. Het Nationale Bontebokpark werd in 1931 opgericht en is een interessant natuureservaat.

Uit dit 1e huwelijk:

1. **Rutger van Huyssteen** geboren 23-12-1806.
2. **Nicolaas van Huyssteen** geboren 1807 overleden 14-05-1845.
3. **Petronella Maria van Huyssteen** geboren 10-03-1808. Swellendam, WC, South Africa.

Uit dit 2e huwelijk:

4. **Jan Willem van Huyssteen** geboren 30-08-1810 Swellendam, WC, South Africa.
5. **Jacomina Johanna Wilhelmina van Huyssteen** geboren 14-03-1813 trouwde met **Dirk Jan van Rooyen** geboren ca.1810 Swellendam South Africa, Cape (1 kind).

Rutger van Huyssteen geboren 23-12-1806 trouwde met **Petronella Christina van Huyssteen** (Jerling) geboren 09-07-1811 te.... George, South Cape DC, Western Cape, South Africa overleden 07-03-1829.

(testament naar Rutger 2 reijdpaarden, 2 paarden aanteel, 22 trekossen, 20 aanteel beesten, 30 bokken, 1 ossewagen).

Uit dit huwelijk:

1. **Nicolaas Cornelis Petrus van Huyssteen** geboren 16-02-1829 trouwde met **Alberta Elizabeth van Huyssteen** (Pienaar) geboren 25-09-1836. Swellendam, Overberg DC Western Cape overleden 19-07-1854 Plettenberg Bay, South Cape DC (1 kind).

Voorouders van, Pienaar: Pienaar is een bekende Afrikaanse achternaam, afgeleid van de Franse Pinard. Het werd in 1688 naar Zuid-Afrika gebracht door Hugenoten kolonisten die met de VOC reisden. De uitgebreide stamvaders van de Pienaar clan zijn Jacques Pinard, een timmerman uit Eure-et-Loir, en Esther Foucher (geboren Suèvres, Orléanais). Na Esthers dood hertrouwde Pinard later met Marthe le Fèvre, een inwoner van Paarl. Een uitgebreide genealogie van de familie Pienaar in Zuid-Afrika werd samengesteld door ZJ (Sakkie) Pienaar, en privé gepubliceerd als Die Pienaars in Suid-Afrika. Een bijgewerkte versie van de Pienaar genealogie werd samengesteld door Christo Viljoen, wiens moeder née Pienaar was, als het "Pienaar Familieregister" en gepubliceerd door de Huguenot Society of South Africa.

Nicolaas Cornelis Petrus van Huyssteen geboren 16-02-1829 trouwde met **Cornelia Margaretha Jacomina van Huyssteen** (Wickham) geboren 17-07-1837.

Voorouders van, Wickham: Richard Wickham (± 1590-1664) geb. in Wadhurst, Sussex, England. huw. met Sidonye Burges (1574-1664) zn. John Wickham (1627-1690) huw. met Mary Goldring (1629-1715) zn. Richard Wickham (1669-1750) huw. met Mercy Mary HUMPHREY (± 1670-1732).

Uit dit 2e huwelijk:

3. **Jacomina Hendrina Wilhelmina van Huyssteen** geboren 12-09-1861.

4. **Cornelia Margaretha van Huyssteen** geboren 14-09-1866.

5. **Sara Johanna van Huyssteen** geboren 23-03-1876.

6. **Maria Margaretha Kock** (van Huyssteen) geboren 27-12-1857 Wagendrift, Knysna overleden 10-06-1937 trouwde met **Alexander Hendrik Kock** (11 kinderen).

Voorouder van, Kock: Hermann Kock (± 1500-1575) overl. in Münster Beroep: Rentmeister.

7. **Rutger van Huyssteen** geboren 25-05-1864.

8. **Robert Henry van Huyssteen** geboren 07-10-1869.

9. **Petronella Christina van Huyssteen** geboren 05-10-1859 trouwde met **Daniel Petrus van Huyssteen** geboren 15-01-1855. (4 kind.)

10. **Susara Johanna Sophia van Huyssteen** geboren 13-10-1865.

11. **Christina Fredrieka van Huyssteen** geboren 30-01-1873.

Nicolaas van Huyssteen geboren 1783 overleden 14-05-1845 trouwde met **Aletta Sophia Maria Wilhelmina Jacomina Barkhuysen** geboren 29-01-1817 Western District, Eastern Cape, South Africa (*2 kinderen*).



Eastern Cape

Europese kolonisten

Aan het einde van de 18e eeuw breidde de Nederlandse Kaapkolonie zich langzaam oostwaarts uit vanuit het oorspronkelijke centrum rond Kaapstad. Dit leidde in 1786 tot de oprichting van de Nederlandse nederzetting Graaff-Reinet – genoemd naar de Gouverneur van de Kaapkolonie Cornelius Jacob van de Graaff (in functie: 1785-1791) en naar zijn vrouw Hester Cornelia van de Graaff (geboren Reynet). Later, tijdens de Napoleontische oorlogen van 1803-1815, nam Groot-Brittannië de controle over de Kaapkolonie over (1806) en moedigde Britse burgers aan om daarheen te migreren als een middel om de Britse bevolking in het gebied te stimuleren.

Uit dit huwelijk:

1. **Jan Willem van Huyssteen** geboren 19-09-1847.
2. **Jan Willem Barkhuysen** geboren 1846?

Jan Willem van Huyssteen geboren 30-08-1810 Swellendam, WC, South Africa trouwde met **Christina Wilhelmina van Huyssteen** (Smit).

Uit dit huwelijk:

1. **Jacomina Johanna Wilhelmina van Huyssteen** geboren 1845 Uitenhage, Cape Colony. overleden 14-03-1902 British concentration camp, Springfontein, Orange Free State trouwde met **Hermanus Lucas Smith** (*2 kinderen*).
2. **Maria Elizabeth Jacomina van Huyssteen** geboren 17-10-1838 George, WC, South Africa.
3. **Hendrika Johanna van Huyssteen** geboren 1847.
4. **Martha Catharina Petronella van Huyssteen** geboren 04-01-1841.
5. **Jan Willem van Huyssteen** geboren 1850 overleden 18-07-1899 Bloemfontein, FS, South Africa.

Hendrik van Huyssteen geboren 17-03-1787 overleden 14-10-1822 Wittedrift, South Cape DC, Western Cape, South Africa (riding accident) trouwde met **Jacomina.Christina Marais** geboren 31-05-1789 Swellendam, Overberg DC, Western Cape, South Africa overleden 11-03-1828.

Voorouders van Marais: Geoffrey de MARAIS (± 1180-????) Titel: Justiciar of Ireland huw.met Eva de BERMINGHAM (± 1173-1226) dr.Joan de MARAIS (1202-1224) Richard I 'the Fearless' Duc de Normandie (933-996) huw.met Emma de Paris (????-< 962) 2e huw.Gunnora af Danmark, de Crepon, Duchesse de Normandie (936-1031) zn.Richard II 'the Good' de Normandie, Duc de Normandie (± 963-1027) huw.met Judith de Rennes, Comtesse de Rennes, Duchesse de Normandie (982-1017) zn.Mauger 'le Jeune' Archbishop de Rouen (± 1000-????) huw.met Unknown de Bassenville (± 1005-????) Guillaume de St. Clare, Baron Roslin (> 1027-??) huw.met Dorothy de Raby (< 1040-??) zn.Henri 'the Crusader' de St. Clare, Baron Roslin (< 1079-??) huw.met Rosebelle de Fortieth (< 1100-????) Henri 'the Councilor' de St. Clare, Baron Roslin (< 1135-????) huw.met Margaret Gratney (< 1140-????) William de St. Clare (Sinclair) Baron Roslin (< 1160-1214) huw.met Agnes of Dunbar (< 1195-????) zn.Henri de St. Clare (Sinclair) Baron Roslin huw.met Katherine of Strathearn (< 1220-????) zn.Henri de St. Clare (Sinclair) Baron Roslin (< 1240-1270) huw.met Margaret of Marais (< 1245-????) zn. William de St. Clare (Sinclair) Baron Roslin (< 1265-1297) huw.met Matilda of Orkney (< 1270-????) zn.Henry Sinclair Lord of Roslin (????-< 1335).

Uit dit huwelijk:

- 1.**Jacomina Hendrina van Huyssteen** geboren 18-05-1815 overleden 11-03-1828.
- 2.**Johannes Cornelis van Huyssteen** geboren 20-11-1821 overleden 20-11-1895 Orange Free State, South Africa
- 3.**Abraham Johannes van Huyssteen** geboren 25-08-1826.
- 4.**Rutgert van Huyssteen** geboren 15-08-1816 Swellendam, Overberg DC, Western Cape, South Africa overleden 24-10-1862 Plettenberg Bay, Cape Province, South Africa.
- 5.**Hendrik Benjamin van Huyssteen** geboren 02-12-1819 Wittedrift, Plettenberg Bay, Western Cape, South Africa overleden 27-12-1876 George, South Cape Dc, Western Cape, South Africa.
- 6.**Cornelis Jacobus van Huyssteen** geboren 16-03-1828.
- 7.**Daniel Petrus van Huyssteen** geboren 26-12-1817 overleden 24-12-1872 Wittedrift, South Cape DC, Western Cape.
- 8.**Martha Margaretha Wilhelmina Stroebe** (van Huyssteen) geboren 17-07-1823 Plettenberg Bay, South Cape DC, Western Cape, South Africa overleden 01-07-1893 Plettenberg Bay trouwde met Gerrit Johannes Stroebe geboren 1820 Wittedrift, Knysna, overleden 21-10-1905 (9 kinderen).

Voorouders van, Stroebe: Christoph Ströbel geb.in Göppingen, Deutschland huw.met Elisabeth Ströbel zn.Johannes Martinus Daniël Stroebe (1571-????) huw.met Margrita Johanna van Nierop (1570-????) geb.in Baden Wuerttemberg, Germany.zn.Johann Jacob Strobel (1590-1668) huw.met MARIA Quortgesell (1590-????).

Johannes Cornelis van Huyssteen geboren 20-11-1821 overleden 20-11-1895 Orange Free State, South Africa trouwde met **Susara Salomina van Huyssteen** (van Rooyen) geboren 21-07-1823 Knysna, South Cape DC, Western Cape, South Africa overleden 02-08-1901 Aliwal North, Eastern Caee, South Africa.

About Susara Salomina van Huyssteen Name: Ms Susara Salmina van Huyssteen Born in camp? No Place of death: Aliwal North RC Age died: 78 years
 Died in camp? Yes Cause of death: old age Gender: female Race: white Nationality: Cape Colony Unique ID: 34174 Camp History Name: Aliwal North RC
 Farm History Name: van Huyssteen family Town: Knysna District: Cape.Colony Name: Swakfontein District: Smithfield Sources Title: RS 31 Cape & Natal DL
 Type: Death lists Location: National Archives, Pretoria Reference No.: RS 31 Origin: Goldman Notes: p.6 Title: Government Gazette of the Orange River Colony
 Location: Pagina 56 van 63 Notes: 2/8/1901, p.340.

Britse concentratiekampen
 van de Zuid-Afrikaanse oorlog
 1900-1902

Persoonlijke gegevens

Naam: Mevrouw Susara Salmina van Huyssteen

Geboren in het kamp? Nee

Plaats van dood: Aliwal Noord RC

Leeftijd overleden: 78 jaar

Overleden in het kamp? Ja

Doodsoorzaak: oude leeftijd

Geslacht: vrouwelijk

Race: wit

Nationaliteit: Kaap Kolonie

Unieke ID: 34174

Kamp Geschiedenis

Naam: Aliwal Noord RC

Boerderij geschiedenis

Naam: familie van Huyssteen

Dorp: Knysna

Wijk: Kaap Kolonie

Naam: Swakfontein

Wijk: Smithfield

Bronnen

Titel: RS 31 Kaap & Natal DL

Type: Dodenlijsten



De onderhandelingen mislukten en in de beginfase van de oorlog lanceerden de Boeren succesvolle aanvallen op Britse buitenposten voordat ze werden teruggedrongen door keizerlijke versterkingen. Hoewel de Britten snel de Boerenrepublieken bezetten, weigerden talrijke Boeren de nederlaag te accepteren en voerden ze een guerrillaoorlog .

Tweede Boerenoorlog

Na de ontdekking van goudvoorraden in de Boerenrepublieken was er een grote toestroom van "buitenlanders", voornamelijk Britten uit de Kaapkolonie.

Ze mochten niet stemmen en werden beschouwd als "onwelkome bezoekers indringers, en ze protesteerden bij de Britse autoriteiten in de Kaap.

Plaats: Nationaal Archief, Pretoria

Referentienummer.: RS 31

Oorsprong: Goudman

Opmerkingen: p.6

Titel: Staatscourant van de Orange River Colony

Plaats:

Opmerkingen: 2/8/1901, blz. 340

Uit dit huwelijk:

1. **Jacomina Hendrina Maria van Huyssteen** geboren 1847.
2. **Reynier Johannes van Huyssteen** geboren 20-08-1851.
3. **Susara Margaretha Christina van Rooyen** (van Huyssteen) geboren 06-07-1857 trouwde met **Salomon Johannes van Rooyen**.
4. **Anna Johanna Hillebrand** (van Huyssteen) geboren 09-04-1843 trouwde met **Hermanus Hendrik Hillebrand**.

Voorouders van, Hildebrand: Adela Hildebrand (1050-1120) geb.in Vermandois, Normandy, France.huw.met Eudes I de Vermandois (±959-1047).

5. **Cornelis Johannes van Huyssteen** geboren 20-04-1848 George, South Cape DC, Western Cape, South Africa overleden Voor 1895 trouwde met **Aletta Johanna van Huyssteen** (Berg) geboren 07-11-1850 George, South Cape DC, Western Cape South Africa (5 kinderen) .

Voorouders van, Berg: Erenfried I van Bliesgau (± 870-± 904) huw.met Adelgonde van Auxerre (± 870-± 902) zn.Eberhard van Bliesgau (±890-± 940) huw.met Amaltrude van Bonngau (± 882-> 923) zn.Erenfried II van Zülpichgau (????-± 970) huw.met Richwara (????-< 963) zn.Hermann I (Pusillus) van Lotharingen (????-996) huw.met Heylwig von Dillingen zn.Adolf I van Lotharingen zn.Adolf II van Lotharingen (1002-1041) zn. Adolf I van Berg(????-1086) zn.Adolf II van Berg-Hövel huw.met Adelheid van Lauffen (± 1050-± 1110) zn.Adolf I van Berg (± 1078-1106) huw.met Adelheid van Kleef zn. Adolf II van Berg (1100-1160) huw.met Irmgard van Wasserburg zn.Engelbert I van Berg (??-1189) huw.met Margaretha van Gelre (1135-1180) zn. Adolf III van Berg (????-1218) overl.in Damiette huw.met Bertha van Sayn dr.Irmgard van Berg huw.met Hendrik Iv van Limburg (1195-1247) zn. Adolf IV van Berg (1220-1259) huw.met Margarethe van Are-Hostaden (< 1214-1314) zn. Henderik van Berg -Windeck (??-1295) huw.met Agnes van de Mark dr.Margaretha van Berg -Windeck (????-> 1360) huw.met Otto IV van Ravensberg dr.Margaretha van Ravensberg- Berg (± 1320-1389) huw.met Gerard I van Gulik -Berg (????-1360).

6. **Rutgert Michiel van Huyssteen** geboren 19-09-1853 Wittedrift, Cape Colony overleden 10-04-1876 Hangklip, Cape Colony.
7. **Dirk Johannes van Huyssteen** geboren 1860 trouwde met **Jacoba Hendrina Wilhelmina van Huyssteen** geboren 19-09-1861 (1 kind) .
8. **Hendrik van Huyssteen** geboren 16-05-1847 Knysna, South Cape DC, Western Cape, South Africa overleden 1900 trouwde met **Maria Magdalena Richardson** (van Huyssteen) geboren 21-09-1846 (4 kinderen) .
9. **Johannes Cornelis van Huyssteen** geboren 19-04-1850 trouwde met **Jacomina Maria van Huyssteen** geboren ca.1854 (2 kinderen).
10. **Daniel Petrus van Huyssteen** geboren 15-01-1855 trouwde met **Petronella Christina van Huyssteen** geboren 05-10-1859 (4 kinderen) .
11. **Stephen Henry Harker van Huyssteen** geboren 01-02-1864.

Rutgert van Huyssteen geboren 15-08-1816 Swellendam, Overberg DC, Western Cape, South Africa overleden 24-10-1862 trouwde met **Maria Magdalena van Huyssteen** (Squier) geboren 28-06-1818 overleden 1889.



Andre Van Huyssteen:

Die middel gedeelte van die huis is omtrent 200 jaar gelede deur 'n engelsman gebou. Oupa Danie het toe die twee vleuels aangebou. Dit was in die vroeë 50's klaar. Oom Eric Schonken, argitek en neef van Oupa, het gehelp met die ontwerp. Wiittedrift.

ONDERWERP: Het verhaal van de Van Huyssteens van Wittedrift.

SPREKER: Tertius van Huyssteen.

PLAATS: Het voorouderlijk huis Wittedrift.

DATUM: 8 juli 1984.

In het jaar 1459 wordt in de archieven van Münster de eerste Van Huyssteens genoemd. Meer dan 300 jaar Van Huyssteens die op boerderij De Huysstede woonden, volgde totdat op 11 maart 1753 Brant Rutgersen van Huyssteen en zijn vrouw Anna Mol hun oudste zoon Rutger lieten dopen in het naburige stadje Bearn, niet ver van Utrecht in Nederland.

Op 19-jarige leeftijd sloot de jonge Rutger zich aan als soldaat en zeilde naar de Kaap aan boord van de Azia, waar hij op 13 mei 1773 aankwam.

Na een paar jaar raakte hij ontgoocheld door het leven van een soldaat en werd hij benoemd tot houthakker bij het prinselijke loon van 12 gulden per maand

Op 22 februari 1780 werd hij een vrije hamburger, blijkbaar na 12 wagenladingen hout te hebben afgeleverd bij het houtschuur van de Verenigde OostIndische Compagnie in Plettenberg Bay. Voordat hij de nieuwe status had bereikt, was hij met Martha Claassen getrouwd. Daarna werd hem de leenfarm van Wittedrift, 2559 morgen, toegewezen. Hier werden hem drie zonen en twee dochters geboren en Martha, de jongste zoon die Hendrik werd gedoopt. De twee oudere zonen, Johannes Abraham en Nicolaas Cornelis, vertrokken om zich op hun eigen leningboerderijen te vestigen. Het werd overgelaten aan de jongste zoon, Hendrik I (aldus aangegeven ter identificatie) om voor zijn ouder wordende ouders te zorgen tot de oude Rutgar stierf op 20 maart 1825 op 72-jarige leeftijd.

In 1818 werd het leenlandbouwsysteem van grondbezit afgeschaft; Wittedrift werd aan Hendrik I gegeven op voorwaarde dat hij jaarlijks een bedrag van 90 Rijksdaalders betaalde. Op deze manier werd Wittedrift een Quit Rent-boerderij, de oorspronkelijke subsidie werd ondertekend door Lord Charles Somerset op 20 januari 1818. Hendrik I, geboren op 17 maart 1787, trouwde op 11 september 1814 met Jacomina Marais, weduwe van Nicolaas Louibaard. Met haar en zijn tweede vrouw Hester Jacoba van Zyl had hij 12 kinderen - zeven zonen en vijf dochters. Het was Henry I die het lange rieten huis achter het huidige huis bouwde, dat rond 1914 werd verwijderd. Henry I was een natuurlijke leider van mensen. Als veldkornet nam hij deel aan verschillende oorlogen tegen de Xhosa. Hij was beroemd om zijn gastvrijheid en talloze reizigers - inclusief Rev.. Latrobe - schrijft bijvoorbeeld hoe de vrouw van Hendrik twee hanen,

een grote fles boshoning en verschillende andere nuttige Wittedrift-artikelen schonk. De tweede zoon van Henry I, Daniel Petrus Simion, bekend als Dail, erfde daarna Wittedrift. Hendrik brak zijn nek toen hij een wolf achtervolgde en zijn paard in een gat in aardewerk vertrapte heeft. Dail werd geboren op 26 december 1817 en trouwde met Adriana Zondagh of Advent ure. Het echtpaar kreeg 10 kinderen en hij was het die de eerste school in Wittedrif bouwde en daar de eerste leraar aanstelde.

Dail, de derde eigenaar van Wittedrift, heeft een speciale relatie met de Zondaghs van Avontuur had. Adriana (die mijn vader altijd 'overgrootmoeder' heeft genoemd) reed elk jaar regelmatig te paard, alleen vergezeld door een gekleurde ruiter, over de weg over Perdekop, Dieprivier, De Vlucht en over de Outeniquas om zich bij haar te voegen bij Adventure ga en bezoek. De pas over de berg wordt daarom door de Wittedrift-mensen en nooit Prins Alfred's Pass altijd Zondagh's berg genoemd.

De familie van Ouma-Grootjie Adriana bezocht ook eenmaal per jaar Wittedrift, nooit minder dan drie weken. Toen Matthys Petrus Zondagh echter ooit slechts tien dagen wilde bezoeken, ging opa Dail gewoon zijn Martini-Henry halen, schoot en doodde de voorkant van de kinderwagen en vertelde zijn verbijsterde zwager dat ze zich weer moesten strekken en eerst os eten - pas daarna zou hij Matthys een andere en een betere os geven! Matthys werd gedwongen het te accepteren en het bezoek duurde de gebruikelijke drie weken.

Veel andere verhalen worden verteld in de annalen van van Huysteen en over hoe Sir George Gray maakte Wittedrift zijn hoofdkwartier terwijl hij op olifant ging jagen, hoe Ouma-Grootjie Adriana hadden alle lakens elke dag gesteven terwijl de mannen op jacht waren; hoe Sir George bood Grootvader Dail alle Crown Lands tussen Die Poort en Plettenberg Bay, op voorwaarde dat hij betaalde de jaarlijkse stop, en hoe Dail dit aanbod weigerde; hoe Dail's nogal feckless broer John speelde zijn vele praktische grappen - ooit, met de hulp van een aantal gelijkgestemde vrienden, een hele bokwagon ontmantelend en weer in elkaar gezet op het dak van een volgende een oud echtpaar op oudejaarsavond; bij een andere gelegenheid gieten een zak zout in een lente waar het oude paar water kreeg voor hun ochtend kopje koffie, et cetera, et cetera. De oudste senator van Dail, Henry II, was de vierde eigenaar van Wittedrift en misschien wel de laatste en grootste van die van Huysteen-patriarchen. Hij werd later Hendrik Dail genoemd MEP; trouwde met mijn grootmoeder Elsie Wentzel; en de vader van hun 12 kinderen, acht zonen en vier dochters. Vier van de zonen werden boeren, twee ministers van de Ned. Hervormde kerk, een tandarts en een hoofd. De vier dochters hebben allemaal in Stellenbosch en Wellington hadden hun opleiding als leraren.

Interessant is dat alle elf kinderen zijn getrouwd met andere echtgenoten land getrouwd. Het resultaat is dat de nakomelingen van oma Elsie en opa Hendrik verwant zijn met veel bekende Afrikaanse families - met de Louws van Paarl, met de Therons van Tulbach, met de Liebenbergs van Piketberg etc.

Om de opvoeding van zijn kinderen te financieren met alleen de opbrengst van de boerderij was die dagen onmogelijk. Opa Hendrik trad ook vaak op als veilingmeester en gaf de geitenwagens, gemaakt door de smid Boy Cook, in de Karoo door zijn oudste zonen late verkoop. Hij had ook zijn eigen mes, een Italiaan. In 1882 bezat hij een groot nieuw huis Victoriaans gebouw, met geelhouten plankenvloeren en balken en plafond. Voor de opening ceremonie hield de Rev. M C Botha kwam speciaal uit Knysna.

Tijdens de Anglo-Boerenoorlog werd opa Hendrik overwogen en vormt een potentieel gevaar een tjdje opgesloten in Knysna. Op zondag, opa, als een oudste altijd gekleed, altijd gekleed in zijn manen en met zijn donzige hoofd op zijn hoofd de dag in zijn groet doorgebracht ! Hij werd later onder huisarrest bij zijn zus, Hannie Metelerkamp, ondergebracht. Tante Hannie hing een touw over het tuinhek om opa te verhinderen na te denken ga niet weg. Op een dag ging meneer Jackson, de magistraat en een goede vriend van hem, met hem mee kwam op bezoek, hij moest bukken om onder het touw te komen. Er was een prachtige relatie tussen opa en oma. Ze hebben elkaar altijd gebeld ander hart - 'Klein hart'. Ze was klein en broos delicate kenmerken, een echte Dresden China figuur, aanbeden door haar kinderen. Ze maakte van haar huis een centrum van cultuur en beschaving.

Muziek was een van haar grote liefdes en ze was vooral trots op de lyrische tenorstem van Oom George en van de prachtige sopraan van tante Minnie. Haar dochters waren geboord in deportatie, haar zonen op goede manieren en hoffelijkheid. Natuurlijk moesten alle kinderen leren goed Engels spreken; Oupa Hendrik vertelde hen met zijn gemene gevoel voor humor altijd: ...Je moet goed Engels leren, zodat je een Engelsman slecht kunt zeggen in zijn eigen taal!

Dit is dan het verhaal van de Van Huyssteens van Wittedrift tot aan de dood van Hendrik II in 1911. Mijn vader, Matthys Petrus Zondagh, en mijn moeder, Johanna Hendrika, namen toen over en in 1975 na de dood van mijn moeder werd de schrijver, Hendrik Tertius, de zesde Van Huyssteen bezit de historische oude boerderij van Wittedrift, die nu is Van Huyssteen eigendom voor 200 jaar. ENDS.

Wat het van Aletta Sophia Maria Martina Wilhelmina Jacomina Barhuysen geword? Is sy werlik met'n Nicolaas (Cornelis?) Barkhuy sen geword? Is sy werlik met 'n Nicolaas (Cornelis?) van Huyssteen getroud, en indien wel, wie is hierdie Nicolaas van Huyssteen. In die "Suid-Afrikaanse Geslagregisters (SAG)" word genoem dat Aletta Sophia Maria Martina Jacomina Barkhuysen met Nicolaas van Huyssteen getroud is en dat hul seun Jan Willem van Huyssteen op 19 Sep 1847 gebore / gedoop is. Ons weet dat SAG baie foute het en ek sukkel al 'n geruime tyd om die oorspronklike huwelik- en doopinskrywings op te spoor om die gebeure bevestig. Trouens ek kry nie hierdie huwlik of die doop van die kind Jan Willem nie. Indien hierdie inskrywing waar is, watter Nicolaas van Huyssteen was dit? Aletta SMMWJ het De Vlug van haar pa geerf in 1821. Sy het volgens 'n erfposie in 1881 waarskynlik nog gelewe. Aletta SMMWJ is die dogter van Johan Nicolaas Wilhelm Barkhuysen (b8) =Kaapstad, NG Kerk 20.4.1788†ong 10.2.1829 en Aletta Sophia Janse van Rensburg =Kaapstad, NG Kerk 14.4.1797 †Jan 1817. Haar ma, Aletta S van Rensburg, is kort na die geboorte oorlede en dit lyk of haar doop n manier was om die ma te eer. Aletta Sophia Maria Martina Wilhelmina Jacomina Barkhuysen is gebore op 29.1.1817 en op 13.4.1817 in Graaff Reinet gedoop. Sy het ses name gekry en daar was 21 doopgetuies nl: Nicolaas Martinus Janse van Rensburg, Susanna Josina Jansen [van Rensburg], Petrus Hendrik Carel Barkhuizen, Albertha Catharina Barkhuisen, Stephanus Johannes Scheepers, Maria Magdalena Janse van Rensburg, Lucas Martinus Janse v Rensburg, Johanna Petronella Barkhuisen, Gerrit Marthinus Scheepers, Jacoba Susanna Janse v Rensburg, Cornelia van der Wat, Christina Jacomina Barkhuisen, Jacobus Stephanus van der Wat, Wilhelmina van der Wat, Lucas Marthinus J van Vuuren, ? Christina v Rensburg, Nicolaas van Huyssteen, Martha Catharina Barkhuisen, Nicolaas Jacobus Barkhuisen, Johanna Elizabeth Cronje, Johannes Cornelis Barkhuysen , Frederika Margaretha van Rensburg.

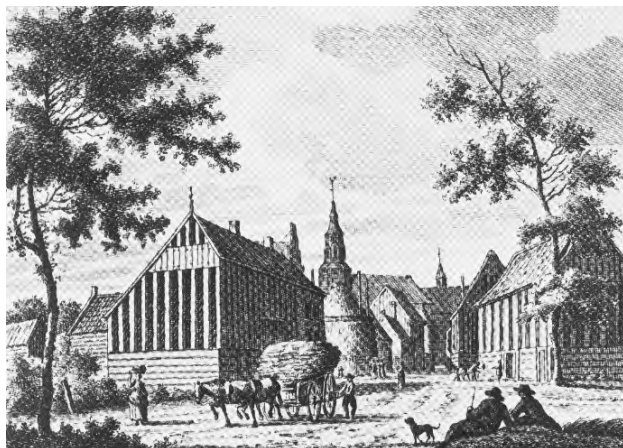
In die doopinskrywing op 13.4.1817 is ook aangeteken dat die ma dood is. Die oorlede ma, Aletta van Rensburg se boedelinventaris is eers in Junie 1817 op Kykoe, die Barkhuysen stamvader, se plaas opgestel. Dit is waarskynlik dat pa, Johan Nicolaas Wilhelm en die babadogter, Aletta SMMWJ daar gebly het en dat sy ma Jacomina van Rensburg en sy twee oujongnoui-susters met die baba gehelp het. Hy het in elk geval met die opstel van sy testament in 1821 daar gebly.

Aletta SMMWJ is in die testament van haar pa in 1821 as erfgenaam van alle roerende en onroerende eiendom benoem. Als executeur mitsgaders voogd van de onmondige erfgename de burger Nicolaas van Huyssteen in de Plettenbergs Baay districts woonachtig velenene aan deselfs alle macht en mact van aswsumptie Inventaris op 10.2.1829 van goedere na JNW se dood: Erfpacht plaats genaamd Vlug 1975 morgen gelegen in't Veldkornetskap van Lange kloof, 48 trek ossen 9 aanteelbeesten 1 hingst 3 perde 4 slawe, Invenatris opgeneem deur Veldkornet NH Jansen? en die eksekuteur Nicolaas van Huyssteen en as getuies geteken deur Bell Wehmeyer [JC Wehmeyer?] Jan Willem Bark huysen

Tot zover Suid- Afrika.

van Nijkerk – naar Wageningen.

Tabak uit Nijkerk 1650-1850



De teelt van tabak begint in Nijkerk ongeveer halverwege de zeventiende eeuw. Het (sub)tropisch gewas uit Amerika is meegebracht door kolonistoren en komt via Spanje naar Nederland. Door een combinatie van factoren, waaronder de samenstelling van de grond, de ligging van Nijkerk aan het water (voor het vervoer naar Amsterdam) en de beschikbaarheid van veel arbeidskrachten, breiden de tabaksvelden zich in deze stad snel uit. De rijke opbrengsten zorgen voor een periode van voorspoed en veel handel en bedrijvigheid. Rond 1800 is Nijkerk na Arnhem de plaats met de meeste inwoners van Gelderland. De tabak wordt in Nijkerk verbouwd en gedroogd in tabaksschuren. In 1686 telt Nijkerk er ruim tachtig; in 1815 maar liefst 230. Rond die tijd is een zesde deel van de Nederlandse tabak afkomstig uit Nijkerk. De gedroogde tabak wordt verkocht om in Amsterdam te worden verwerkt tot

snuif-, pruim- en pijptabak. Tabak blijft lange tijd het belangrijkste gewas.

Tijdens de Franse overheersing (1795 – 1813) wordt de export aan banden gelegd en moet alle tabak worden verkocht aan de bezetters.

Na de Franse overheersing herstelt de tabaksteelt zich gedeeltelijk, maar halverwege de negentiende eeuw groeit de concurrentie van betere en goedkopere tabak uit de tropen. Dit betekent uiteindelijk het einde van de Nijkerkse tabaksteelt.

zie pag. 171

Brandt Aeltzen van Huisteen geb.te Nijkerk 1574 overl.te Nijkerk 05-04-1632 tr.te Nijkerk 02-11-1600 met **Lijsbeth** (Lysebetchgen) **Willems**

geb.1578 overl.te Nijkerk 08-05-1660 j.dr. van **Wilhelm Aertzen**

Landbouwers.

rooms kath.

Uit dit huwelijk:

1.**Stephen Brantzen van Huisteen** geb.te Nijkerk 15-11-1601

2.**Andrees Brantzen van Huisteen** geb.te Nijkerk 10-04-1602

3.**Aert Brantzen van Huisteen** geb.te Nijkerk 05-08-1604 overl.te Nijkerk 05-02-1634

4.**Geert Brantzen van Huisteen** geb.te Nijkerk 17-05-1607 overl.23-12-1654 tr.met **Hendrick Gerrits** overl.22-10-1688

5.**Rijcktggen Brantzen van Huisteen** geb.te Nijkerk 12-05-1608

6.**Wilhelm Brantzen van Huisteen** geb.te Nijkerk 17-08-1609 overl.te Nijkerk 30-09-1636

Pest???

7.**Wijchmoed Brantzen van Huisteen** geb.te Nijkerk 06-10-1611 overl.te Nijkerk 28-09-1636

Pest???

8. **Rijck Brantzen van Huisteen** geb.te Nijkerk 01-10-1612 overl.te Nijkerk 06-10-1636 Pest???
9. **Rotgen Brantzen van Huisteen** geb.te Nijkerk 09-03-1615
10. **Wichmodt Brantzen van Huisteen** geb.te Nijkerk 09-05-1616 tr.18-06-1651 met **Peel Aeltzen Weiman**
11. **Geertgen Brantzen van Huisteen** geb.te Nijkerk 07-10-1618 tr.08-07-1642 met **Goossen Gerritsz.** J.m. uit Stoutenburg
12. **Rotger Brantzen van Huisteen** geb.te Nijkerk 09-08-1619 overl.te Nijkerk v.1622
13. **Rijckgen Brantzen van Huisteen** geb.te Nijkerk 31-08-1620
14. **Rotger Brantzen van Huisteen** geb.te Nijkerk 06-01-1622 (deze naam is verbinding naar Zuid-Afrika)
15. **Aert Brantzen** geb.te Nijkerk ca.1624 (deze tak gaat naar Stoetwegen-Naarden- Nederhorst Den Berg!!!).
16. **Aldt Brantzen van Huisteen** geb.te Nijkerk 02-01-1625 overl. 23-03-1671? tr.te Nijkerk met **N.N.** (deze verbinding gaat naar Amsterdam)
17. **Rotger Brantsen van Huijsteen** geb.te Nijkerk 1628 overl. te nijkerk 26-06-1667

Aert Brantzen geb.te Nijkerk ca.1624 tr.ca.1649 met **Elbertien Aerts** geb.te Nijkerk ca.1628

uit dit huwelijk:

Landbouwers.

1. **Aert Aartzen** geb.te Nijkerk 07-04-1650 overl.v.01-02-1674
2. **Grietjen Aelts** geb.te Nijkerk 15-01-1657
3. **Wichmoet Aeltsen** geb.te Nijkerk 06-01-1659

In 1673, aan het eind van de Franse bezetting die in het rampjaar 1672 begon, werd het kasteel gedeeltelijk verwoest door terugtrekkende Franse troepen.

Het jaar 1672 staat in de Nederlandse geschiedenis bekend als het Rampjaar. Volgens een Nederlands gezegde was "het volk redeloos, de regering radeloos en het land reddeloos". In dit jaar begon de Hollandse Oorlog en werd de Republiek der Zeven Verenigde Nederlanden aangevallen door Engeland, Frankrijk en de bisdommen Münster en Keulen, onder het gezag van, respectievelijk Bernard von Galen en Maximiliaan Hendrik van Beieren.

Mogelijk dat **Aert Aartzen** en zijn **vrouw** zijn omgekomen in het rampjaar vóór 01-02-1674, de zoon **Rijck Aertsen** is door Cornelis van der Horst in de *Cornelis van der Horst was een deurwaarder ca.25 jaar ouder dan Rijck Aertsen in het rampjaar 1672-1674*

Wageningen

Aert Aartzen geb.te Nijkerk 07-04-1650 overl.v.01-02-1674 tr.met **N.N.** te wageningen uit dit huw.

Het rampjaar 1672 - 1674

uit dit huwelijk:

Rijck Aertsen als wees vermeld.?

Landbouwers.

1. **Rijck Aertsen** ged.01-02-1674 te Wageningen overl.te Naarden 13-11-1757

met vermelding van Cornelis van der Horst (voogd?)

Cornelis zijn werkterrein was van Wageningen tot Zeist (Stoetwegen).

Gemeentelijke akte opgenomen met een geboortebewijs.



Kasteel van Wageningen:

Het kasteel van Wageningen is een voormalig kasteel in de stad Wageningen, in de Nederlandse provincie Gelderland. Het kasteel was gelegen ten zuidoosten van het centrum van de stad, op een strategische plek waar de Veluwerand, de Gelderse Vallei en de Rijn (hier Nederrijn geheten) aan elkaar grenzen.

In 1500 verwierf Karel van Gelre een stuk grond in de stad, en bouwde hier in de volgende jaren een kasteel met garnizoensgebouwen. Het kasteel werd in drie fasen gebouwd. Eerst werden de grachten gegraven en een aarden wal aangelegd. Daarna werden poorttorens en (waarschijnlijk) de westmuur gebouwd. In de derde fase werd het kasteel voltooid met twee torens.

In 1673, aan het eind van de Franse bezetting die in het rampjaar 1672 begon, werd het kasteel gedeeltelijk verwoest door terugtrekkende Franse troepen. De Franse overheersing heeft overigens heel wat ellende, leed en armoe over Rhenen gebracht. Wageningen kreeg in november 1672 een Frans garnizoen.

Zeist - Utrecht (Stoetwegen).

PROVINCIE UTRECHT.

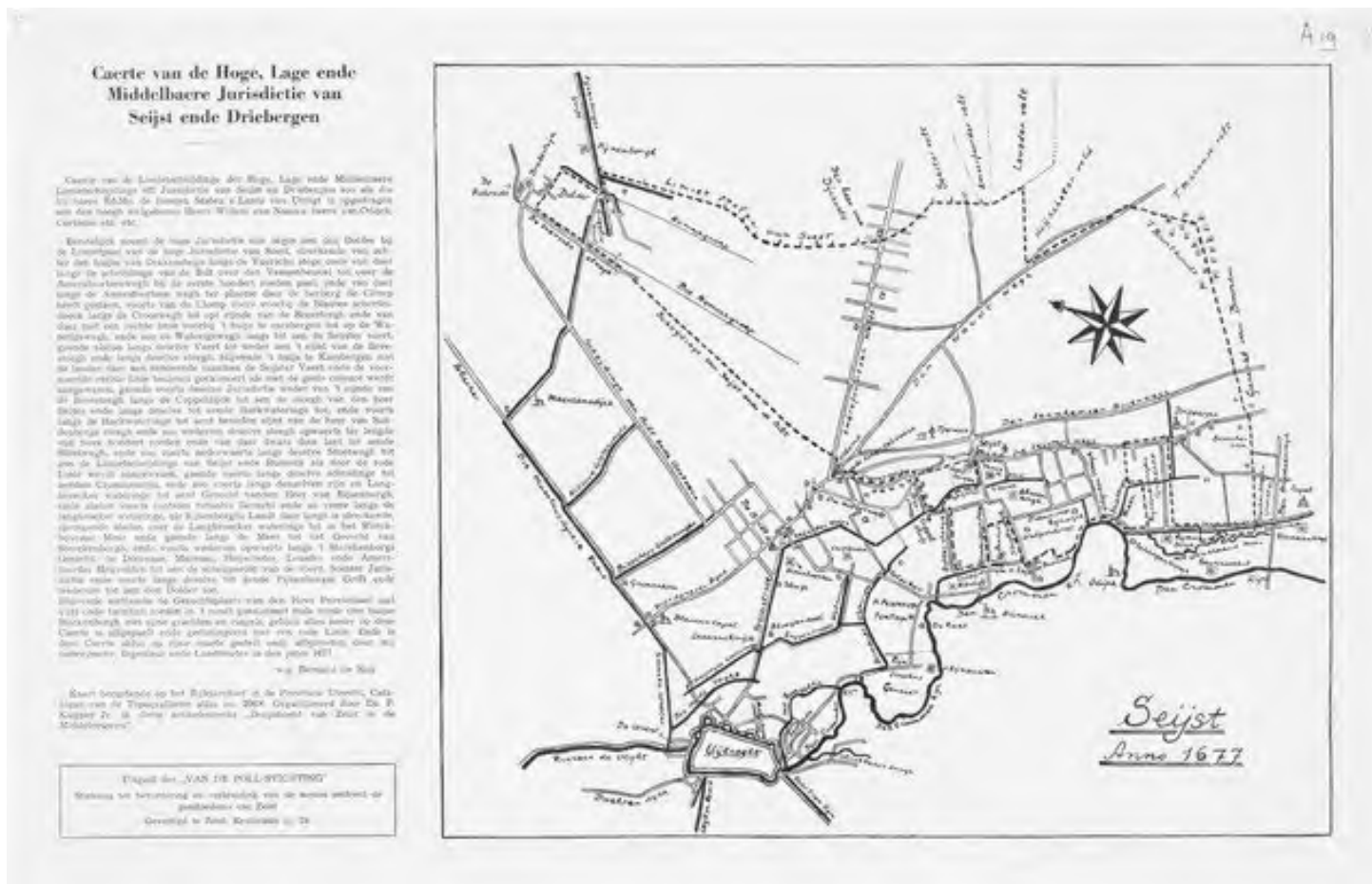


1866.

138451 Bunders. 160000 Inwoners.

Uitgave van Hugo Suringar te Leeuwarden.

Seijst anno 1677



Geschiedenis:

De heerlijkheid Stoeftwegen was een leen van het Sticht Utrecht totdat in 1741 Margaretha van Suchtelen (1696-1760) zowel met Stoeftwegen als Wickenburgh werd beleend. Zij trouwde in 1724 met mr. Hendrik Assuërus Wttewaall (1699-1775), raad en burgemeester van Utrecht, waardoor beide heerlijkheden in het geslacht Wttewaall terechtkwamen en daar tot in de 20e eeuw bleven.

Stoeftwegen maakte onderdeel uit van de gemeente Zeist die ook wel bekendstond onder de naam Zeist en Stoeftwegen.

Rijck Aertsen / Rijck Aartsen zie ond.st. gedoopt 01-02-1674 te Wageningen overleden te Naarden 13-11-1757 2e huwelijk van **Maria Gysberts Versteech** geboren op donderdag 17-11-1667 te Sterkenburg overleden voor 17-09-1702 w.n. te Stoetwegen j.dr van Gijsbert Aertsz en N.N. trouwde na 17-02-1699 te Stoetwegen met **Ryck Aartsen van Huysstede** gedoopt 01-02-1674 te Wageningen overleden op zondag 13 nov.1757 te Naarden....j.m. vanAertsen.

18-5-1677 Adriaen Gijsbertsz, schepen te Sterkenburg, en Cornelis Gijsbertsz, won. te Sterkenburg, en Claes Aertsz, won. De Bilt als oom en mombber van Maria Gijsberts, kinderen van Gijsbert Aertsz, verklaren dat hun vader een obligatie van 400 gulden had laten passeren op 13-09-1688 op de 8 ongetrouwde kinderen van Teunis Teunisz. Nu bekennen zij dat er in jaren geen rente is betaald en dat zij dit nog schuldig zijn die kinderen. Zij stellen als onderpand 15 morgen land te Sterkenburg, met een huis daarop [ORA Sterkenburg; inv.nr.1935]. 17-1-1678 Adriaen Gijsbertsz en Cornelis Gijsbertsz en Claes Aertsz als mombber van Maria Gijsberts verklaren dat hun vader Gijsbert Aerts op 27-2-1699 een hypotheek Gijsbertsz verklaren dat hun vader Gijsbert Aertsz op 27-2-1669 een hypotheek van 400 gulden heeft opgenomen bij Cornelis Willemsz. van Schaijck, schout van Achttienhoven. Zij bekennen dit nog schuldig te zijn aan diens nakomelinge [ORA Sterkenburg; inv.nr.1935].

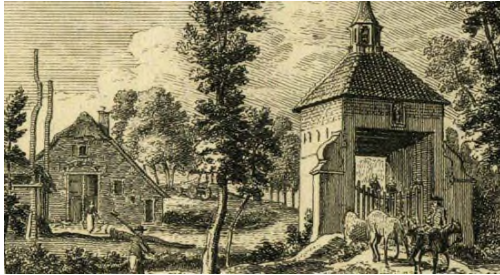
17-1-1678 Adriaen Gijsbertsz en Cornelis Gijsbertsz en Claes Aertsz als mombber van Maria Gijsberts verklaren dat hun vader Gijsbert Aerts op 27-2-1699 een hypotheek Gijsbertsz verklaren dat hun vader Gijsbert Aertsz op 27-2-1669 een hypotheek van 400 gulden heeft opgenomen bij Cornelis Willemsz. van Schaijck, schout van Achttienhoven. Zij bekennen dit nog schuldig te zijn aan diens nakomelinge [ORA Sterkenburg; inv.nr.1935].

1685: De Heeren van Den Dom ten Utrecht bezitten 14 morgen in Sterkenburg, waarvan ohan de Pauw 8 morgen gebruikt en Cornelis Gijsberts Versteegh 6 morgen. Cornelis Gijsberts Versteegh is eigenaar en bruiker van de helft van 10 morgen in Sterkenburg Pagina 19 van 63 (voorheen in eigendom van de reguleren), waarvan de andere bhelft in eigendom is van de heren van de Dom (gebruikt door Sander Willems Damen). Hij is ook eigenaar en gebruiker van 9 morgen, voorheen in eigendom van Peter Olij te Doorn [HUA; Manualen van de ontvangst van het ouds childgeld; Nederkwartier nr. 1679]. 14-3-1690.

Cornelis Gijsbertsz Versteeg verkoopt met toestemming van zijn zus Maria Gijsbertsz Versteeg een hofstede aan Adriaen Claesz Versteegh, streckende van de gemenen wech tot de Langhbroecker dijck ofte weteringe toe. Op 18-3-1690 transportereren Cornelis Gijsbertsz Versteeg en Maria Versteeg deze hoeve, seeckere hujsinge, hofstede met gepooth ende getimmer daer vorder op staende, ende ontrent veertien mergen soo bouw als getimmer daer vorder op staende, ende ontrent veertien mergen soo bouw als weijlant aen den anderen onder deser Gerechte gelegen. Op 18-03-1690 verkoopt Cornelis Gijsbertsz Versteeg inboedel aan Adriaen Claesz Versteeg, waarop Adriaan Cornelis voor een jaar als zijn bouwknrecht aanneemt.

Uit dit huwelijk:

- 1.**Cnelia Aartsen** gedoopt op donderdag 28-01-1700 / 30-01-1700.
- 2.**Maijchjen Aartsen** gedoopt op donderdag 28-01-1700 / 05-02-1700.
- 3.**Aartjen Aartsen** gedoopt. op zondag 06-11-1701-????



Stoetwegenpad

Ontdek het mooie buitengebied van Driebergen, Zeist en Bunnik. Wandelen door een oud agrarisch gebied, prachtig aangelegde parkbossen, over historische landgoederen en het jaagpad van de Kromme Rijn. Geniet van de Stichtse Lustwarande, een lint van landgoederen en buitenplaatsen, met grote diversiteit aan cultuur en natuur. Klompen aan, rugzak op en gaan!

Monsterrollen dijkwachtplichtigen zie [Lekdijk Bovendams - \(RHC\) Zuidoost Utrecht](http://www.rhcZuidoostutrecht.com/PDF/NT00061_75.pdf) www.rhcZuidoostutrecht.com/PDF/NT00061_75.pdf

Voor u ligt een overzicht van de dijkwachtplichtigen, die bij ijsgang en hoog water naar de dijk moesten komen, opgemaakt door de besturen van de gerechten die onder het hoogheemraadschap van de Lekdijk Bovendams vielen, voor zover het de 17e eeuw betreft.

Het schouwgebied strekte zich uit van Amerongen, waar de dijk aansluit bij hoger gelegen gronden, tot het Klaphek ten westen van Vreeswijk en vandaar naar het noorden tot aan de Meerndijk. Voor wat betreft dit laatste stuk volgde de dijk het verloop van de Hollandse IJssel.

Onder de dijkwachtplicht vielen zij die een huis en ten minste 4 morgen land binnen de ring van de Lekdijk gebruikten.

Jaarlijks zonden de schouten van ieder gerecht een monsterrol in inhoudende de indeling van de dijkwachtplichtigen in beurten van op komst.

Zodra bij afkondiging van het dijkleger de noodklok werd geluid, dienden de dijkwachtplichtigen zich naar een van de waakhuisen te begeven.

Daar werden zij onder leiding van een waakmeester gesteld.

De monsterrollen bevatten een overzicht van de dijkwachtplichtigen in het gerecht. Vaak is ook opgegeven welke ingelanden preten deerden vrijgesteld te zijn van de dijkwachtplicht. Deze monsterrollen zijn onder de inventarisnummers 1505 tot en met 1631 opgenomen in het archief van de Lekdijk Bovendams, en zijn ter inzage op het Streekarchief Rijnstreek te Woerden.

1595 Stoetwegen	Dijkwachtplichtigen							
1674	1679	1680	1682	1683	1684	1685	1692	1697
1698 Rijck Aertsz van Huijsstede G				1700 Rijck Aertsz van Huijsstede G				



Al in het begin van de dertiende eeuw was er een dijk aan de noordzijde van de rivier de Lek.

Dit oorspronkelijk lage dijke werd belangrijker toen het land achter die dijk in ontginning werd genomen en de polders ontstonden. In 1230 bleek de bestaande Lekdijk te laag en overstromden de polders.

De graaf van Holland en de bisschop van Utrecht, die beide belang hadden bij een goede beveiliging tegen het water, werkten samen aan een versteviging van de Lekdijk tussen Schoonhoven in het westen en Amerongen in het oosten.



De indexen op de monsterrollen van het Hoogheemraadschap van de Lekdijk Bovendams (1468-1970)



Daniel Marot

Vijf jaar later kon hij de restanten van het oude slot Zeist voor 5.000 gulden kopen. Daniel Marot ontwierp het interieur en de tuin voor Willem Adriaan van Nassau. Slot Zeist kwam later in handen van de Hernhutter Broedergemeente. Deze evangelisten lieten enkele bijgebouwen verrijzen.

De boerderij "De Preekstoel"

mr. Otto van Romondt, had in 1818 bij de uitponding van de landerijen behorend bij Slot Zeist de boerderij De Preekstoel kunnen verwerven.

Geschiedenis van het gebied tot 1818

Na de afsluiting van de Rijn bij Wijk bij Duurstede in 1122 kan het kleigebied tussen Wijk bij Duurstede en Utrecht worden ontgonnen.

Gebiedje na gebiedje worden door de eigenaar, vaak de bisschop van Utrecht, verkocht of beleend. Zo ook het kleine gerecht Scherpweide.

In de middeleeuwen staan er twee boerderijen: de Preeckstoel en de Bunsingh. In de loop de jaren komt het gebied in handen van de Slotheer.

In 1818 wordt een gedeelte van deze bezittingen verkocht en komt het voormalige gebied Scherpweide in handen van Otto van Romondt (1770—1837).

Slot Zeist stamt uit de zeventiende eeuw. Het werd door Jacobus Roman ontworpen als lustoord voor Willem Adriaan van Nassau, een kleinzoon van prins Maurits van Oranje. Het slot kwam op de plek waar in de middeleeuwen al een kasteel had gestaan

Willem Adriaan van Nassau

Willem Adriaan van Nassau was een zoon van de buitenechtelijke zoon van prins Maurits van Nassau. Hij groeide op in Parijs. Willem Adriaan was een vertrouweling van stadhouder Willem III. Al snel werd hij van machtsmisbruik beschuldigd, want hij 'verkochte' overheidsbaantjes aan de meest biedende. Willem Adriaan wordt ook in verband gebracht met de moord op de gebroeders Johan en Cornelis de Witt bij de Gevangenpoort in Den Haag.

De boerderij "De Preekstoel"

De boerderij heette al zo vóór de Reformatie. Volgens de acte van 1 april 1370 werden de grenspercelen vermeld van koster Helewijger enerzijds en het goed van vrouwe Ysegaerts Berghe anderzijds-aannemende, dat de koster wel niet ver van de kerk zal hebben gewoond-is het mogelijk, dat genoemde vrouwe eigenares en/of bewoonster was van het perceel of de boerderij, welke later "Preekstoel" genoemd wordt. De boerderij behoorde, met vele gronden in Zeist, aan het convent van Oostbroek, het zgn. Vrouwenklooster, in de Bilt, maar was gelegen binnen de heerlijkheid Stoetwegen.

Uitgaande van een charter van 1699-aanstonds uitvoeriger te vermelden-, waarin als gebruikster van de hofstede o.a. de weduwe van Cornelis Hendriksz. van Vilpen genoemd wordt, kunnen wij nu (combinerend en deducierend) via acten en belastingcohierien (manualen) van het oud-schildgeld vaststellen, dat in 1685 Cornelis Hendricksen van Vulpen zelf de gebruiker was, in 1600 waren dat samen Cornelis Andriess en Peter Gerritss en ca. 1540 was het Gerrit Aertsz. In drie gevallen (1540, 1600 en 1685) gaat het evenwel steeds om 9 en geen 21 of 23 morgen lands. Nog verder teruggaande in het verleden vinden wij in 1460 en 1470 als pachter van 23 morgen land. In een charter van 17 februari 1699, o.m. de overdracht vermeldend aan Willem Adriaan van Nassau, heer van Odijk enz. - de bouwer van ons huidige slot en eerste Heer van Zeist - van een "hoffstede, genaemt van oude tijden de Predikstoel, gelegen in desen Gerechte van Stoetwegen, met berg en schuur, groot een ende twintig mergen, soo wey-als bouwlandt, streckende van het Heetveldt op tot inde Zeystervaart, daar het Convent van t Vrouwe Cloostetr boven ende de Blickenburchsesteeg beneden naest gelegen is, soo als de selve by de weduwe van Cornelis Henriksz. van Vilpen en den Schout Johan Damhoff gebruykt werdende ("in de marge staat bij deze namen, later geschreven: "nu Rijck Aerts"). De tweede heer van Zeist, Lodewijk Adriaan, die dikwijls geldzorgen had, gaf bij acte van 26 maart 1718 voor een lening van Fl. 38.000,- o.a. als onderpand "de Preekstoel", maar nu met 20 morgen land. Huurder was toen Rijck Aartse van Huystede (zie ook hierboven),.

Huurder was toen Rijck Aartse van Huystede (zie ook hierboven). Definitief wordt de boerderij verkocht door de derde Heer, Willem Adriaan; deze transporteert bij charter van 18 december 1745 aan de nieuwe Heer Cornelis Schellinger o.a. "De Preekstoel" met 10 morgen land, gelegen onder Stoetwegen.

Stoetwegen (Zeist) / Naarden

Rijck Aertsen te Stoetwegen tr.op zondag 17-09-1702 te Zeist met **Jacobjen Aalten** geb. 1684 te Lunteren j.dr. **Aalt Evertsen** geb.1652

ned. herv.

akte 02-12-1702: Arien Gysbertsen Versteech, te Overlangbroek, en Cornelis Gysbertsen Versteech zijn voogden over de onmondige kinderen van hun overleden zuster Maria Gysberts Versteech, weduwe van Cornelis Hendricksen van Velpen en laatst getrouwd met Ryck Aartsen van Huysstede, wonend te Stoetwegen [ONA Utrecht, not. P. Leechburch inv.nr. U97a10, aktenr. 109] Landbouwers.

uit dit 2e huwelijk:

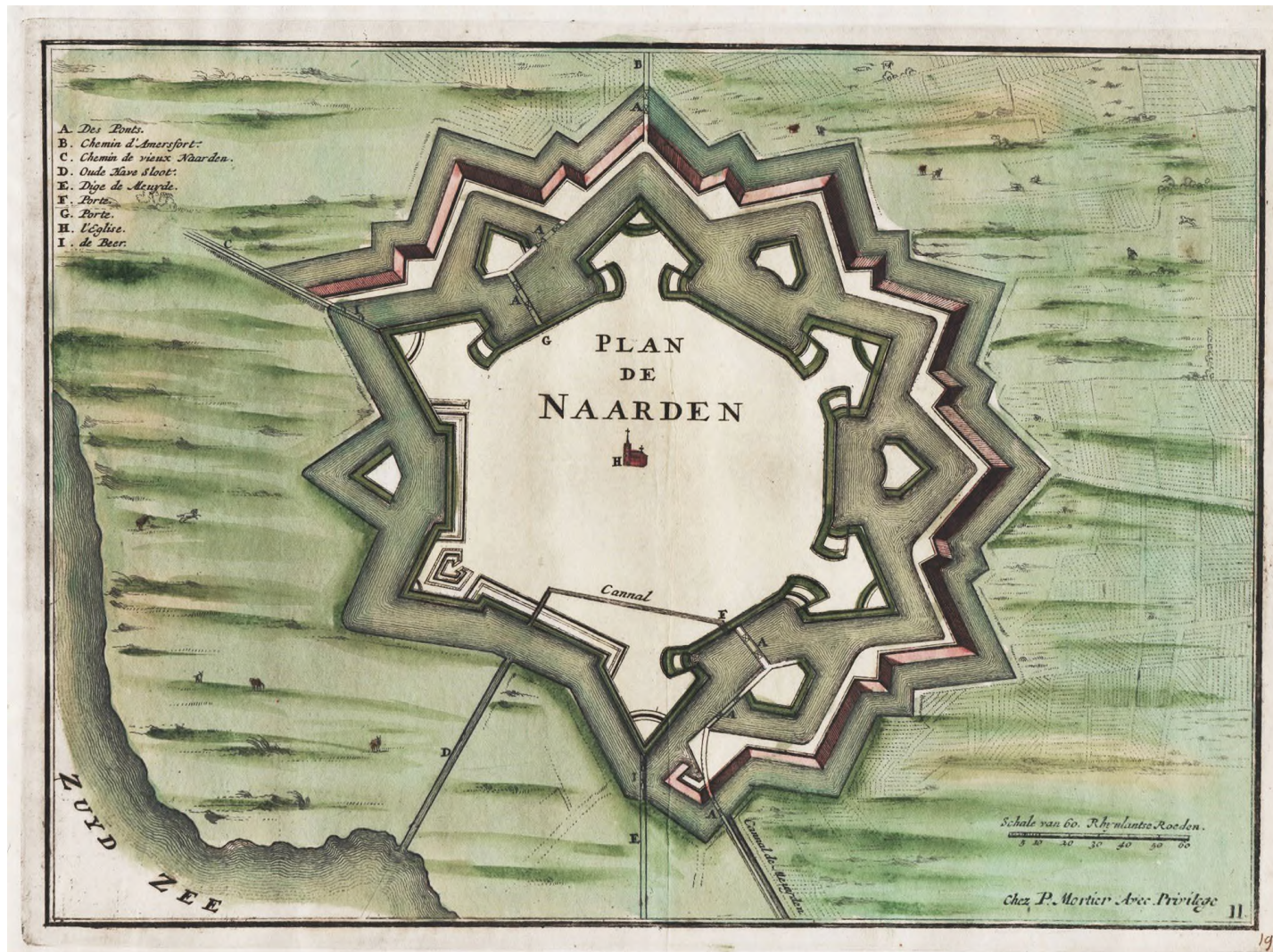
1. **Aeltjen Aertsen** ged. 01-07-1703 te Stoetwegen overl.03-11-1703 te Stoetwegen.

2. **Maantjen Aartsen** ged.te Stoetwegen 07-09-1704 overl.....

3. **Hartchart Ariensen Hartger van Huijsstede** ged.te Stoetwegen 03-10-1706 overl.1742 huw.met **Hendrikje Dirks** geb.1707 overl..

4. Marritje van Huijsstede(Aartse) ged.te Stoetwegen 11-08-1709 overl....

5.Aalt van Huijsstede ged.15-05-1712 te Stoetwegen overl.29-11-1757 Naarden.



Naarden

Het oorspronkelijke Naarden, dat al voor 900 bestond en rond 1300 stadsrechten kreeg, is in 1350 verwoest door een bende Hoeken. (Hoekse en Kabeljauwse twisten) .

1350 Herbouw van Naarden, nadat het oude Naarden door een bende Hoeken is verwoest.

Het nieuwe Naarden werd gebouwd op een smalle strook zand en klei in het moerassige gebied tussen Naardermeer en Zuiderzee.

Het kreeg een functie ter bescherming van Holland.

1380-1440 Bouw van de Grote of Sint Vitus kerk in Gotische stijl. Pas in 1581 kreeg de kerk zijn huidige vorm.

In 1572 werd Naarden door de Spanjaarden ingenomen en werden de muren van de vesting gesloopt.

In 1576 trokken de Spanjaarden, na een aantal nederlagen, zich terug uit het gebied.

De Oude Hollandse Waterlinie werd in 1672 bedacht om een Franse invasie van Holland te voorkomen.

Door het polderland tussen vestingsteden onder water te zetten creëerde de provincie Holland een ondoordringbare linie.

Anderhalf jaar lang probeerden de Franse legers om wegen door de Oude Hollandse Waterlinie te vinden, maar zonder resultaat.

In november 1673 trokken zij zich terug, en een maand later begonnen de Hollanders met het droogmalen van de polders.

Aalt van Huijsstede geb.15-05-1712 te Zeist tr.06-05-1742 te Naarden overl. 29-11-1757 te Naarden met **Gerritje de Wit** geb. 1715 overl. 29-04-1749 te Naarden (*oorzaak overleden in kraambed*)

Voorouders van, de Wit: *Cornelis Nicolaas Laurens (Claus) de Wit (1486-????) geb.in Loon op Zand, Noord-Brabant. Vader was Claussen de Wit*

Uit dit huwelijk:

1.**Jacomijntje van Huijsstede** ged.op zondag 06-10-1743 overl. 13 april 1811 te Naarden.

In de overlijdensakte staat "Jakkemijntje van Huijsstede, ongehuwde dochter van Aalt Rijk van Huijsstede en Gerritje de Wit. Haar geboortedatum is na gissing 4 april 1745.

2.**Teunisje van Huijsstede** ged.op zondag 25-07-1745-????

3.**Gerritje van Huijsstede** ged. op dinsdag 29-04-1749-????

Aelt van Huijsstede geb.15-05-1712 te Zeist tr.16-11-1749 te Naarden overl.29-11-1757 te Naarden met **Gerritje Segers** geb.1725 te Blaricum overl. 31-08-1771 te Naarden.

Uit dit 2e huwelijk:

Voorouders van, Segers : Zeger "de Kremer" van Bruggen (± 1425-????), zn. Coen Segers (± 1450± 1520), Beroep: Rentmeester van het kapittel van de

1. **Gerritje van Huijsstede** ged. op zondag 1751-????

2. **Rijk van Huijsstede** geb.op zondag 09-05-1756 overl. op dinsdag 04-02-1817.

Rijk van Huijsstede geb.09-05-1756 te Naarden tr.16-04-1786 in Naarden overl.04-02-1817 te Naarden met **Gerritje Boshuijsen** ged.10-05-1760 te Baarn overl.29-01-1829 te Naarden j.dr.van willem Carelse Boshuizen en Willemijntje Leverings.

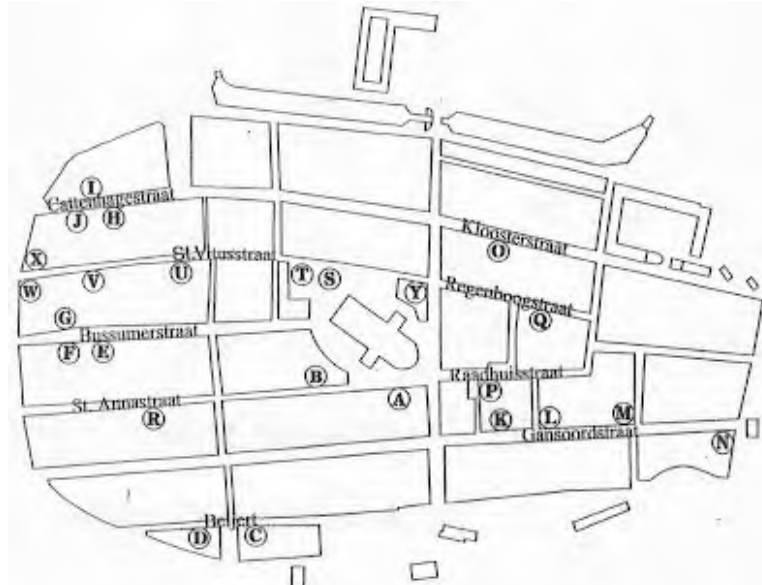
Voorouders van, Boshuijsen : Herman Gerrits van Boshuizen (± 1330-????) Hij is getrouwd met Barta van der Hoorne. Kind(eren):

huw.met Beatrix van Zwieten (± 1366-> 1424) Willem van Boschuyzen, heer van Vrijhoeven 1477 Willem van Bosschuysen, ridder, baljuw van Rijnland, mbt. Land in Monster, 1487 1524 Willem van Boschuijsen, Zierikzee (DE VOS 49); 1503-16 Willem van Boschuyzen, Zierikzee (NL 110 (1993), 3-44); 1524 Willem van Boschuyzen, Zierikzee (NL 43 (1925), 37); 1681 P. van Boshuysen, Roermond (WF).

Hoe de stadsboerderij uit Naarden verdween.

Tot het midden van de twintigste eeuw waren er in Vesting Naarden.

veel 'onverklaarbaar bewoonde woningen'.



Boven de deur van zo'n krot hing een groot wit bord met zwarte letters met de misleidende tekst: 'ONBEWOONBAAR VERKLAARD'. De bewoners van deze panden hadden het twijfelachtige voordeel dat ze geen huur hoefden te betalen.

Uit dit huwelijk:

1. **Aalt van Huisstede (Huijsstede)** gedoopt op dinsdag 25-07-1786 overleden op woensdag 05-02-1868 te Naarden.
2. **Willemijntje van Huijsstede** gedoopt op 26-07-1789-? erkend kind door de Wit (**Rijk de Wit Huisstede** 1814-1891).
3. **Gerritje van Huijsstede** gedoopt op 29-01-1792 1792-????.
4. **Dirk van Huijsstede** gedoopt 01-03-1795 overleden 23-12-147 te Naarden1847. *beroep: dagloner.*
5. **Willem van Huijsstede** geboren op woensdag 07-03-1798 overleden op zondag 11-03-1798 te Naarden.
6. **Gerritje van Huijsstede** geboren op donderdag 03-09- 1801 overleden op zondag 06-09-1801 te Naarden.
7. **Willempie van Huijsstede** geboren op woensdag 23-05-1804 overleden op woensdag 30-05-1804 te Naarden.
8. **Marretje van Huijsstede** gedoopt op woensdag 17-06-1807-????.
9. **Jan van Huijsstede** gedoopt op woensdag 17-08-1808-????

Nederhorst Den Berg

Aalt van Huisstede (Huijsstede) ged.25-07-1786 tr.19-04-1811 in Weesperkaspel overl.05-02-1868 te Naarden met **Maretje Portengen**

geb.op Woensdag 18-01-1792 te Ned Den Berg overl.12-01-1828 te Ned.Den Berg. j.dr.van Bruin Portengen en Grietje Buis.

ned. herv.

Voorouders van, Portengen: *Cornelis Roetaerts van Portengen (< 1500-1535). Een kind van Roetaert van Portengen. In juli 1535 treden de kinderen zelfstandig op in een transport van grond aan Zijne Keizerlijke Majesteit waar een huis stond dat moest worden afgebroken voor de bouw van Kasteel Vredenburg. te Utrecht. In 1512 wordt genoemd dat Alyt wordt beleend met 8+4 morgen land, en dat haar man wordt getocht. Dan zijn ze dus al getrouwd. In 1525 hadden ze al 6 kinderen gezien het momberschap. Daar doe je minimaal 6 maar eerder 10-12 jaar over.*

De nederzetting bij 'de Berg' heette oorspronkelijk Werinon. De kernen Overmeer en Werinon zijn van oorsprong vroegmiddeleeuwse nederzettingen die, in tegenstelling tot nagenoeg alle nederzettingen langs de Vecht (op Dorssen bij Vreeland na) niet aan de westzijde lagen, maar aan de oostzijde.

Waarschijnlijk duidt dit op de gescheiden gouw-indeling (Nifterlake) aan weerszijden van de Vecht.

Nederhorst den Berg is een vrij nieuwe naam. De gemeente is ontstaan uit de voormalige heerlijkheid Overmeer.

Deze heerlijkheid maakte sinds de middeleeuwen deel uit van het gebied van de proosdij van Sint Marie te Utrecht, dat zich ook uitstreckte over Kortenhoef en Stichts Ankeveen, inclusief het Horstermeer. In 1619 verkocht de proosdij het gebied Horstwaard aan de bezitter van het kasteel Nederhorst, waarvan het terrein een eigen rechtsgebiedje vormde. De bezitter van het kasteel, Godard van Reede mocht van de Staten van Utrecht de twee gebieden samenvoegen en wist zijn nieuwe heerlijkheid nog verder te vergroten door een verlegging van de grens met Ankeveen: in plaats van de Horstwetering werd de Oude Gooch de grens. Sindsdien was er sprake van de heerlijkheid Overmeer met Nederhorst, Horstwaard en Riethoven. Na de afschaffing van de heerlijke rechten ging het gebied Nederhorst den Berg heten.

Beroep: Aalt van Huijsstede Watermolenaar - Werkman.

In Nederhorst den Berg is getalsmatig de familie van Huisstede goed vertegenwoordigd. Allemaal nazaten van Aalt Rijkzoon van Huysstede, telg uit een Naardens geslacht van molenaars en na zijn trouwen watermolenaar van de Blijckpoldermolen. Voor hem was een molenaarsdochter de ideale partner. En Marretje Portengen, dochter van Bruyn Portengen, was het van jongsaf gewend in kreunende en steunende molens te leven. Nadat ze zeven kinderen ter wereld gebracht had, schonk ze het leven van een drieling. Dirk, Aalt en Marretje, waarvan de twee jongetjes 15 minuten leefden en het meisje 35 uur haalde. Haar zoons Bruin en Gerrit zouden zich vanaf 1839 blijvend op de prutmolen vestigen maar wie was Bruyn Portengen die van 1768 tot 1780 volgens de papieren de molen bediende ? Het moet hun grootvader geweest zijn. Die was in 1756 uit Kortenhoef vertrokken en naar Nederhorst den Berg overgestoken. En in 1780 op de Kuermolen begonnen was !



Prutmolen: in de Prutpolder Horstermeer / Nederhorst den Berg.

De molen bemaalde vanaf 1632 samen met nog twee wipmolens de Meeruiterdijksche- of ook wel Prutpolder, uitmalend op (de ringvaart van) de Horstermeer. Gerrit van Huisstede, werd op 22 juli 1864 op deze wipmolen geboren. Zijn vader was daar watermolenaar. Gerrit volgde zijn vader op en bleef de molen bemalen tot in 1890 de bemaling overgenomen werd door de Horstermeerpolder, en de molen werd onttakeld. Gerrit bereikte minstens de hoge leeftijd van 93 jaar.

Uit dit huwelijk:

1. **Gerritje van Huisstede** (Huijsstede) geboren te Nederhorst den Berg op donderdag 15-08-1811 overleden 06-03-1891 te Weesp trouwde 01-09-1843 met **Bruin Lindoorn** geboren 07-10-1814 te Weesp.
2. **Bruijn van Huijsstede** geboren te Naarden op woensdag 03-08-1814 overleden 19-10-1896 te Nederhorst den Berg trouwde te Nederhorst den Berg op zaterdag 6 juni 1840 met **Teuntje Bongenaar** geboren maandag 31 juli 1809 te Weesp overleden 04-04-1866 te Weesp trouwde 2e huwelijk met **Catharina Wilhelmina Büring** geboren op zaterdag 06-01-1821 Lingen, Nedersachsen, Duitsland overleden op donderdag 19 april 1894 in Nederhorst den Berg.
3. **Rijk van Huisstede** geboren te Nederhorst den Berg op zondag 24-11-1816 overleden te Nederhorst den Berg op zondag 21-09-1890.
4. **Grietje van Huisstede** (Huijsstede) geboren te Nederhorst den Berg op donderdag 08-07-1819 overleden op donderdag 08-07-1849 te Nederhorst den Berg trouwde op 15-11-1840 te Nederhorst den Berg met **Kornelis (Kornelus) Portengen** geboren op zaterdag 28-06-1817 overleden op woensdag 17-05-1882.
5. **Gerrit van Huissteden** geboren te Nederhorst den Berg op zondag 16-03-1823 overleden op maandag 28-12-1889 trouwde 04-05-1850 te Nederhorst den Berg met **Maria Timmerman** geboren op donderdag 30-09-1830 te Loosdrecht overleden op zondag 08-12-1907 te Nederhorst den Berg.
6. **Marretje van Huisstede** (Huijsstede) geboren op zondag 11-11-1827 overleden op maandag 12-11--1827 Leeftijd: 35 uren.
7. **Dirk van Huisstede** (Huijsstede) geboren op zondag 11-11-1827 overleden geen dag oud.
8. **Aalt van Huissteden** (Huijsstede) geboren op zondag 11-11-1827 overleden geen dag oud leeftijd: 15 minuten.

Rijk van Huisstede geb.te Ned.Den Berg op zondag 24-11-1816 overl.te Ned Den Berg op zondag 21-09-1890 tr.op zondag 29-11-1846 te Ned Den Berg. met **Geesje ten Hoove** geb.op donderdag 21-09-1826 te Ned Den Berg overl.op zondag 23-05-1915 te Ned Den Berg j.dr. Van Hermanus ten Hoove en en Sara Brouwer.

Voorouders van ten Hoove: *Alijt ten Hove (± 1465-????), Gheijse ten Hove (< 1480-????), Ze werd gedoopt voor 1480 in Putten. De oudste telg van het geslacht Ten Hove was de koopman Michiel ten Hove (1585-1614), zijn zoon Nicolaes (1611-1673) was gedeputeerde van de Staat en bewindhebber van der W.I.C. voor de kamer Rotterdam en diens zoon Michiel ten Hove (1640-1689) was waarnemend raadspensionaris van Holland en West-Friesland van 1688 tot 1689. Melchior ten Hove (geb. 1614), de andere zoon van Michiel was o.a. burgemeester van Nijmegen en bewindhebber der V.O.C. van de kamer Amsterdam. Het geslacht ten Hove's vervulde belangrijke bestuurlijke functies en had vele bezittingen o.a. het Huis te Rhijnauwen. De collectie archiefbescheiden van het geslacht Ten Hove bevat o.a. verkoop- en huwelijksaktes, testamenten, financiële stukken, afschriften van brieven en enkele charters.*

Uit dit huwelijk:

1. **Aalt van Huisstede** geb. te Ned Den Berg op maandag 13-09-1847 overl. te Hilversum op woensdag 29-10-1924 tr. op vrijdag 19-03-1875 in Loenen aan de Vecht met **Johanna Maria Hartman** j.dr. van Martinus Hartman en Wilhelmina van Wageningen geb. te Loosdrecht op zaterdag 28-06-1845 overl. op dinsdag 20-04-1875 te Ned Den Berg tr. 2e huwelijk te Loosdrecht op 11-11-1876 met **Hendrica Letter** geb. te Loosdrecht 1842 j.dr. van Lourens Letter en Wijntje de Vries overl. te Loosdrecht op woensdag 26 april 1882 tr. 3e huwelijk te Loosdrecht op zaterdag 24-03-1883 met **Jannetje** /Jantje **Spijker** geb. te Loosdrecht op zondag 22-02-1829 overl. op woensdag 28-01-1891 te Baarn.

In het jaar achttienhonderd acht en zeventig, den twintigsten dag der maand Augustus verscheen voor ons, Ambtenaar van den Burgerlijken Stand der Gemeente Loosdrecht, Provincie Utrecht, Aalt van Huissteden, oud dertig jaren, van beroep rietdekker, wonende te Loosdrecht. Deweke ons verklaarde, dat op den negentienden dag der maand Augustus dezes jaars, des namiddags ten zes ure, binnen deze Gemeente in het huis, Wijk c.no.91 is geboren een kind van het mannelijk geslacht uit zijne huisvrouw Hendrika Letter, zonder beroep, wonende in deze Gemeente, aan welk kind gegeven wordt de voor-naam van Lourens. Zijnde deze verklaring geschied in tegenwoordigheid van Hendrik Dolman, oud drie en vijftig jaren, van beroep landbouwer, wonende te Loosdrecht en Francois Adriaan van Geijtenbeek, oud vier en dertig jaren van beroep secretaris, wonende te Loosdrechts als getuigen. Hebbende wij de tegenwoordige Acte, na voorlezing, ondertekend met de comparanten.

2. **Hermanus van Huissteden** geb. te Ned Den Berg op zondag 07-04-1850 overl. te Ned Den Berg op dinsdag 02-12-1919 te Ned Den Berg huw. op donderdag 29-10-1874 te Ned Den Berg met **Aaltje Barmantlo** geb. te Ned Den Berg op woensdag 05-09-1849 overl. op dinsdag 16-11-1875 te Ned Den Berg. 2e huw. .26-05-1876 te Weesp met **Neeltje Kuijl** geb. op vrijdag 17-12-1847 te Nigtevecht overl. op vrijdag 13-10-1905 te Ned Den Berg.

3. **Rijk van Huisstede** geb. te Ned Den Berg op dinsdag 09-11-1852 overl. te Kortenhoef op vrijdag 05-05-1933 tr. op maandag 12-08-1878 te Ned Den Berg met **Wilhelmina Francina Ledder** geb. te Ned Den Berg op donderdag 23-11-1854 j.dr. van Krijn Ledder en Trijntje Spijker overl. op woensdag 29-10-1924 te Kortenhoef.

4. **Sara van Huisstede** geb. te Ned Den Berg op dinsdag 22-08-1854 overl. te Ned Den Berg op 22-05-1907 tr. op vrijdag 25-03-1881 te Ned Den Berg met **Pieter Ledder** geb. te Ned Den Berg op zondag 07-11-1852 j.m. van Krijn Ledder en Trijntje Spijker overl. op woensdag 15-08-1932 te Kortenhoef.

5. **Bruin van Huisstede** geb. te Ned Den Berg op woensdag 01-07-1857 overl. te Ned Den Berg op vrijdag 18-09-1857.

6. **Bruin van Huisstede** geb. te Ned Den Berg op zaterdag 30-10-1858 overl. te Vreeland op woensdag 04-09-1918 tr. zaterdag 16-02-1884 te Scherpenzeel met Evertje Davelaar geb. donderdag 06-06-1861 te Scherpenzeel, overl. op woensdag 02-10-1940 te Hilversum.

7. **Marretje van Huisstede** geb. te Ned Den Berg op Dinsdag 09-04-1861 overl. te Ned Den Berg op zondag 17-02-1867.

vervolg:

8. **Gerrit van Huisstede** geb. te Ned Den Berg op zondag 31-07-1864 overl.te Loosdrecht op 03-06-1948 tr.te Loosdrecht op zaterdag 12-08-1893 met **Jansje Hamming** geb.te Loosdrecht op donderdag 17-01-1867 overl.te Loosdrecht op maandag 05-05-1941.

9. **Jan van Huisstede** geb. te Ned Den Berg op dinsdag 11-08-1868 overl.te Vreeland op zaterdag 18-07-1953.

Jan van Huisstede geb. te Ned Den Berg op dinsdag 11-08-1868 overl.te Vreeland op zaterdag 18-07-1953 tr.te Ned Den Berg op vrijdag 27-11-1891 met **Johanna Francisca Mallon** geb.op vrijdag 17-01-1873 te Huizen j.dr van Cornelis Mallon en Christina Alida Strooband overl.te Ned Den Berg op dinsdag 11-05-1937. 2e huwelijk te Ned Den Berg in 1943 met **Pietertje de Langen** geb.vrijdag 24-09-1869 te Schoonhoven overl.op zondag 27-08-1950 te Ned Den Berg.



Jan van Huisstede 1868 -1953

Nederhorst den Berg

Voorouders van, Mallon : Hendrik Mallon zo'ns zijn Carel Louis Mallon (1756-????) geb.in Tholen, Zeeland /Johannes Mallon 1764-1824 overl. in Middelburg.

Jan van Huisstede vertelde bij leven vaak over een voorval, waarvan hij dacht dat het onvergeeflijk zou zijn. Begin jaren twintig liet hij een keer een deftig automobiel met chauffeur stoppen om tolgeld te vangen. Tot zijn schrik zag hij ineens dat de Duitse ex-keizer Wilhelm II in vol ornaat op de achterbank zat. Wilhelm ging een bezoekje brengen aan baron van Lijnden, zodat hij tolgeldvrij over de brug mocht. Kasteelbezoekers waren de uitzondering op de regel wat betalen betreft. Naar zijn opa's zeggen nam de keizer het gemoedelijk op, want hij wilde zelfs het brughuis even van binnen bekijken!

Mallon . achternaam Mallon werd voor het eerst gevonden in Normandië (Frans: Normandie), het voormalige hertogdom Normandië, waar de familie een familiezetel hield sinds de oudheid. Vroege Notabelen van de familie Mallon (pre 1700) Opmerkelijk onder de familie in deze periode was Alain Manesson Mallet (1630-1706), Franse cartograaf en ingenieur; Pierre Victor Malou (1740-1814), een Franse baron en politicus, een beheerder van de koloniën (Santo Domingo, 1768-1773... Marie Mallon geb. 1542 Caen, Calvados, France vader Jacques Mallon 1516-1563 huw. Jean Marc 20-06-1563 te Caen. Hugh Mallet=Mallon geb. 1394 te Enmore, Somerst, Engeland overl. 1460 zn. Thomas Mallet geb. 1440 te Enmoor overl. 1502 zoons o.a. Sir Baldwin Mallet geb. 1473 te St Audries, Somerset. William Mallet geb. 1125 overl. 1170 te Somersetshire huw. 1150 Maud Mortimer zoon Gilbert Malet geb. 1150 overl. 1194 te Sommerset Engeland zoons. o.a. William DE Malet [Sir = Adel] geb. 1176 overl. 1217 te Somersetshire Engeland huw. 1204 met Aliva Bassett geb. 1184 te Bolington Oxfordshire, Engeland. William Mallet geb. 1015 Engeland overl. 1040 zn. is William Malet geb. 1024 te Granville, infr, France huw. met Hisillia Crispin geb. 1025.

Geschiedenis : Fontaine-le-Mallet is een gemeente in de Seine-Maritime afdeling in de regio Normandië in Noord-Frankrijk. De eerste vermelding van het dorp dateert uit de elfde eeuw (in het jaar 1000), toen een abdis van Montivilliers 100 hectare grond (0,40 km²) grond kocht om hier een kerk te bouwen in villa dicitur Fontenais ad opus ecclesiae Sancta Mariae. In een register van het secretariaat van het aartsbisdom Rouen, daterend van 1479 tot 1480, vermeldt het "Parochia Fontibus le Mallet" - Hamer afkomstig van de naam van de eerste seigneurs - de familie Malet de Graville (c. 1200-1300). Fontaine-la-Mallet groeide door de eeuwen heen en werd in september 1944 alles behalve verwoest door bombardementen. Het was het zwaarst getroffen dorp van de lagere Seine. De wederopbouw van de gemeente werd gestart in de jaren 1960.

Voorouders van, de Langen : Bernhard in Sachsen (750-????) zn. Wichmann I. (775-> 825) Ber. Graaf zn. Wichman II. von Hamalant (820-881) Beroep Graaf zoon is Ekbert in Sachsen (855-< 932) Beroep Graaf in Sachsen zoon. is Billung in Sachsen (880-????) Graaf in Sachsen zn Wichmann im Bardengau (900-944) Graaf in Bardengau zoon is Eckbert vom Ambergau (932-994) Graaf in Ambergau zoon is Wichmann III. im Padergau (967- 1016) Graaf zn. is Wichmann IV. im Padergau (± 1003-> 1024) Beroep: Ridder zn. N von Gemen (± 1027-????) zoon is Ingelbert von Dülmen (1060- ????) Svether von Asbeck (± 1095-> 1154) Siegebodus Longus (± 1128-> 1150) Rudolf I. von Langen (± 1165-> 1198) Beroep: Burgmann zu Tecklenburg. zoon is Hermann I. von Langen (1200-> 1282) Beroep: Herr zu Haus Langen. zoon is Hermann II. von Langen (1236-???) Hermann III. von Langen (± 1260-> 1277).

Uit dit huwelijk:

1. **Gerrit van Huisstede** geb....

2. **Rijk van Huisstede** geb.te Ned Den Berg op zondag 03-04-1892 overl.te Rotterdam dinsdag 11-04-1944 tr.te Ned Den Berg op zaterdag 01-05-1920 met **Johanna Liefhebber** gescheiden in Rotterdam op donderdag 02-07-1936 tr.2e huwelijk te Rotterdam op woensdag 16-10-1940 met **Catharina Lena (Cato) Monteau** geb.te Scherpenisse op woensdag 09-10-1889 overl.te Rotterdam op woensdag 24-2-1943.

Voorouders van, Monteau : *Hubregt Hubrechtse Schippers (1660-????) huw.01-06-1697 te Poortvliet, Zeeland met Jacoba Monteau Mantel, Manteau, Monteau: Mnl. mantel, Fr. manteau `mantel'. BN of BerBN. 1280 Laurentius Mantel, Dominicus Vavas, van Esdeijn (Hesdin), ruiter onder kolonel Edmont. huw. 03-03-1605 te Nijmegen met Anna Monteau ,wed.van Jan Peron. Monteaux is een gemeente in de Loir-etCher afdeling van Midden-Frankrijk.*

Voorouders van, Liefhebber : *Cornelis Thomasz "Cnelis" Liefhebber (± 1620-????) huw.1655 met Nelligje Gerrits N. zn. (1655-1694) huw.met Aaltje Leenderts Poortman op 28-03-1680 te Schoonrewoerd.*

3. **Cornelis van Huisstede** geb.te Ned Den Berg op maandag 21 augustus 1893 overl.te Ned Den Berg op maandag 18-03-1974.

4. **Geesje van Huisstede** geb.te Ned Den Berg op maandag 14-01-1895 overl. 27-07-1976 tr.te Ned Den Berg op donderdag 21-11-1918 met **Aart Schinkel** geb.te Huizen op vrijdag 15-06-1894 overl.te Bussum op woensdag 13-08-1947.

5. **Christina Alida van Huijsstede** geb.te Ned Den Berg op donderdag 21-01-1897 tr.te Ned Den Berg op donderdag 03-10-1918 met **Arie Roukens** geb.te Ned Den Berg op donderdag 06-07-1893 overl.op dinsdag 13-01-1981 te Hilversum.

Voorouders van, Roukens : *Hendrik Roukens (1450-> 1509) huw. Helena (Hilleken) van Claerbergen. (4 kinderen) Notities: Roukens uit van den Berg ('s Heeren berg)? Op het bekende kasteel Heeswijk in Noord-Brabant bevindt zich in de groote benedenzaal, in het linksch, noordelijk hoekvenster, een glas, waarop in kleuren gebrand is het wapen van Hendrik van den Berg, heer van Heeswijk, natuurlijken zoon van graaf Adolf die te 's Hertogenbosch overleed 1609 en zoon was van graaf Willem, den zwager van Prins Willem I den Zwijger". Gezegde Hendrik was 1620 gehuwd met Maria, gelegitimeerde gravendochter van Oostfriesland, f 1633, door welk huwelijk hij Heeswijk enz. bekwam. Hendrik's wapen is, met dezelfde kleuren, dat der uitgestorven Nijmeegsche familie Roukens: doorsneden, boven in zilver een roode leeuw, opkomende uit de doorsnijdingslijn, beneden in zilver drie (2,1) driepuntige roode sterren, ééne punt naar boven (Rietstap heeft: voetangels). Alleen het helmteken is het gewone der graven van den Berg: een gouden vlucht. Men mag dus aannemen, dat de jongere zonen en bastaarden der graven van den Berg, en dier afstammelingen, den rooden leeuw dier dynasten half, met bijteekens, in casu de driepuntige sterren, voerden, en dat ook Roukens daartoe behoorde. Immers geen andere bekende familie voerde dit wapen. De dynasten van den Berg ('s Heerenberg), 't zij al of niet door broederdeeling uit de graven van Zutphen gesproten, werden geacht van den Frieschen Koning Radboud af te stammen, even als de dynasten (hertogen) van Berg en de oudste graven van Holland en in Teisterbant, alsmede de oude Albada's in Friesland, dié alle in zilver (goud) den rooden leeuw voerden, die aan Radboud wordt toegekend. In allen gevalle voerden de heeren (later graven)*

van den Berg den doopnaam Rabodo = Radboud (reeds 1166, 1167) en bezaten zij den Raberdinchof bij Raesfeld in Westfalen, tusschen Borken en Wesel, uit welken doopnaam de naam Rabo, Ravo, Raveke, Rauke of Rouken spraakkunstig zeer wèl kan ontstaan zijn, te meer daar het geslacht Roukens in die streken reeds vroeg voorkomt.

6. **Maria van Huisstede** geb.te Ned Den Berg op dinsdag 28-02-1899 tr.te Amsterdam op woensdag 17-07-1929 met **Evert van der Duijn** geb. te Amsterdam op maandag 14-08-1899.

Voorouders van, van der Duijn : 1. *Cornelis van der Duijn Geboren rond 1530. Vermoedelijk afkomstig van het riddermatige geslacht Van der Duyn uit Zevenhuizen, maar er zijn vooralsnog geen aanknopingspunten gevonden. huw.met een onbekende vrouw. zn Leendert Cornelisz.van der Duijn. Willem van der Duijn (± 1285-> 1348) vanaf 1320: Schout van Zevenhuizen. huw.met Yda van Egmond. In 1348 werd op paasmaandag, door schout Willem van der Dune aan het Heilige Feest van Zevenhuizen een jaarlijkse rente geschonken van dertig schellingen.*

7. **Cornelia van Huisstede** geb.te Ned Den Berg op zondag 10-02-1901 overl.op dinsdag 29-09-1903.

8. **Hermanus van Huisstede** geb.te.Ned Den Berg op zondag 31-08-1902 overl.te Ned Den Berg op zaterdag 07-03-1981 tr.te Ned Den Berg donderdag 05-12-1929 met Gerritje van Assem geb.te Ned Den Berg op maandag 15-08-1904 overl.op maandag 26-04-1954.

eigenaar benzinstation,eigenaar taxibedrijf,fietsenmaker,smid. verhuur roeiboten, verkoop dag vergunningen sportvissers.

9. **Gerrit van Huisstede**, geb. 19 september 1905 in Nederhorst den Berg overl.24-06-1986 te Vreeland huw.09-06-1939 te Loenen a/d Vecht met **Alida van Ginkel** geb.22-12-1908 te Loosdrecht overl.29-01-1993 te Vreeland.

Buurtschap Ginkel : *Waarschijnlijk 2e helft 9e eeuw kopie 1150-1158 Gengiloe, 1360 Ghinckel, 1368 Ginkel, 1472 Gynchel, 1635 Ginckel.*

Samenstelling van het Oudnederlandse loe = lo 'licht, open bos', met het Oudnederlandse gengi, ontstaan uit het Germaanse gangja- 'begaanbaar'.*

De buurtschap Ginkel ligt NO van Leersum, W van Overberg, rond de wegen Ginkelseweg, Ginkelsedwarsakkers, Utrechtse Heuvelrug.

10. **Johannes Franciscus van Huisstede** geb.te Ned Den Berg op woensdag 28-11-1906 overl.2000 tr.te Vreeland op 05-04-1929 met

Jansje van der Geer geb.te Vreeland op zaterdag 04-02-1911 j.dr.van Adrianus van der Geer en Maria Agatha van Spengen overl.te Utrecht op zondag 07-05-1933.

Voorouders van, van der Geer : *Willem Hugensz. van der Geer (1594-????) geb.in Oudewater, prov.Utrecht Geer, van de; Vergeer: Frequente PIN Geer 'spits toelopend stuk land'. 1326 Jan van den Ghere, leper (BEELE) Philippo open Gheer, Nijbroek 1333-34*

Algemene Genealogie: rond het jaar 1000 n.Chr. werd de toepassing voor een geslachtsnaam ook wel de ambachten gebruikt zoals Kok, Timmerman, Smid e.d. . Vanaf 1600 werd in overleg met Duitsland de namen geregistreerd via de kerken D.T.B. (doop-, trouw- en begraafboeken).

De adel gebruikte de plaats (**bij ons dorp Hustedede**) provincie of land waar ze vandaan kwamen. De adel gebruikte het latijnse voorvoegsel (de) de = von. Het gebeurde weleens dat na 1600 een jongeman werd uitgeschreven vanuit de plaats waar hij vandaan kwam b.v. j.m. **Aart van Loenen**, dit werd vaak mee genomen bij de volgende generatie's b.v. de zoon heette dan **Pieter van Loenen**, deze naam is niet van adel.!

In de tijd van Napoleon (c.1800) was iedereen verplicht om een geslachtsnaam toe te passen. Bij deze verplichting ontstonden er soms vreemde geslachtsnamen. Een enkele keer werd er tussentijds een geslachtsnaam toegepast zie hieronder.!

Cornelis van Huisstede geb.te Ned Den Berg op maandag 21 augustus 1893 overl. te Ned Den Berg op maandag 18 maart 1974 tr. te Ned Den Berg op vrijdag 27-04-1919 met **Sophia Visser** geb. te Utrecht op vrijdag 25-01-1895 overl. te Ned Den Berg op 05-01-1974.

Beroep: meubelmaker, timmerman (In het huis onder aan de heuvel bij de Willibrordkerk had Cornelis zijn woonhuis en werkplaats.

Cornelis werkte ook aan het spoor in Mijdrecht, de trein die reed tussen AalsmeerNieuwersluis-Loenen van 1 december 1915 tot 3 september 1950.)

Uit dit huwelijk



(in het huis onder aan de heuvel bij de Willibrordkerk had Cornelis zijn werkplaats en woonhuis Nederhorst den Berg)



Cornelis van Huisstede 1893-1974

- 1.**Jan van Huisstede**, geboren op zaterdag 23 juni 1917 in Mijdrecht (De Ronde Venen),Jan is overleden op 23 januari 1918 (7 maanden oud)
- 2.**Jan van Huisstede**, geb. 23 november 1918 in Mijdrecht

vervolg:

3. **Johannes Franciscus (Joop) van Huisstede** geb. te Ned Den Berg op dinsdag 17-10-1922 overl. op vrijdag 05-05-2000 te Vreeland.
4. **Cees van Huisstede** geb. te Ned Den Berg op dinsdag 08-01-1924 overl. op donderdag 19-11-2015 te Overmeer.
5. **Maaïke van Huisstede** geb. te Ned Den Berg in 1926 overl....
6. **Sophia (Fieke) van Huisstede.**
6. **Rijk van Huisstede** geb. te Ned Den Berg in 1928 overl. 2017?
7. **Bouke van Huisstede** geb. te Ned Den Berg in 1929.
8. **Herman van Huisstede** geb. te Ned Den Berg in 1931 overl. 29-01-2012.

Vreeland



De geschiedenis van Vreeland:

Vreeland is vanaf 1255 ontstaan bij kasteel Vredelant. Dit kasteel werd in die periode gebouwd door bisschop Hendrik van Vianden, als grensfort tegen Holland. Eeuwen eerder was er hier al sprake van een nederzetting, Dorssen geheten. Het is niet precies bekend waar die lag, maar waarschijnlijk in de Dorssewaardpolder. Al heel snel, in 1265 kreeg Vreeland stadsrechten. Deze werden in 1560 ontnomen door de Staten van Utrecht, na de sloop van het kasteel in 1529. De scherpe bocht van de Vecht, waarbinnen het kasteel gebouwd was, werd in de 15de eeuw afgesneden. Het rechte stuk rivier dat zo ontstond is de Vecht zoals die nu door Vreeland stroomt.

Het stadje Vreeland ontwikkelde zich tussen het kasteelterrein en de rechte bochtafsnijding in de vorm van een bastide: met een rechthoekige structuur en haakse wegen. Tot de 17de eeuw bevond zich hoofdzakelijk bebouwing aan de oostoever. Het dorp ontwikkelde zich ook rondom de kerk, die tussen 1265 en 1275 als parochiekerk annex slotkapel was gebouwd. Deze kerk werd in 1333 verwoest. In de 14de eeuwse kerk die hierna werd gebouwd, zijn delen van het oude koor en de toren opgenomen. In latere eeuwen is de kerk diverse malen verbouwd en uitgebreid tot het laatgotische bouwwerk wat het nu is.



op de brug, zowel voor boten als voor verkeer dat over de brug ging. Het tolrecht lag voor de helft bij de ambachtsheer van Vreeland en voor de helft bij de gemeente. Dit recht werd verpacht aan een brugwachter, die de brug bediende en tegelijkertijd het tolgeld inde. Het bedienen van de brug was overigens geen sinecure, de twee brugdelen van de klapbrug werden handmatig omhoog en naar beneden getrokken.

Anno 1861 staat te lezen bovenin de mooi bewerkte klapbrug die tot mei 1945 over de Vecht lag. (coll. Lisman).

Bijna geen brug meer in het dorp....

De brug kreeg eind jaren '30, na bijna 60 jaar trouwe dienst, mankementen. Dit mede door het steeds zwaarder wordende verkeer. Omdat in 1940 de brug in de provinciale weg was geopend, besloot het gemeentebestuur de krakkemikkige brug in het dorp te slopen. Meteen kwam er opstand: inwoners de Vereniging voor Vreemdelingenverkeer en behoud van natuurschoon in de Vechtstreek en de Commissie voor de Vecht en het oostelijk en westelijk plassengebied wilden dat de brug behouden bleef. Tevergeefs, de raad besloot de brug te slopen. Door de oorlog die inmiddels was uitgebroken kwam het niet direct van sloop. Maar aan het einde van de oorlog gebeurde alsnog waartoe het gemeentebestuur vijf jaar daarvoor besloten had: de brug werd 'gesloopt', zij het niet door het gemeentebestuur, maar door Duitse explosieven.

De brug werd in 1945 vervangen door een brug uit Weesperkarspel.

Geschiedenis van de brug:

Al in de 16 de eeuw lag er op de plek van de huidige van Leerbrug een houten brug over de Vecht. In 1600 gaven de Staten van Utrecht toestemming aan de gerechten Vreeland en Kortenhoef om een nieuwe brug te bouwen en tolgeld te heffen. Er was toen dus al sprake van een oude, dus eerdere brug. De brug is in de loop der eeuwen een aantal keer vervangen. In 1861 werd na veel overleg een ijzeren ophaalbrug geplaatst, omdat de oude brug in zeer slechte staat was. Tegelijk werd toen de brugwachterswoning gebouwd naar ontwerp van N. Kamperdijk, de architect die ook het gemeentehuis annex gemeenteschool aan de Raadhuislân had ontworpen. Er werd tol geheven

Johannes Franciscus (Joop) **van Huisstede** geb. te Ned Den Berg op dinsdag 17-10-1922 overl. op vrijdag 05-05-2000 te Vreeland tr.te Ned Den Berg op woensdag 15-05-1947 met **Janna Verkaik** geb. op zaterdag 16-10-1920 te Ned Den Berg overl. te Hilversum 24-02-2015.

Persoonlijke gegevens van Joop van Huisstede Restaurateur / Beeldend kunstenaar / Restauratie: meedere kerken in Nederland zowel in steen als hout w.o. Oude Kerk te Amsterdam, Draakjes voor Drakensteyn te Baarn, Schouw Oost-Indisch Huis (hoofdkantoor VOC) te Amsterdam / Beeldend Kunstenaar, abstract wer op doek, schulpturen zowel in steen als hout, kunststof en brons. expositie's regionaal.



oude kerk Amsterdam

Atelier te Vreeland

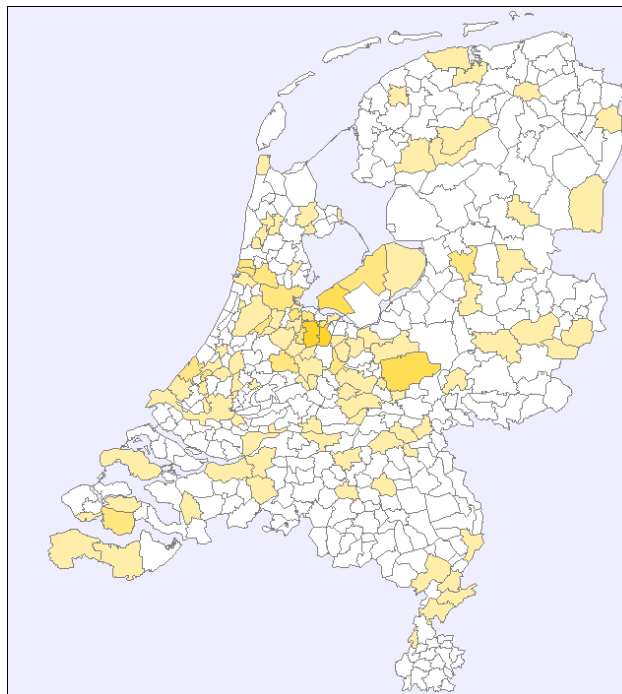


De gerestaureerde vergaderzaal van de Heeren XVII
(Beeldhouwerk schouw gerestaureerd door Joop van Huisstede)



Drakensteyn

Nederlandse Familienamenbank CBG Den Haag



Huisstede, van
2007. **374.**
Huisstede, van
1947. 207.
Huisstede, van

Huissteden, van
2007. **175.**
Huissteden, van
1947. 120.
Huissteden, van

Huijsstede, van
2007. **< 5.**
Huijsstede, van
1947. 0.
Huijsstede, van

Huijssteeden, van (y)
2007. **16.**
Huijssteeden, van
1947. 10.
Huissteden, van

Huijssteden de Wit
2007. **20.**
Huijssteden de Wit
1947. 8.
Huijssteden de Wit

Huijstee, van (y)
2007. totaal **255.**
Huijstee, van (y)
1947. 206.
Huijstee, van (y)

Huijstee, van
2007. **16.**
Huijstee, van (y) **374.**
1947. 10. **175.**
Huijstee, van (y) **< 5.**

Huijssteeden, van (y)
2007. **16.**
Huijssteeden, van (y) **374.**
1947. 10. **175.**
Huijssteeden, van (y) **< 5.**

Wit van Huijssteden, de (y)
2007. totaal **< 11**
Wit van Huijssteden, de (y) **20.**
1947. 0. **16.**
Wit van Huijssteden, de (y) **255.**

Eind totaal aantal personen.in 2007 **872.**

Archief info:

De etymologie van de bovenstaande familienamen, is mogelijk nog terug te vinden bij Housesteads zie onderstaand! Housesteads Roman Fort - Hadrian's Wall, Engeland.

Housestead | Definition of Housestead by Oxford Dictionary <https://www.lexico.com>

UK English housestead. Meaning of housestead in English: housestead noun....

A place or piece of ground on which a house stands; the site of a house..

Origin.Old English; earliest use found in Pseudo-Apuleius' Herbarium. Cognate with or formed similarly to Old Frisian hūsstede, Middle Dutch, huusstede (Dutch huisstede, huissteed, huisstee), Old Saxon hūsstedi (Middle Low German hūsstede, hūse stad, (with shortening of the vowel in the first syllable) hustede, hustidde), Old High German hūsstat from the Germanic base of house + the Germanic base of stead. Pronunciation. housestead./ˈhaus.stəd.

Hūso = Hūsstat = haus.stəd. = Hausted / Haustede = Hustededi = Hustede = Huisstede = Huistee = Huyssteen.

Lexico is een website met een verzameling woordenboeken Engels en Spaans, geproduceerd door Oxford University Press (OUP), de uitgeverij van de Universiteit van Oxford. Hoewel de woordenboeken op Lexico uitsluitend door OUP worden gemaakt, is de website eigendom van Dictionary.com, wiens gelijknamige website woordenboeken bevat van andere uitgevers, zoals Random House.

Hadrian's Wall - Housesteads Fort Walkthrough ... - YouTube www.youtube.com

Prof. Gerhard Köbler. <https://www.koeblergerhard.de>. naamsvermeldingen en literatuurreferenties: 29749.

Hustede“, 12. Jh., wüst nördlich Gesekes bei Soest, s. ON Soest 263 (de) Hustede Bauermann, Altena S. 241 Pos. 69, S. 236 Amm. 26 (um 1190), s. husstedi, as., F., Hausstätte, s. F1-1532f.

Köbler, Gerhard, Germanisches Wörterbuch, (5. Auflage) 2014.1 Gerhard Köbler, Germanisches Wörterbuch 1980, 2. A. 1982 29750..Hustede“, 12. Jh., unbestimmt in (dem früheren Regierungsbezirk) Münster in Westfalen, F1-1532 HUS1 (Haus) Hustededi (6) Hustede Erh. 2 Nr. 534 (1193), Hustede Knipping Nr. 1386 (1188) Original, s. husstedi, as., F., Hausstätte, s. stēdi 13, stadi*, stidi*, as, st. F. (i), Stätte, Ort, nach F1-1532 wohl in der Bedeutung husstede, afries., F., Hausplatz, Wurt. hus(a), germ., N.: nhd. Haus; Vw.: s. huza hūs-***, hūsa-***, hūsam***, hūza-***, hūzam***, germ., hūsa-***, hūsam***, germ., st. N. (a): Vw.: s. *hūs.

Urkunden und andere Quellen zur Geschichte der ... - DocPlayer <https://docplayer.org> › 21397759-U... Urkunden und andere Quellen zur Geschichte der Ämter Vechta und Cloppenburg und des Stifts und der Stadt Wildeshausen von 782 bis 1300 Bearbeitet von Peter ..

HUSTED FAMILY TIMELINE <https://gh455.tripod.com>

Heerschappij en ontginning in Woudenberg in de ... - DSpace<https://dspace.library.uu.nl> › handle door Prof. C Dekker · 2003 ·
Geciteerd door 1 — Heerschappij en ontginning in Woudenberg in de Middeleeuwen. Dekker, C.

Archief Geseke (dorp Hustede). 2 digitale boeken doorgemaild gekregen met vermeldingen van edele heren von Hustede.

Archieven: zowel in Nederland – Engeland – Duitsland onderzocht, zowel landelijke archieven, als plaatselijke archieven, mail contacten, nationaal als nationaal als internationaal. Digitale boekwerken zowel nationaal als internationaal. Niet alle Huisstede 's zijn vermeld, maar voor de geschiedschrijving misschien wel de belangrijkste.

Abtsgoed Huijstede/Huissteen in Wullenhoven te Nijkerk

[wordpress.com](https://odeeby.wordpress.com)

<https://odeeby.wordpress.com> › huijstede-huissteen-in-...

Huijstede/Huissteen in Wullenhove te Nijkerk Ligging Wullenhove te Nijkerk. ... odeeby. Genealogisch onderzoek naar horigen en vrijen in en rond Putten op ...

Nieuw - odeeby

<https://odeeby.wordpress.com> › nieuw

18 mei 2021 Aangevuld: Abtsgoed Huijstede/Huijsteen in Wullenhove te Nijkerk. 16 april 2021

De Beneficialboeken van Friesland, 1543

Heeft niets te maken met de familienaam, komt voor in de noordelijke provincies.!

20 dec 2022 — Noch heeft die patroon vier huysteden verhuurt voor II g. gl. ende een oert, welcke landen offte steden zijn streckende int.

Tot zover, samengesteld: Koos van Huisstede d.d. 7 december 2022 / 1 maart 2023 - zoon van Joop van Huisstede geb. te Nederhorst Den Berg.